

รายงานผลการปฏิบัติงาน... ประจำปี... ๒๕๖๓ (ร.อ. ก.อ. ก.)
ที่... ๑๕... ๑๕... ๑๕...

ชื่อผู้ประเมิน	ชื่อหน่วยงาน	หมายเหตุ

รายงานการประชุมสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๒๓/๒๕๕๕ (วิสามัญ) ชุดที่
วันเสาร์ที่ ๑๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๙.๓๕ นาฬิกา

ผู้รับ ประธานสภาผู้แทน : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม คน เป็นองค์ประชุม
ข้าพเจ้าขอปิดประชุมต่อไป ข้าพเจ้ามีเรื่องที่จะแจ้งให้ประมุขที่ปรึกษา ทบทั้งคือไป
จะให้ให้เลขาธิการอ่านให้ฟัง

เลขาธิการ สภาผู้แทน : ถวายใบบังชี้อจากเลขาธิการ พฤษภาแจกแจง
ด้วยที่สภาผู้แทนได้ลงมติให้ร่างพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๕ มาว่า ตามที่สภาผู้แทนได้ลงมติให้ร่างพระราชบัญญัติลักษณะปกครอง
ท้องที่ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ ของนายอินทร สิงห์เนตร ไร่ และ ไร่แสนไผ่
พฤษภานี้ มีมติพฤษภาให้พิจารณาและลงมติเห็นชอบด้วย โดยไม่แก้ไข
ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภาผู้แทน : ขอไปนี้เป็นวาระที่ ๓ ญัตติเรื่องการแก้ไขเปลี่ยนแปลง
ชนิดบัตรของ ม.ร.ว.ศักดิ์วุฒิ ปราโมช ตามกระทรวงการคลัง

ม.ร.ว.ศักดิ์วุฒิ ปราโมช (พระนคร) : ข้าพเจ้าขอตั้งญัตติถามรัฐมนตรีว่า
การ กระทรวงการคลังตั้งข้อไปนี้ เนื่องจากปรากฏข้อเท็จจริงหลายจังหวัดในขณะนี้
ยังไม่มียกบัตรพอที่จะรับแลกชนิดบัตรชนิดราคา ๒๐ บาท และ ๕๐ บาทจากประชาชน
ข้าพเจ้าใคร่ขอทราบ ว่า

๑. รัฐบาลมีวิธีการที่จะแก้ไขปัญหานี้ โดยรีบด่วนหรือไม่
๒. ถ้ามี วิธีการนั้นเป็นอย่างไร
๓. รัฐบาลมีความประสงค์ที่จะให้การรับแลกนี้เป็นไปโดยสะดวกเพื่อผู้ถือบัตรประสงค์
ในทางการ เงินของอื่นนอกจากที่ใดตกลงไว้หรือไม่

นายวิจิตร ลุลิตานนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : กระทรวงการคลังขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกว่าดังนี้ ที่ว่าในจังหวัดหลายจังหวัดในขณะนี้ยังไม่มีการพอที่จะรับแลกเปลี่ยนบัตรธนาคาร ๒๐ บาทหรือ ๕๐ บาทจากประชาชนนั้น ในข้อนี้ใครจะเขียนชี้แจงว่าวิธีปฏิบัติเช่นนี้ จำนวนบัตรที่จะส่งออกไปในจังหวัดต่าง ๆ ทางกระทรวงการคลังยังไม่สามารถจะทราบได้ว่า จำนวนบัตร ๒๐ บาทและ ๕๐ บาทที่จะรับแลกเปลี่ยนนั้นมีจำนวนเท่าไร เพราะฉะนั้นในขั้นตอนนี้คงส่งไปให้เป็นจำนวนที่เห็นว่าพอสำหรับการใช้จะจ่ายคืนนั้นแรก แล้วในตอนต่อไปก็จะค่อยทยอย ๆ ออกไปเป็นลำดับ นี้ก็วางวิธีการไว้อย่างนี้ และจำนวนบัตรที่ได้ออกไปแล้วก็มีรายละเอียดอยู่ซึ่งประวัติก็จะเขียนให้ท่านสมาชิกทราบถึงจำนวนรวมว่าใครส่งไปแล้วเท่าไร ส่วนรายละเอียดนั้นข้าพเจ้าก็คิดว่าน่าจะมาอ่านในสภานี้ก็ดีกว่าเหลือเกิน ก็อยากจะกล่าวเป็นรวม และเมื่อได้ส่งลงตัวเลขให้ท่านสมาชิกเห็นแล้วก็รวบรวมไว้ว่าทางกระทรวงการคลังนั้นได้ทำทุกทางในอันที่จะไปประชาชนให้ความสะดวกและให้บริการและเงินนี้โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ จำนวนบัตรที่ได้ออกไปแล้วจนถึงเมื่อวันที่ ๑๕ เป็นจำนวน ๕๖ ล้าน ๒ แสน ๕ หมื่นนี้ไม่ใช่ถึงวันที่ ๑๓ เมื่อวานนี้ ถ้าถึงเมื่อวานนี้จำนวนบัตรที่จ่ายไปแล้วเป็นจำนวน ๕๐๐ กว่าล้านบาท แล้วที่ส่งไปทางจังหวัดก็มีรายละเอียดทั้งหมดถึงเมื่อวานนี้ราว ๒๕๐ ล้านบาททั้งที่ส่งไปจังหวัดและที่ส่งไปคลังภาคและส่งไปจังหวัดต่าง ๆ รวมทั้งสิ้นประมาณ ๕๕๐ ล้านบาท นี้ก็จากจำนวนตัวเลขเท่าที่ได้ส่งมาที่ตามสมาชิกคงพอใจแล้วว่า จำนวนที่ส่งไปนั้นมากกว่าพอแล้ว

ส่วนที่ต่างจังหวัดเมื่อคิดเทียบกับปริมาณบัตรทั้งหมดสำหรับชนิดนี้บัตร ๒๐ บาทและ ๕๐ บาทที่จะรับแลกเปลี่ยนนั้น ในข้อถามของท่านสมาชิกก็อาจจะให้แก่ไปปัญหาอันนี้ โดยทั่วๆ ไปเมื่อถึงขั้นนี้จำนวนบัตรที่ส่งออกไปนั้นก็มากกว่าอยู่แล้ว และถ้าจะส่งออกไปเรื่อย ๆ เท่าที่สามารถจะทำได้ เวลานั้นก็กำลังสอบถามดูให้ความคิดว่า

ที่ในข่าวเคลมและมีความไม่สะดวกหรือเหตุ ภัยใหม่ที่มักจะพยายามแก้ไขทันที อย่าง
 เมื่อวานนี้ก็ไม่มีใคร เลขไปยังข้าหลวงภาคทุกแห่งให้ออกตรวจว่า จะมีความบกพร่อง
 หรือความไม่สะดวกแก่ประชาชนในที่ไม่บ้างก็ให้รีบรายงานมายังกระทรวงเพื่อแก้ไข
 ความบกพร่องเหล่านี้ มีข้าพเจ้าอยากจะขอรับรองก่อนสมาชิกว่าข้าพเจ้าได้เอาใจใส่
 และตั้งใจ และมีความไว้วางใจกับประชาชนเป็นอย่างยิ่งในวันนี้ ใญ่คุณหรือเอา
 ใจใส่ในพิเศษตลอดมา เมื่อมีเหตุอะไรที่ขัดข้องเกิดขึ้นข้าพเจ้าได้แก้ไขทันที
 ข้าพเจ้าขอที่จะอ้างสามัคคีในเมื่อเวลานี้ที่ไปพบข้าพเจ้าว่าเมื่อเกิดก็มีเหตุขัดข้อง
 หรือปัญหาอะไร ข้าพเจ้าได้แก้และทำให้ทันที ทำให้ทุกสิ่งทุกอย่าง คิดว่าถ้าหาก
 ผ่านสามัคคีไว้ด้วยกันในขณะนี้แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าข้อขัดข้องหรือความไม่สะดวกต่าง ๆ
 เหล่าที่เป็นอยู่ในเวลานี้คงจะหมดหายไป และขอเท็จจริงที่ปรากฏในพระชนมร เวลานั้น
 ความไม่สะดวกต่าง ๆ ก็หมด ไปแล้ว สำหรับต่างจังหวัดนั้นก็ยังมีอยู่ในความไม่สะดวกนี้
 ใจความที่จะแก้ไขทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว

ส่วนในข้อถามข้อที่ ๓ ที่บอกว่า รัฐบาลมีความประสงค์ที่จะขึ้นการรับแล ๓

นี้เงินไปโดยตราว่า จะจัดอุปสรรคเงินทางการเงินอย่างอื่นนอกจากที่ไปแดงไว้หรือไม่
 ข้อนี้ขอเรียนว่ารัฐบาลมีความประสงค์เพื่อที่ขึ้นเงินนี้ ไม่มีความประสงค์ทางการ
 เงินอย่างอื่น แต่เมื่อขึ้นเงินนี้ไปลดในทางอื่นด้วยทั้งนี้ และไม่ไปให้ความอุปสรรค
 จะให้การแลคนนั้นแล้วข้างจะแสดงหลักฐานได้ว่า รัฐบาลไปประกาศว่าจะรับแล
 ๓๓ ครั้งตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ความจริงเมื่อประกาศวันที่ ๒๐ พฤศจิกายนแล้ววันที่
 ๑๑ เราก็เริ่มรับแลคนบัตร เรื่อยตลอดมา ถึงกว่านั้นวิธีการส่งเงินขึ้นรับแลต่าง ๆ
 รวมทั้งส่วนภูมิภาคนั้นให้ส่งไปก่อนในครั้งต่อไป เราสามารถรับหรือเอาเขาเอาคนบัตรมา
 แลก จัดส่งให้หมดทีเดียว ตามตัวเลขเท่าที่ได้รับคนบัตรไปแล้วถึงวันที่ ๑๒
 ธันวาคมนั้นจะปรากฏว่าความพยายามที่จะใช้การรับแลแก่ประชาชนได้เป็นไป
 โดยสะดวกและรวดเร็วที่สุดนั้นก็ปรากฏว่าได้รับคนบัตรระดั ๒๐ บาทและ ๕๐ บาท

ในวันหนึ่ง ๓๓ ล้านเมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม เพราะฉะนั้นขอเรียนถึงเรื่องไว้ว่าไม่มี
 ความประสงค์ที่จะให้การรับแลกนี้ให้เป็นไปโดยลำพัง แต่ทรงถ่วงชามกับเรื่องรัก
 และจำนวนตัวเลขที่ติดงมีเพียงระยะเวลา ๒๐ วันขึ้นบัตรนี้รับแลกถึง ๓๕๒ ล้าน

ม.ร.ว.ศีกฤติ ปราโมช (พระนคร) : ท่านรัฐมนตรีคงเองก็ยอมรับ
 ว่าวิธีการนั้นมีภาระยุ่งยากและตลอดคล้ายๆการเปลี่ยน เงิน ข้าพเจ้าอยากจะขอ
 เรียนให้ท่านทราบด้วยว่า ที่ท่านกล่าวว่ามีภาระยุ่งยากแล้วที่จะรับแลก
 ในทางที่ปรากฏนั้นหมายความว่าท่านรัฐมนตรียังอาจจะเข้าใจคลาดเคลื่อนเพราะข้าพเจ้าได้
 ไปด้วยตนเองหลายครั้งหลังจากที่กระทรวงคลังได้ประกาศแล้ว และได้สอบถาม
 คลังบางแห่งปรากฏว่ายังมีไม่ได้รับธนบัตรจากกรุงเทพฯ บ้าง จากคลังจังหวัดบ้าง
 เป็นพันตัวจึงหวั่นวิตกมาก ถ้าดูเงิน และธนบัตร ข้าพเจ้าได้ไปทดลองด้วยตนเอง
 แล้วยังเข้าใจว่าคงได้รับแล้ว ที่ข้าพเจ้าจะขี้ท่านรัฐมนตรีก็อยู่ที่คิดว่า ในการรับ
 แลกหรือในการ เก็บธนบัตรบางรุ่นที่เชื่อว่ามีการปลอมแปลง เพื่อไม่ให้ธนบัตรออกไป
 นั้น กระทรวงการคลังก็ไปเคยปฏิบัติมาแล้วหลายครั้งหลายหนโดยไม่มีที่กันตรงหน้า
 ทกใจแต่ประมาณหรือไม่^{เป็น}เกินทางที่จะให้เกิดมีการ ใช้ความศรัทธาหรือการทุจริต
 ล้าง ๆ ลอกลงประชาชนในการแลกธนบัตร ทั้งนี้หมายความว่าเมื่อเก็บธนบัตร
 รุ่นใหม่ถึงทางคลังจังหวัดทางอำเภอทุกแห่งว่าธนบัตรรุ่นนั้น ราคาเท่านี้ ธนบัตรนั้น
 นำเข้าไปแล้วไม่ทองจ่ายอีกให้เก็บคืนคลังเลย ก็ปรากฏว่าไหลลงในตู้ข้าพเจ้าที่
 รัฐบาลกำหนดที่ภายใน ๒ เดือน ถ้าเก็บจริงแล้วก็หมด ๒ เดือนหรือสั้นกว่า
 แล้วเราก็ไม่จำเป็นต้องออกไปอีก นั่นก็ได้ออกส่งประวงค์ ข้าพเจ้าขอถามว่ารัฐบาลมี
 วิธีอย่างไรที่จะประกาศวิธีการเก็บธนบัตร โดยกำหนด เวลาให้คนนำเอามาแลก
 เงินหมายความว่า^{ว่า}นี่จะเป็นสิ่งไรที่มีไว้ความ ความยาก การประกาศวิธีใดรมไม่^{เป็น}
 ที่^{ที่}กระทรวงการคลังจะกำหนดประชาชนไทยให้เอาธนบัตรมาแลก^{ว่า}เป็นอย่างไรจึงทำเช่นนี้

นายวิจิตร สุธิตานนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ความแถลง
 การของกระทรวงการคลังก็ชี้แจงแล้วว่าความประสงค์ของเรานั้นเพื่อจะปราบ
 ปรามการค้าเงินนอกบ้านไปทันที เพราะเหตุว่าเป็นที่รบกวนข้อเท็จจริงทั่วไปแล้ว
 ว่าชนบทปลอม ๕๐ บาทและ ๕๐ บาทนั้นมีเนื้อสื่อนกลางมาก แต่เราต้องการปราบ
 ให้เด็ดขาดให้หายหมดเลย ก็กำหนดลงไปบอกว่าชนบทชนิด ๕๐ บาทและ ๕๐ บาท
 ไม่ให้ใช้ได้ใช้ตามกฎหมาย เมื่อนั้นวันหมดอายุชนบทปลอมก็ขายไปหมดไม่สามาร
 จะใช้ได้ ^{เศษเงินใช้} จะใช้ ^{เศษเงินใช้} หรือใช้เข้าห้องกลางได้ เหตุจำเป็นมีอย่างนี้

ม.ร.ว.ศีกะดิณี ปราโมช (พระนคร) : ข้าพเจ้าขอตั้งคำถามกับ
 ว่าการกระทรวงการคลังคือไปว่า เมื่อความประสงค์ของรัฐบาลมีความประสงค์
 ที่จะปราบปรามนี้ เพื่อป้องกันเรื่องชนบทปลอม เช่นนั้นแล้ว มันนี้ว่ากว่ามีชนบท
 ชนิดอื่นบ้างในชนิด ๕๐ บาทและ ๕๐ บาท เป็นชนบทที่พิมพ์จากอังกฤษคือโคมส
 ชนิดราคา ๑๐ - ๕ บาทปรากฏว่ามีมีการปลอมแปลงเป็นอันมากของรัฐบาล
 ประทักแล้ว รัฐบาลจะมีวิธีการปฏิบัติกับชนบทเหล่านี้เพื่อแก้ไขในปัญหาเรื่อง
 ชนบทปลอมหรือไม่ โดยวิธีปรักถากเก็บหรือไม่ว่าให้รัฐบาลยอม

นายวิจิตร สุธิตานนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ในเรื่องนี้
 รัฐบาลกำลังพิจารณาอยู่แล้ว ข้าพเจ้าว่าไม่ตกลงอย่างไรก็จะไปโดยตามสมาชิกได้
 คณิตกันกำลังอยู่ในระหว่างพิจารณา และคงจะเป็นเวลาไม่นานก็ที่จะชี้แจงให้
 คร่ามได้

ม.ร.ว.ศีกะดิณี ปราโมช (พระนคร) : ข้าพเจ้าขอตั้งคำถามกับ
 เป็นข้อสุดท้ายว่าชนบทโคมสและลาที่เรียกว่าชนบทปลอม เป็นการปลอมแปลง
 ชนิดอื่นใน ^{ชนิดอื่นใน} ^{ชนิดอื่นใน} ในประวัติศาสตร์ไม่เคยปรากฏมีมาเลย คือปลอม
 จนกระทั่งมองไม่ออก ปลอมจากแต่พิมพ์เหมือนกัน ที่โรงพิมพ์โคมสและลาไม่เคย

ปรากฏ เมื่อก่อนนี้กับระบับทำจากโคมส์ เคอะลาถูปลูกปลอมนั้นก็พิมพ์เอาแนวกรอก
 หนึ่งออกมาบ้าง หนึ่งฉบับ ๓ บ้าง มีปลอมนั้นหนึ่งก็เห็น อยากรจะถามว่ารัฐบาลให้สอบ
 สอบกันเพื่อจริงหรือเปล่านั้นก็ถามกับปลอมนั้นที่เห็นเหล่านี้เป็นของโคมส์ เคอะลาถูโดย
 แท้ และให้ถูกนั้นออกใช้โดยวิธีใด ให้เข้ามาในประเทศไทยโดยวิธีใด มีจำนวน
 มากน้อยเท่าไร ข้าพเจ้าอยากทราบเรื่องของฉบับที่ปลอมนั้นออกมากต้องกลาง

นายวิจิตร ลุลีสานนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : สำหรับข้อ
 มีดังนี้เขียนตอบให้ว่าฉบับที่รัฐบาลให้ประกาศว่าปลอมหรือเป็นสิ่งชั่วร้ายนี้ไม่ได้
 ความหมายนั้นเป็น ฉบับที่พิมพ์ที่โรงพิมพ์โคมส์ เคอะลาถู และบริษัทไทยจึงมาว่า
 ฉบับที่ปลอมนั้นมีเลขหมายตามที่ไปประกาศไปแล้ว ที่เขาตั้งพิมพ์อย่างนั้นเขาให้
 เลขไทยมีหนังสือขอสถานที่ออกถึงกรมควบคุม กระทรวงการคลังประเทศเป็นก
 ครอบ กระทรวงการคลังเมื่อให้สอบแล้วว่าเรื่องฉบับที่ปลอมเกิดขึ้นอย่างไร
 ก็ได้รับแจ้งบอกจากกรมที่ทหาร สหประชาชาติจะบอกเข้ามาในประเทศไทยนั้นก็ให้
 เกรียมฉบับที่ที่จะเอามาใช้ ที่นี้การกริยามนั้นก็ให้มีการถามว่าจะเอา ฉบับที่
 อะไรมาใช้ โคมส์กลางนั้นจะเอาฉบับที่ของไทยนั้นก็บอกถึงพิมพ์ปลอมขึ้น เพราะเหตุ
 ว่าเขาไม่มี ก็ให้ขอฉบับที่โคมส์ เคอะลาถูพิมพ์ขึ้น เมื่อพิมพ์ขึ้นแล้วเป็นที่เข้าใจ
 แต่ข้อความนั้นสันนิษฐานว่าโคมส์ เคอะลาถูไม่พิมพ์ขึ้นเอง ที่พิมพ์โดยคำสั่งของ
 รัฐบาลถึงกรมเพื่อประโยชน์ในการที่จะทำเป็นกรณีกัน และเมื่อให้พิมพ์
 ขึ้นแล้วก็ไม่ทันให้เอามาใช้ ในหนังสือนั้นบอกไว้ไว้ว่าไม่ให้เอามาใช้ เป็นแค่
 เพียงว่าครั้งหนึ่งเรื่องมันให้เอาตั้งลงสิ่งไม่ไว้บอกกว่าที่โคม แต่เมื่ออ่านความข้อไป
 แล้วปรากฏว่าฉบับที่ขึ้นนั้นไปแพร่หรือไปพิมพ์เวียนในรัฐสภาไทยโดยที่จริง
 โทลเข้ามาในประเทศไทย ก็เข้าใจว่าจะตั้งในสภารัฐสภา และตั้งให้ใครนั้น
 ไม่ปรากฏ นอกว่าเสียงเท่านั้น แล้วฉบับที่พิมพ์ที่โคมส์ เคอะลาถูให้พิมพ์ขึ้นนั้นก็
 คงเป็นจำนวนตามที่ประกาศแล้วคือประมาณ ๕ ล้านบาทเศษ และจำนวนที่เอามาใช้

ที่ไหลเข้ามาในประเทศไทยเท่าไรนั้นขณะนี้กำลังศึกษาอยู่จึงคงจะทราบจำนวน
อันแน่นอนในเร็ววันนี้

ประธานสภาผู้แทน : กระทั่งข้อไปเรื่องฉกรรจ์เหตความเดือดร้อนของ
ราษฎรจังหวัดน่านเนื่องจากขาดแหล่ง ของนายสมบูรณ์ บัณฑิตย์

นายสมบูรณ์ บัณฑิตย์ (น่าน) : ก่อนที่ข้าพเจ้าจะถึงกระทรวงมหาดไทย
ว่าควรกระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าขอแนบข้อเท็จจริงให้ที่ประชุมนี้ทราบก่อนเล็ก
น้อยเพื่อความเข้าใจ คือที่ดินของข้าพเจ้า นานแล้วจึงขออนุญาตทำสิ่งปลูก
ปลูกเรื่องข้าพเจ้า ข้าพเจ้าถามเขื่อนสิ่งหาค่า แต่ได้รับข้อมติเรื่องนี้ เวลา
เหตุการณ์ได้ผ่านไปแล้ว ข้าพเจ้าก็ขอถามท่านปลัดที่ข้าพเจ้าควรได้อยู่ ข้าพเจ้า
ขอถามดังนี้ ข้าพเจ้าขอถึงกระทรวงมหาดไทยว่าควร กระทรวงมหาดไทยหรือไม่

ผู้ : เนื่องจากมีราษฎร จังหวัดน่านได้รับความเดือดร้อนเนื่องจาก
ข้าวไม่พอบริโภค ต้องอาศัยข้าวสารจากจังหวัดภาคกลาง กระทรวงมหาดไทย
จึงได้มีหนังสือว่าน่านที่ ๓๖๖/๒๔๔๘ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๔๔๘ ขอความร่วมมือ
จากกรมรถไฟเพื่อเป็นพิเศษ ในการจ่ายให้กระทรวงการจังหวัดน่านแลกรมรถไฟ
ข้าวสาร แต่กรมรถไฟได้ตอบเรื่องว่าน่านของกระทรวงมหาดไทยจึงกล่าว
พิจารณาและสั่งเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๔๔๘ ซึ่งเป็นเวลานานถึงเดือนเศษ
เรื่องการเข้าขานี้ถ้าท่านสอบสวนให้ข้อเท็จจริงคงกล่าวแล้ว ท่านจะจัดการประการ
กลับข้าพเจ้าการผู้ปฏิบัติหรือไม่

๒. ตามหนังสือกรมรถไฟที่ ๗/๒๔๔๘ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๔๔๘
ตอบหนังสือของข้าพเจ้า (นายสมบูรณ์ บัณฑิตย์) ส. น่าน) เรื่องการจ่ายข้าวสารให้
เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของราษฎรจังหวัดน่านว่า กรมรถไฟได้พิจารณาให้
ความช่วยเหลือส่งจ่ายกรมรถไฟใหม่ทั่วทุกตัวสารส่งไปยังจังหวัดแพร่และน่าน
เพียงพอกความต้องการอยู่แล้ว และให้แจ้งให้กระทรวงมหาดไทยทราบแล้วนั้น

ถ้าหากทางจังหวัดน่านไม่ได้รับการร่วมมือจากกรมรถไฟเลย ท่านจะจัดการอย่างไร

นายทอง กัณฑ์ธรรม รัฐมนตรีที่ปรึกษา : เรื่องนี้กระทรวงคมนาคมได้สอบสวนแล้ว ปรากฏว่ากระทรวงมหาดไทยได้แจ้งการขออุดหนุนไปยังกรมรถไฟ เป็นเรื่องธรรมดา ไม่ใช่ความผิด เจ้าหน้าที่จึงได้พิจารณาจ่ายอุดหนุนตามลำดับแห่งความสำคัญและก่อนหลังที่ขอมา และขอเรียนชี้แจงว่า ทางกรมรถไฟได้ใส่ใจในการจัดอุดหนุนรถทุกตัวเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของราษฎรจังหวัดแพร่และน่าน พร้อมทั้งจังหวัดอื่น ๆ ทางภาคเหนือโดยตัวการประสานงานกับผู้แทนกระทรวงพาณิชย์และกระทรวงมหาดไทยอยู่ตลอดเวลา

ข้อ ๒. กระทรวงคมนาคมยังไม่เคยได้รับแจ้งความผิดของจากทางการ จังหวัดน่านว่าชุกชุกขลักประการใด ถ้าหากว่าในขณะนั้นกรมการจังหวัดน่านแจ้งข้อขัดข้องมา กรมรถไฟก็คงจะจัดการไม่เสมอ

นายสมบุรณ์ นัชติ (น่าน) : กระทั่งขอ ๑ ที่ข้าพเจ้าถาม ข้าพเจ้าก็ถามในข้อที่ว่า ในทำนองควบคุมราชการแผ่นดิน ข้าพเจ้ายืนยันและรับรอง ข้าพเจ้าเห็นแก่ความสำคัญความเดือดร้อนเนื่องจากชาวแพร่นี้ เป็นหนังสือความมากและข้าพเจ้าเห็นกับค่า เมื่อก่อนท่านรัฐมนตรีว่าไม่ใช่เรื่องความมาก ข้าพเจ้ายืนยันว่าความมาก ข้าพเจ้ายืนยันในหนังสือว่าความมากตามหนังสือตั้งกระทู้ถามที่ ๑๒๔๖/๒๔๘๙ ก็มีหลักฐานอยู่แล้ว ไม่ใช่ว่าตั้งกระทู้ถามมาโดยยกเว้น เรื่องนี้ถ้าท่านรัฐมนตรีปฏิเสธ ข้าพเจ้าขอยืนยันว่าเป็นเรื่องความมาก ที่ ข้าพเจ้าตั้งประเด็นถามบ่อยกว่ากระทรวงมหาดไทยส่งหนังสือความมากลงวันที่ ๓๔ มาในกรมรถไฟพิจารณาเรื่องความมาก กรมรถไฟหยิบเรื่องของกระทรวงมหาดไทยมาพิจารณาเมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม นี้เป็นข้อเท็จจริง ข้าพเจ้าได้สืบถามเจ้าหน้าที่กรมรถไฟโดยละเอียดแล้ว ข้าพเจ้าจึงตั้งรูปมาเสนอเป็นเวลาล่าช้าถึงเดือนเศษเช่นนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าการบริหารอย่างนี้

เป็นที่ข้าราชการกรมรถไฟหย่อนความสามารถ ควรจะจัดการตามพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนได้ และเรื่องนี้เป็นข้อเท็จจริง เป็นจริงอย่างที่ข้าพเจ้าตั้งกระทู้ถาม
แต่ท่านรัฐมนตรีสั่งปฏิเสธ ข้อเท็จจริงทั้งหมดนี้โปรดท่านใดกรรมาคอบแก่ข้าพเจ้าต่อไป

นายทอง กนิษฐารม รัฐมนตรี : ข้อเท็จจริงของท่านสมาชิกกับของ
กระทรวงคมนาคมไม่ตรงกัน คำว่าควมมาก 7146/2489 นั้นไม่มี ทางคมนาคมไม่ได้รับ
หนังสือนั้นเมื่อวันที่ ๒4 มิถุนายน ๒489 จริง แต่ได้เสนอ ก.ง.ค. วันที่ 1๑ มิถุนายน
๒489 ไม่ใช่วันที่ 17 เดือนต่อมา อย่างที่ท่านถามนี้ หลักฐานเจ้าหน้าที่เขาคิดมาให้
เสร็จ

นายสมบุรณ์ นิติต (นาม) : ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า หนังสือเป็นเรื่องค่อนข้าง
มาก เพราะเป็นเรื่องข่าวแพง ท่านประธานคงจะรู้เรื่องข่าวแพง คนต้องการกิน
เคี้ยวไม้ข้าวไม้โคโดย ถ้าขึ้นรถคายแน่ การปฏิบัติของราชการ เป็นเรื่องที่เหลวไหลเกินไป
ท่านจะเชื่อหรือว่าคำตอบนี้ก็เป็นความจริงแค่ไหน แล้วกรมรถไฟกลับเรื่องวันที่ 17
จริง ๆ ข้าพเจ้าสันทราบว่า รานฎร คือคนที่จริง ๆ แล้วสืบถามจากเจ้าหน้าที่ใกล้ชิดคน
หนึ่งบอกว่าเนื่องจากข่าว อย่างนี้ก็แน่ เคี้ยวไม้เคี้ยวความเคี้ยวรถอนก็ผ่านไปแล้ว
เวลานี้ข้าพเจ้าไม่คิดใจ ข้าพเจ้าคิดใจในเรื่องควบคุมราชการแผ่นดินเท่านั้น ที่ตามหน้าที่
ของผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นข้อเท็จจริงยังคงคลาดเคลื่อนกันอยู่ ท่านรัฐมนตรีจะให้ข้าพเจ้า
ไปสอบสวนเป็นพิเศษจะไดใหม่ ฎตามหนังสือที่ส่งไปส่งมา เมื่อได้ข้อเท็จจริงอย่างข้าพเจ้า
แล้ว ท่านรัฐมนตรีจะสนใจในฐานะที่ปฏิบัติราชการล่าช้าตามกฎหมายใดหรือไม

นายทอง กนิษฐารม รัฐมนตรี : ที่กระทรวงคมนาคมตอบไปนั้น
หลักฐานปรากฏอย่างนี้จริง ๆ แต่ถ้าท่านมีข้อเท็จจริงพิเศษยิ่งกว่านี้ และเป็นเรื่องปรากฏ
ว่าเป็นความบกพร่องของตผู้หนึ่งผู้ใด กระทรวงคมนาคมก็ยินดีที่จะพิจารณาทางวินัย

นายสมบุรณ์ นิติต (นาม) : สำหรับข้อ 1 นี้ ข้าพเจ้าขอท้าวความ
คิดคือเป็นพิเศษได้ใหม่ เพราะข้าพเจ้ามีฝ่ายค้านจะขึ้นไปกระทรวงอย่างไรไม่
ก

ไม่บอกจะไปเลย แต่เมื่อเป็นผู้ควบคุมราชการเป็นพิเศษ จะคิดค่าไถ่ถึงที่สุด ถ้า
 ท่านรัฐมนตรียืนยันมีหนังสือหรืออะไร ถ้าพอเจาก็เต็มใจในเรื่องข้อเท็จจริงอย่างนี้จะทำ
 ค่ะไป สำหรับข้อ ๑ ข้าพเจ้าขอชักข้อ ๑ ขอให้ท่านรัฐมนตรียืนยันให้ความสะดวกแก่
 ข้าพเจ้าในเรื่องข้อเท็จจริง

นายทอง กันทาธรรม รัฐมนตรี : ก็ทำตัวที่ดำรงกล่าวโทษข้าราชการ
 ขึ้นไปยื่นต่อกระทรวง กระทรวงจะเรียกหลักฐานตัวจริงมาสอบสวนให้

นายสมบุรณ์ บันทิด (นาม) : สำหรับข้อ ๕ ข้าพเจ้าไม่ชัก

ประชาชนสภาผู้แทน : กระทั่งข้อไปเรื่องการกล่าวหาจากนายส่วนภูมิภาค
 ของนายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ ตามกระทรวงมหาดไทย

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามถาม
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังนี้

๑. เนื่องจากปรากฏว่าเมื่อมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว
 รมว. ได้มีข้าราชการประจำในส่วนภูมิภาค เช่นข้าหลวงประจำจังหวัด นายอำเภอ
 นายตำรวจ ในหลายจังหวัด ได้กระทำการช่วยเหลือผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นพรรคพวก
 ของตน โดยออกโฆษณาหาเสียง ให้อำนาจหน้าที่ข่มขู่บังคับราษฎรมีสิทธิเลือกตั้งด้วย
 ประการต่าง ๆ โดยเปิดเผย บางท่านก็ลาราชการออกไปช่วยพรรคพวกในอีกหลังที่
 หนึ่งซึ่งตัวเคยรับราชการอยู่ เช่นข้าหลวงประจำจังหวัดตาก ไปช่วยพรรคพวกที่ลำปาง
 อย่างเปิดเผยและนายตำรวจที่อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย บังคับราษฎรให้ลงคะแนน
 ให้ผู้ที่ตนสนับสนุน เป็นต้น การกระทำเช่นนี้ไม่เป็นการยุติธรรมและมีผลกระทบต่อ
 เลือกตั้ง มีโทษทางอาญา ข้าพเจ้าจึงขอทราบว่ามีฐานะที่กระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่
 ปกครองรักษาความสงบเรียบร้อย และมีหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับกรเลือกตั้งนี้ ได้ทราบ
 เรื่องเช่นนี้บ้างหรือไม่ ได้สืบสวนพฤติการณ์ไปอย่างไรในการเลือกตั้งนี้

พ.อ.ช่วง เขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :

กระทรวงมหาดไทยขอตอบว่า กะทูนี่เป็นข้อเท็จจริงซึ่งกระทรวงมหาดไทยยังไม่ได้รับทราบโดยแน่นอน และโดย/ผู้ที่เหตุที่ว่า กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือข่าวยุโรปแล้ว ว่า ข้าราชการทั้งหลายนั้น ต้องวางตนเป็นกลางไม่ให้มีการสนับสนุนผู้รับเลือกตั้งจนใด ถ้าหากว่ามีพยานหลักฐานแสดงที่แน่ชัดว่า ข้าราชการผู้ใดประพฤติเช่นนั้น ก็จะต้องพิจารณา

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : การเลือกตั้งได้ผ่านพ้นมาแล้ว ความจริงข้าพเจ้าก็ได้ตั้งคำถามมาแล้ว แต่หากว่ากะทูนี่ได้ถูกประวิงไว้ ข้าพเจ้าขอชี้ว่าคำสั่งของท่านรัฐมนตรีที่ตั้งไว้วางตัวเป็นกลางนั้น แต่เท่าที่ข้าพเจ้าทราบมา คือก่อนที่จะมีการเลือกตั้งนี้ ท่านรัฐมนตรีมหาดไทยได้เดินทางไปจังหวัดต่าง ในภาคพายัพ และปรากฏว่าเมื่อมีการเลือกตั้งนั้น บรรดาข้าราชการทั้งหลายซึ่งที่ข้าพเจ้าได้กล่าวในกะทูนี้นั้น ได้ไปสนับสนุนพรรคพวกของตนที่สมัครเข้ารับเลือกตั้งโดยกล่าวว่า การที่เขาเข้าไปสนับสนุนนั้น เป็นไปตามความประสงค์ของท่านรัฐมนตรีมหาดไทย เพราะฉะนั้นการกระทำของเขาเกิดแต่ใจไม่คิดกลัวเกรงอะไร ขอชี้ถามว่า ๑. ที่ข้าราชการกล่าวอ้างนั้นเป็นความจริงหรือไม่ และ ๒. ที่ท่านกล่าวว่า เมื่อมีข้อเท็จจริงจะลงโทษต่อไป ท่านจะให้ข้าพเจ้าขอเท็จจริงว่า สนอหรือท่านจะสืบตามคำถามของข้าพเจ้า

พ.อ.ช่วง เขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :

กะทูนี้น่าสงสัยมาถึงข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเดินทางไปจริง แต่ไม่ได้เจตจำนงจะให้เลือกใคร และไม่ได้นำให้ข้าราชการผู้ใดกระทำไป ให้เป็นการเสียความเที่ยงธรรมตามที่ท่านเล่ามาเป็นเรื่องข้อเท็จจริงทั้งสิ้น ซึ่งเมื่อได้รับเรื่องแล้วก็ได้สอบถามไป จะตอบนานแล้ว ไม่ค่อยประวิงอย่างหนึ่งอย่างใด เป็นเรื่องของสภาเมื่อสมาชิกตั้งกะทูนี้นั้น บางอะไรบ้างก็มาพบรัฐบาลเรื่อย ได้สอบสวนมานานแล้วและยังไม่ได้รับทราบ

ประการใด ในกรณีที่ก็มีคนอยู่ ๒ คน คือข้าหลวงประจำจังหวัดตาก ซึ่งในเวลานั้น
อยู่ และเตรียมตัวจะบวชแล้ว ข้าพเจ้าเดินทางไป เขาก็เดินทางไปพบกันที่จังหวัด
ลำปาง สอบถามไต่ความว่าไปเยี่ยมญาติ แล้วก็ไม่มีเรื่องอะไร แล้วอีกคนหนึ่งก็เป็น
นายตำรวจซึ่งไม่ได้พบปะกับข้าพเจ้าเลย เพราะฉะนั้นจึงไม่ทราบเรื่อง แล้วการ
สลับครีบทิ้งทอนมาก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงเพียงพอ

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : ข้าพเจ้าก็แปลกใจอยู่ เพราะว่าการ
เรื่องนี้เป็นเรื่องร้ายแรง เป็นเรื่องที่ทำลายระบอบประชาธิปไตย และในฐานะที่
กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ที่รักษาความสงบเรียบร้อย ก็ปฏิบัติตามกฎหมายเลือกตั้ง
ไว้การเลือกตั้งเป็นไปโดยยุติธรรม เมื่อท่านรัฐมนตรีมาตอบว่าไม่ทราบข้อเท็จจริง
อะไรเลย ทั้งที่สอบสวนเช่นนี้ ข้าพเจ้าก็สงสัยอยู่ เรื่องนี้ร้ายแรงยิ่งกว่ากฎหมาย เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าขอยืนยันถามท่านรัฐมนตรีว่า การที่ล่าช้ามานานเช่นนี้ ท่านเข้าใจว่า
เป็นความรับผิดชอบในการล่าช้านี้จะตกอยู่กับตัวท่านไหม เพราะเหตุว่าเรื่องนี้เป็น
เรื่องอีกทีก็กรีกิโรกรม ทรมานกันทั่ว ๆ ไปถึงกับห้องศาลแล้วก็มี เช่นข้าหลวงชั้นภูมิ นอก
จากนั้น ไม่ใช่ที่ข้าพเจ้าตั้งคำถาม ซึ่งเรื่องเช่นนี้รัฐบาลคงทราบได้เป็นอย่างดี เช่น
กรณี ๖๕๓ ไปพูดอะไรกันที่ไหนยังรู้ได้ เพราะฉะนั้นเรื่องทำผิด กฎหมายเลือกตั้งร้ายแรง
ยิ่งกว่ากฎหมายนี้ เมื่อรัฐบาลตอบว่าไม่ทราบ ถ้าสงสัยสอบสวนข้อเท็จจริงอยู่ ข้าพเจ้าขอ
ถามว่า ความล่าช้านี้ท่านจะคงรับผิดชอบ ^{ผู้ตอบ}ใหม่ ขอถามเท่านี้

พ.อ.ช่วง เขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
เมื่อได้รับกระทู้ถามแล้ว ข้าพเจ้าก็ไม่ได้นอนใจอย่างใด ก็ได้ถามไปทางจังหวัด และก็
ไม่ได้ความสมจริงอย่างที่ท่านถามมา ไม่มีการล่าช้าประการใด ส่วนในกรณีที่มีผู้ยื่น
เรื่องก็ให้ดำเนินการตามกฎหมาย ไม่ได้มีการประวิงอย่างใดเลย

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : ข้าพเจ้าขอขัทท่อน้อยว่า เมื่อที่
ท่านตอบว่า ท่านข้าหลวงประจำจังหวัดตากซึ่งเวลานี้นายไปอยู่ลำปางแล้ว คงที่เขาได้

หลักการ และเหตุผลของข้าพเจ้าแล้วว่า ในการจับกุมขังสมัยที่เป็นมาแล้ว และ
 ในขณะนี้เป็นการทราตรายกาจอย่างยิ่ง ผู้ที่ได้รับการถูกจับกุมขังนี้ไม่ได้รับในทาง
 เป็นมนุษยธรรม เมื่อสภาได้รับหลักการเห็นชอบแล้ว และกึ่งพิจารณาในชั้นกรมา
 ชีการแล้ว จึงเห็นเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะได้เข้าวาระพิจารณาเสียโดยด่วน
 เพื่อยังความเป็นธรรมและบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ผู้ต้องหา คือข้าพเจ้าได้กราบ
 เคารพแก่สภานี้แล้วว่า ในโลกนี้เป็นโลกแห่งความจริง เราอยู่คนเดียวไม่มีใครเลย
 ที่จะรู้ได้ว่าจะเป็นผู้ที่จะถูกจับกุมขัง และพระราชบัญญัติฉบับหลักการที่จะแก้ไข
 อำนวยความคุ้มครองของเจ้าหน้าที่ซึ่ง คำนึงถึงความกฎหมายนี้ให้ลดน้อยลง เพื่อความเป็น
 ธรรม ถึงแม้ว่าเป็นไปไม่ได้มาก เราก็ยอมรับกันแล้วว่า จะต้องมีการแก้ไข เพราะ
 ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า บรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะได้ร่วมโอใน
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้ตราเป็นกฎหมายในระยะอันเร็วไว้นี้ และยิ่งกว่านั้นข้า
 พเจ้ารู้สึกเป็นห่วงเหมือนกันว่า การที่จะถกเถียงและพูดจาทันต่าง ๆ ในสภา ในระยะ
 ที่สภาพิจารณา ^{บางเรื่อง} / ซึ่ง เป็นอยู่เช่นนี้ ย่อมเป็นการเสียเวลาของรัฐบาลที่จะบริหารกิจการ
 เพื่อประเทศชาติและเพื่อประชาชนที่กำลังว้าวุ่นและโศกเศร้าอยู่ จึงหวังเป็นอย่าง
 ยิ่งว่า ในการพิจารณาวาระ ๒ นี้ บรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะเห็นโอกาสเห็นใจ
 และขอให้ผ่านโดยรีบด่วน ขอสงวนเวลาดังกล่าวไว้ให้กิจการของรัฐบาลได้บริหาร
 ไปโดยที่ว้าวุ่นใหม่มาถ่วงหรือถกเถียงกันอยู่ ที่มีข้อให้ถึงอกของประชาชนซึ่งเคย
 ได้รับผลจากบรรดาท่านผู้มีเกียรติซึ่งได้รับเลือกจากเขามา ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่าง
 ยิ่งว่า ท่านทั้งหลายคงเห็นอกเห็นใจตลอดทั้งรัฐบาลด้วย

ประธานสภาผู้แทน : มีอีกมติหนึ่ง ถ้วนเหมือนกัน เสนอมติคัดค้าน
 ขอให้เปลี่ยนระเบียบระเบียบโดยให้ยกเอาร่างพระราชบัญญัติเลือกตั้งของกรมาธิการ
 ซึ่งถูกคัดค้านก่อนขึ้นมาพิจารณาตอน ของนายพิมพ์ ภูริพัฒน์

นายพิมพ์ ภูริพัฒน์ (ขอนแก่น) : ที่ข้าพเจ้าได้เสนอคัดค้านขอเปลี่ยน

ระเบียบวาระโดยให้นำเอาญัตติของประธานกรรมาธิการขอให้พิจารณาในกฎหมาย
เลือกตั้ง ซึ่งเป็นหลักใหญ่ว่าจะรวม เขตหรือแบ่ง เขตเลือกตั้งนั้น ก็เนื่องจากว่า
ท่านประธานไต่สั้งระเบียบวาระนั้นเข้ามาในวันประชุมที่ 12 ว่าให้นำร่างระเบียบ
วาระนี้เข้าประชุมในวันนั้น แต่ก็ไม่ได้นำเข้าประชุม เมื่อข้าพเจ้าได้เห็นระเบียบวาระ
ที่เปลี่ยนแปลงใหม่เช่น แทนที่จะไต่สั้งในอันกับตั้งตน กลับย้อนกลับสุดท้าย สำหรับ
กฎหมายเลือกตั้งนี้ เราจะต้องทำโดยรีบด่วน เพราะว่าถ้าหากเราไม่พยายามทำ
โดยรีบด่วน ถ้าหากว่าจะไปรอเอาไว้อันกับสุดท้ายแล้ว กว่าที่จะส่งคืนให้คณะกรรมา
ธิการแล้วก็จะกลับเข้ามาใหม่ ในสมัยประชุมนี้ เพราะฉะนั้นเชื่อกว่ากลับเข้ามาใหม่
ในสมัยประชุมนี้ ข้าพเจ้าก็เป็นห่วงอย่างที่ว่าข้าพเจ้าเคยเป็นห่วงมาแล้ว ถ้าเดี๋ยว
สมาชิกภาพของบางคนใกล้สิ้นสุดลงแล้ว ในระหว่างนี้ การประชุมของเราที่ดีก็จะล่าช้า
เสียเวลานาน และ การเลือกตั้งสมาชิกซ่อมก็จะไม่ทันกำหนด 90 วัน ตามรัฐธรรมนูญ
แล้วพวกเราทั้งหมดก็จะพากันเลิกกฎหมายเลือกตั้งด้วยกันทั้งนั้น เพราะฉะนั้นกฎหมาย
เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนนี้ จึงจำเป็นจะต้องรีบทำ และทำให้เข้ามาไต่สั้งคือ
ให้ในสมัยประชุมนี้ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเสนอญัตติให้นำเอาร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามา
พิจารณาในอันกับแรกนี้ แต่ว่าเนื่องด้วยร่างจากมีญัตติของสมาชิกผู้หนึ่ง นำมาเอาร่าง
พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาชญาฯ เข้ามาแล้วก็เป็นกรร เกียงกันอยู่ เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าจึงขอเอาว่า สำหรับสองญัตตินี้จะเอาญัตติไหนขึ้นก่อนหลังก็ได้ สำหรับข้าพเจ้า
นั้นหมายความว่าขอให้ไต่สั้งในอันกับนี้ แต่ถ้าหากว่าของข้าพเจ้าไม่ได้เข้า
สั้งจากระเบียบวาระแล้วก็ขอให้เข้าสั้งจากที่มีผู้เสนอเมื่อก่อนอย่างใดอย่างหนึ่ง
นายสุวิชัย พันธุเศรษฐ์ (เชียงใหม่) : ท่านได้รับญัตติแล้ว ท่านต้อง
ขอความเห็นที่ประชุมก่อน มีใครจะทักท้วงหรือไม่ ไม่ใช่ว่าพอท่านได้รับญัตติ
เจ้าของอภิปรายเสร็จ จะขอความเห็นไม่ถูก คือเรื่องนี้คู่ดลสิ่งดี เสนอขึ้นมาขอไทยก
ร่างกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญาฯขึ้นพิจารณาก่อน ท่านต้องขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย

ก่อน ว่าควรเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระให้เปลี่ยนเป็นกฎ/กฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา หรือไม่ เมื่อที่ประชุมตกลงให้เปลี่ยน ก็ว่าจนเสร็จ แล้วถึงเสนอญัตติของคุณพิมพ์ ต่อสภาที่ไม่ยอมให้เปลี่ยนจึงเอาญัตติของคุณพิมพ์มาพิจารณา ก็คงไปว่ากันละกัน เสร็จนี้ ไม่ต้องเอามารวมกัน เพราะฉะนั้นสภาจะพิจารณาว่าญัตติทั้งสองนี้ ความสำคัญไม่เท่ากัน มิฉะนั้นจะอลเวงกัน จึงขอเสนอให้นำญัตติแรก เกี่ยวกับกาที่จะให้มีเอาพระราชบัญญัติ วิธีพิจารณาความอาชญาแก้ไขเพิ่มเติมพิจารณาก่อนหรือไม่ เมื่อที่ประชุมตกลงอย่างไร จึงให้เป็นที่ไปตามญัตตินั้น และให้ดำเนินการต่อไป

ประธานสภาผู้แทน : ญัตติทั้งสองนี้ เป็นญัตติขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระ ก็เป็นทำนองเดียวกัน ข้าพเจ้าเห็นว่าเพื่อจะสงวนเวลา จึงให้พิจารณาคราวเดียวกัน ว่าควรจะเลื่อนที่หรือไม่เลื่อน เมื่อเลื่อนแล้วจะเอาอันไหนไปไหนว่าหลัง ก็เป็นเรื่องหนึ่งที่จะทำต่อไป

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (นครสวรรค์) : อย่างที่ท่านประธานว่านั้น ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ คือญัตติทั้งสองอันนี้ ข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างนี้ ของคุณสิ่งดีข้าพเจ้าเห็นว่า ควรเปลี่ยน ส่วนของคุณพิมพ์ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควร เวลาผ่านประธานถามว่า จะเปลี่ยนหรือไม่เปลี่ยน ก็ขัดกัน อีกอันหนึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าควร อีกอันหนึ่งเห็นว่าไม่ควร เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าไม่พิจารณาที่ละอัน ข้าพเจ้าก็ไม่รู้ว่าจะเลือกอย่างไร อีกอันหนึ่งเห็นว่าควร อีกอันหนึ่งเห็นว่าไม่ควร ก็ไม่รู้ว่าอย่างไร ในวิสัยนี้ขอท่านไต่ถามผู้แจ้งก่อนที่จะโหวต ความจริงถ้าหากที่ละอันก็ไม่ปัญหา อย่างนี้ลำบากใจ จึงขอความกรุณาให้ชี้แจงเสียก่อน ที่จะให้โหวต

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าเราควรจะเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระหรือไม่ ระเบียบวาระญัตติของคุณสิ่งดี ท่านผู้ใดเห็นควรเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระขอได้โปรดยกมือขึ้น

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรเปลี่ยนระเบียบวาระ ขอได้
โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 1๓ นาย

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติให้เปลี่ยนระเบียบวาระ
ได้ นี้ก็ว่ากันเสียให้เสร็จทีเดียว ทั้งนี้ คือไปเป็นมติของคุณพิมพ์ ท่านผู้ใดเห็นควรให้เปลี่ยน
ระเบียบวาระได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 16 นาย

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรเปลี่ยนระเบียบวาระ ขอได้
โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๘๖ นาย

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่ามติของคุณพิมพ์ไป - พิจารณาระเบียบวาระ
ต่อไป ร่างพระราชบัญญัติพิจารณาความอาชญา ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่...)

พ.ศ. ๒๕๐๘

.....
.....
.....
.....

โดยที่เห็นว่าการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘/1 เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอันมีผลอันสำคัญยิ่งแก่การพิจารณาคดีในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกาแห่งศาลชั้นต้น

มาตรา 1 พระราชบัญญัติเรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๐๘"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในข้อใดกล่าวในมาตรา ๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๔๗๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

" มาตรา ๘/๑ หากมีโทษจำคุกกึ่งจำคุกเป็นคราว จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิตเกินกว่าสองปีโดยเด็ดขาด และที่จำคุกเกินกว่าสองปีโดยเด็ดขาดในคราวเดียว หรือจำคุกเกินกว่าสองปีโดยเด็ดขาดในคราวเดียว และจำคุกเกินกว่าสองปีโดยเด็ดขาดในคราวเดียว

หากมีโทษจำคุกกึ่งจำคุกเป็นคราว จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิตเกินกว่าสองปีโดยเด็ดขาด และที่จำคุกเกินกว่าสองปีโดยเด็ดขาดในคราวเดียว หรือจำคุกเกินกว่าสองปีโดยเด็ดขาดในคราวเดียว และจำคุกเกินกว่าสองปีโดยเด็ดขาดในคราวเดียว

ถ้าเกิดความจำเป็นหรือความฉุกเฉินอันเกี่ยวเนื่องกับความมั่นคงภายในราชอาณาจักร
ในกรณีส่วนเสี้ยวอื่น ในสิ่งอันผู้ลงนามอาศัย โฆษณาทันทีการหรือหนังสือ
ยื่นคำร้องขอศาลขอหมายจับผู้ต้องหาในไว้

ในกรณีความฉิบหายที่ใดที่ระทัตติคตค มีอำนาจโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินหนึ่ง
หรือรับไม่แทนการขมบาท หรือทั้งจำทั้งรับ ศาลมีอำนาจสั่งองค์ใดต่อไปนี้
มีโทษต่อไปนี้ในสิ่งสืบสองวัน

โทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
สำหรับกรณีทั้งพหุคดีที่ได้พิพากษาแล้ว

ในกรณีความฉิบหายที่ใดที่ระทัตติคตค มีอำนาจโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินหนึ่ง
หรือรับไม่แทนการขมบาท หรือทั้งจำทั้งรับ ศาลมีอำนาจสั่งองค์ใดต่อไปนี้
หรือทั้งจำทั้งรับไม่เกินสี่สิบแปดวัน

ในกรณีความฉิบหายที่ใดที่ระทัตติคตค มีอำนาจโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินหนึ่ง
หรือรับไม่แทนการขมบาท ศาลมีอำนาจสั่งองค์ใดต่อไปนี้ หรือทั้งจำทั้งรับ
และรวมกันซึ่งองค์ของไม่เกินสามสิบวัน

ในกรณีที่กำหนดการสั่งองค์ใด โศส ลอกหมายปล่อยผู้ต้องหา เว้นแต่ที่
ขมบาทโดยผู้ต้องหาหรือพนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวนโดยข้อใดข้อหนึ่ง

.....

... ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ประธานสภาผู้แทน : ขอเชิญกรรมการเข้าประจำที่

กรรมการเข้าประจำที่

เลขาธิการสภาผู้แทน : ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล

กฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔๘๙ ชื่อร่างพระราชบัญญัติ
ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ กรรมการแก้ไข มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘
มีการแก้ไขโดยกรรมการ มาตรา ๖ มีการแก้ไข

นายสุวิชัย พิชัยเศรษฐ์ (เชียงใหม่) : สวหรับมาตรา ๖ โค้ดแก้ไข
เต็มเต็มข้อความขึ้นมาใหม่คือคำว่า "เว้นแต่เจ้าพนักงานจะเห็นว่า ~~///~~ จำปถ่ายไป
จะ^{ปลอม}คู่หนึ่ง" สำหรับข้อความที่เติมมาขึ้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะเหตุว่าทุกกรณีไม่
จำจะให้เจ้าหน้าที่เป็นผู้พิจารณาแล้ว ก็หมายความว่า จะหลบหนีไปทั้งนั้น สำหรับผู้ที่ทำ
ความผิด หรือผู้ที่จับในขณะสงสัยว่าจะกระทำความผิด ข้าพเจ้าขอเรียนสิ่งที่ประชุม
ทราบว่า ในเมื่อเราบรรณาที่จะให้สิทธิเสรีภาพแก่บุคคลซึ่งเราไม่แน่ใจว่า เขาได้
~~///~~ กระทำผิดแล้ว ตามอำนาจที่มีว่าเจ้าหน้าที่อาจจะให้บุคคลผู้นั้นไปประกันตัวไป
ก็เมื่อสงสัยว่าจริงจะมีการหลบหนี ถ้าหากปล่อยไปจริง ๆ เขานั้นก็ควรจะไม่มีการ
เรียกประกัน ถ้าหากว่าทางฝ่ายกรรมการใช้คำว่า เมื่อเห็นว่าปล่อยไปจะหลบหนี
จะเรียกประกันก็ได้ เช่นนั้นข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง แต่จะเขียนเช่นนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย
และเสนอที่ประชุมว่า ควรที่จะคัดออก คงเอาไว้ตามร่างเดิม ไม่ควรที่จะเพิ่มข้อความนี้
ข้าพเจ้าขอเสนอ

มีสมาชิกรับรอง

นายทิม ฐวิพนธ์ (ขอนแก่น) : ในกรณีที่ข้าพเจ้าเป็นผู้แปรญัตติ
เรื่องนี้ขอให้กรรมการเพิ่มข้อความใหม่ประโยคนี้เข้าก็เนื่องจากข้าพเจ้าได้พิจารณา
ตามกฎหมายเดิมเมื่ออยู่เช่นนั้น นั้นประการหนึ่ง และโดยเหตุผลนั้นเราจึงพิจารณาเห็นว่า
ถ้าเราเป็นเจ้าพนักงานแล้ว ถ้าหากว่ากฎหมายใหม่ปล่อยให้เช่นนั้น ไม่มีข้อแม้ว่าถ้าแม้ว่า

ถ้าปล่อยไปแล้วจะหลบหนี แล้วกฎหมายก็ไปเปิดช่อง เช่นนั้น เจ้าพนักงานก็ปล่อยไป แล้วหลบหนี ทนคแล้ว ท่านจะเอาใครมาลงโทษ สำหรับความผิดที่เป็นสุรุโพนนั้น ถ้าหากว่าเรามาสอบสวนปากคำแล้วก็ไปปล่อยไปเช่นนั้น สำหรับผู้ซึ่งไม่รู้จักหัวนอนปลายตีน มาแจ้งความ สมมุติว่ามาบอกตำรวจว่าซื้อไม้เขื่อนี้ แต่ความจริงซื้อไม้ตรง อยู่ตำบลมานั้นตำบลบ้านนี้ก็ไม่ตรง แล้วเราให้อำนาจเจ้าพนักงานปล่อยไปเช่นนั้นโดยไม่มีข้อแม้ไว้ แล้วเราจะไปเอาใครมาลงโทษ ขอให้ท่านไปปรึกษากฎหมายที่เขียนไปแล้ว จับใครมาไต่แล้ว กฎหมายนั้นก็คอยที่จะให้อำนาจให้สิทธิเสรีภาพแก่ประชาชน บังคับให้เจ้าพนักงานปล่อยไปเช่นนั้นแล้ว ตกของจับใครมาลงโทษไม่ไต่สักคนเดียว เช่นนี้จะเขียนไว้ทำไม เพราะฉะนั้นจำเป็นอย่างไรที่จะต้องเขียนเอาไว้เช่นนั้น ส่วนที่ท่านว่า เว้นแต่ว่ามีประกัน ข้อนี้ไม่จำเป็นจะต้องเขียนลงไปก็ได้ ถ้าหากว่าท่านมีประกันมาแล้ว ก็เป็นอำนาจของเจ้าหน้าที่จะปล่อยไปหรือไม่ได้ เมื่อเจ้าพนักงานพิจารณาเห็นว่า มีประกันจะเชื่อใจได้แล้ว ก็ไม่หลบหนี เมื่อหลบหนีก็เอานายประกัน ฉะนั้นจะเขียนไว้ทำไม เพราะฉะนั้นจำเป็นอย่างไรถ้าเราจะเขียนเอาไว้เช่นนั้น จะคัดออกไม่ได้ เป็นอันขาด ถ้าหากว่าจับคัดออกไปแล้ว ความผิดเช่นนั้นจะเอาใครลงโทษไม่ได้ จับใครมาไต่แล้วปล่อยไปก็หนีหมด

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : ความจริงที่เกี่ยวกับท่านผู้คนที่โลกกล่าวไว้เมื่อกี้ กลัวผู้ต้องหาที่หลบหนีจะเดือดร้อน ถูกรื้อคดีแล้วโทษสุโพนเป็นโทษผิดเดียว และมีคำจำกัดว่า เว้นแต่จะหลบหนีแล้ว จะมีช่องทางจะทำให้มีการดำเนินคดีขึ้นมาในวงราชการ เพราะเจ้าหน้าที่ที่มีอยู่มีไม่ใครคนที่ถึงเข้าใจความสามารถ ท่านผู้ศึกษาเมื่อกี้จึงวิตกไปว่า กลัวจะหลบหนีเป็นความเดือดร้อนแก่ประชาชน ความจริงคดีอุกฉกรรจ์หนักโทษ แม้แต่คิดว่าจับไม่ได้ ก็ยังจับได้ ชาวบ้านก็กลัวการมีสุโพนนี้ถ้าจะปรับเบาทีเดียว แล้วไปถูกขังไม่คุ้มกัน แล้วการแก้คดีก็ใช้การหลักเสียง

พ.ต.ท. พันธ์ นิลวัจนานนท์ กรรมการ : เรื่องที่กรรมการได้เพิ่มเติมข้อความในวรรคแรก คือว่า "เว้นแต่เจ้าพนักงานจะเห็นว่า จำปล่อยไปจะหลบหนี" ความมุ่งหมายอันนี้ ถ้าพเจ้าคิดว่าในพวกที่เป็นเจ้าพนักงานสอบสวน เช่นหาญผู้ฉวยรับนี้ ข้างพเจ้าคิดว่า ข้างคงจะตกลงกันได้โดยเหตุผล ความจริงกรรมการได้ดำเนินการเรื่องนี้ไปนั้น ไม่ใช่หมายความว่า ไม่ได้ เราได้พยายามทำคดีที่ดีที่สุดที่จะไม่เป็นการลวกกับประชาชน แต่อย่างไรก็ตามประชาชนตัวพาคิดแล้ว เราไม่ช่วยกันไม่เป็นที่จัดการ เรียบร้อยตามกฎหมาย หมายความว่าเราทำลายประชาชนที่ดีออกไป เรามอบอย่างนั้นไม่ได้ จำเป็นต้องหาทางป้องกันประชาชนที่ดี ซึ่งมีจำนวนมาก ส่วนประชาชนบางพวก ส่วนน้อยที่พาคิดขึ้น หรือมีเหตุลว่ากระทำผิดนั้น เราคงหาทางป้องกันหรือยึดเหนี่ยวไว้ก่อน เพราะฉะนั้นข้อความที่ว่าจำปล่อยไปจะหลบหนีนั้น ขอให้ที่ประชุมพิจารณาคดีตกลงกันเสียก่อนว่า ผู้ต้องหาจำปล่อยไปแล้วหลบหนี ไม่เอาโทษเห็นพอนั้นหรือ หรือจะบอกพเจ้าพนักงานต้องไปสืบจับออกมากัน เนื่องจากพเจ้าพนักงานทพรอง ขอให้สภาผู้พิทักษ์นี้ตกลงกันด้วยหัวใจสูงว่าจะเอาข้อนี้เป็นข้อแก้สำหรับใส่ความผิดแก่เจ้าพนักงานหรือไม่ ถ้าเหตุผลว่าเมื่อปล่อยไปจะหลบหนีแล้ว ข้อซักด้วยอย่างว่า ถ้าผู้ต้องหาหนีอยู่ไกลหรือเราไม่ทราบแน่นอนว่าอยู่ที่ไหน หรือไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอย่างนี้ ถ้าจับปล่อยไปแล้วหลบหนีจะเอาใคร เพราะฉะนั้นสภาซึ่งเราเพิ่งเลี้ยงทั้งประชาชนคนดีและคนชั่วไม่ดีกว่าเป็นอย่างนั้น นั่นก็ถึงต้องการอย่างนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอสงวนไว้ว่าอย่าจะต้องเสียส่วนข้อความวรรค ๒ ที่พเจ้าเอภิปรายว่าจะเดิมคำว่าปรกตินั้น กรรมการใจกว้างพอให้เดิมได้ ออกจะให้เป็นอย่างนั้น ไม่อยากจะให้โดยหน้าโดยหลัง ไม่ใช่เป็นวิธีที่ดี เป็นวิธีที่แก่เร เพราะฉะนั้นกรรมการไม่ขัดข้อง แล้วแต่ที่ประชุมจะตกลง

นายสวน พรหมประกาย (อุครธานี) : ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยอย่างกรรมการพูดเมื่อคืนนี้ คือในความคิดที่ใหม่เล็กน้อย เราควรจะให้โอกาสเรียกว่าความคิดเล็กน้อยเหล่านี้ ซึ่งเรากลั่นมีฐานว่าเราทำโดยไม่เจตนาที่มี เพราะฉะนั้นความคิด

เล็กน้อยเช่นนี้ เราจะเอาให้ได้รับโทษในการคุมขัง หรือการกระทำของเจ้าหน้าที่นั้น
 อาจมีการตกลงกันได้ เพราะฉะนั้นกรณีที่เขียนไว้เช่นนี้เป็นกรณีของทางแก่เจ้าหน้าที่
 ซึ่งเวลานี้เรารับทราบกันอยู่แล้วว่า มือของเราเป็นอย่างไรบ้าง ทรมานกันแล้ว เพราะ
 ฉะนั้นกรณีที่เจ้าหน้าที่งานสอบสวนหรือศาลนั้นมีกฎหมายมาคร่าอันอยู่แล้ว การที่ข้าจะ
 ปลดปล่อยไป เรื่องก็มีปล่อยตัวคราวนั้น ศาลมีอำนาจที่จะไต่สวนพินิจ เราอาจจะเรียก
 ประกันหรือหลักประกันหรือการค้ำประกันก็ได้แล้วแต่กรณี มีอยู่มาคราวหนึ่งในประมวล
 กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กล่าวไว้ว่าเป็นดุลยสงขลของศาล เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 ไม่อยากจะได้ความผิดเล็กน้อยเช่นนี้ให้เจ้าหน้าที่มีอำนาจ ให้เจ้าหน้าที่มีช่องทางที่จะ
 บิดคั้นที่จะแกล้งราษฎรได้ ข้าพเจ้าไม่เห็นเป็นอย่างไรยิ่งที่เดียว ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วย
 ขอสงวนใจไปประการเดียวเราทำเพื่อราษฎร ความผิดเล็กน้อยไม่ใช้คดี ๑๐ ปีหรือคดี
 อุกฉกรรจ์ เราควรจะต้องคุ้มครองราษฎรพวกเรา เพราะฉะนั้นขอใจไปรศคักค้ำกรมมาชិ-
 การ อย่าให้ท่านมาคร่าไปไม่ได้

หลวงอรรถพรพิศาล สรรพมาธิการ : เรื่องที่สมาชิกเป็นห่วงใยในเรื่อง
 ที่ว่าเจ้าหน้าที่ซึ่งคนที่มีความผิด ฐานลหุโทษนั้น ขอท่านใจไปประการเดียว เจ้า
 พนักงานนั้นไม่ใช่ทุจริตไปทั้งหมดที่คดีมีตัวก็มี แต่ที่ตัวนั้นเป็นข้อเกี่ยวแห่งกฎหมายใดๆ
 ทั้งหมดที่ปฏิบัติ ที่เราเขียนกฎหมายกันนี้ เขียนในทางที่ว่าให้เจ้าพนักงานเป็นไปด้วยความ
 สุจริต และปฏิบัติตามกฎหมายกัน ไม่ใช่เขียนให้เจ้าพนักงานฝ่าฝืนกฎหมาย ถ้าท่าน
 ทักท้วงข้อนี้แล้ว ขอท่านใจไปประการเดียว ถ้าเจ้าพนักงานผู้ใดจะกลับแกล้งราษฎรแล้ว
 ในข้อที่ว่าให้ตามค่าให้การเสียก่อนนั้น จึงไม่ปล่อยตัวไป ทว่าไม่ท่านไม่คักค้ำ เพราะ
 เหตุว่าในการที่จะตามค่าให้การหรือไม่เมื่อไรนั้นอยู่ในอำนาจของเจ้าพนักงาน ฉะนั้น
 ไม่ตามยังไม่ปล่อยก็ได้ อย่างนี้ทว่าไม่ท่านไม่ค้ำ ท่านค้ำบอกว่าเมื่อเห็นว่าละเมิดที่
 จึงให้ซึ่งไว้เช่นนี้ นับเป็นข้อที่เป็นเหตุให้ท่านไม่ค้ำแต่เมื่อต้นว่าเหตุใดตามแต่ข้อก็
 ได้ แต่ท่านทว่าไม่ค้ำกันว่าจะตามค่าให้การเสียก่อนจึงไม่ปล่อยตัวไปไม่ได้ นี่ข้าพเจ้าเห็น

ว่าท่านค้าปลขายใหญ่มากกว่า และนอกจากนั้นในตำราของยูเนสโกว่าพระราชนัดดามี
ขึ้นมา ข้าพเจ้าก็เป็นผู้รับรองคนหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าก็วิเคราะห์แล้วในฐานะที่ข้าพเจ้า
เป็นกรรมการว่า ถ้าหากว่าผู้ที่กระทำผิดคุณโทษนั้น ไม่ได้รับบาปเดียวอย่าง
ที่ท่าน ส.ส.นครสวรรค์ว่าเสมอไป จำคุกหนึ่งเดือนปรับร้อยบาทก็มี โทษลู่โทษมี
เช่นนี้แล้ว ถ้าหากว่าผู้เป็นเจ้าของงานก็ไม่รู้จักตำบลแห่งที่อยู่ซึ่งความจริงให้ นาย ก.
อยู่นครสวรรค์ แต่บอกว่าชื่อ นาย ข. ไปอยู่ที่บราซิลอย่างนี้จะว่าอย่างไร เมื่อถาม
คำให้การแล้วปล่อยตัวไปอย่างนี้ เมื่อไปหานาย ก. ที่นครสวรรค์ไม่พบ แล้วจะลงโทษ
อย่างไร เมื่อเราจะหาทางจะปราบผู้ทุจริตอย่างนี้แล้ว ก็ควรจะปล่อยให้เจ้าพนักงาน
ใช้กำลังตามหาที่บาง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอยืนยันตามในวรรค ๑

นายวิเศษ หงษ์พิทักษ์ (ชัยภูมิ) : ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับฝ่ายค้านที่ได้ค้านขอ
 ให้มีคำจำกัดว่า " เว้นแต่เจ้าพนักงานจะเห็นว่าถ้าปล่อยไปจะพอลบ" นั้น ข้าพเจ้าเห็นด้วย
 ทั้งนี้โดยเหตุผลที่ว่า สำหรับความผิดของพวกนี้เป็นความผิดอันเล็กน้อยไม่น่าจะได้จึงเอาไว้
 ลงโทษ
 ฝ่ายค้านว่า เราถึงจะวางหลักเกณฑ์การได้ เลื่อนขึ้นแล้ว ความมุ่งหมายของกฎหมายก็แก้ไข
 เนื้อหา ก็กล่าวกันว่าเจ้าพนักงานมีใจชอบใจหรือตั้งใจจะปล่อยไปนั้น
 ฝ่ายค้านก็เห็นว่าสำหรับพวกนี้ผู้ต้องหาไว้ สำหรับความผิดความหมายของกฎหมายที่พิจารณาคดี
 ตามที่เจ้าพนักงานกล่าวหาว่าอาชญากรรมอันเล็กน้อยได้วางมาเป็นเวลา
 จำนวน ประเด็นเรายังไม่เจริญรุ่งเรืองถึงเพียงนี้ มีคนจำนวนมากใจดีของสมควร
 แล้ว น่าจะคัดออกเสีย เพราะเป็นวิธีการเก่าแก่เดิมแล้ว สำหรับวรรค ๒ นั้น
 ข้าพเจ้าเห็นว่าควรระงับการ ทดประเด็นโทษ ก็คือว่าห้ามไว้ทั้งพวกที่เบาๆ แต่มีให้
 มีเวลาเดิมทางที่กล่าวผู้ถูกจับมาศาลรวมเข้าไว้ด้วยกันเวลาที่มีโทษปรับจำคุก
 ก็อาจวางเดิมเจ้าพนักงานแล้ว.....

ประธานสภาผู้แทน : เดี่ยวขอโทษ เอาที่จะวรรค วรรค ๒ ที่มีผู้ขอแก้
 นี้ระงับไว้ก่อน เอาจะเอาวรรค ๑ ก่อน

นายวิเศษ หงษ์พิทักษ์ (ชัยภูมิ) : มีความเห็นแบบนี้

ร.ต.ต.สวัสดิ์ ศรีบุญธรรม (ศรีสะเกษ) : การที่ฝ่ายค้านกรณีการพิจารณาคดี
 คงจะฟังเสียงและฟังเสียงไปถึงช่วยผู้กระทำผิดกฎหมายมากกว่า ที่จริงในทางปฏิบัติ
 ของเจ้าพนักงานนี้ การกระทำก็ได้แก่ไม่ขึ้นชื่อที่จะให้เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสิทธิผู้ต้องหา
 ที่กระทำผิดถูกปล่อยลงมือระงับ ได้มากกว่า เป็นเหตุที่จิตใจผู้ต้องหาของเจ้าหน้าที่ที่รับ
 งานสอบสวน ทว่าคงยังไม่เคยช่วยผู้ต้องหาไปเลยจับคดีใดคดีหนึ่ง การนำคดีนี้ไป
 ของง่าย ๆ ด้วยการเป็นผู้ต้องหาไว้จริงจากพนักงานสอบสวน แล้วปล่อยผู้ต้องหาไป
 ปล่อยก็ไม่ใช่เป็นของง่าย ๆ เพราะฉะนั้นการที่/ตามเห็นจากที่ไกล ๆ เพื่อมาแก้คดีใน

พรหมลณี อธิบดี ธนาคารแห่งประเทศไทย อยู่ในนั้นก็ไม่รวม เมื่อจะนับให้เจ้าหน้าที่ที่ว่างงาน
ในการนี้ เว้นเสียกว่าคำผิดจะหลวมๆ ไม่ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งเกินกว่า ๔๘ ชั่วโมงหนึ่งเป็น
เครื่องมือของเจ้าหน้าที่ที่จะปรามปรามผู้กระทำความผิด ไม่ให้เจ้าหน้าที่ได้เสียงกันไปแต่อย่าง
แต่ผู้กระทำความผิดในวรรคนี้ เขาจะไม่มีหมายปิดกรรมการที่พ้นไปนั้นเป็นการแนะนำสมอยู่
แล้วที่จะให้เจ้าหน้าที่ที่มีปัญหาคำแนะนำให้พ้นไป ไม่ให้ออกกฎหมายให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติไป
ไม่มีผล เขาจะแนะนำข้าพเจ้าขอสนับสนุนคณะกรรมการ :

นายสินทร สิงหนคร (เสียงใหม่) : ข้าพเจ้าก็รู้สึกปลาใจเหลือเกินว่า
ทำไมเราอยากจะทำงานที่มีความรับผิดชอบที่เกินกว่าจะพูด โขมให้สิทธิเจ้าหน้าที่
ว่า เมื่อเห็นว่าจะรับผิดชอบได้ การทำผิดละเลยนั้น เป็นของเล็กน้อย ส่วนที่จริงจรรยา
เขาคิดไม่ได้จุดใดที่เป็นละเลยแม้กระทำให้ไม่ได้ เจตนาที่มีโทษ และในขณะนั้นบุคคล
หรือสื่อเกินกว่าผู้กำหนดซึ่งจะปล่อยไปได้ ไม่ให้รู้ผลว่าไม่รู้ เขาจะแนะนำในเรื่องนี้
ว่าเป็นเรื่องว่ากำหนดซึ่งจะปล่อยไม่ได้ ทำไมจะปล่อยไม่ได้ เว้นแต่จะหลวมๆ
ไม่ใช่กำหนดซึ่งจะปล่อยได้มากกว่า เขาจะสั่งผู้กำหนดซึ่งจะปล่อย แต่จะ
ถ้าไม่แก้ไม่รู้ว่าผิดก็จริงซึ่ง ไม่เสี่ยงที่จะหลวมๆก็เป็นการที่จะกระทำได้ เขาจะ
ฉะนั้นใจควรที่กรรมการจะไปใส่ กฎหมายเก่าที่มีอยู่แล้วจะไปแก้มันทำไม เพราะว่า
ไป ๒ วันจะย้ายกันไป ก็ในระหว่างนั้นคดีปกครองของ ที่ทำให้อยู่เวลา ๕๐ กว่ามาแล้วถึง
มากเป็นประจวบคณฤวิชัยจากเวลาขาคา เมื่อปี ๑๙๗๖ นี้เอง เมื่อก่อนนี้ ๔๘
ชั่วโมงทำไมเราทำได้แล้วทำไมเราจะตั้งได้ ๔๘ วัน ข้าพเจ้าขอจึงขอผลว่า ๆ
ขอให้รวมเก่าคดีออกไม่ได้ ขอให้ถือเอาการร่างเดิม.

พลอ.อรุณพรพิชิต อธิบดีกรมการ : ถ้าหากว่าจะเขียนอย่างที่ท่านผู้แทน
เสียงใหม่ที่ว่านี้ คือให้ตัดข้อที่จะปล่อยไปจะหลวมๆ ให้นายพิงคำแห่งแห่งที่อยู่นั้น
นั้นจะเป็นผลร้ายกว่าที่ออก เราจะว่ากันว่าจะให้รู้กำหนดซึ่งจะปล่อยโดยชัด เจนแล้ว

ก็วัดอย่างที่ท่านลี้กัถวลความข้างซีกใดไม่จุดไฟตำรวจจับเข้าในรูด้านตรงตงที่อยู่ไม่ไกลยตัวไป
 เพราะไม่รู้อัญเชิญ ท่านภาวกลบร้ายเพื่อประโยชน์อย่างนี้เรายึดถือไว้แล้วปล่อยตัวไปก็
 ไม่เป็นอันตราย ร้อน ถ้าเขียนอย่างท่านจะร้ายยิ่งกว่า คือยึดไว้แล้วไม่ปล่อยตัวไป
 เพราะว่ามี วิญญู ในรูว่าอัญเชิญ นี่จะเป็นผลร้ายแก่ท่าน เพราะฉะนั้นกรรมภาวการ
 จึงลงโทษให้ท่านทราบ.

นายชานพ ฐานะอิน (บ้าน) : ข้าพเจ้ายึดถือความว่า ไม่ควรจะเป็นลงไป
 ว่า "เวณแคะขมขม" เพราะว่าลึกลับก็ยอมรู้อยู่แล้วว่าเป็นลึกลับน้อย เรียกว่าอะนุโทษ
 ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นทนายความและเคยรู้อัญเชิญว่า ลึกลับมีศาลโดยบุคคลความปกติ
 ประทับเรียง ๑ บาทเป็นของางที่เรียกว่ากระทำผิด เป็นอันศาล และอีกอย่างหนึ่งถ้าหากว่า
 เราจะเป็นขักความนี้ลง ไปหมดจะเป็นของางของเจ้าพนักงานซึ่งจะกระทำผิดมีรายกับผู้กระทำ
 ผิดละสุโทษจึงเป็นโทษเล็กน้อย.

ประธานสภาผู้แทน : สมควรแล้วแต่่าที่อภัยบายกับเขา เหตุผลก็อย่างเดียวกัน
 ความปรารถนาทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายสนับสนุนก็เป็นเพียงพอจะวินิจฉัยได้แล้ว จะเพราะวรล
 คับก็ถอม ทานผู้ใดเห็นค่าควรจะได้ตกลงตามที่สมาชิกว่า ขอได้ไปปรกยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 54 นาย

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรไปเป็นไปความถือกรรมภาวการ เสนอ
 มา ขอได้ไปปรกยกมือขึ้น.

สมาชิกยกมือ 26 นาย

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมถือมติได้ลงไว้ความร่างเดิม
 คือไปลี้กัถบายในวรรค ๑

นายสุวิชัย ศิเรเศรษฐ (เบียงใหญ่) : สาทรมันในวรรค ๑ นี้ ในเรื่องเกี่ยว
 กับกรมเดินทางนั้น กรรมภาวการก็ไม่ขัดข้อง ข้าพเจ้าขอเรียนยืนยันว่า ในเรื่องแก้จาก
 ๗ ฉบับ เป็น ๑๒ ฉบับนี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ถ้าไม่อ่านแล้วจึงไม่เห็นดี

๗ วันเป็น ๑๒ วันเต็ม ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ทำไมข้าพเจ้าจึงไม่เห็นด้วย คือเดิม ๑ วัน
 เพราะว่าการร้องทวงข้าพเจ้าได้ยื่นการฉ้อโกงรายของท่าน ส.ส. คุณครุฑสิทธิ์ คือคุณหญิง ศรีจันทร์
 ได้เตรียมให้แจ้งให้พร้อมหลักฐานแล้ว คือข้าพเจ้านับถือเป็นหนักหนาว่าในสมัยของบรรดา
 สิบชีวาชเราให้มีเวลาถึง ๔๘ ชั่วโมงเขาทำกันได้ เสร็จพร้อมและได้กับคุณครุฑสิทธิ์กระทำผิดไม่
 พ้องศาล ศาลโองมโหม ๑๕ เปอร์เซนต์ แต่ในขณะที่เรายื่นประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
 ความอาชญาให้มีเวลาถึง ๑๐๕ วันเต็ม เราได้กับคุณครุฑสิทธิ์ไปฟ้องศาล ศาลปล่อยเสีย ๑๐
 เปอร์เซนต์ ขอให้ท่านพิจารณาว่าการที่ให้กำหนดเวลาชั่งนาน ๆ ให้เป็นผลเสีย
 อย่างนี้ เมื่อเห็นนั้นแล้วขอให้ระลึกว่า เราได้มีพระราชบัญญัติแห่งรัฐ
 ธรรมนูญและศาลคือเสรีภาพของประชาชนซึ่งเราเรียกว่าระบอบประชาธิปไตย แต่เรา
 กลับดำเนินการร้ายยิ่งไปกว่าสมัยเดิมซึ่งเราเรียกว่าแบบโง่เขลา ในมาชคนี้ เพราะฉะนั้น
 ในเรื่อง ๗ วันข้าพเจ้าขอแบบผิดคือไว้ว่าไม่ควรเกินเวลา ๑๒๐ ชั่วโมง คือไม่เกิน ๑ วัน
 แต่ทางฝ่ายกรมราชากรแทนที่จะพิจารณาตามข้อข้าพเจ้าคือขอลดลง ๒ วันกลับเพิ่มขึ้นอีก ๑
 วันด้วยจึงเป็นการไม่สมควร เพราะฉะนั้นข้อที่จะจึงใดไม่เกิน ๗ วันหรือ ๑๒ วันนี้
 ข้าพเจ้าขอเรียนต่อประมุขที่ว่า ขออย่าคิดว่าเราจะช่วยผู้กระทำผิด เพราะว่าการกระทำ
 ผิดหรือไม่ขึ้นอยู่กับศาล ไม่ใช่ขึ้นอยู่กับเจ้าพนักงาน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าการซึ่งเสีย
 ๗ วันในร่างเดิมก็รุนแรงอยู่แล้ว ถ้าหากว่าสภา ฯ นี้ได้พิจารณาให้โง่โง่อันใดไม่เกิน ๗
 วันในขั้นนี้ก็จะเป็นการเหมาะสม เพราะฉะนั้นผู้โง่โง่ที่เราขอไม่ได้เพิ่มขึ้นเป็นคำ
 ปล่อยแล้ว เพราะฉะนั้นในวรรคนี้ข้าพเจ้าขอเสนอให้เพิ่มไปสามร่างเดิม คือ ๗ วัน และ
 ขอให้พร้อมไว้ระลึกว่าเราไม่ใช่ช่วยคนผิด แต่ช่วยผู้คนที่ไม่รู้ว่าจะกระทำผิดหรือไม่.

นายสิงห์ ปกาสิต (วัฒนา) : ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นเจ้าของร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่เมื่อข้าพเจ้าขออภิปรายในเรื่องที่ว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น
 ความจริงคุณครุฑสิทธิ์ของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าเคยคิดเสมอว่าไม่ควรจะมีการจับกุมคุมขังที่เดียว

ขอให้มีการสอบสวนแยก ๆ ให้รู้ข้อเท็จจริงว่าใครเป็นใคร มีผิดตามข้อตกลงว่าหนหรือไม่
แต่ข้าพเจ้าได้มาพิจารณาแล้ว ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่จะให้ความเป็นธรรมแก่ใคร และ เพราะให้ความ
เป็นธรรมแก่ผู้ต้องหาอย่างเดียวกัน แต่ต้องให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกเป็นหน่วยด้วย ในเรื่องนี้
ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเมื่อร่างพระราชบัญญัติของข้าพเจ้าเข้ามาสู่สภาไปแล้ว สภาได้รับหลักการ
การของข้าพเจ้าไปแล้ว ข้าพเจ้าถือว่าหน้าที่ของข้าพเจ้า เพราะฉะนั้นต่อไปเป็น
หน้าที่ของสภา ฯ ที่นี้ในฐานะที่ข้าพเจ้า เป็นเจ้าของร่างบังคับได้ เรียบร้อยที่ประชุมกันแล้ว
เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าจากร่างเดิมของข้าพเจ้าเป็น ๑๒ วันนั้น นั่นก็เป็น
เรื่องของคณะกรรมการซึ่งสภา ฯ นี้ได้ทิ้งไป ทั้งนี้หมายความว่าความเป็ุ้้ธรรมนั้นจะอยู่ฝ่าย
ใดฝ่ายหนึ่งไม่ได้ ต้องทั้งสองฝ่าย คือในกรณีที่เรานึกเห็นความยุติธรรมที่เราเป็นผู้ต้อง
หา ข้าพเจ้าเห็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่าอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าขอยืนยัน
ว่าตามร่างเดิมคือ ๗ วัน และข้าพเจ้าก็เห็นจะเห็นด้วย ไม่ใช่ข้าพเจ้าไม่อยากจะยืนยัน
ในร่างของข้าพเจ้า เพราะฉะนั้นในฐานะที่พระราชบัญญัตินี้เป็นของสภา ฯ นี้แล้วจะเอา
อย่างไร ๑๒ หรือ ๗ วัน ข้าพเจ้าก็ขอให้เห็นความเห็นของสภา ฯ นี้.

นายมัน แก้ววาทย์ (นครชนม) : ข้าพเจ้ามีความเห็น ความร่างเดิม เพราะ
ว่าเราทราบอยู่แล้วว่าความผิดเล็กน้อยต่าง ๆ ที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้ ถ้าเราจะตั้งไว้ ๑๒ วัน
นั้นมันก็จะโง่งม เราควรจะทราบแล้วว่าการทำงานของเจ้าหน้าที่นั้นมิได้ให้ความปกติ
มันจะผิดนั้น ผิดที่ด้วยประการทั้งปวง เราทราบแล้วว่าบุคคลอยู่จตุรทิศนี้มี ผู้อยู่จตุร
แล้วสอบสวนเพียง ๑ ชั่วโมง ๔ ชั่วโมงก็ยุติ เพราะฉะนั้นสมควรแก่เวลาแล้วจะเอา
๗ วันหรือ ๑๒ วัน ข้าพเจ้าขอเสนอลงมือ

พิจารณาอีกเรื่อง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติและมีการลงมติแล้ว เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าขอให้ประชุมตัวใจจัม ในวาระที่มี ๑ ประเด็น ข้อที่ ๑ ที่กรรมการไม่คัดค้าน

ที่จะเป็นข้อความ "ตามปกติทั่วไป" เข้าไปในข้อนี้ด้วยหนึ่ง จะเพาะในประเด็นนี้ท่านผู้ใด
จะมีความเป็นเป็นการการวิเค

ไม่มีผลมาอีกคดีกัน

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่ทู่ใจมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือ
ว่าที่ประชุมที่อยู่มิให้เพิ่มเติมข้อความได้ ที่ที่ประเด็นข้อที่ ๒ เรื่อง ๗ วันหรือ ๑๕ วัน

พ.ศ.ท. ๕๕๖ นี้ด้วยฉนวนแก่ กรรมการ : ข้าพเจ้าไม่ขอลุกขึ้นมาสำหรับ
อธิบาย แต่ขอลุกขึ้นมาเพื่อจะลงมติข้าพเจ้าก็ไม่ขอลุกขึ้น เพราะความจริงเรายังมีสิ่ง
จำเป็นที่จะต้อง และจะโปรดกรรมการอธิบายจะเป็นการเอาเปรียบ เพราะฉะนั้น
ผู้เสนอมาแต่เดิมไม่ใช่ ๗ หรือ ๑๐ เพราะฉะนั้นผู้แปรมติที่กล่าวมาขอเวลา ๗ ข้าพเจ้า
ก็รู้สึกระอาใจแทน

นายทิม ภูวิหัง (ขอนแก่น) : เรื่องนี้เป็นเรื่องที่จะต้องงดเสียงกับภาคบาง
มีข้อเท็จจริงที่จะต้องชี้แจงกันอยู่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอเปิดอภิปรายต่อไป ผู้
ใดเห็นด้วยโปรดยกมือ

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติ และมีผู้เสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป
ข้าพเจ้าขอชี้แจงให้ผู้มีใจดี ท่านผู้ใดเห็นสมควร เปิดอภิปรายต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือ ๑๐ นาย

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปรายลงมติได้แล้ว ขอได้
โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔๑ นาย

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าลงมติได้แล้ว

นางจรรยาพรพิศาศ กรรมการ : ข้าพเจ้าขอแสดงความขอบคุณในนามของ

เป็นกรณีการ เพราะว่าเป็นเรื่องที่ข้าพเจ้าได้ เสนอรับทราบร่างของผู้เสนอด้วย
โดยจะทราบว่า.....

นายดุริชย์ นันเศรษฐ (เสียงใหม่) : ขอให้รักษาดังเดิม

หลวงณรงค์พรพิศาล กรรมการ : เพราะว่ามีมติได้ร่าง 1๐ วันหรือ ๗
วันนั้น เพราะในสมัยพิจารณาที่ยังเสียงกันอยู่ ขอทราบความจริงจากผู้ร่างเสียก่อน

นายคินทร สิงหนคร (เสียงใหม่) : ขอให้รักษาดังเดิม ปิดอภิปรายแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่เป็นเรื่องของกรรมการกับข้าพเจ้า ร่างเดิม
ไม่เดิม ๗ วัน และที่กรรมาธิการนั้นก็เพิ่ม 1๘ วัน เพราะฉะนั้นขอให้ประชุมวินิจฉัย
ในประเด็นนี้ ท่านผู้ใดเห็นความกรรมาธิการ ขอให้ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๑ นาย

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นความร่างเดิม ขอให้ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 46 นาย

ประธานสภาผู้แทน : เบื้องต้นที่ประชุมมีมติให้คงไว้ความร่างเดิม ถ้าไม่
ขอให้อภิปรายในวาระที่ ๑

นายประยูร ปานะดิษฐ์ (มีนนาท) : ข้าพเจ้าพยายามยกมือมานาน เพราะ
เคยเป็นผู้ต้องหา เรื่อง เด็ดกันขึ้นมา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าพยายามที่จะแสดงความจริงให้
ทราบ ถูกราชการมันก็เป็นส่วนได้เสียของประชาชนและสมาชิกสภาผู้แทนด้วย และข้าพเจ้า
ก็อยากที่จะแสดงความถูกต้องประชาชนเสียเดี๋ยวนะ ข้าพเจ้ากลัวว่าจะอยู่ในวาระที่ ๑
ถึงจะเข้าไปแล้วในวาระที่ ๑

ประธานสภาผู้แทน : โปรดกรุณาย้ายมือเลย ให้พูดจะ เพราะวาระที่ ๑

จะ เพราะหน้าก็ปิดกัน.

นายประยูร ปานะดิษฐ์ (มีนนาท) : ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยตามที่กรรมาธิการ

เขียนมา เช่นบอกว่า "ถ้าเกิดความจริงเป็นที่จริงของบุญกฐินไว้ เลิกกว่ากำหนดเวลาในห
รรกก่อน "อี" ก็ถามสอบสวนเสร็จสิ้น" ซึ่งข้าพเจ้าผูกข้องหาโดยได้ร่วมด้วยดีซึ่ง
ข้าพเจ้าไม่คิดเลยว่าจะเป็นผู้ร้องหาในคดีนี้แต่อย่างนี้ ข้าพเจ้าอยากจะถามในสภา
นี้ด้วยแต่ว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้รักเชื้อไทยรักแข็งจริงจากบุญกฐินทุกคนที่.....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ โปรดฟังข้าพเจ้าก่อน ในวรรค ๓ ที่
กรรมการธิการแก้ข้อคำเสียงเล็กน้อย คือคำว่า "เวลา" กับ "แล้ว" เห็นว่าไม่มีเรื่อง
ที่จะต้องอธิบายอะไรมาและไม่ได้ยกประเด็นขึ้นมาพิจารณา ฉะนั้นจะให้ผ่านไป
อภิปรายในวรรค ๔ ที่กรรมการได้แก้ไข ขอให้อภิปรายในวรรคที่ ๔ ก่อนไป

นายประยูร ภาณุประดิษฐ์ (สันนาท) : ขอให้ข้าพเจ้าอภิปรายในวรรค ๔
หรือวรรค ๓ ด้วยไหม.

ประธานสภาผู้แทน : อภิปรายในวรรค ๔ ก่อน.

นายประยูร ภาณุประดิษฐ์ (สันนาท) : ในวรรค ๔ ที่ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย
ที่คณะกรรมการได้ให้อภิปรายถึงความผิดความผิดทางคดีได้กระทำผิดลง มีอัตราโทษจำคุกอย่าง
สูงไม่เกิน ๓ เดือน ที่นี้ข้าพเจ้าเห็นว่าว่าความผิดทางอาชญากรรมที่คดีได้กระทำ
ความผิดที่ผิดไป แล้วความผิดทางอาชญากรรมที่กระทำผิดทาง เจ้าหน้าที่ยังไม่จัดกระ
ทำการ จับกุมได้ก็เสีย จะต้องหมายว่า นาย ก. ทำผิดลงบ้างควรจะยกเป็นครั้งแรก
เล็กน้อย อย่างเมื่อคราวจับบรรดาข้าราชการผู้ซึ่งสืบหาไม่ได้มาอะไร แต่ที่สุดข้าราชการ
เห็นด้วยกรรมการไปตามเลย ๆ โดยไม่ทราบความผิดอะไรเลย เป็นเพราะข้าพเจ้าอยาก
จะให้ข้อความในวรรค ๔ เขียนให้ชัดเจนและแจ่มแจ้งยิ่งกว่านี้แบบเดียวกับที่ข้าพเจ้าถูก
กล่าวหาว่า และที่สุดคดีก็ไม่มีความจริงในความผิดทางอาชญากรรมนั้นข้าพเจ้าจึงขอให้
เขียนลงไปให้ชัดว่า ในกรณีความผิดทางอาชญากรรมซึ่งบุคคลได้กระทำผิดลง ข้าพเจ้าอยาก
จะขอเพิ่มข้อความลงไปที่ มีอัตราจำคุกอย่างสูงไม่เกิน ๓ เดือน ข้าพเจ้าเห็นในทำนอง

นี่จึงขอฝากข้อนี้กับสมาชิกผู้มีเกียรตินี้ไว้ว่า ข้าพเจ้า เป็นเจ้าพนักงานกำลังกักตุนอยู่
ขณะนี้พวกบรรณาธิการหนังสือพิมพ์และหนังสือพิมพ์จะคงถูกจับด้วยคดีอาชญาใด ๆ ก็ตาม
โดยเจ้าข้าจะไม่แจ้งข้อหาไปซึ่งทรัพย์สินใด ๆ

ประธานสภาผู้แทน : ท่านอย่าลืมนอกประเดี๋ยวนี้นี้ ให้อยู่ในละแวกเหล่านี้
ท่านลัดไปกักกันนี้.

นายประยูร ปานะดิษฐ์ (ชยันต) : เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอความพร้อม
เตรียมจากเขียนสมาชิกทั้งหมดว่า บุคคลที่กระทำผิดอาชญาจะกระทำกรจุมกุ่มนี้จะต้อง
มีหลักฐานอย่างพร้อมมูล แจ้งข้อหาให้บุคคลเหล่านี้ทราบ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอให้ท่าน
สมาชิกทั้งหลายจงไปถึงบุคคลที่ดีและบุคคลที่จะแฉมเอาความผิดต่าง ๆ แกล้งขังกันเล่น
เฉย ๆ ก็ได้.

นายเอี่ยม สุลาหกุล (นลราชสีนา) : กฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา
ข้าพเจ้าขอแจ้งว่า เราอย่ามุ่งถึงว่าจะใช้สำหรับบุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยยกเอาตัว
อย่างบุคคลนี้ ๆ มาประกอบ เพราะกฎหมายนี้เป็นกฎหมายที่ใช้ทั่วไปทั้งศาลและเจ้า
พนักงานสอบสวน เพราะฉะนั้นข้อที่จะเขียนกฎหมายให้ใช้ได้สำหรับบุคคลทุกคนนี้เป็น
สิ่งที่จะพิจารณาทั่ว ๆ ไป ไม่ใช่เฉพาะศาล ๆ นี้จะเอาเขียนกฎหมายใช้กับบุคคลใดหรือ
บุคคลอื่นที่กระทำผิดหรือคิดที่จะทำผิด นั้นไม่ใช่วิธีการที่จะเขียนกฎหมายที่จะใช้ทั่ว ๆ ไป
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอจึงวอนท่านสมาชิกไปรคพิจารณาหลักทั่ว ๆ ไปว่า เราจะ
ควบคุมเจ้าพนักงานอย่างไร อย่านำท่านผู้มีอำนาจนั้นมาใช้สำหรับเจ้าพนักงาน และ
อีกประการหนึ่งก็ขออย่าให้ส่งเสริมผู้ที่คิดเป็นผู้นายหรือผู้ที่ทำความไม่สงบให้แก่บ้าน
เมืองและแก่ราษฎร ถ้าท่านจะยกตัวอย่างวาทะนั้นดูเจ้าหน้าที่ยังคงมีอย่างนี้ นั่น
ก็เป็นเรื่องของเจ้าหน้าที่ยิ่งเราจะต้องพิจารณาผู้ที่มีเจ้าหน้าที่ยี่นี้ ๆ ว่าควรจะเป็น
เจ้าหน้าที่หรือไม่ ไม่ใช่มาพิจารณาและควบคุมกฎหมายซึ่งจะใช้ได้ทั่ว ๆ ไป สำหรับกรณี

ตัว ๆ ไปโดยกะเพาะ ถ้าท่านนึกถึงว่าตัวท่านเองถูกกลืนถูกโถมยถูกเขาตีหัว เช่นนี้
 ถ้าเจ้าหน้าที่อ่อนแอหรือเจ้าหน้าที่ไม่จับกุมได้ หรือเจ้าหน้าที่หาตัวผู้ร้ายได้ไม่ได้ ท่าน
 ก็ไปลงโทษว่าเจ้าหน้าที่ไม่มีความสามารถเลย เช่นนี้ เพราะฉะนั้นกฎหมายวิธีพิจารณา
 ความอาชญาที่ขอให้ช่วยกันร่วมมือร่วมมือไป ขอบว่าเจ้าหน้าที่ผู้พิจารณาหรือพิจารณาว่าควรพิจารณา
 ให้ราษฎรผู้พิจารณาได้รับความเดือดร้อนมาซึ่งกฎหมายก็ได้ และพร้อมกันก็ขอให้พิจารณาดู
 ว่า **พร.ที่/คนที่คิดจะหาผู้ร้าย คิดหรือมีใจพิจารณาหรือมีใจไม่เป็นธรรมต่อความไม่สงบ**
 เรียบร้อยให้แก่ประชาชนนั้น ขอให้พร้อมกันให้กฎหมายมีผลใช้บังคับบุคคลเช่นนี้ได้จะเป็น
 การที่ดีสุดเท่าที่ **เขาคิดกระทำมารีการได้ซึ่งแรงหรือแต่ขึ้นมาให้ข้าพเจ้าได้อ่านดูส่วนบรรณ**
 นี้ก็พอจะไปได้แล้ว เพราะฉะนั้นขอให้โปรดเข้าใจความที่ข้าพเจ้าได้จึง **วิวอนท์**

นายสุ่ม ศิวะทิตยาณ (อุตรกิจ) : สำหรับบรรณแรกได้วางเวลาไว้
 7 วันแล้วบรรณที่วางไว้ 12 วัน ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะเป็น 7 วันเช่นเดียวกัน.

นายสุวิชัย ศิวะทิตยาณ (เจียงใหม่) : สำหรับบรรณนี้มีที่จะพิจารณา
 อยู่เป็น ๒ ข้อ คือตอนที่เกี่ยวกับ 1๐ เป็น 12 ของเอาไว้คงเหลือ แต่ตอนที่ข้าพเจ้า
 พยายามที่จะพิจารณาได้ก็คิดว่าคงความหมายของ ในตอนแรกความร่างเดิมบอกว่า "ใน
 การที่มีความผิดอาชญาที่ได้กระทำผิดแล้วก็มีอิทธิพล" ความหมายเดิมใหม่หมายความว่า
 บุคคลนั้นเป็นผู้ได้กระทำผิดอาชญาแล้ว แต่เมื่อคัดออกเห็นนั้นก็หมายความว่าผู้ต้องหาใน
 การที่มีความผิดอาชญาที่มีโทษอย่างนั้น ถ้าคัดออกเห็นแล้วเป็นการขยายความมาก คือเพียง
 บุคคลนั้นไม่ได้กระทำผิดแต่สงสัยว่าจะทำผิดก็มา เข้าศาลบรรณนี้ เพราะฉะนั้นร่าง
 เดิมมันดีแล้ว การที่มีความผิดอาชญาที่ได้กระทำผิดแล้วก็มีโทษอย่างนี้ ๆ เป็นการจำกัดความ
 ที่ถูกต้อง คือหมายความว่าความที่เราจะเอา เขามาซึ่งนี้ต้องมีเหตุผลที่ว่า เขาได้กระทำ
 ผิดกฎหมายและกฎหมายมีผลใช้ไว้ในขณะที่กระทำผิดอาชญาจะต้องได้รับโทษทางอาชญา เรา
 จึงจะเอาเขามาซึ่งได้ แยกที่สงสัยแล้วไม่ควรขยายซึ่งที่จะปลดให้เขา เขาคิดว่าจริงไว้
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอที่ประชุมว่า ขอให้คงไว้ความร่างเดิม มีจะเห็นเพียงแต่

ส่งลักษณะที่พำมิดอย่างสูงไม่เกิน 6 เดือนแล้วจะต้องถูกคุมขังเช่นนี้ ขอให้ลงไว้กายวาง
เดิม คือไม่คัดออก.

นายเลียง ไชยกาล (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าขอเรียนแก่ทางนี้ คือ
กรณีที่ข้าพเจ้าแปรพักตร์ไว้ เมื่อพิจารณาของท่านสมาชิกอื่น ๆ เสร็จขอได้ส่งมอบหมาย
ของข้าพเจ้าที่ได้แปรพักตร์ไว้ด้วยหรือจะพูดกันเสียว่ามีคำถามแต่ท่านประธาน ฯ .

นางอรุณพรพิศาล ธรรมาจิกร : ความที่ทาง ส.ส.เขียนไว้บอกว่า ควร
จะไม่มีการลงนามว่าใช้ได้กรณีพำมิดอย่างในร่างเดิมนั้น ขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย
ได้โปรดพิจารณาและพิจารณาพิจารณา ว่าถ้ากรณีพำมิดนั้นคืออะไร เหนียวความว่าที่ชาว
ได้พิจารณาโดยเกิดจากแล้วจึง เรียกว่าความพำมิดที่เรียกว่ากรณีพำมิด แต่ทางเจ้า
พนักงานจับกุมบุคคลใด ๆ ไม่ใช่ เรื่องกรณีพำมิด เป็นเรื่องสองคดีหรือเป็นคดีความอยู่ที่ได้
กรณีพำมิด เพียงได้กรณีพำมิดลงอย่างจริงจึงอย่างคำพิพากษาของศาลไม่ เพราะฉะนั้น
ในสำคัญหมายที่ร่างว่าไว้จะพำมิดอย่างนี้ ถ้าหากว่าจะให้ลงไว้ด้วยทางที่ผ่าน
แล้ว เจ้าพนักงานผู้สอบสวนหรือเจ้าพนักงานตำรวจจะจับบุคคลใด ๆ มาคุมขังไม่ได้โดย
เป็นอันขาด ขอให้ท่านเข้าใจอย่างนี้ จะลงไม่ได้เองและคุมขังไม่ได้เลย เหตุฉะนั้น
ถ้าหากว่าเราจะลงไว้ด้วยนั้นก็จะมีผลอะไรใน เรื่องที่จะให้เจ้าพนักงานจับกุมคดีใด
ไว้ที่กักขังบุคคลนั้น ในเรื่องที่จะให้กฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา ให้เจ้าพนักงาน
สอบสวน ไม่ใช่มีลักษณะจับกุม เมื่อไรไม่ใช่อำนาจตัดสินหรือการลงกรณให้ตั้งคน ไม่ใช่
ที่เราได้ลงจนได้แต่ในสามารถตั้งได้ตามกฎหมายนั้น การจะพำมิดอย่างนี้ต้องเข้าใจ
ว่าเมื่อศาลได้พิพากษาชี้แจงจะ เรียกว่าไม่พำมิดและพิจารณาโดยเกิดจากแล้วด้วยจึง เรียก
ว่ากรณีพำมิด มิเช่นนั้นแล้วตั้งไม่ได้ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาคดีขอความในคดีได้ลงไว้ความ
ว่าในกรณีพำมิดอาชญาที่มีผู้จับกุม ก็คือหมายความว่าในกรณีที่มีการสอบสวนในข้อหาที่มี
อัตราโทษถึงแก่ความตายนั้น ไม่ใช่กรณีพำมิดอย่างจริงจริง ผู้ที่ถูกคุมขัง หรือถูกตั้งถาม

บรรดาเราจะไม่ได้อรรถทำผิดอย่างจริงจังก็ได้ แต่หากว่ามีบุคคลที่จะคุมตั้งเท่านั้น
เพราะฉะนั้นให้จงไว้สาม ส.ส. เที่ยงใจจนซอขึ้นเป็นไปไม่ได้ กฎหมายจะเสียผล.

นายถนอม ชลสิทธิ์ (สุพรรณบุรี) : ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นความจำเป็นด้วยสมัยที่
คณะกรรมการได้ตั้งองค์ความผิดกระทำผิดอย่างผิดกติกา เพราะว่าในกรณีความผิดทาง
นี้ก่อนที่รัฐเจ้าพนักงานสอบสวนจะนำผู้ต้องหาไปฟ้องร้องถึงศาลนั้นจะต้องมีการสอบสวน
เสียก่อน เพื่อเห็นว่าใครผิด ใครยอมรับผิดเพียงผู้ที่มีผิดฐานชดเชยแล้วก็นำผู้ต้อง
หาไปฟ้องศาล เพราะว่าถ้าหากว่าที่ศาลจะวินิจฉัยก่อนไปให้แล้ว ผู้ที่ไม่ได้กระทำผิดจริงไม่
ก็จะต้องอาศัยพระมหากรุณาแห่งองค์พระที่ผู้ที่ไม่ได้กระทำผิดความผิดทางจริง ๆ

เพราะฉะนั้นกรณีที่ผู้ใดจะกระทำผิดอย่างใดหรือในขั้นต้นที่ศาลพิจารณาคำว่า ผู้
ที่ไม่ได้กระทำผิดจริงหรือไม่ ไปฟ้องผู้รับฟ้องสอบสวน เพราะว่าฉะนั้นถ้าหากว่าเราเห็นด้วยคำ
ที่ได้กระทำผิดแล้วก็ไปหมายความว่าผู้ที่ไม่ได้กระทำผิดแล้ว หรือขอยุติความว่าศาลได้
ตัดสินพิจารณาคำว่าผู้ที่ไม่ได้กระทำผิดแล้วทางศาล ถ้าหากว่าคงใจไว้เพราะบางเดิมแล้ววรรค
ที่ไปไม่ได้จึงวรรค เพราะว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่มีอำนาจจริงผู้ต้องหาได้ เพราะว่าเห็น
ความผิดคณะกรรมการได้ตั้งองค์ทำผิดนั้นจำเอนคดีแล้วว่า ในกรณีความผิดดังกล่าวที่เป็น
อัคราโทษ คือหมายกล่าวหาว่าเจ้าพนักงานสอบสวนเห็นว่าเป็นผู้ผิดตามกฎหมายจึงไว้ชื่อทำการ
ฟ้องร้องต่อไป ถ้าหากว่าเราเห็นที่ได้กระทำผิดแล้วไม่จงใจที่จะสอบสวนแล้ว
เสียแล้ว เพราะว่าคดีนี้ตัวเราเห็นว่าจะใจไว้ความร่างเดิมแล้วเจ้าพนักงานสอบสวนในขั้น
ต้นอาจจึงหมายว่าคดีนี้ ถ้าหากว่าคดีดังกล่าวจะคณะกรรมการได้ตั้งองค์ทำผิดและได้
ความผิดจริงหรือไม่ เพราะว่าฉะนั้นตัวเราเห็นว่าความผิดคณะกรรมการได้ตั้งองค์ทำผิดแล้ว

นายสุวิชัย นิตะ เศรษฐ (เชียงใหม่) : ก่อนที่ข้าพเจ้าจะเข้ากล่าวจะลง
นามต่อกรรมการและสมาชิกฝ่ายค้านมีสมมุติ ข้าพเจ้าจำเป็นจะต้องชี้แจงให้ท่านทราบด้วย
เวลานี้เราไม่พร้อมที่จะเขียนแล้ว แต่ถ้าไม่อีกฝ่ายกลับ ข้าพเจ้าจะใส่คำปรึกษา

กระทำเช่นนี้ เช่นนั้นเพราะอะไรมาตอบส่วน แสร้งว่า เสนอตนไม่เป็นจำนวน ศาลก็ยอม
 มีทางใช้ดุลยพินิจ ศาลเห็นว่าไม่มีเหตุอันสมควรที่จะขังหรือจำไม่ขังก็ได้ เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าเห็นว่าลงใจไม่ผิด เสียอิสระ ที่ท่านบอกว่าการกระทำผิดอย่างนั้นต้องไปให้ศาล
 วิจัยมันก็ยังไม่ว่าง คือท่านบอกความว่าบุคคลใดทำผิดในขณะนั้นซึ่งมีผลที่ไว้ในเวลานั้นว่า
 ไม่ให้ทำ ไปกระทำหรือลงโทษอะไรก็... เรียบตัวว่าเป็นความผิด... ขอให้ลดปริมาณการ
 พิจารณาด้วยว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของเรามีข้อใดไว้ เช่นนี้ มี
 ข้อว่าจำคุก เช่นนี้จึงเป็นเหตุให้จำคุกถึงแม้กระทำความผิดนั้นเรายังไม่ได้
 สอบสวน เป็นขั้นแน่นอนแล้วจะนำฝากขังไม่ได้... มีเป็นเหตุสุดที่เทียบกรรมที่สุด... ไม่ใช่เรา
 พิจารณาถึงคนนั้นคนนี้หรือเอาเหตุผลอื่น ๆ มาพูด... เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอวิงวอนให้
 ศาล... เห็นว่าเราควรพิจารณาไว้ว่า... กฎหมายที่ออกไปแล้วอย่าให้กลับมามี... คือ
 เราต้องการป้องกันไว้... แต่เดิมเวลาได้... ชั่วโมง... นี้เราให้เวลาถึง 14 วัน... ไม่ใช่
 7 วันตามนี้... คือจากคราว 7 วันแล้วตอนนี้อีก 10 วันก็เกิน 17 วันอยู่แล้ว... การ
 กระทำผิดอย่างนี้เคยฆ่าคนอย่าง... ว่าเจ้าพนักงานมีหลักฐานที่จะเสนอฟ้อง... ศาล
 ได้... ถ้าไม่มีเขาก็มีน้อยชดเชยหรือการวางโทษเอง... ข้าพเจ้าจึงขอขึ้นยืนยันว่าให้ลงไว้
 ตามร่างเดิม.

พ.ศ. ๒๕๓๓ มีอำนาจหน้าที่... ข้าพเจ้าเกรงว่าคำขอศาล
 ภิรมมาธิการ

ที่ท่านอธิบายเมื่อถึง... ถ้าหากว่าเราไม่เข้าใจความเข้าใจในตัวหนังสือก็เหมือนจะผิดไปก็ได้
 ขอให้ทำความเข้าใจในข้อกล่าวเล็กน้อย... ส่วนจะผิดหรือไม่ข้าพเจ้าไม่แน่ใจ... เพราะ
 เราทำงานร่วมกันในโครงการราชการเป็นอันดี เป็นมารยาทดี... แต่ที่นี้ถ้าหากเรา
 จะทำแต่เพียงเล็กน้อยจะเอาประโยชน์ซึ่งหนึ่งแล้วไม่เอาประโยชน์ซึ่งอีกข้างหนึ่งแล้ว
 ผลร้ายก็จะเกิดแก่ประชาชนนั่นเอง... เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าเราควรระมัดระวัง
 มากกว่าอย่างอื่น... ความจริงเราจะยอมเสียใจเรื่องนี้... ผู้เสนอคดีนี้เข้ามาสู่สภาภิรมมา
 ภิรมมาธิการโดยเจ้าของคดีก็นั่งอยู่ตลอดเวลานั้นและพอใจทุก ๆ ฝ่าย

และผู้เสนอคดีก็มีขอมริบว่าร่างผิด ทั้งจริง 10 วัน ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ไม่รวมวรัถกิน
 เก็บไป คือเพื่อจะให้ใจกันคล่อง ข้าพเจ้าเองเป็นคนหนึ่งที่มีอุดมคติไม่ปรักปรำเชื่อว่า
 มีความผิดจนกว่ามีข้อพิสูจน์ แต่มีข้ออ้างเป็นไปโดยรวบรัด เช่นที่ข้าพเจ้าเป็นห่วงว่า
 เจ้าหน้าที่บางคนอาจจะรู้สึกที่ว่าก็มีอะไรไม่ดีขึ้น ทั้งนี้ในมาครานี้ที่ท่านสมาชิกออก
 ในวรัถ 4 นี้ขอได้กฎหมายอันหนึ่งคือในกรณีความผิดฐานที่ใดกระทำความผิดซึ่งหมาย
 ถึงกรณีผู้ที่เราจะเอาความควบคุมโทษหรือไม่ หมายความอันนี้ที่เอาเอาที่ใดกระทำความ
 อย่างนั้นเป็นคำกว้าง เป็นคำกว้างที่ประชุมนี้ยอมรับถ้อยคำนี้ ข้าพเจ้าก็ยอม แต่การที่
 ความว่า คำว่า "ที่ใดกระทำความผิด" อย่างนี้หมายถึงผู้ถูกควบคุมแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ได้
 ถ้าเดิมอย่างนั้นแล้วจะได้อย่างไร เพราะการที่จะรู้ได้ว่ากระทำความผิดอย่างไรหรือไม่
 มันเป็นเรื่องของศาลซึ่งที่เพื่อสมาชิกและท่านกรรมการได้กล่าวมาแล้ว คือความ
 โต้ที่ศาลยังไม่ได้ตัดสินจะถือว่ากระทำความผิดหรือไม่ยังมีผู้ชี้ขาด แล้วยังอีกข้อหนึ่งท่านผู้อภิปราย
 เมื่อก่อนว่า คำว่าความผิดคืออะไร ที่จริงท่านผู้อภิปรายเมื่อก่อนนี้เป็นเพื่อกฎหมายพิเศษ
 กับข้าพเจ้าและใช้คำว่าอันเดียวกัน การกระทำความผิดนั้นหมายถึงการกระทำความผิดที่กฎหมาย
 ในขณะนั้นมีโทษทางอาญา อย่างนี้ถือว่ามีความผิด เพราะฉะนั้นกรณีที่ถูกหาว่ากระทำ
 ผิดก็หมายความว่าที่กฎหมายอาญาแต่ความโทษ ไม่ใช่ว่าพิสูจน์ว่าใครกระทำความผิดจนถึงไม่มี
 ปัดหา เพราะฉะนั้นในการที่เราจะเอาตัวผู้ใดเข้าควบคุมในท้องจริงอย่างนี้เราต้องมองว่า
 มูลฐานของการกระทำความผิดเข้าชายที่เราจะจับกุมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
 อาชญาซึ่งมีว่าจะจับกุมในรูปคดีใดในกรณีใดบ้างและจับกุมมาแล้วให้ประกันในคดีนั้นหนึ่ง
 หรือจะให้ความคุมในอีกวิธีหนึ่ง แต่ถ้าจะจับหรือจะเอาไว้หน้าข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้อง แต่ขอ
 ใต้นี้ถึงประโยชน์ของชาติ ประโยชน์ของเรา โปรมันก็ถนัดถื่นกว่าเราทั้งเจ้าหน้าที่งาน
 ไปเพื่อประโยชน์อะไร เราจึงไปเพื่อทำงานอย่าสิ้นธุระไปว่าเชื่อฟังหมก ถ้าพวก
 เราปรักปรำบุคคลทำงานแล้ว เขาเหล่านี้ก็ไม่มีกำลังใจที่จะทำงาน สมมติว่าสภา

มีคนครหาว่าสมาชิกเป็นคนไม่เหมาะ เราจะมึหัวใจใหม่มาทำงานให้แก่ประเทศชาติ เพราะฉะนั้นข้าราชการเราอย่าเพิ่งไปเทมาเขา ถ้าเราตั้งข้อสันนิษฐานแต่กว้างเกินไปหมดเกียรติ แต่อย่ารักเกียรติก็จริงระวังตัว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าในฐานะที่เราจะดำเนินการเรื่องนี้ให้ปฏิบัติเป็นกลาง ๆ ไม่ใช่คนชั่ว คือจะไม่คืนก็ไม่ใช่คนชั่ว เพราะฉะนั้นเรื่องเป็นห่วงในเรื่องการควบคุมจำกัดเวลานักประ เดี่ยวทำไม่ได้.

นายอินทร สิงหนคร (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจว่านอกประเทศนี้ ไม่ใช่ต้นกัณฑนา ที่จริงเราเคยสงสัยว่าข้อความที่อยู่ในนี้ความกว้างเค็มว่า ความผิดที่ได้กระทำลงความกว้างเค็มนี้ควรจะมีหรือไม่ว่ากัน ข้าพเจ้าสงสัยว่ากรมการปกครองข้อนี้ไม่ได้ดูข้อความในร่างเค็มคือประมวลเค็มที่ได้ใช้เกือบเป็นเวลานาน นี้ข้อความอย่างนี้เมื่อเมื่อก่อน ถ้าทีจะมีความหมายอย่างนี้ และข้าพเจ้าเห็นแต่เพียงว่าเจ้าของร่างเค็มเขาได้ร่างมาจากตัวเค็ม ถ้าคุณแล้วก็จะคัดข้อได้เพียงกับ เหตุใดกฎหมายเค็มจึงมีอย่างนี้ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วทำไมจึงคิดเพราะเหตุใด ข้าพเจ้าขออำนาจให้ฟังสักหน่อยนี้เป็นเรื่อง เค็มประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญาเค็มมีอย่างนี้ ในกรณีความผิดอาชญาที่ได้กระทำลงมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกิน ๘ เดือน เขามีถึงอย่างนี้ท่านคิดลงท่านอ้างเหตุผลอะไร เหตุอันสุดที่ความมาเมื่อที่ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มีอะไรที่จะลงข้างเหตุผลอันนี้ได้เลย และนอกจากนี้ที่ท่านกล่าวว่าเราไม่รู้มีข้าราชการคนนั้นคนนี้เสวยเสียหมด เขาได้พูดว่าทำไมจึงคัดออก ข้าพเจ้าก็เสียใจว่าไม่มีทางที่จะออกประเทศนี้ ข้าพเจ้าจึงขอให้ลงไว้เพราะร่างเค็มที่อยู่แล้วและ สภาได้พิจารณาถ้อยคำแล้วและ ได้ผ่านคณะกรรมการ มาทวนซ้ำไป.

หลวงอรรถพรพิศาล กรรมการ : ท่านที่ ส.ส. เชียงใหม่ได้ยื่นเข้ามา คำนั้น ท่านได้อ้างกันฉบับความกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญาเค็มนั้น คำว่าได้กระทำลงเท่านั้น ไม่มีคำว่าผิดด้วยจึงมีคำว่า "กระทำผิด" นั้น อย่างนั้นก็เกินความกว้าง

กฎหมายเก่า เมื่อไม่มีหลักฐานมักจะส่งไปให้ศาลตั้งคือ เพื่อให้เห็นไปตามเจตนารมณ์
 ของเพื่อนสมาชิก เพื่อมิให้คนที่บริสุทธิ์ถูกกลั่นแกล้ง เพราะฉะนั้นควรจะเพิ่มเติมนี้ เพื่อ
 ให้มีประโยชน์เกิดขึ้น แต่ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายเก่า ข้าพเจ้าหมายความว่า ความ
 ผิดอาชญาที่บังเกิดขึ้น ไม่ได้หมายความว่ากระทำผิดหรือผู้ต้องหาทำผิด เป็นคำกว้าง ๆ
 ข้าพเจ้าขอเสนอเพิ่มอย่างที่ข้าพเจ้าเสนอมาในพร้อจะใส่เพิ่มลงอย่างประมวลวิธีพิจารณา
 เถาที่ใช้.

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าขอสอบถามท่านกรรมาธิการเสียก่อน คือ
 ความปรากฏว่าร่างของคุณสิงห์ ปกติคดี เดิมคำว่า "ผิด" เข้ามาอีกตัวหนึ่ง ประมวล
 เดิมไม่มี คุณสิงห์ มาสืบเข้า กรรมาธิการจึงคัดออกและเท่าที่อภิปรายมาก็เข้าใจ
 กันคืออยู่แล้ว ข้อนี้ข้าพเจ้าอยากจะถามกรรมาธิการว่าจะ เอาความประมวลกฎหมายวิธี
 พิจารณาอาชญาเอาเดิมโดยตัดคำว่า "ผิด" ออกกรรมาธิการจะตัดของหรือไม่

พ.ศ. พ. พันธ์ ปีสวัสดิานนท์ กรรมาธิการ : ความหมายที่ไม่ตรงกันแล้ว
 กรรมาธิการไม่รับและไม่คัดออก ถ้าหากว่าความหมายต่างกันแล้วก็ต้องแก้ คือลงเอก
 คำว่า "ผิด" ออกได้ กรรมาธิการพอใจ.

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ กรรมาธิการ : ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าควร
 จะตัดคำว่า "ผิด" ออกก็ยังไม่สมบูรณ์ เพราะว่ายังมีคำว่า "ความผิด" อยู่ข้างหน้า
 เพราะฉะนั้นต้องตัดออกทั้งหมด ถ้าไม่ตัดออกทั้งหมดก็ไม่ได้ความประสงค์ของ
 กรรมาธิการที่คิด.

๒๒. ๓๐ ๒.

นายเตียง ไชยกาธ (อนุรักษนิยม) : ข้าพเจ้าได้พบคดีข้อนี้ได้ตรวจ
 นี้ตกลงไปทั้งหมด มีความหมายว่า เมื่อพนักงานสอบสวนได้ทำการสอบสวนครบกำหนดตาม
 ที่กฎหมายอาชญาแล้ว คือไม่ที่จะฝากศาลตั้งผู้ต้องหาอีกนั้นเป็นอันไม่มี ในเรื่องนี้
 เหตุผลที่ข้าพเจ้าเรียนในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าเองตั้งอยู่ในเรื่องหลักวิชานิติศาสตร์หรือ

หลักธรรมมูลของโลกที่ปฏิบัติกันมา คือว่า เราถือว่าองค์การตุลาการนาจะเป็นองค์การ
 ที่ไม่มีส่วนที่นำเกี่ยวข้องกับฝ่ายบริหาร ที่เราทำในพระบรมชดะมันก็มีทั้งสองกรณี
 คือกรณีผู้พิพากษาซึ่งผู้ทรงหลักศษซึ่งข้าพเจ้าของใจจะเพาะในกรณีนี้ และเพาะในกรณีนี้
 ผู้พิพากษาไม่ควรจะเข้ามาเกี่ยวกับฝ่ายบริหารของในการบริหาร การบริหารธรรมดา
 ก็ไม่สำคัญ คือมารับมาฝ่ายบริหารคือพนักงานสอบสวนในการพิจารณาคดีของศาลมาซึ่งผู้
 ต้องหา ผู้ต้องหาที่มีผลต่างจากความที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายว่า บ้างสูงจจริต บ้างสูงจจริต
 เป็นการถือโอกาสแก่งกันในการวินิจฉัยของซึ่งผู้ต้องหา มันกฎหมายไม่ได้ให้
 คำว่าผู้พิพากษาให้ เรียกชะยานหลักฐานมาวิจัยด้วยแต่อย่างไรเลย ท่านไม่วุ่นในตำแหน่ง
 ผู้พิพากษาอันจะได้รับความชุกชุกก็ไม่ได้น่าไม่คง ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงขอเสนอ
 ให้ตัดข้อความให้ เป็นว่า เมื่อขอคนอำนาจจึงแล้วก็เป็นอันว่าไม่มีอำนาจซึ่งผู้ต้องหา
 ก้องให้รับกันแล้วไป

ที่มีโดยแท้เป็นแห่งที่สุดว่าจะสอบสวนกันให้เสร็จ ข้อนี้ข้าพเจ้าขอทำ
 ความเข้าใจเสียเลย คำว่าผู้สอบสวนนั้นหมาย ความแต่ไหน ผู้สอบสวนหมายความว่า
 แก่ไหน ข้าพเจ้าขออ้างคำของทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ได้กล่าว เมื่อ
 วันก่อน ท่านบอกว่าการที่ซึ่งผู้ต้องหาไว้จำนวนหลายวันนั้น เขาจะว่าพนักงานสอบสวน
 ก้องการตั้งไว้เพื่อสอบสวน ท่านกล่าวว่าท่านเองนี้ซึ่งความจริงแล้วเจตนาหมายของกฎหมาย
 ไม่เป็นอย่างนั้น ความที่สมาชิกในสถานที่ได้อภิปรายไปหลายท่านแล้วว่า ความมุ่งหมาย
 แห่งจึงนี้ต้องการให้มีการสืบสวนก่อน และเมื่อได้สืบสวนเสร็จแล้วจึงให้มีการ
 สอบสวน เมื่อเช่นนี้การสอบสวนใน 7 วัน 10 วันย่อมทัน แล้วบางทีอาจจะสืบสอบ
 สวนไม่ทันจะชุดต้องอะไร ข้าพเจ้าไม่เห็นว่าจะมีชุดต้องอะไร เพราะราชพระ
 ราชมีชดะมันไม่ได้อันบังคับหรือห้ามไม่ให้ทำการสอบสวน แต่เราอาจจะสอบสวนร่วมกันก็ได้
 แล้วก็มีไม่ในซึ่งผู้ต้องหาไว้เท่านั้น การซึ่งให้ซึ่งเท่าที่กฎหมายอนุญาต นอกจากนี้เรา
 ก็ให้ประกันแล้วไป ท่านกล่าวว่าทำไม่ได้ ข้าพเจ้าขออ้างด้วยอย่างมาครา 165 แห่ง

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา ท่านโปรดพลิกดูจะเห็นได้ว่าคดีนี้แม้จะ
 สอบสวนไม่เรียบร้อย คู่ความทั้งกันเอง มีหลักฐานที่ข้อกล่าวหาและมีการไต่สวนที่ศาลชั้น
 ซึ่งมิใช่คดีง่าย ๆ สอบสวนโดยให้ฝ่ายจำเลยมีอำนาจไต่พยานและซักได้ เมื่อศาลเห็น
 ว่ามีมูลก็ให้รับประท้วงต่อไปก็มีการประกันตัวจำเลยไป กรณีเช่นนี้ก็มีการเอาเข้า
 กระวางก็ได้บ่อย ๆ จริตการปราบปรามฉ้อราษฎร์บังหลวงเท่าไรก็ย่อมเป็นเรื่อง
 มีมืองกับต้นทรายแก่ประชาชนได้มากเพียงนั้น แต่ในขณะที่พวกนี้ย่อมจะต้องระลึก
 ว่า ไม่ว่าการปกครองสมัยใดหรือบ้านเมืองจะอยู่ในฐานะอย่างไรก็ตาม การปกครอง
 จะต้องมีถึงเสรีภาพของประชาชนอยู่เสมอ เสรีภาพจะต้องอยู่ในขอบเขตที่
 ข้าพเจ้าไม่เถียง แต่วิธีแอมแปงใจอำนาจจับไปแล้วใช้วิธีต่าง ๆ นั้นแม้จะใคร่ตัวผู้
 คดีงยากก็ย่อมเป็นผู้ต้องหาที่ไม่ยอมแล้วจะใคร่รับคำข่มขู่แค้นใน ณ ที่สุดความคิดที่ว่า
 "ปล่อยกว่ามีความผิด ๑๐ คนดีกว่าลงโทษคนใดที่มีความผิดเพียงคนเดียว" เลยไม่มีความ
 หมายอะไร ตรงกันข้ามกลับจะเป็นว่าลงโทษคนใดไม่มีความผิดดีกว่าปล่อยคนที่ทำผิด
 เพียงคนเดียว อย่างนี้เรียกว่าเราหันหน้าเราสู่ความป่าเถื่อน เราหันหลังเข้าสู่อุญ
 หมาย อย่างนี้ข้าพเจ้าขอเสนอความคิดเห็นไว้ ความคิดเห็นจะไม่ได้รับการสนับสนุน
 จากเพื่อนสมาชิกเพราะถือว่าต่างแปล แต่ข้าพเจ้ามั่นใจว่าความคิดเห็นของข้าพเจ้า
 นักนิติศาสตร์ไม่ต่างกับข้าพเจ้าว่า เขาเรื่องนอกคอกมาเสนอสภา.

พ.ศ. ๒๒๖ ปีฉลูจันทรศก ๒๒๖๖ ๒๒๖๖ : ความเห็นของสมาชิกผู้แปรถัด
 เมื่อคืน เรื่องนี้ในกรมการยังไม่ได้รับพิจารณาเลย เพราะวันพิจารณาท่าน
 ผู้แปรถัดไม่มาแล้วไม่ทราบว่า เราจะถูกกันในขณะนี้จะได้หรือไม่ ข้าพเจ้าไม่เห็นว่า
 รัชชชาติอันสืบ

ประธานสภาผู้แทน : ทำไมพูดไม่ได้ ก็ปล่อยให้พูด ในฐานะที่เป็น
 กรมการแล้ว ส่วนกรมการจะตั้งเองประการใดก็โปรดชี้แจงให้เขาทราบ.

เวลา ที่ไปพยายามส่งก่อนแล้วทุกครั้ง รวบรวมมาจึงมาบอกว่าใครรับบ้างไม่ใครรับบ้าง เรื่อง
 เป็นอย่างนี้ ก็ขอโอกาสชี้แจงเสียเสียด้วยดี บางคนไม่ใครรับหนังสือ วันหลังรัฐฯ เขาก็มา
 และความจริงนั้นหนังสือส่งที่ข้าม แต่หน้าหากผู้รับเป็นคนและคน ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของ เขาไป
 ลงชื่อไว้ที่อื่น ซึ่งในกรณีอย่างนี้ถือเสมือนใดก็ตามมาอย่างนี้ดี และบางที่ผู้รับผู้ส่งไป
 ไม่แจ้งบ้าง ต้องข้ามวันไปบ้างหรือส่งไม่ใคร่ถึงที่แห่งที่บาง อย่างนี้ก็มี แต่ทางปฏิบัติกัน
 ลงมือออกทุกคนเท่าที่เป็นกรรมาธิการ ไม่ใคร่มีเหตุติดขัดหาก หนังสือออกทั้งนั้น แต่การ
 ใ้รับนี้เร็วหรือช้าก็แล้วแต่เวลาโอกาส หรือยานพาหนะที่จะไป และอีกอย่างหนึ่งผู้ที่ใ้
 รับนี้เมื่อกรรมาธิการแล้ว ไม่ใคร่จะรับมา นี่ก็อีกปัญหาหนึ่ง เมื่อผู้แปรญัตติมาแล้ว กรรมา-
 ธิการมาไม่ครบองค์ประชุม ผู้แปรญัตติก็พูดแปรญัตติไม่ใคร่ แล้ววันหลังมันไปไหน ผู้แปร
 ญัตติไม่ใคร่มา เสียบ้าง เพราะฉะนั้นที่ฝ่ายรัฐมนตรีแนะนำหรือที่จริงก็ขอไว้เสียไว้ได้ว่า
 เจ้าหน้าที่ปฏิบัติความระเบียบแล้ว จะเพาะประเล็นนี้เห็นว่าจะต้องแก้ไขแล้ว

พ.ต.ท.พิณ นิลฉวีนามนท์ กรรมาธิการ : ในฐานะที่เป็นกรรมาธิการ

ก็ขอขอร้องเรียนแต่เพียงเล็กน้อยว่า ความข้อบังคับนั้น หมายความว่า ส่งต่อกรรมาธิการ
 ถ้าหากว่าไม่ใคร่ส่งถึงมือกรรมาธิการ จะถือว่าแปรญัตติไม่ใคร่ได้อย่างนั้นหรือ ถ้ากล่าว
 ถือว่าไม่ใคร่ได้ ข้าพเจ้าคิดว่าในกรณีจะต้องมีกฎไม่แปรก *ซึ่งน่าจะกำหนดให้ส่งให้*
 และ ๆ ว่าเจ้าหน้าที่ส่งรับแล้วไม่ส่งกรรมาธิการ ข้าพเจ้าเกรงว่าจะทำให้ข้อบังคับ
 เลอะเลือนไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระราชบัญญัตินี้ กรรมาธิการก็มาพร้อมแล้ว เจ้าของ
 ผู้ตั้งจิตความซึ่งนำมามาเขียนขึ้นได้ว่า ผู้ตั้งนี้ ข้าราชการหรือไม่ เพราะฉะนั้น
 ถ้าอย่างนี้เป็นได้ ถือว่าเป็นแบบอย่างแล้วหรือไม่ ข้าพเจ้าเกรงว่าข้อบังคับของเรา ซึ่ง
 มีหน้าที่รักษาจะพลอยเลอะเลือนไปได้

ประจวบสภาผู้แทน : จะเพาะไม่กรรมาธิการแปรญัตติของคุณเสียงนั้น
 มีหลักฐานที่จะชี้แจงให้ประจวบสภาผู้แทนนี้ คือเจ้าของผู้แปรญัตติบอกว่ามันผิดใจว่าไป
 มอบให้ไปรษณีย์ อยู่แถว มาแทน ถ้ากรรมาธิการเรียกก็ให้นายขึ้น มาชี้แจงแทน และ

คำแปลบุคคลนี้ก็กำลังให้คณะกรรมการ แต่ภายหลัง จะมาชี้แจงผิดกันนั้น ไม่มีบันทึก

นายเตียง ใจกลาง (บุตรสาวชานี) : ผมขอเขียนชี้แจงอีก

ครั้งหนึ่ง เรื่องนี้ข้าพเจ้าได้ติดต่อสอบถามเสมอ ขณะที่ข้าพเจ้าขอมือเรื่องได้มาขึ้น
นี้ ข้าพเจ้าไปบ้านนอก เมื่อมาที่นั่นมีเจ้าหน้าที่ ได้ความว่าไม่ประสงค์ให้ข้าพเจ้า
และคุณดีเยี่ยม ข้าพเจ้ามีหลักฐานที่จะชี้ให้เห็น ในตัวหนังสืออย่างนี้ ขอรบกวนให้
ข้าพเจ้าเป็นกรรมการ ไม่มีผู้ใดเบียดเบียน กรรมการก็เรียกมา เมื่อข้าพเจ้ามา
กรรมการบันทึกไว้ในรายงานอ้างกันว่า มีผู้เบียดเบียน แต่ผู้เบียดเบียนนั้นไม่มาชี้แจง
เป็นอย่างหนึ่ง และอีกอย่างหนึ่งของประเด็นคือ ขอลอกนามคุณพิชัย ก็ได้ว่าไม่ได้
เห็นผู้ใดคือนี้ นั้นแสดงว่ากรรมการไม่ได้เรียก แต่ทางฝ่ายนี้ได้ยื่นมือเข้ามาใน
กรรมการ แต่กรรมการไม่ได้เรียก ก็จะไม่ได้อธิบายไม่ได้ความนึกของผู้เบียด
เบียนนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าไม่ผิด

พ.ต.ท.สันต์ โสวัตินานนท์ กรรมการ : ที่จึงการเบียดเบียน

ของลุงเตียงนั้น ถ้าให้เจ้าหน้าที่กรรมการก็ไม่มาจะมีผู้ใด แต่ข้าพเจ้าบอกว่าไม่
เห็น หมายถึงความที่ไม่ปรากฏว่ามีคำเบียดเบียนอย่างนี้เลย แล้วจะให้กรรมการไป
เรียกผู้เบียดเบียนได้อย่างไรว่านั่นจะได้อธิบายหรือเปล่า

นายสอาด สายสว่าง (บุตรบุญ) : ความจริงเรื่องที่เตียง

ก็เป็นเรื่องนอกประเด็นว่านึกอย่างไร เพราะฉะนั้นก็จะไกลห่างไปแล้ว และ
ประเด็นเตียงก็สำคัญ เขาตั้งใจในแง่หลักฐานเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเราต้อง
###ที่ กรรมการไปพิจารณาว่าใครผิดใครถูกแล้วความถูกต้องที่หลัง นี้เราจะเพราะที่
เคลือบ ข้าพเจ้าคิดอย่างนี้

ประธานสภาชุมชน : นี้ก็จะเสร็จลงแล้ว ไขข้อในวงแล้ว ใหม ๆ

ขอไขข้อในวงกันก่อน เรื่องกรรมการที่มีอยู่ในมือของสมาชิกทุกท่านที่ลงลงฮอวเซว
เป็นผลจากการไต่ถามมาว่า ไขข้อเบียดเบียน ๒ นาย ๒ นายประสิทธิ์ ชูสีง

๓. นายเตียง ไชยกาล ๔. นายนิม สุวิวัฒน์ ๕. นายสุวิธน์ สันตะพรบุรี
 ๖. นายอินทร สิงหนามย์ มีมติเห็นชอบให้เลิกการบังคับมาอย่างนี้ อยู่ในมือของท่านแล้ว เพราะฉะนั้นที่จุดประสงค์ ขอสอบสวนนั้นไม่ต้องห่วง

นายสนามดี สายสว่าง (นทรปฐม) : ประเด็นหนึ่งที่เราพูดถึงในสำคัญ จึงจะส่งหรือไม่ส่ง เขามีสิทธิแปรพักตร์ได้ เพราะพรรคนี้มีการแก้ เพราะฉะนั้นการอภิปรายอันนี้สำคัญ คือเขาจะไม่ให้อำนาจมาอยู่กับฝ่ายบริหาร เพราะฉะนั้นจะต้องอภิปรายกันมากมาย เรื่องนี้ไม่ใช่ช่วยรับ ซึ่งจะเป็นการผิดหลักการปฏิบัติงานของบรรดามวลวิสามัญชนอันหนึ่ง อันนี้สำคัญคือจะไม่ให้สามารถหาสิ่งซึ่งคนส่วนมากชอบฝ่ายบริหารที่จะมากสิงค์กับเป็นประเศเป็นชาติ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดให้เองแต่เป็นสำคัญ ซึ่งคุณเตียง
 เพราะฉะนั้นถ้าเราจึงขอให้เลื่อนการพิจารณาพรรคนี้ไว้ที่ข้าง ส่วนที่เสร็จแล้วก็ให้แล้วไม่ ไม่ในคราวประชุมหน้า ใครเห็นด้วยว่าควร จะเลิกแก้ไขได้ ประเด็นรองด้วย

มีสมาชิกมีรอง

ประธานสภาผู้แทน : ก็เมื่อเลขาธิการ บรรทัดอย่างนี้แล้ว เลขาธิการก็คงได้มีมติที่หมายความว่าอย่างนั้น เมื่อเลขาธิการ ไม่ได้รับเรื่อง จะบันทึกว่าแปรพักตร์อย่างไร แล้วจะเพราะประเด็นนี้ในมาตรา ที่อภิปรายกันโดยสภา เมื่อจุดเสียงใดอภิปรายข้างนี้ที่ขอให้เป็นคดีของสภาจะเอาหรือไม่เอาอันนี้คือ ส่วนที่สำคัญหรือไม่สำคัญก็ไม่มีผลอะไรแล้วแต่ที่ประชุมนี้ เพราะฉะนั้นจะให้สอบสวนหรือยกเรื่องอันนั้นจะเสียเวลาไป แล้วทั้งสี่สภาที่มีถึงนายเตียงที่ ๒๘๖/๕๔๘๑ หลักฐานมีอย่างนี้

หลวงอมรร เทรพิศาล (ตราด) : ตอนท้ายจะเห็นได้ว่า นายประสิทธิ์ ผู้มีอำนาจนายสุวิธน์ พิเศษพรบุรี ขอสงวนไว้อภิปรายแยกจากนั้นขอใจและไม่มา ท่านต้องเข้าใจอย่างนั้น คือไม่มา แลว่าไม่มีสิทธิที่จะอภิปรายได้แล้ว

ร.ท. จารุบุตร เวียงสุวรรณ (ขอนแก่น) : เรื่องแปรพักตร์ของผู้นำคุณสมนี้เห็นด้วยว่าควร จะแก้ไขและมาพูดกันให้ตรงจึงเสียที่ เรื่องนี้เจ้าของแปรพักตร์ก็มี

ใจถ้าคุณคนเลี้ยวและท่านประธานจะรวมบริษัทให้ลงมติได้นั้น ยังไม่เป็นการชอบ ควรจะ
มีการอภิปรายและพูดกันในประเด็นเฉพาะเรื่องนี้เป็นก่อน เพราะถ้าที่เดียวกันนี้เป็นหลัก
เป็นวิชาที่เรื่องการคิดค่า ๒-๓ ค่าเท่านั้น ที่มีจะคิดทั้งหมดคงไม่เพียงพอกับเลย ขอ
ท่านประธานไปโปรดกรุณาให้พูดได้บ้าง จะโปรดว่าประการใด

ประธานสภาผู้แทน : เอาที่เมื่อมีรายประเด็นของคุณเสียง เปิด
ได้เสมอ

นายสาณะ หายสว่าง (นครปฐม) : ขอให้เสียงการพิจารณาที่
กำลังอยู่ที่ไปก่อนนาย แล้วใครเห็นด้วยขอได้รับรอง ประเด็นที่เสนอเลื่อนพิจารณาต่าง
นี้ไม่ตอนนาย ใครจะอภิปรายก็ไปว่ากับตอนนาย ข้าพเจ้าขอให้เสนอเลื่อนไม่ตอนนาย
นี้ ๑ ขณะแล้ว ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : นี่มีระยะเวลาแรก ระยะเวลาทางนี้ยัง
ไม่ถึง 1/3

นายสุวิชัย พันธุ์ (เชียงใหม่) : มีท่านไหนเป็นผู้คิดสิ่งแล้ว
ท่านของคณะสมาชิกว่าจะมีใครหักหัวหรือไม่ ต้องฟังเหตุผล จะต้องเอาเหตุผลกับ
ปัญหาเข้ามาแล้ว แต่ไม่โดยขงกรรมการว่าได้รับค่าแปรผู้คิดหรือหาไม่ เมื่อประเด็น
เป็นอย่างไรแล้ว สมาชิกจะไปพิจารณาต่อไปว่าจะเลื่อนหรือไม่เลื่อนผู้คิด ซึ่งข้าพเจ้า
ขอถามผู้คิดจะรับว่า ขอให้พิจารณาอีกก่อนในสมานี่ (คือได้เสร็จไปประเด็นนี้
ประเด็นนี้ขอยกเลิก) ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าขอได้ที่ประชุมวันนี้จบนี้ ท่านผู้ใด
เห็นควรจะพิจารณาให้เสร็จในคราวนี้ ขอให้ใครคนมีขึ้น

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควร เลื่อน ไปพิจารณาพจนานาย
ขอ ๗ ในรชบคมีที่ขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑ นาย

ประธานสภาผู้แทน : เห็นกันว่าที่ประชุมมนตรีไปพิจารณาพจนานาย

๒๒.๓๕.๓.

ร.พ.จางรุ่ยซุ่ย เวียงสุวรรณ (ขอนแก่น) : เท่าที่ข้าพเจ้าเสนอญัตติ
นี้ที่สภาผู้แทนฯ เพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงในคดีของท่าน และเพราะในวรรคนี้ท่านก็ไม่ได้พูดว่าเป็น
ประเด็นสำคัญออกว่า กล่าวว่ามีฝ่ายบริหารจะมายุ่ง จะมากกว่าฝ่ายอำนาจตุลาการ ที่
ใจมากกว่าท่านได้อ่านในที่โดยชัดเจน ท่านจะเห็นว่าในกรณีที่มีความผิดกฎหมายก็ควรที่จะจำคุก
อย่างสูงไม่เกิน ๕ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ ศาลมีอำนาจ
สั่งถึงโทษจำคุกได้ทันทีไม่เกิน ๑๕ วัน ในประเด็นข้อนี้ข้าพเจ้าไม่ได้เห็นว่าอำนาจ
ฝ่ายบริหารนั้นได้เข้ามายุ่งหรือเข้ามากว่าฝ่ายอำนาจตุลาการแต่ประการ
ใด เพราะว่าพิจารณาตามหลักเกณฑ์นั้นจะเห็นประเด็นแต่เพียงว่าในระบอบที่จะมีการ
จัดตั้งเกินกว่ากำหนดนั้นจะต้องให้ฝ่ายบริหาร คืออัยการนั้นมาขอความเห็นศาล แต่
กรณีศาลจะสั่งหรือไม่สั่งเป็นเอกสิทธิ์ของศาล แล้วแต่ความเห็นของศาลแล้วแต่ดุลยพินิจ
ของศาล เพราะฉะนั้นประเด็นที่สำคัญที่สุดที่ว่าฝ่ายบริหารมีอำนาจเข้ามากว่าฝ่ายหรือ
กรณีอื่นที่ฝ่ายตุลาการนั้น และเพราะประเด็นเรื่องนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ที่เห็นว่าหากเรา
จะมาพิจารณาว่าแก้คดีของเสียทั้งหมดนั้นจะเป็นประการใด เราจะเป็นที่เดียว เราจะ
ข้างบอกว่าเป็นเมื่อว่าจำคุกอย่างสูงไม่เกิน ๕ เดือนหรือปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท หรือทั้ง
จำทั้งปรับ ศาลมีอำนาจสั่งถึงโทษจำคุกได้ทันทีไม่เกิน ๑๕ วัน เรื่องนี้ข้าพเจ้า
ไม่มีวาระสำคัญเลย ในกรณีที่พิจารณาพจนานายหรือในการที่จะหาเป็นคดีนั้นจะยุ่งยากสักเพียงไหน
ในกรณีที่เราได้เห็นกันแล้วว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับความผิดกฎหมาย เราที่มีพจนานาย
ถึงแล้วว่าจะจะมีการสั่งหรืออะไรจะโทษในท่านเองนี้ ที่กรณีเรื่องนี้เป็นเรื่อง ๕ เดือน

ยิ่งกว่าทรมานเสียอีก เพราะฉะนั้นหากว่าเราจะหลุดไปไม่ได้เลย ย่อมไปเสียเช่นนี้
 ความเดือดร้อนลำค่าสูง ในเรื่องความยากอย่างต่ำและอย่างสูง เช่นนี้ไม่มีอะไรที่จะเป็นเครื่อง
 กระตุ้นให้ ข้าพเจ้าเห็นว่าตัวทวีบัตรนี้เองอย่างไรก็ตาม ยังมีความจำเป็นที่จะต้อง
 คุย แต่ในการที่จะเปลี่ยนแปลงข้อคำหรือข้อความประการใดนั้น ข้าพเจ้าไม่ถนัดเอง แต่
 การที่จะตัดออกเสียทั้งหมดนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการที่จะทำให้วิสัยปฏิบัติในการที่จะให้
 ความยุติธรรมต่อบางองค์ที่สุจริตนั้นได้รับความยกพร่อง

๒๒.๒๖ น.

นายเสียง ไชยกาล (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าขอประทานเสียง
 ให้มีความจริงเป็นเช่นนี้ ในทางปฏิบัตินั้นตัวทวีบัตรไป ไปนั้นเขียนบอกทั่วไปขอ
 อนุญาตขาดเสียให้ศาลอนุญาตให้สิ่ง ที่มีความหมายกว้าง ๆ คล้าย ๆ ก็มักจะขอให้ศาล
 เป็นที่ปรึกษาหรือพิจารณา แต่ทางปฏิบัติแล้วหากไปไม่ เพราะความหวังดีไม่ไป
 อย่างที่กระเรียนกล่าวไว้คือให้จริงต่าง ๆ มาทางปฏิบัติเท่านั้น สอบสวนมาแล้ว
 ถึงศาลแล้วก็ยังไม่รับหมาย ก. ๒๐ และการสอบสวนยังไม่เสร็จขออนุญาตซึ่งคดี และขอ
 อนุญาตเช่นนี้ให้กระนั้น เพราะจำเลยมีสิทธิ ศาลก็ไม่ได้ ในการที่ศาลจะไม่ได้ ศาลจะ
 พิจารณาแล้วเพราะไรมาดีใจมาก ไม่ได้ให้นำฟ้องศาลจึงต้องทำอย่างนั้น เพราะ
 ไรพูดในทางปฏิบัติไม่ได้ศาลมีอำนาจที่จะเรียกสำนวนการสอบสวนมาตรวจดูก็ได้ ใน
 การบังคับการที่จะให้ศาลมาเกี่ยวข้องกับฝ่ายบริหารกระทำการคดีของเสรีภาพของ
 ประชาชน หรือทรมานบุคคลโดยบุคคลหนึ่งโดยศาลยังมีผู้ขอให้จริงใจเองจริง ถึงไม่มีคดี
 มาถึงศาล ย่อมเป็นสิ่งที่ไม่ชอบ ความหมายอย่างนี้ และในการปฏิบัติก็อาจจะมีการเข้าใจ
 ความผิดที่ออกมาความมุ่งหมาย ข้าพเจ้ามีความมุ่งหมายว่าไม่ได้ศาลเข้าเกี่ยวข้องกับ
 กระบวนการสอบสวนนั้นจะดีใจเท่าที่กล่าวมาไว้ในประมวลกฎหมายนี้เท่านั้น มีข้าพเจ้า
 แล้วก็มีหน้าที่ความหมายอย่างนั้น ส่วนในเรื่องความยุติธรรมและการใดก็เป็นหน้าที่ของผล
 ภาปฏิบัติในเรื่องที่หวังดีได้

จะมาช่วยความเห็นของตนเอง แล้วยังไรก็ตามเราจะต้องเอาพระยามาให้ได้
 นี่เป็นความสามรถของเจ้าหน้าที่ เพราะทุกคนไม่อยากจะไปชก และท่านก็พูด
 แลในแง่กฎหมาย สืบสวนเสียก่อนแล้วจับ อย่างนี้เราทำได้เมื่อมีเรื่องมีคดีหรือมี
 เจ้าหน้าที่หรือการกระทำผิดของพวกเราจะจับตามคดีในท้องที่ นี้ผู้ร้ายกลับมา ๒ วัน
 ตามจับยังไม่ถึง การขนานนามไม่สะดวก ของประมาณค่าใช้จ่ายมากแล้วผู้คดีชกหมก
 ของประมาณปราบปรามผู้ร้ายก็แล้วผู้คดีชกหมก เจ้าหน้าที่ทำงานไม่สำเร็จสักใน
 สักวันเลย เสียคดีในท้องที่ เมื่อจับมาได้ผลแล้วก็ต้องปล่อยไป ในเขตแดนต่าง
 ปรมาณี่ ผลเสียหลายก็ต่ออยู่แก่ประชาชน เพราะฉะนั้นอำนาจก็คือเป็นระบอบอยู่ใน
 มีระบอบวิธีพิจารณาพิพากษาความอาญาที่จะได้อำนาจแก่เจ้าพนักงาน การมีเจ้าพนักงาน
 ซึ่งคนเคยไป หรือระบอบขอให้จริงก็อ้างว่าไม่มีสิทธิแน่นอน เป็นการสนับสนุนผู้ร้าย
 มากเกินไป แลอย่างไรก็ตามข้าพเจ้าขอฝากไว้ว่าเราควรร่างกฎหมายออกไปของใ
 เขาทำงานได้ ร่างกฎหมายออกไปแล้วทำงานไม่ได้ ผลเสียจะเกิดแก่ประชาชน เกิด
 ขึ้นจริง ๆ และผู้ร้ายเวลานี้มีมาก มีการชะโมยข่าว มีการเกี่ยวขัวกันทุกวันขึ้น
 พยายามก็ไม่มี ข้าพเจ้าเห็นว่าในการที่จะพยายามคดีในคดีนี้ใช้อำนาจพนักงานสอบสวน
 ลมปล่อยลง ก็จะเกิดเสียหายแก่ประชาชน เพราะฉะนั้นเราจะลงมติอนุมัติลงไป ก็จะมี
 เสียหายแก่ส่วนใหญ่ ฉะนั้นถ้าหนักใจพอควรว่าจะได้แค่ไหน เราจะสามารถแก้แค้น
 การที่จะคดีอำนาจไม่ได้มาจตุลดาการมาผู้พิพากษาในกฎหมายมีผู้คดีเอาไว้นั้น
 ข้าพเจ้าเห็นว่าพระราชบัญญัติเดิมก็มีอยู่แล้ว และยังกว่านั้นเราจะคิดอย่างไรแยก
 อย่างไรที่แยกกันไม่ออก เพราะรัฐธรรมนูญไม่ได้แยกเอาไว้ เพราะรัฐธรรมนูญซึ่งเป็น
 ฝ่ายบริหารที่เป็นรัฐธรรมนูญกระทรวงยุติธรรมอยู่ เราควรจะให้ศาลเป็นผู้คุ้มครองความ
 เป็นธรรมอีกแผนกหนึ่ง จะเป็นการสมควรหรือไม่ ในแง่กฎหมายนั้นจะพูดอย่างไรก็ได้
 เรามีทั้งกฎหมายตีความอ่างกันก็กลางกันไว้ ในกรณีเช่นนี้ เราไม่ควรมโนในแง่กฎหมายในการ
 ที่จะให้ศาลพิจารณาเห็นว่าสิ่งที่ส่งซึ่งใคร่ขอไปหรือไม่ การที่จะคดีออกนั้นเป็นการพลิก

ว่าจะเห็นตัวอย่างไม่ชัดเจนบ้างหน้า เพราะฉะนั้นขอให้ประชาชนได้ชี้แจงให้เห็นแจ่มแจ้งว่า การปฏิบัติของการแปรธาตุนี้ในลูกทองหรือไม่ ถ้าหากว่าไม่ถูกต้องก็มีปัญหาที่จะมาอภิปราย ในประเด็นการแปรธาตุนี้ ถ้าหากว่าถูกต้องนั้นแล้วเราจะได้เริ่มการอภิปรายรายละเอียด การแปรธาตุนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าใคร่ขอวิงวอนให้ท่านประชาชนได้โปรดพิจารณาว่า การแปรธาตุนี้ได้รับการทำหรือไม่ โดยถูกต้องสมบูรณ์หรือไม่

ประชาชนสภาผู้แทน : ความจริงเรื่องมีข้าพเจ้าก็อยากจะทำให้เห็นเป็นไปตามที่ท่านอภิปรายเหลือเกิน แต่เดี๋ยวนี้ที่ประชุมนี้ต้องการจะอภิปรายประเด็นนี้ โดยเห็นว่า เป็นประเด็นสำคัญก็เกิดให้อภิปรายกันต่อไป

นายฮึก ฟู (เวงประสิทธิ์ (ภูเก็จ) : ความจริงท่านประธานกำลังเข้าใจผิด ประเด็นที่จะอภิปรายในวาระนี้มี ๓ ประเด็น ประเด็นแรกจะเขียนกันเรื่องคำแปรธาตุนี้ ลูกทองหรือไม่ ซึ่งยังไม่สำคัญก็คิดว่า การแปรธาตุนี้ในลูกทองหรือไม่ เมื่อใดที่มีลูกที่จะอภิปรายเรื่องอื่นถึงยังไม่มี ประเด็นแรกประชาชนควรที่จะชี้ชัดว่าลูกทองหรือไม่ และท่านประธานก็บอกว่าจะมีสมาชิกอภิปราย ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ถูกต้องขอให้ท่านประธานได้ชี้เสียก่อนว่า ประเด็นที่แรกในการแปรธาตุนี้ลูกทองหรือไม่ เมื่อถูกต้องแล้วจะอภิปรายกันข้อที่ว่า จะอภิปรายรายละเอียดหรือไม่

ประชาชนสภาผู้แทน : ที่ปล่อยให้อภิปรายนี้ ก็ฟังเสียงสมาชิกสภาผู้แทน ซึ่งท่านหนึ่งอยากจะให้อภิปราย อีกข้างหนึ่งไม่อยากจะให้อภิปราย เพราะฉะนั้นเมื่อจะไม่ใช่เขาก็ขอชี้แจงว่าผู้ใดนั้น ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบให้ระงับ จะอภิปราย! ประเด็นและประเด็นที่ว่าเรื่องถึงว่ากรมมาธิการคิดทำอะไร ซึ่งกระทบกับความอิสระในที่นี้ ข้าพเจ้าขอชี้

นายบุญคุ้ม จันทร์ศรีสุวิวงศ์ (อุครธานี) : ข้าพเจ้าขออนุญาตให้ท่านประธานจะอนุญาตใหม่ ให้ประเด็นข้อนี้ชัดเจนถูกต้อง ความเห็นของข้าพเจ้าเห็นว่า

ถึงตัดสินแล้วก็ตาม เพื่อจะปฏิบัติต่อไป ข้าพเจ้าเห็นว่าคุณเลี้ยงแปรรูปคดีนี้จนแล้ว
ตามพระราชบัญญัติ เห็นผิดเป็นชอบ เอาของทั้งกับข้อ ๑๓ มาคำนวณ ขอยังพิมพ์
บัญชีไว้แนบเพื่อพิจารณา สมมติคดีนี้ที่จะแปรรูปคดีใด ไม่ใช่ว่าคนใดขอแปรรูปคดีใดหรือ
ในมาตราที่มีกล่าวถึง

ประธานสภาผู้แทน : นั่ง นั่ง คือว่าตัดสินไปแล้วว่าคดีปฏิบัติไม่
ถูกต้องระเบียบ อธิบายในพื้นที่ไม่ได้ โศภิตนายขึ้นไม่ได้มาสั่งแจ้งต่อกรมการ
การแปรรูปคดีเป็นอันว่าคดีไป ตัดสินแล้ว เพราะฉะนั้นขอให้อีกตัดสินนี้เป็นเด็ดขาด
แล้วดังนี้ ขอพักการประชุม ขอเลื่อนไปตอนบ่าย ๑๔.๐๐ นาฬิกา

พักประชุมเวลา ๑๕.๑๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา 14.15 นาฬิกา.

ประธานสภาผู้แทน : ได้เวลาแล้วมีสมาชิกมาประชุมเป็นองค์ประชุม
ข้าพเจ้าขอคำเป็นการประชุมต่อไป.

ในการพิจารณาข้อต่อไปขอให้พิจารณาในวาระ ๕ และเขาจะประชุมเห็น
กรรมาธิการได้แก้ไข.

นายวิเศษ พงษ์ศิริขันธ์ (ชัยภูมิ) : ข้าพเจ้าไม่ควรถัดคณะกรรมการ
ที่ได้แก้ไขข้อเสนว่า "มีกำหนดไม่เกิน ๒๕ วัน" ข้าพเจ้าเห็นสมควรให้เปลี่ยนไปตาม
ร่างเดิมคือ ๓๐ วัน ทั้งนี้ก็โดยเหตุที่ว่าความผิดซึ่งมีมูล.....

ประธานสภาผู้แทน : เขาประชุมเห็นแรกก่อนที่แก้ไข

นายวิเศษ พงษ์ศิริขันธ์ (ชัยภูมิ) : ประเด็นแรกได้ผ่านไปแล้วเมื่อเข้า

ประธานสภาผู้แทน : ยังไม่มีมติ คือในข้อที่ความผิดอาชญาที่ใดกระทำผิด
ที่กรรมการได้คัดออก คำว่า**ผิด**ที่ได้กระทำผิดลง กรรมการก็ยกขึ้นให้
คำว่า"ผิด"ออก แต่บ่คิดสวามิฉัน

นายวิเศษ พงษ์ศิริขันธ์ (ชัยภูมิ) : ฝ่ายค้านก็ดูเหมือนไม่ถ่วงแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะขอให้ประชุมวินิจฉัย
คือว่ากรรมการได้คัดออก คือความร่างเดิม หมายความว่าร่างประมวล
หมายวิธีพิจารณาความอาชญาเดิม คือคำว่า**ผิด**"บ่มี" ท่านผู้ใดเห็นความร่าง
ของกรรมการ ขอให้ไปรอลงมือขึ้น

นายบุญคุ้ม จันทร์ศรีสุริยวงศ์ กรรมการ : สมาชิกยังไม่เข้าใจในประ
เด็น.

ประธานสภาผู้แทน : มติยังไม่ถึงที่สุด คืออย่างนี้คำที่คณะกรรมการ
คัดออกว่า "ได้กระทำผิดลง" นี้สมาชิกอภิปรายคัดค้าน ณที่สุดคำว่า"ผิด"ยอมให้คัด
ออกได้ อย่างนี้กรรมการไม่คัดข้อที่จะเสนอปรึกษา หมายความว่าเห็นความ

กรรมการ หมายความว่าให้คิด ถ้าตามร่างเดิมให้หมายความว่าประมวลเดิม

ไม่มีสมาชิกถักถัก

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้า
ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้ตัดคำว่า "ผิด" ออกได้ ที่นี้ประเด็นต่อไป

นายวิเศษ พงศศิษฐ์ (ชัยภูมิ) : สำหรับ 12 วันนี้กรรมการเข้ามา
ข้างเจ้าไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะลงไว้ความร่างเดิมคือ 10 วัน

ประธานสภาผู้แทน : ในชั้นนี้ข้าพเจ้าขอแจ้งก่อน ก็คืองานร่างของ
คุณสิงห์ ๗ เสนอมา 7 วัน ร่างนี้เจ้าหน้าที่พิมพ์ผิดที่ถูกต้อง 7 วันกับ 12 วัน

นายวิเศษ พงศศิษฐ์ (ชัยภูมิ) : พรรค 4 ขอทานประธานดูร่างเดิม
7 วันหรือ 10 วัน

ประธานสภาผู้แทน : ถูกแล้วที่แจ้งให้ฟังว่าพิมพ์ผิด ที่ 7 เป็น 12
กรรมการแตกจาก 7 เป็น 12

นายวิเศษ พงศศิษฐ์ (ชัยภูมิ) : ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับกรรมการ
ที่มาเพิ่มเป็น 12 วัน เห็นควรให้เพิ่ม 10 วัน ทั้งนี้โดยเหตุผลที่ว่าอัตราโทษในเรื่อง
นี้ไม่ใช่โทษที่ร้ายแรงอะไรนัก ที่ข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างนี้ได้มีความมุ่งหมายที่จะ
ช่วยผู้กระทำผิดอย่างที่ได้มีผู้กล่าวสนับสนุน แต่เพื่อรักษาไว้ซึ่งความเป็นธรรมแก่สังคม
เพราะว่าเราจะจับผู้คนมาขังนั้นไม่เป็นที่พึงปรารถนา เนื่องจากว่าบุคคลทุกคนย่อม
มีงานทำ ในเมื่อเราเอาตัวเขาขังไว้ในระยะเวลาอันนานเท่านี้ การปฏิบัติ
กิจการงานของบุคคลเหล่านั้นย่อมสูญเสียไปและถึงกว่านั้นจะเป็นการทำให้ขาดความยุติ
ธรรมไป คือการขังคนนาน ๆ ไม่มีโอกาสหารายได้มาค้ำคู้แล้ว ผู้ต้องขังอาจจะรับ
เอาโทษ ๆ ทำให้เสียความเที่ยงธรรม ที่ข้าพเจ้าเห็นอย่างนี้ไม่ใช่ช่วยผู้กระทำผิด
แต่เพื่อจัดอำนาจเจ้าหน้าที่ลงเท่านั้น แม้แต่เราตัดออกแล้วมิใช่ว่าเจ้าหน้าที่จะทำการ
สอบสวนไม่ได้ เพราะว่ามีกำลังเกินกว่าคนแล้วอาจจะให้มีการประกันตัวออกไปได้

ยิ่งกว่านั้นน้ำอัดการตั้งเสียแล้วเสมือนหนึ่งคล้าย ๆ ประคักคอยคุ้มแพงเจ้าชังกังานให้
ท่ากรมสวนได้เร็วเข้า เพื่อความเจริญรวดเร็วของเจ้าพนักงานที่ราชการ เพราะ
ฉะนั้นจึงขอให้มีการชั่งได้ไม่เกิน ๑๐ วัน.

ประธานสภาผู้แทน : ในข้อนี้ข้าพเจ้าได้ทักความเข้าใจกับท่านแล้วว่า
ร่างเก่านั้น ๗ วัน กรมวิชาการแก้เป็น ๑๕ วัน ท่านจะแก้เป็น ๕๐ ท่านก็ตั้งเอาไว้ใหม่

นายวิเศษ พงษ์ศิริสุข (ฉะเชิงเทรา) : ถ้าท่านนี้ข้าพเจ้าขอให้คงไว้ความร่าง
เดิม คือ ๗ วัน.

นายสิงห์ ปลาดิสธิ (ร้อยเอ็ด) : ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็น เจ้าของร่าง
พระราชบัญญัติเดิมนี้ข้าพเจ้ามีเจตนาที่จะให้เพียง ๗ วัน แต่ว่าเนื่องด้วยการ
รวมนือในจุดประสงค์ว่า ข้าพเจ้าได้เห็นออกเห็นใจผู้บริหารงานเหมือนกันและได้
มีการขอรับรองว่า ขอให้เป็น ๑๐ วันเถิด—ในเรื่องนี้ สำหรับขึ้นขึ้นก็ออกไปนี้ข้าพเจ้า
ขอยืนยันว่า ข้าพเจ้าเห็นด้วย เพราะว่าข้าพเจ้าต้องการความ เป็นธรรมแก่ทั้งสอง
ฝ่าย คือผู้ต้องหาและฝ่ายเจ้าพนักงานด้วย แต่เมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เข้ามาสู่
สภาแล้วและเราก็ได้อภิปรายกันพอแล้วจนสภาได้รับหลักการไปแล้วนั้น ขณะนี้
ข้าพเจ้าถือว่าเป็นหน้าที่ของสภาที่จะรับผิดชอบ เรื่องมันเป็นอย่างนี้.

นายประยูร อภัยวงศ์ (พิจิตรสงคราม) : ความจริงผู้ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้มาเห็นรู้สึกว่าจะใจท่านโศกเหลือเกิน ประเดี๋ยว ๗ วัน ประเดี๋ยว ๑๕ วัน....

ประธานสภาผู้แทน : นี้พูดทางนี้

นายประยูร อภัยวงศ์ (พิจิตรสงคราม) : ผู้ที่เสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้
นี้มารู้สึกว่าจะโศกเหลือเกิน.....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ไร นี้อภิปรายในเรื่อง ๗ หรือ ๑๕ วันเท่านั้น

นายประยูร อภัยวงศ์ (พิจิตรสงคราม) : ข้าพเจ้าขอเสนอเป็น ๗ วัน

ตามร่างเดิม.

14.20 น.

นายทิม กูริพัทธ์ (ชอนแกน) : ข้าพเจ้าคิดว่าเรื่องนี้จะยุ่งเหยิงมาก
 ร่างพระราชบัญญัติประมวลวิธีพิจารณาความอาชญา ความร่างเดิมเป็น 7 วัน แต่ว่า
 ในเหตุผลซึ่งเขาได้เสนอขึ้นไปนั้นเป็น 10 วันแล้วก็ตามที่ท่านได้พิมพ์สำเนาส่งมายัง
 สมาชิกก็มีเหตุผลเป็น 10 วัน แต่ในร่างเป็น 7 วันเท่านั้นแล้ว ที่ในวันประชุม
 กรรมาธิการนั้นท่านเจ้าของร่างนี้ก็ได้อธิบายแจงต่อกรรมาธิการว่า ความจริงนั้นเขา
 ต้องการให้เป็น 10 วัน เพราะจะได้แก่เหตุผลแล้วเป็น 10 วันและก็ยังได้บอกต่อคณะ
 กรรมาธิการในวันนั้นขอให้แก้ร่างของเขาเป็น 10 วันเสียด้วยเช่นนี้ ครั้นมาถึงสภา
 นี้ในร่างนั้นก็ยังเป็น 7 วันอยู่ในวรรคต้น เพื่อให้วรรคหลังเป็น 10 ข้าพเจ้าเข้าใจ
 ว่าผู้แก้ไขได้แก้ไขไม่ถึง เพราะฉะนั้นจึงไปแก้ไข แต่อย่างไรก็ดีเมื่อเข้าที่ท่าน
 ประธานได้รวมรักไปแล้วร่างเป็น 7 ก็เลยให้เป็น 7 ไป เพราะฉะนั้นตอนหลัง
 นี้จะแก้ไขตรง 7 ตามที่ตัดไปแล้วแต่ต้น เพราะฉะนั้นจะเอาอย่างไรก็ตามแต่
 ท่านประธาน ถ้าท่านจะรับว่าท่านทำผิดจริงก็จะเอา 7 ก็ได้ แต่ข้าพเจ้าเองนั้นยัง
 ยืนยันอยู่ว่าข้าพเจ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่แก้ไขเป็น 10 วัน เพราะว่าข้าพเจ้า
 ได้พิจารณาแล้วว่า ในการที่เราจะพิจารณาสืบสวนในการที่ผู้กระทำความผิดนั้น ถ้าเรา
 ได้เวลาเร็ววันก็ย่อมจะไม่เพียงพอ เมื่อเข้านี้เราได้ลงมติไปแล้วในเรื่อง
 7 วันในชั้นสภานั้นก็น้อยไปเหลือเกินแล้ว ครั้นมาถึงขั้นศาลก็จะขออำนาจศาลสั่ง
 เพียง 7 วันนั้นเป็นเวลานานเล็กน้อยเหลือเกิน ที่นี้เมื่อคดีต่าง ๆ นั้นบางคดีถ้าแม้ว่า
 ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าไม่เคยเป็นพนักงานสอบสวนก็ตาม แต่ก็ได้ส่งเหตุการณ์มาแล้วเห็นว่า
 บางคดีจะทำโดยรีบร้อนนั้นไม่ได้ ถ้าหากว่ารีบร้อนจะทำให้การหาหลักฐานมา
 ยืนยันและทวนไป เมื่อหลักฐานทวนไปแล้วคดีที่ไม่พอที่จะฟ้องร้องผู้กระทำความผิดได้
 เราที่จำเลยจะต้องปล่อยผู้กระทำความผิดนั้นไป และพิพากษาว่าเราฟ้องร้องไปแล้วหลักฐาน
 ไม่เพียงพอที่จะหนักแน่นในชั้นศาลแล้วความเสียหายจะเกิดแก่ผู้ใด พยานผู้คัดค้านร่าง
 พระราชบัญญัติของกรรมาธิการต้องการให้เวลาน้อยอย่างนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจ

เหลือเกินว่าท่านเป็นห่วงคนติดมากเกินไป แต่ท่านไม่เป็นที่ห่วงคนบ้างเลย ไม่เป็นที่ห่วงคนที่เสียหายบ้างเลย ท่านปล่อยคนติดไปเพียงคนเดียว เช่นนี้ท่านนึกหรือไม่ว่าจะทำให้บ้านเมืองหรือผู้ซึ่งได้รับความเสียหายและพลเมืองทั้งชาติได้รับความเดือดร้อนประการใด เวลานั้นเราก็รู้อยู่แล้วว่าโจรผู้ร้ายชุกชุม ถ้าหากว่าเราไม่ทำการระดมโดยเคร่งครัดแล้วจะทำให้บ้านเมืองไม่เรียบร้อยทีเดียว เค็ชท์ท่านก็มาร้องว่าโจรผู้ร้ายชุกชุมมากปรายไม่ลง อย่างที่ท่านสมาชิกนครปฐมกล่าวแล้วเมื่อเช้าแล้วก็จะโทษฝ่ายบริหารผิด ฝ่ายบริหารจะพระราชบัญญัติขึ้นข้าพเจ้าเห็นว่าเหตุผลของท่านที่มานี้แจ้งในชั้นใช้คดีกับเหตุผลในครั้งก่อน ฝ่ายค้านนั้นคงจะจำได้ว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เสนอขึ้นมาในสมัยหนึ่ง คือในสมัยรัฐบาลนายควง อภัยวงศ์ซึ่งเวลาให้สมาชิกฝ่ายค้านร่วมเป็นคณะพรรคอยู่ด้วย เมื่อหลักการ เช่นเดียวกันซึ่งต้องการให้คุมขังผู้กระทำความผิดไม่เกิน 7 วันเช่นนี้แล้วร่างพระราชบัญญัติไปในขณะนั้นทั้ง ๆ ที่ท่านเป็นคณะรัฐบาลเองท่านก็ยังไล่คัดค้าน.....

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้รวบรวมและพูดเหตุผลเฉพาะเท่านั้น

นายพิมพ์ ภูริทัต (ขอนแก่น) : คริม นี่เป็นเหตุผลที่ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าแก้เป็น 7 วันแล้วไม่สมควร เพราะฉะนั้นถ้าท่านคัดค้านอ้างเหตุผลในครั้งนั้น ท่านอ้างเหตุผลอะไรมายืนยันว่า ท่านทำไม่ได้แล้วมาสั่งให้ท่านอยู่เป็นฝ่ายค้านแล้วท่านกลับว่าทำได้ ให้รัฐบาลทำ นั่นท่านเอาเหตุผลอะไรมายืนยันในข้อนี้ ส่วนการสอบสวน 7 วันตอนแรก 7 วันแล้วท่านควรเห็นใจรัฐบาลบ้าง ท่านจะมานับยังบังคับให้ทำทั้ง ๆ ที่ครั้งหนึ่งท่านทำให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตกไปแล้วท่านจะให้เอา 7 วันในชั้นศาลอีกก็ไม่เป็นเหตุผลที่สมควร เพราะฉะนั้นท่านจะเห็นว่าที่กรรมาชิกพรรคแก้วมา 12 วันนั้นเป็นการถูกต้องและสมควรอย่างยิ่งที่จะเป็นไปตามร่างของกรรมาชิกการ.

14:26 น.

หลวงธรรมพรพิศาล กรรมาชิกการ : ก่อนขึ้นข้าพเจ้าจะขอผู้ทำหน้าที่และเหตุผลในชั้นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ของนายสิงห์ ปดาสิทธิ์ซึ่งเสนอข้อสภาให้

ทราบเสียก่อนว่ามีดังนี้ "หลักการ แก้ไขมาตรา ๑7 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา" เหตุผล " เนื่องจากปรากฏว่าการควบคุมผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนนั้น ผู้ต้อง
หาถูกควบคุมอยู่ในชั้นสอบสวนนานเกินสมควร ทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ต้องหา และ
เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลยุคนี้ซึ่งได้แถลงไว้ต่อสภา ข้อ ง. ในการจะปรับ
ปรุงประมวลกฎหมายต่าง ๆ เฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายอาญา จึงเป็นการสมควรที่จะกำ
หนดเวลาซึ่งผู้ต้องหาจะถูกควบคุมได้ ในชั้นสอบสวนให้เหลือน้อยวันลง คือ ในชั้นนี้พนักงาน
อัยการหรือพนักงานสอบสวนอาจสืบตัววันเหลือวันวัน **รัฐฯ**ขึ้นศาลจากสามเดือนเหลือ
ห้าสิบวัน"

ทั้งนี้ท่านจะเห็นได้ว่าความประสงค์ของผู้ร่างอันแท้จริงนั้นคือ 10 วัน
ไม่ใช่ 7 วัน ดินนี้ตัวหนังสือเป็นเจ็ดวันซึ่งข้าพเจ้าเถียงไม่ได้ เพราะว่าตัวร่างเป็น
อย่างนั้น แต่ความปรารถนาที่สภาธิบดีการนั้นไม่ใช่ 7 วัน ในชั้นกรรมาธิการต้อง
ไปฟังความเหตุผล คือ 7 เป็น 10 จึงได้ถามเจ้าของร่างว่า 10 หรือ 7 ความ
จริงเจ้าของร่างยืนยันในความประสงค์ของ เจ้านั้น 10 วัน เมื่อสภาได้อภิปราย
ในครั้งรับหลักการก็ได้อภิปรายกันจนส่วนที่ว่า 10 วันและรับหลักการโดยเหตุผล 10 วัน
ไม่ใช่ 7 วัน เพราะฉะนั้นในการที่เราจะเขียน 7 วันที่เกิดจากเหตุผลของสภาซึ่งได้
รับหลักการไปแล้ว.

ประธานสภาผู้แทน : คืออย่างนี้ เจ้าหน้าที่จะต้องชี้แจงความร่างอยู่
เสมอและในคราวนี้ที่รับรองแล้วว่าพิมพ์ก็ เมื่อกรรมาธิการเห็นแล้ว 12 วันอันนั้น
ไป ถ้าอย่างนี้แล้วความก็จะสิ้นเข้า. จะขอยกของอย่างนี้ไปกรรมา
การจะ

พ.ต.ท. พัน นี้อ้วนนามนท์ กรรมาธิการ : จะว่าก่อนก็ต้องย้อนเพราะ
เขาตีความ ถ้าจะปล่อยให้ผิด ๆ อย่างนี้ไม่ยอมที่จะนำเสียศาน.

นายอินท สิงหนตร (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าเห็นกรรมวิธีการของ
หลายท่านว่า ร่างของเจ้าของร่างขอมแล้ว เรื่องเจ้าของร่างขอมแล้วก็ไม่สมควร
จะเอามาผูกเลย เพราะว่ามักจะมีเห็นเสมอ.....

ประธานสภาผู้แทน : ขอโทษจะเอา 7 หรือ 12

นายอินท สิงหนตร (เชียงใหม่) : ด้วยความเคารพ ข้าพเจ้าขอมอบ
ว่าให้นานเท่าใดเป็น 12 เราบอกว่าเจ้าของร่างขอมแล้ว ~~ที่~~ข้าพเจ้าเห็นว่า 7
เรื่องเจ้าของร่างขอมแล้วไม่สมควรจะมาผูก เพราะว่าสารพัดกิจการแล้วจึงไม่ควร
จะผูกในเรื่องนี้ เพราะไม่มีเหตุผลที่ ข้าพเจ้าเห็นว่า 7 วัน เพราะอะไร เมื่อ
ก็มีสมาธิหลายครั้งรวมทั้งกรรมวิธีการด้วยพูดว่ามีการปล้นสดมภ์กันมาก มันไม่ใช่
อย่างนั้น ขอให้ท่านให้โทษออกทางสูง 6 เดือน ทรัพย์สินไม่เกิน 500 บาท ถ้า
เป็นการปล้นโทษอะไรจะมาเกี่ยวกับอัตรานี้ เพราะฉะนั้นในชั้น 6 - 7 วันและในชั้น
นี้โทษไม่เกิน 6 เดือนแล้วทรัพย์สินไม่เกิน 500 บาทแล้วจะเอา 12 อย่างกรรมวิธีการนั้น
ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะเป็น 7 วันเท่าเท่านั้นแล้วมันก็รับกันอัน
ที่นั่นแล้ว และในชั้นนี้โทษเล็กน้อยอย่างนี้สอบสวนมาแล้ว 7 วันยังไม่พอ เอาถึง
7 วันแล้วบอกว่าไม่พอจะเอาอีก 12 วันจะผิดไปมาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า
ก่อนที่ท่านจะสนับสนุน ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายก่อนที่ท่านจะสนับสนุนในข้อนี้ขอ
ให้ถือดู ไม่ใช่อย่างใดที่กรรมวิธีการอธิบาย ไม่ใช่อย่างใดที่สมาธิบางท่านอธิบายว่าจะ
มีการปล้นสดมภ์อะไรคืออะไรจะมีโทษมากมาย ไม่ใช่อย่างนั้น โทษผิดเกี่ยวกับ
เอง เพราะฉะนั้นขอให้พิจารณาในชั้นนี้และมีบางคนที่ถึงฝ่ายค้านนี้ว่า มีตัวเมื่อ
ก่อนนี้ได้ เคยเสนอในสมัยรัฐบาลนายควง อภัยวงศ์ก็ได้คัดค้านเหมือนกัน ในขั้น
สภาผู้แทนราษฎรและข้าพเจ้าจำได้ว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุทิศสหกรรม
ในเวลานี้ก็ได้คัดค้านเหมือนกัน ในฐานะที่สมาธิของข้าพเจ้า ทำไมท่านจะมาว่า
เหตุผลในเวลานั้นอย่างหนึ่งและในเวลานี้อย่างหนึ่ง ขอให้ท่านย้อนไปดูข้าพเจ้าก็

เป็นสมาชิกในเวลาหนึ่งเหมือนกัน ข้าพเจ้าเห็นควรแก่งานนี้เหมือนกันและท่านรัฐมนตรี
อุตสาหกรรมก็คิดจะแก่งานนี้เหมือนกันและสนับสนุนเหมือนกัน ถ้าไม่เวลานี้จะบอกว่า
เป็นไปอีกอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ลงไว้ความว่างเดิมคือ 7 วันเท่าที่ว่ามี.

14.๒๒ น.

นายสิงห์ ปกาธิษ (ร้อยเอ็ด) : มันจะไปตีใหม่เสียแล้ว ข้าพเจ้า
ในฐานะที่เป็นเจ้าของว่างอุตสาหกรรมชาติสมาชิกเห็นว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ใดและใครทำอะไร
ท่านเองนี้ แต่จริงไม่ใช่ข้าพเจ้าโละเลย มันเรื่องการพิมพ์แล้วข้าพเจ้าก็แสดงเจตนา
อันแท้จริงว่าใช่เมื่อข้าพเจ้าได้มาพิจารณาทุกเหตุผลแล้ว ข้าพเจ้าเห็นด้วยในหลักการ
และเหตุผลว่า 10 วันนั้นดีแล้ว ข้าพเจ้าขอเป็นต้นอย่างนี้ ไม่ใช่โละเลย แต่สถานีจะเอา
อย่างไรนั้นข้าพเจ้าไม่มีเสียงแล้วในตอนนั้นแล้วแต่สภา แต่ขอเขียนเหตุผลในส่วนเหตุผล
ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอให้เป็น 10 วันเรื่องเป็นอย่างนี้.

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องมันไปตีใหม่ที่ท่านว่าว่างของท่าน 7 วัน
ที่บอกว่าเข้าหน้าตีพิมพ์ฉบับพิมพ์จาก 7 เป็น 10 เพราะฉะนั้นไม่เอา ขอให้พูด
7 กับ 10

พ.ศ.ท. พิชัย นิลวชิรนามนท์ กรรมการสิทธิ : เมื่อเข้าก็เรียนถามแล้วว่า
ไปถามนายเจ้าของตีตีว่าเสนอ 7 วันหรือ 10 วันแต่ ข้าพเจ้าเชื่อแต่ ๆ และเจ้าของ
ตีตีเขียนเขียนไว้ว่า 10 วัน ที่นี้กฎอย่างนี้ในการเสนอตีตีร่างพระราชบัญญัติเข้ามา
นั้นเราจะถือรายละเอียดหรือถือเหตุผลดี ที่นี้สมมติว่าเราจะถือรายละเอียดแล้ว
เรื่องนี้รายละเอียดเหตุผลไม่ต่างกัน ถ้าอย่างนั้นขอเรียนตรง ๆ ว่าท่านประธานสภาผู้
หรือไม่ที่ไม่ควรจุกจุกปล่อยเข้ามาอย่างนี้.

ประธานสภาผู้แทน : นี้หมายความว่ากรรมาธิการจะขมขาม 10 หรือ

พ.ศ.ท. พิชัย นิลวชิรนามนท์ กรรมการสิทธิ : ไม่รู้จักของ

ประธานสภาผู้แทน : แล้วจะให้ผู้แทนให้สมาชิกแก้ไขดูระยะเวลาอย่างนี้หรือไม่
ไม่ได้ ทำอย่างนั้นไม่ได้แล้วมาแล้ว ร่างพิมพ์ดีดอย่างนั้นแล้วจะปล่อยให้ลงเสียงโดย
จะแตกต่างกันไม่มีขอบเขตก็ภายใน นี้ก็รับรองแล้วว่าพิมพ์ดีดจาก 7 เป็น 10 ก็รับประกัน
อย่างตรง ๆ อย่างนั้นแล้ว เพราะฉะนั้นขอให้อภิปรายระยะ 7 กับ 10 ที่ ถ้ากรรมา-
ธิการจะยอมให้เป็น 10 ก็บอกแก่เสียก็เอา.

พ.อ.ท. พหล มีวัชนานนท์ กรรมาธิการ : กรรมาธิการอยู่ในฐานะไม่ขัด
ข้อง แต่กรณียุ่งยากอย่างไรก็ตาม ถ้าหากว่าสถานีไม่ยอมรับในเหตุผลรายละเอียด
จะเอาอันไหนเป็นไหนกันแล้วเกรงว่ากรรมาธิการจะสูงกว่ากรรมาธิการโผล่ไปด้วย
เพราะฉะนั้นทำไม่ได้.

14.36 น. พฤษทิพย์

นายเพ็ญ ณ สงขลา (ราชบุรี) : ความจริงเรื่องนี้อยู่เป็นเรื่องสำคัญยิ่ง
ของประชาชนตลอดจนสิทธิเสรีภาพเกี่ยวกับผู้การสอบสวนศาลคือเอาใจมานี้ไปแล้วเมื่อ
เขานี้ว่าให้เป็นไปตามร่างเดิม คอมาจะมีเดาว่า 10 หรือ 7 กรรมาธิการยืนยันแล้วว่า
7 เจตนารมณ์ของเจ้าของร่างเป็น 10 ไม่ใช่ 7 และข้าพเจ้าก็ได้สอบถามเจ้าของร่าง
ซึ่งนั่งใกล้ ๆ นี้ก็ว่าเจตนารมณ์นั้น 10 ไม่ใช่ 7 แต่ก่อนเสนอร่างพระราชบัญญัติทั้ง
เหตุผลและรายละเอียดคือมาครากาง ๆ กำหนด 7 วัน แต่ก่อนหลังมาได้ฟังเหตุผล
จากสมาชิกทั้งหลายแล้วเห็นว่า 10 วันเป็นการเหมาะสมจึงได้ตกลงแก่จาก 7 วัน เป็น
10 วัน เขาก็จริงทำให้ค้นร่างเป็น 7 วัน เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วในทางที่เราจะมารวม
กันพิจารณาเอาผลที่สุดเห็นว่า 10 วันนั้นเป็นเจตนารมณ์แท้ ๆ แต่จะไม่ปรากฏในตัว
ร่าง บรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายจะเป็นไม่เห็น 10 วันละหรือ.

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้อภิปรายในประเด็นที่ว่า 7 หรือ 10 วัน

นายเพ็ญ ณ สงขลา (ราชบุรี) : ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า 10 วัน

ประธานสภาผู้แทน : อย่างนี้ ถ้า ๑๐ วันก็เหมือนว่าเสนอใหม่ นั่นแล้ว
 แต่สภายจะตกลง แต่ในการพิจารณาข้าพเจ้าขอให้พิจารณาว่า ๗ หรือ ๑๕ วันก่อน
 เมื่อกรรมาธิการได้ตั้งลงในทาง ๑๐ วันแล้วก็หมายความว่ากรรมาธิการยอมให้แก้
 จาก ๑๕ วันเป็น ๑๐ วันได้ นั่นเป็นหน้าที่ของกรรมาธิการที่จะชี้แจงต่อสภาให้ แ่
 จะเอาอย่างไรก็แล้วแต่มติของสภา.

๑๔.๕๘ ๓. ๗.

ม.ร.ว.ลี้กฤษี ปราโมช (พระนคร) : นับตั้งแต่วันที่ข้าพเจ้าเป็นผู้แทน
 มาเวลาได้รับแจ้งร่างพระราชบัญญัติทั้งหลายทั้งปวงก็ตั้งก็กองอาศัยเกณฑ์ตัวหนังสือ ไม่
 เคยอ่านตัวหนังสือแล้ววงรูไปจึงเจตนากรมชยัน เปลี่ยนแปลงไปให้ง่ายของมนุษย์ เจตนา
 กรมชยันข้าพเจ้านั้นเปลี่ยนแปลงไปทุกวัน แต่เมื่อเจตนาอะไรลงไปแล้วจะไปวาง
 ความเจตนากรมชยันไม่ได้ เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นอย่างนี้แล้วข้าพเจ้าต้องทำตามประธาน
 สภาโดยเป็นเจตนาไป
 คือเมื่อข้าพเจ้ารับร่างพระราชบัญญัติรับหลักการ ๗ วันเห็นว่า เป็น ๗ ก็พอใจแล้วก็ไม่ได้
 ได้คิดถามไปแปรัตถิติ ถ้าเขียนมา ๑๐ หรือ ๑๕ หรือ ๓๐๕ วันแล้ว ข้าพเจ้าอาจจะ
 ขอแปรัตถิติเป็น ๓ หรือ ๕ วันก็ได้ แต่เมื่อเห็นว่ามันตรงกันแล้วก็ไม่จำเป็น เมื่อ
 เจตนากรมชยันของ เจ้าของร่างจะ เปลี่ยนแปลงไปสถานใดก็ตาม ข้าพเจ้ายังเห็นว่าเป็นอีก
 เรื่องหนึ่งแล้วแต่เจ้าของร่างจะไปตกลงกับกรรมาธิการ ไปแก้ไขมาอย่างไรแล้วมาพูด
 กันใหม่ แต่ว่าข้าพเจ้าเองยังถือ ๗ วันเป็นมติฐาน มติหากถืออยู่ที่ว่าเราจะต้องพิจารณา
 กันต่อไป ส่วนรับการที่จะลงมติกันต่อไปนั้นก็ขอให้ตั้งประเด็นว่าจะ เป็น ๗ หรือ ๑๐ หรือ
 ๑๕ แต่ขอความกรุณาว่าอย่าให้ ๗ วันนั้นหายไปเสียเลย เพราะข้าพเจ้ารับตัวเลข
 นั้นว่าเป็น ๗ วันตามตัวหนังสือโดยไม่ทราบเจตนากรมชยันเพราะ อ่านตัวหนังสือดูส่วน เจตนากรมชยัน
 นั้นไม่ทราบจริงๆ ๆ

นายกมล ชดสีน (สุพรรณบุรี) : การที่พิมพ์มตินี้ ข้าพเจ้าขอตั้งข้อสังเกต

อีกแน่นอนว่า 7 สิบพึดก็ควรจะเป็น ๑ ก็กลับมาเป็น 10

ประชาชนสภาผู้แทน : เรื่องมีอยู่แล้ว ขอให้ท่านสับสนุนหรือว่าท่าน ว่า
จะเอา 7 หรือ 10 หรือ 12 ดีกว่า

นายอมล ชดคีกร (สุพรรณบุรี) : ขอให้ท่านรายงานการประชุม 10 วัน
ไปเมื่อ 7 วันและข้าพเจ้ารับรองหลักการนี้ 10 วันไม่ใช่ 7 วัน

ประชาชนสภาผู้แทน : ถ้าอย่างนั้นก็ไม่ว่าจกอบซี ร่างนี้มีอยู่ที่อุทกมล ฯ

ร.ท. พ. พันธ์ ปีสักบานนท์ กรรมการชิกร : เมื่อที่ท่านสมาชิกผู้หนึ่งผู้ขึ้น
กล่าวนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าจะยังเข้าใจกันไม่ถูก คือความจริงเมื่อข้าพเจ้าฟังจากผู้เสนอ
คือที่ถือเจ้าของร่าง ถ้ายังไม่ถือต้องเข้าใจว่าการแก้ที่แก้จาก 7 เป็น 10 ที่ท่านบอก
ว่าได้ไปกล่าวผู้ใดจากเพื่อนสมาชิกเห็น เหตุผลว่าควร เป็น 10 หมายความว่าท่านนัก
ก่อนส่งร่างพระราชบัญญัติเข้าระเบียบวาระในวาระแรก ไม่ใช่แก้ที่หลัง ถ้าแก้ที่หลัง
หมายความว่าท่านประชาชน ฯ อีกอีกเหมือนเดิม.

ประชาชนสภาผู้แทน : เรื่องนี้เจ้าของไม่ได้มายังแจ้งต่อเจ้าหน้าที่เลย

เพราะฉะนั้นกรรมการจะยืนยันก็เอาหลักฐานมาแสดงคือที่ประชุม

ร.ท. พ. พันธ์ ปีสักบานนท์ กรรมการชิกร : หลักฐานนี้ไม่ใช่ที่ประชุม

ประชาชนสภาผู้แทน : ถ้าเช่นนั้นขอให้อยู่ในระเบียบ

ร.ท. จารุบุตร เรื่องสุวรรณ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าเห็นว่าได้เสียงกัน
มาภาคแล้วสมควรจะลงมติได้แล้วว่าจะ เอา 7 หรือ 10 หรือ 12 ก็ส่งกันไปก็เดียว
มีสมาชิกรับรอง

ประชาชนสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว

นายเลียม นิลระคะ (ศรีง) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้เปิดอภิปรายส่งไป

คือमतอนุสาคแน่นอน คือว่าหลักการและเหตุผลครั้งแรกไม่ใช่ 7 วันเป็น 10 วัน ทั้งนี้

ประเศจะพูดคือ ๗ ไม่ให้ 1๐ หรือ 1๒ ผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ปิดอภิปรายลงมติและมีผู้เสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป มีสมาชิกรับรองถูกต้อง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้นักประชุมวินิจฉัยท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เปิดอภิปรายต่อไป ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑ นาย

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นสมควรปิดอภิปรายลงมติได้แล้ว ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๐ นาย

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติได้ลงมติได้แล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้นักประชุมวินิจฉัย ข้าพเจ้าจะตั้งประเด็นปรึกษาที่ประชุมไว้ว่า ๗ วัน กับ 1๒ วัน แต่ในประเศ 1๒ ก็ยกที่จะขอถามกรรมการทราบว่า คณะกรรมการว่าจะยื่นแก้ร่างแก้ไขเพิ่มเติม 1๐ วัน

พ.ต.ท. รพีพร นิลวัฒนาภพ กรรมการธิการ : กรรมการธิการไม่อยู่ในฐานะที่จะพูดอะไรได้ เพราะเนื่องจากว่ากรรมการยังไม่เข้าใจในประเศที่จะลงมติ เพราะฉะนั้นแล้วแต่ที่ประชุม.

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อกรรมการขึ้นแจ้งโดยคุณนี้ ข้าพเจ้าก็ต้องปฏิบัติตามตัวหนังสือที่อยู่เพราะหน้าข้าพเจ้า คือ ๗ วันหรือ 1๒ วันตามที่กรรมการได้แนบมา นี้จะเพราะในวรรคนี้ ท่านผู้ใดเห็นควรเป็น 1๒ วันตามที่กรรมการแนบมา ขอให้โปรดยกมือขึ้น.

สมาชิกยกมือ 4๐ นาย

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรเป็น 7 วันตามที่แนบมา ขอให้

ไปรถยนต์ด้วย

สมาชิกยกมือ ๑๒ นาย

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติลงให้ลงไว้ตามร่างของกรรมา-
ธิการ ประเด็นต่อไปก็คือวาระที่ ๕ ที่กรรมาธิการคัดออกหมดแล้วกรรมาธิการร่างมา
ใหม่เป็น ๑ วาระ ให้พิจารณาใน ๑ วาระล้รวมกันไป.

นายสุวิชัย ทัมชเรชมู (เขียนใหม่) : มติของสภาที่เพิ่งลงไปเมื่อกลี้
จะทำให้เกิดยุ่งยากขึ้นแล้ว ขอให้ท่านดูในวาระที่ ๑ ในครั้งที่สามนี้ที่วันเดิม/๑/เดือน
พฤษภาคม/๕๐/ที่ไว้ซึ่งได้งดพรรคฯ "ในกรณีที่มีความผิดปกติที่ถือว่าโทษจำคุกอย่างสูง
เกินกว่าหกเดือน แต่ไม่ถึงสิบปี หรือปรับเกินกว่าห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ศาล
มีอำนาจสั่งตั้งผลหลายครั้งติด ๆ กันได้" แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสองวันและรวมกันทั้ง
หมดต้องไม่เกินสี่วันแปดวัน" ที่นี้ขอให้ท่านพิจารณาว่าคั้งแค่นั้นก็มา เราผู้แก้
๗ เดือน ๗ แล้วไม่แก้เป็น ๗ เรื่อยไปแล้วเป็น ๑๒ บ้าง.....

ประธานสภาผู้แทน : เอาเด็กมันก็ เป็นมติของสภา

พลตสุวิชัย ทัมชเรชมู (เขียนใหม่) : ข้าพเจ้าจะชี้แจงขอให้แก้ไขให้
ตรง ก็ขอใช้พิจารณาว่า วาระ ๑ ๗ วัน พอมาวาระ ๔ เป็น ๑๒ วัน พอมาวาระ
ที่ ๕ กลายเป็นครั้งละ ๑๒ วันแต่ไม่เกิน ๔๘ วัน แล้วรวมดูจะเป็น ๔๘ วันก็ต่อหรือไม่
เป็นไม่แน่ใจ ขอให้ท่านผู้เกี่ยวข้องในทางกฎหมายพิจารณาดูว่าร่างที่ถูกที่เดิกว่า จะเอา
ลักษณะไว้ในครั้งต่อ ๆ ไปจะเอาต้นฉบับอย่างไรจึงจะลงกันได้ ๔๘ วัน

หลวงอรรถพรพิศาล กรรมาธิการ : ในวาระนี้ไม่คิดอะไรเลย เพราะ
ว่าวาระแรก ๗ วันเป็นการควบคุมระหว่างสอบสวนของเจ้าหน้าที่งานสอบสวน แล้ววาระ
ต่อมา ๑๒ วันเป็นการขอให้ศาลตั้ง คือครั้งหนึ่งไม่เกิน ๑๒ วัน แต่รวมทั้งหมดที่ศาลตั้ง
ได้ถึง ๔๘ วัน คือ ๑๒ + ๔ เป็น ๔๘ ผงกัพอคดี เพราะฉะนั้นขอให้ท่านเข้าใจตามนี้.

14.4๘ น.

นายสุวิเศษ ศิวะเสรมฐ (เขียนใหม่) : ถ้าอย่างนี้ข้าพเจ้าเข้าใจ คือ
 ขยายความว่าท่านแยกออกไป แต่ความจริงคำแปรัติของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ยอม
 คือให้รวมกันตั้งแต่คำร้องมาด้วย เพราะถือว่าเขาต้องคุมขังเหมือนกัน เพราะ
 ท่านไม่ไปเอง / ข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านต้องนับรวมแต่งตั้งทางตำรวจและศาลแล้วอ้าง
 สูงที่สุดไม่เกิน ๒๐ วัน ข้าพเจ้านี้คิดว่าท่านถือความนี้ แต่เมื่อท่านอ้างบอกว่าจะแยก
 ออกเป็นสองตอนข้าพเจ้าขอคัดค้านและขอยืนยันความผิดที่ข้าพเจ้า เสนอไว้ต่อไป ทั้งนี้
 คือว่าในกรณีที่มีการคุมขังในชั้นนี้ผม เปรียบปล่อยให้ตำรวจเขาขังแล้ว เมื่อคุมขังแล้วยังสอบ
 ส่วนไม่เสร็จก็ศาลก็มาผู้ศาล นี้ไปศาลให้ศาลสั่งขัง เมื่อศาลสั่งขังไปแล้วเป็นครั้งละ
 1๕ วันรวมเป็น 1๕ วัน เจ้าหน้าที่บอกว่ายังไม่สามารถจะทำคดีก็ขอให้ขังไปอีก
 สมมติว่าเป็นจำนวนเท่าไรก็ตาม แต่ข้าพเจ้าขอว่าให้รวมทั้งขังทางตำรวจแล้วไม่เกิน
 จำนวนเท่านี้ นี่ข้าพเจ้าขอเรียนถามกรมกฤษฎีกาว่า การขังโดยศาลสั่งขังก็หรือ
 ทางเจ้าหน้าที่งานสอบสวนขังไว้ในระหว่างสอบสวนก็ตีมันติดกันเพราะการใด ก็หมายความว่า
 ความว่าคนนั้นหมดเสรีภาพในการไปไหนมาไหน ก็เมื่อเป็นเช่นที่ท่านจะแยกการกระทำ
 แยกนี้ออก พยายามความว่าในจำนวน ๘4 วันสุดท้ายนับวกกับ 7 วันที่เป็น ๑1 วัน นี้
 หรือเป็นเจตนาของสภาที่ การแยกจึงไม่ยอม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเสนอ
 แปรัติคำว่า ขอให้รวมทั้งทั้งงานสอบสวนขังและศาลขังรวมด้วย พยายามความว่าใคร
 ขังก็ความไม่เกินเท่านั้น ถ้าเกินแล้วจะต้องปล่อยไป เมื่อเป็นเช่นนี้ข้าพเจ้า
 ขอยืนยันในเจตนาของข้าพเจ้า จะลดทอนไปไม่ได้เท่าไรก็ตามแต่ ขอให้รวมทั้งสอง
 ตอน ไปในอันเอกอย่างที่ท่านว่า **สิบสองสี่สี่สิบแปด**.

นางรองอธิบดีศาล กฤษฎีกา : ในบรรดาที่ท่านได้ไปคัดค้านดู
 "ในกรณีความผิดอาชญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูง เกินกว่าหกเดือน แต่ไม่ถึงสิบปี หรือ
 ปรียบเกินกว่าห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ศาลมีอำนาจสั่งขังหลายครั้งก็ได้ ๆ ก็ได้"

แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เดินสองวันและรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินสี่สิบแปดวัน" การที่ท่าน
ถามกรรมการกิจการว่า การขังชั้น เจ้าพนักงานสอบสวนกับขังชั้นศาลทำให้หมดสิทธิเสรี
ภาพนั้นก็ถูก ขันแค้นว่าท่านได้ไปรบกวนคำอธิบายของประมวลไว้ว่า ความมุ่งหมาย
ว่าจะไร ความมุ่งหมายไม่หมายความว่าเจ้าพนักงานสอบสวนขังไว้ ไม่ใช่ขังความถูกหมาย
เรียกว่าขังตามกฎหมายคือ เมื่อศาลได้สั่งขัง เพราะฉะนั้นจะถามว่ารวมกันไม่ได้ ใน
วรรคต้นนั้นศาลสั่งขังได้ไม่เกิน 12 วันก็มีได้รวม 12 วันก็ด้วย ถ้าจะแก้วรรคนี้ในวรรค
หนึ่งทำไมท่านไม่แก้ มันข้ามมาเสียแล้ว ที่นี้จะเพะโงะหนักจึงให้อำนาจศาลสั่งขังได้
ไม่เกิน 48 วันซึ่งไม่ได้รวมอำนาจควบคุมด้วย.

14.54 II.

นายใหญ่ สวัสดิวัต (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าเห็นว่าความร่างเดิมซึ่งมีอยู่ใน
ประมวลกิจการกิจการต้นนั้น เป็นความเสียหายต่อส่วนรับจะคำเป็นคดีแล้ว ส่วนที่กรรมการ
แก้ไขเพิ่มเติมและขยายเวลาออกไปเป็น 64 วันจากเดิมซึ่งเป็น 48 วันนั้น ข้าพเจ้าคิด
ว่าเป็นการมากเกินสมควรไป ถูกแล้วกรรมการขังไว้ก่อนหนึ่ง 48 วันแล้วมารวม
ตอนท้ายเจ้าอีกก็เป็น 64 วัน ก็แทนที่ข้าพเจ้าคิดว่าผลที่เราสรุปการรณนาแต่เดิมที่จะ
แก้ไขตอนออกไปนั้นจะไม่สมควรเพราะรวมมากก็มีเสียงท่านสมาชิกหลายท่านได้กล่าวในสภา
ว่า ผู้ที่ขังลงนั้นดูเหมือนจะเจตนาที่จะช่วยผู้กระทำผิดคิดมิชอบ ความจริงข้าพเจ้าเอง
ไม่ได้มีเจตนาที่จะช่วยผู้ผิดเหมือนกัน ความจริงความรู้สึกนึกคิดก็ลงเป็นไปเช่นเดียวกัน
กับผู้ปรารถนาช่วยคนอื่น ๆ ทั้งนั้น ที่แก้เช่นนั้นก็จะช่วยคนอื่น ๆ เหมือนกันไม่ใช่จะช่วย
คนทำผิด เพราะว่าการที่ผิดหรือไม่ผิดนั้นจะปรากฏต่อเมื่อมีคำพิพากษาแล้ว แล้วในกรณี
ระหว่างที่สอบสวนนั้น เราจะยืนยันว่าผู้นั้นเป็นผู้ร้ายโจรอาชญาไม่ได้ เมื่อเช่นนั้นการที่จะ
ขังนานเกินสมควรนั้นเลยปรากฏบ่อย ๆ ว่าเราได้ขังผู้ไม่มีความผิดลงโดยเสียช
าก็มี เราขัดต่อมโนธรรมแล้วว่าการราชทัณฑ์นั้นไม่ได้ควบคุมผู้เป็นอันตรายแก่สังคม แต่

เป็นส่วนที่รบกวนทำบุญเรศเหลือเกิน ที่นี้ถ้าเราจะคุมคงกัน โดยคำนึงถึงว่าผู้ต้องหา เป็น
คนเลวเสมอไปแล้วก็ไปเป็นการเที่ยงธรรมแก่ผู้ต้องหาเสมอไป เมื่อเช่นนั้นก็ไม่จำเป็น
จะต้องมีศาลเพื่อพิจารณาเหตุผล ผู้กล่าวหาเองอาจจะเป็นคนเลวก็ได้ ก็คือกล่าวหา
เขาทั้งที่ไม่มีความผิดก็ได้ ข้าพเจ้าเกรงอย่างนี้ซึ่งมีบ่อย ๆ เมื่อเห็นการที่จะว่า
ฟ้องแล้วนั้นก็ไม่ง่ายกว่าที่เราจะพิจารณากัน หลายท่านได้ยืนยันว่าการ เป็นคดีนั้นจำเป็น
จะต้องใช้เวลาพิจารณาและยืนยันกับที่หลายคนที่ ไม่เคยสอบสวนคดีเลย ข้าพเจ้า
เอง เคยสอบสวนคดีอาชญากรรมมาหลายคดี มาโดยวิธีพิจารณาความอาชญาจะมีบ้าง ๆ กัน
ตั้งแต่ ๒4, 48 มาจนถึง 105 ข้าพเจ้าเคยทำทั้งนั้น ความจริงไม่ไปทำให้การสอบสวน
มีผลเสียหาย ทางความรู้สึกนึกคิดดูเหมือนจะเข้ามาในการปฏิบัติแม้ตัวข้าพเจ้าเอง
ก็รู้สึกว่าในเมื่อคดีหมานกั๊กโลกาฯ ดังคนใดบ้านไหนแล้ว การสมัครคำเป็นการหรือ
จับกุมคนกระทำความผิดนั้นมีบ่อยลง เมื่อมีบ่อยแล้วเรานักมีความเข้าใจเสมอว่า เราจับกุม
ผิดมากี่ครั้งแล้ว หลายท่านอาจจะไม่เห็นเตาขบวนเจ้าของเรา ข้าพเจ้าเคยตั้งคน
นับจำนวนไม่บ่อยกว่าพันคน ก็เมื่อสมัยก่อนเมื่อยังไม่วิธีพิจารณาความอาชญาฯ เราทำ
งานกันได้บ้าง ท่านผู้แทนท่านหนึ่งเคยกล่าวไว้ว่าหลายครั้งหลายหนแล้วยังมีผู้สนับสนุนว่า
แม้ผู้ใดในชั้นสมมุติฐานคดีอาชญาฯ ดังคนน้อย แต่มาสมัยระบบประชาธิปไตยยอมที่จะ
ตั้งคนในชั้นนั้นทั้ง ๆ ที่ยังไม่ปรากฏเลยว่ามีผิด ข้าพเจ้าไม่คิดข้ออ้างจะเห็นว่ากระทำ
ผิดแล้วลงโทษเท่าไร และข้าพเจ้าเคยสนับสนุนคดีหมานกั๊กโลกาฯ ดังคนเมื่อเร็ว ๆ นี้ คือ
เรื่องการกักกันตัวยอมให้จำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิตก็ได้ แต่หลายท่านว่าผิด
แล้ว ออกแล้วไม่ผิดสัก 1 ปีหรือไม่แน่นอนจะสันนิษฐานว่าเป็นภัยต่อชุมชนก็ไม่ผิด ท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติคุณนี้จึงอาจจะถูกกล่าวหาว่าจากคนที่ตัวข้าพเจ้าเคยถามว่าไปทำผิดทางอาชญา
แล้วท่านเองก็จะต้องไปถูกคุมขัง ๓๐, ๖๐ หรือ ๙๐ วัน อย่างนั้นก็เป็นการยุติธรรมหรือ
ไม่ ท่านเป็นภัยต่อชุมชนหรือไม่ก็จะขยายเวลาขังกันออกไปอีกนาน ๆ ทำในสภาที่จึง
ไปกล่าวถึงคนที่ขึ้นยึดสุจริตคนเป็นผู้ถูกกล่าวหา แต่ละคนที่ขึ้นยึดสุจริตหรือเป็นคนที่

ถูกคนหูจอร์จคนกลางกล่าวหาทำไมเราไม่คิดถึง ทำไมเราจึงกลัวว่าคนว่าลคนที่ยังไม่ถูกศาลตัดสินเป็นจนร้าย ข้าเจ้ารู้สึกว่ามันก็มากไป ข้าเจ้าคิดว่าความร้ายเดิมนี้พอเพียงแก่การดำเนินคดีได้แล้ว ข้าเจ้ารู้สึกว่ามากไปแต่ก็ไม่ได้ไปแปรตัวคดีนี้มาเป็นข้อใจความร้ายเดิม จึงอยากจะวิงวอนเพื่อนสมาชิกว่า ขอให้ไปปรึกษาความร้ายเดิมเดิมไม่ยุ่งกับคดีโจรผู้ร้ายปล้นสดมภ์กันใหญ่โดยรอก ความจริงแล้วเมื่อเราได้ชั่งน้ำหนักคดี ๆ ก็จะกลายเป็นจนร้ายและในขณะนั้นเราก็ได้แยกผู้ต้องหาที่แก่โง่ไว้ต่างหาก ก็คงจะเป็นที่รับกันโดยทั่วไปว่า ในเรือนจำนั้นเต็มไปด้วยสิ่งอันชั่วช้า ความจริงในชั้นนี้ปรากฏเสมอทำไมเราจะไม่เอาคนที่ยังไม่คิดไปกักไว้ยาม ๆ ในที่ชั่วช้าอย่างนั้น ในเมื่อเรือนจำของเราได้ถึงขนาดแล้วผู้ต้องหาที่ได้รับเครื่องพันธนาการกับนักโทษแล้ว ถ้าหากว่าจะมีบางผู้พิจารณาว่าชั้นใหม่ว่ากันอีกทีหนึ่ง เราว่าคงหมายความว่าต้องดูกิจกรรมของเรือนจำ กิจกรรมของเรือนจำที่เกี่ยวกับนักโทษเวลานั้นบางทีก็สับสนเสียใหญ่ซึ่งเป็นการอันยากที่สุด แล้วในที่สุดศาลก็ตัดสินยกฟ้องหรือยกเอาไม่ฟ้องแล้วแกก็ต้องไปถูกพรามคุกก็ดี โรงพยาบาลโรคจิตก็ดี ทุกคนไม่พร้อมที่จะเข้าไป แม้ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าข้าพเจ้าพร้อมที่จะเข้าไป ข้าพเจ้าคิดอย่างนี้จึงได้ขอวิงวอนต่อเพื่อนสมาชิกว่า ขอให้เป็นที่สามร้ายเดิม แต่ข้าพเจ้าก็ไม่คิดว่าจะส่งกรรมการดำเนินเหตุผลดีกว่าที่ข้าพเจ้าแถลงมา ที่ข้าพเจ้าแถลงนี้เพื่ออะไร ก็เพื่อการสอบสวน การสอบสวนของข้าพเจ้าว่าท่าน แม้เมื่อกลุ่มที่ประมวลกฎหมายนี้ออกมาเขาก็ห้ามกัน บ้านเมืองก็รู้สึกว่ามีปัญหา เป็นเหตุดีกว่าเดิมนี่เสียอีก เดียวนี้โจรผู้ร้ายทะเลาะงัดกันขึ้น เมื่อกลุ่มนี้ปลัดอำเภอมีเรือนคนเดี่ยวหรือสองคนแล้วก็ไปรับงานสอบสวน "เดี๋ยวนี้ยังมีงานสอบสวนในอำเภอเมืองที่มีไม่มียกกว่า ๕ คน เดียวนี้การสอบสวนของอำเภอขึ้นนอกนั้นอำเภอเมืองมีเรื่องมือทุกอย่าง ตั้งแต่กำนันผู้ใหญ่บ้านแล้วก็ปลัดอำเภอซึ่งมีเพิ่มมากขึ้น เหตุผลก็มีอยู่อย่างนี้ ทำไมเราจะขยายการตั้งไปมากขึ้น ข้าพเจ้าจึงอยากวิงวอนเพื่อนสมาชิก

ให้เห็นแก่คนที่ชื่อสั้นที่พูดกล่าวหา เพราะเมื่อถูกตัดสินไปแล้วข้าพเจ้าไม่คิดใจ ศาล
จะตัดสินสักกี่ปี เรือนจำจะเลวกว่าก็เป็นหน้าที่ของเรือนจำ ข้าพเจ้าเห็นอย่างนี้.

15.00 น. นายสามนต์ สายสว่าง (นครปฐม) : ข้าพเจ้าได้สั่งท่านสมาชิกผู้มี

เกียรติ ในฐานะการสอบสวนมารู้สึกว่าคุณพูดท่านเหล่านี้ไป แต่อย่างไรก็ข้าพเจ้า
ขอยืนยันเจตนาผู้จรรยาวัตนั้น เราเห็นด้วย เราพร้อมที่จะสนับสนุนผู้จรรยาวัตนี้อีก
ลงโทษผู้จรรยาวัตนี้อีกได้ไหม โทษ แต่ว่าบุคคลผู้ที่ได้รับแรงความเป็นผู้ร้ายนั้น เราต้อง
สนับสนุนไว้ก่อนว่าเป็นผู้ร้าย เพราะฉะนั้นเจ้าหน้าที่จึงได้ดำเนินการสอบสวนที่จะเอา
พยานหลักฐานความที่ได้มีผู้แจ้งความ ผู้ได้รับแจ้งความนั้นเขาอยู่ที่ ๆ แล้วจะไม่ถูก
แจ้งความว่าเป็นผู้ร้าย การที่ท่านอ้างว่าตนที่ไม่เป็นสมาชิกมาสอบสวนนั้นยอมไม่รู้ ข้อ
นี้ข้าพเจ้าเห็นว่าถึงแม้เขาจะไม่ได้ เป็นพนักงานสอบสวนแล้วว่าเขาสนใจใส่แล้วเขา
ก็ยอมรู้ได้เหมือนและได้ เห็นพฤติการณ์เหมือนกัน และอีกอย่างหนึ่งการที่ท่านถือว่าท่าน
เป็นพนักงานสอบสวนมาเป็นเวลานาน จิตตเสถียรคนนั้น บุคคลมันไม่เขี้ยวกัน ถ้า
เป็นบุรุษชายมาอย่างท่านแล้ววันเดียวก็ได้ เพราะฉะนั้นความสามารถต่าง ๆ เราจะ
มาประปรายเอาเป็นเหตุนี้ไม่ได้ ส่วนที่ท่านอ้างในสมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์นั้น คนใน
ครั้งนั้นการ เจริญในด้านการศึกษา การคมนาคม และอื่น ๆ ในครั้งนั้นก็ในครั้งนี้เป็น
อย่างไรกัน วิสาความรู้ต่าง ๆ การโจรผู้ร้ายก็ยังไม่มีเจริญ การกฎหมายของเราก็
ยังมีไม่เจริญ มีความยังไม่มากเหมือนขณะนี้ รัชกาลที่ ๕ ได้ทรงปรารถนาไว้กับสมเด็จพระ
พระมหาสมณซึ่งในขณะนั้นได้ร่างโครงการศึกษาและได้ข่าวความไว้ว่า การศึกษานั้นให้
มีเงินแห่งองศิศธรรมด้วย เพราะเมื่อคนเจริญในแง่การศึกษาแล้วจะโกงมากขึ้นและโกง
อย่างร้ายทีเดียว เมื่อจับไม่ได้ไล่ไม่ทันแล้วเป็นไม่ได้ อย่างที่ท่านจะถือเหตุผลในครั้ง
โน้นกับครั้งนี้มาหักล้างจะทำไมได้ แต่อย่างไรก็ดีเจ้าหน้าที่มีมากเงินก็เพิ่มมากตามที่คน
มีมาก สมัยก่อนเราไม่คิดถนนพอถึงระแวกกลางน้ำมาเราก็ทำมาได้ทุกปี บัดนี้เราเพิ่ม

ถนนชั้นสองสองข้าง ๆ ไม่มีที่ไว้จอดรถสักคันก็เอาเอง แล้วน้ำไหลลงที่โลกรทำท่ามีน้ำ
ก็ตกลงสู่โลกอีก ยิ่งกว่านี้ข้าพเจ้าไม่มีลูกไม่มีกินโลกรทำท่าเอาเอง ยิ่งกว่านี้ก็เลยไม่มีท่า
อย่างไร ถ้าเอาไปฝากแม่ พี่นาตั้งวางไว้ไม่มีคนทำของหากคนเจ้าท่าแล้วโลกรก็ทำ
ถ้าเอาอีกนั้นแหละ แล้วท่านอ้างว่า ขอโทษท่าน ขอชุกสักเดือนค่อย ท่านเป็นนาย
ถ้าเอาท่ากับบอกว่าเป็นกระโถนของพระโรง แม้มาขอแต่ท่านก็มาว่าเสียอีกอย่างหนึ่ง
แต่ขออะไรในท่านว่าไปสักอย่างหนึ่ง เราออกกฎหมายลงโทษผู้ทุจริตแต่เราออกกฎหมาย
ให้เจ้าหน้าที่ทำงานได้ผล ถ้าเราให้กำหนดเวลาเราน้อยแล้วมาอ้างว่าเสียส่วนเสีย
ก่อนจับ ข้าพเจ้าได้ถูกเมื่อเช้าแล้วว่า ประชาชนที่สมัครใจเป็นพระยานในกรณีในโรง
ศาลหรือในอำเภอเห็นความสมัครใจยาก แม้แต่เจ้าหน้าที่ใช้วิธีการเอาเข้ามาเป็น
พระยานแล้วต้องให้ความปลอดภัย ความปลอดภัยก็เกิดจากตัวผู้ร้าย ถ้าหากว่าผู้ร้าย
มีสิทธิข่มขู่เข้าห้องขังแล้วไม่มีโลกรกล้าเอ่ยปากเลย แต่ขอเห็นว่าเจ้าหน้าที่เอา
จริงเอาผู้ร้ายมาแล้วนั้นก็กลัว ขอเรากำลึงคำเน้นการสอบสวนเรื่องใหม่ยังไม่ทันจะ
เสร็จก็รับแจ้งความเรียกปลัดกันเข้าอีกแล้วว่าคืนกันเข้าแล้วละครับ เรื่องนี้คงหัก
ไว้ก่อน สนธิจะมาจากแดนก็ได้ ที่นั่นมันมีกลิ่น งานมันมีเท่าไร เดี่ยวจะทำโบน
ท่านี้ แล้วก็ยังส่งเข้าไปให้ข้าพเจ้า/อำเภอแจกแก่ชาวบ้านอีกก็ต่างออกไปก็เคย
ก็หาว่ากินแล้ว และเมื่อ ๑ - ๓ วันนี้มีผู้สมัครนับพันอีก นายอำเภอรับผลคณะกรรมการ
การอำเภอต้องพยายามช่วยเหลือกันระแวงระวัง แล้วในเหตุผลที่ท่านกล่าวมานั้นมันทำ
ไปไม่ได้ ที่ศาลเจ้าอ้างเช่นนี้ไปก็ว่าจะสนับสนุนผู้ทุจริต/ผู้ทุจริต ข้าพเจ้าไม่ได้ลง
โทษผู้ทุจริตและไม่ต้องการลงต่าง ๆ เหลวผลออกไป แล้วอีกการต่าง ๆ นี้ก็พยายาม
ที่จะได้กัน คิดผลนอกพระเทศาภิ เวลานั้นโจรผู้ร้ายชุกชุมลักเงิน ลักไร่ ลักวัวลักควาย
ลักเงินข้าวในนา ถ้าอย่างนี้เราไม่เก็บเอามาตั้งแล้วกรรที่ท่านเป็นนายอำเภอมี
นโยบายช่วยเหลือการในกรณีใช้กฎหมาย นโยบายในรูปแบบการปกครองทางพระยาเขตอำนาจ
ไม่ได้ลองเอาภูมิกัน บางทีเราจะจับนาย ก. แซ่จับไม่ได้ต้องขาดไปส่งให้นัน เผลอ

แล้วมันจะจับได้ อย่างนี้ก็ต้องมีนโยบาย ใคร เป็นที่ปรึกษาแล้วนายอำเภอทำอย่าง
ไร ก็คงส่งนายอำเภอไปแล้วถึงจะจับได้ ข้าพเจ้าไม่เคยเป็นนายอำเภอ แต่ว่า
นายอำเภอเป็นผู้เล่าให้ฟัง ข้าพเจ้าเคยได้ยินได้คำอำเภอ นายอำเภอพูดกันว่าจับ
จับมาแล้วสอบสวนไม่ได้จับมาทำไม ความสงบสุขก็ไม่เกิดแก่ประชาชนและยิ่งกว่านี้
ท่านอ้างว่า เรือจ่าไม่เหมาะสมตั้งที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าเห็นจะเป็นที่
จังหวัดนครสวรรค์ ส่วนจังหวัดนครปฐมนั้นหาได้ เห็นอย่างที่ท่านว่าไม่ เขาได้แยก
ไว้ทางภาค นี้เหตุผลเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอยืนยันว่าพิธีกรรมพิธีการ
ได้พิจารณาพิธีการมาในทางที่กำหนดเวลา 18 วันและความที่แก้ไขข้าพเจ้าเห็นชอบ
ด้วย และขอปรารถนาสมมติจงเห็นงานของชาติเป็นสำคัญ ไม่ใช่เราจะสนับสนุน
ผู้ทุจริตและสิ่งที่ไม่ดีผู้ทุจริตตามที่ผู้อภิปรายด้วยคารมลิ้นไฟเพราะ ข้าพเจ้าขอวิงวอน
เพื่อให้เห็นผลดีของประ เทศชาติ.

คำสั่งพรรคฯ มีผลแล้วก็ไม่ได้อำนาจไม่มีความผิด ไม่มีการหมายบังคับไว้ว่าใครเอาตัวผู้
ผิดไปไหนแล้วมีผิด ไม่มี

เหตุผลข้อ ๑ คือว่าหมายสั่งที่จับสามโคกความแล้วโดยหลักฐานพอที่จะ
เอาลงโทษไปแล้วก็รับเอาแล้วก็สอบสวน ที่มีเรื่องการสอบสวนซึ่งมีคำสั่งเรื่องไม่
ทราบไปซึ่งในพรรค ๓ พรรค 4 คือว่าซึ่งอีก ๓ พรรค ก็ยังมีเสรี มาขอต่อศาลอีก
๒๑ ปีก็ยังไม่เสรีอย่างนี้ คนทำงานฝ่ายปกครอง ก็มีอำนาจที่จะพิจารณาไปพร้อมกับ
เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าพิจารณาคำขออาญาไปประกันไม่ก่อน และในระหว่างที่
ประสิทธิ์แห่งข้อสอบสวนใด คือไม่มีกฎหมายมาตราใดบังคับไว้ว่าการสอบสวนเรื่อง
กระทำผิดนำผู้ต้องหาไม่เพิ่มการพิจารณาคดีขึ้นศาล แม้การให้ส่วนชั้นคำสั่ง
ผู้ รานฎร เป็น เจ้าพนักงานร้องกันเอง ผู้ก/ผู้ ไม่จำเป็นต้องจับผู้ต้องหาเพื่อจำเลย
จำเลยจะไม่ศาลก็ได้ ไม่ไปก็ได้มีพยานหรือไม่ก็ได้ แต่การสอบสวนชั้นพนักงาน
สอบสวนนั้นก็คำสั่งลงโทษ ถ้าหน้าที่เขาขายประกัน มีทางอยู่แล้ว ที่มีถ้าเราจึง
เรียกมีศาลอำนาจที่กรมการ เขียนมาแจ้งหมดสุดผู้ ๒4 วัน เมื่อสั่งขังแล้ว
ศาลปล่อยเลย ไม่มีประกันผูกมัด พอหมดอำนาจศาล พอสืบคดีศาลจะขังต่อไป
หมดอำนาจศาลจะขังแล้ว จำเลยเลยเสียที่ใหม่ประกันไปไม่ได้ นี่เป็นเหตุผลประการ
ที่ ๒ ซึ่งว่าในสารจะขังอีกยาวจึงเขียนนี้

ที่ ๓ เหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้พ้นบ้านนอก ตาม
บ้านนอกนี้/ผู้มีความผิดก็เกิดขึ้นในข้อถึงใดแล้ว ตามปกติก็ขังนอกบ้านถ้ามี
ผู้ใหญ่บ้านจะคงเป็นผู้รักษาแทนแห่งการกระทำผิดและรัฐผู้กระทำผิด ก็บังคับการ
กลับส่วนมาอยู่กรมการจำเอนแล้ว กรมการอำเภอกับกำนันผู้ใหญ่บ้านเป็นอัน
หนึ่งอันเดียวกัน กรมการอำเภอย่อมจะรู้จักกำนันผู้ใหญ่บ้านเป็นอันดี มีเหตุหาว่า
กำนันผู้ใหญ่บ้านจะยอมบอกตัวหรือไม่ จะยอมให้ไหม ถ้าไม่ให้ก็เดือนก็ปีก็ไม่ให้
ถ้าเป็นในเรื่องที่ให้ก็เสรีไม่คงถึง ๒๐ วัน 4๐ วันตามพรรค 3 ก็เสรี จะเลิกผล

จากคุณท้าวเป็นผู้ให้หมายนั้นบอกแก่ท้าว เพราะเหตุว่าท้าวกรมพลธรองท้องที่คูใหม่มี 1๐
หลังคาเรือนหรือ ๑๐ หลังคาเรือน (ไม่มีคำว่ามีผู้ให้หมายอยู่ในกลุ่มนั้นก็มีคนอยู่) ถ้า
ท้าวกรมพลธรองเป็นผู้ให้หมาย และให้บุตรชายนอก คือตัวพระอาจไม่ได้อีก ๑๐ วันไม่พอ ถ้าผู้
ให้หมายและตัวท้าว ก็เป็นโทษคุณพระท้าวที่ ๖

ซึ่งใหญ่ล้นมือพระท้าวหนึ่งก็คือว่าตามที่มีผู้บารมีรักกันหรือมีชาติคืออาชระเจ้า
อาชระเจ้าได้ให้ไว้ว่าไปตั้งข้างมวย ผู้ซึ่งท้าวเป็นผู้มีอิทธิพล ท่านนั้นว่าเป็นไปโดยวิธีที่
พระท้าวได้ไว้ไม่มีพระศันศักตาม จะทำให้หมู่คนนั้นเสียไป ข้อนี้ผมให้คิดดูแล้วเห็นจะไม่ว่า
ผิด ก็คือว่าในท้องนี้คนใดคนหนึ่งใครจะเป็นนักเลงโลกว่านายอำเภอในไม่ มี นายอำเภอ
ของเมืองนักเลงโลกในอำเภอไหน ก็ให้ลูกในอำเภอไหน ถ้าเป็นนักเลงโลกในท้องนี้ของตัว
ไม่ได้อีกจะเข้าไปมีกับนายอำเภอ นายอำเภอของบางคนที่นักเลงโลกในท้องนี้ของตัว
เพราะอำนาจที่พร้อมมูลมีก็ได้ ถ้ามีผู้ใหญ่ คนมีตัวราชที่มีตั้งโรงศักร่วมมูลสักเราจะมี
อยู่ที่มีนักเลงโลกใช้ว่าท้าว ในท้องนี้ไม่มีเดือนก็ถูกจับ จะมากับอิทธิพลโลกว่านายอำเภอ
ส่งมาไว้ที่ ๖ ๗ ๘ ๙ เหตุผลนั้นก็ไม่มีมาจะผิด เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าตามร่างของคุณ
จึงได้เขียนมาว่าอย่างนี้ไม่เกิน 4๘ วันให้เอาคราวละ ๗ วัน ๖ - ๗ เท่ากับ ๔๐
ถึงสี่แล้ว ผมกับคุณให้ข้างนี้ว่าเราตามร่างเดิม

๒๖.๑๘ น.

ร.ท.ว.สว.ย.ศ. ศรีสุทนต์ (ศรีสุระเกษ)

ใช้ตั้งมาทำที่กล่าว
เมื่อที่นี้ ถึงหลวงเป็นอันจะนำทะเลเพลิง จะทำให้สมวาทิกทานมีใช้ใหม่เสียไปด้วย แต่
จึงมีคำท้าวว่าเราจะระสพเป็นหมู่ระพำเองบ้าง ท่านจะรู้สึกอย่างไร ในท้องนี้ในจังหวัด
พระนคร ข้าพเจ้าไม่ว่าเพราะผู้กล่าวขานหรือทุกสิ่งทุกอย่างสะดวก แต่ความทางจังหวัด
ท้าวจะนำศาลก็ได้ถึงทาง ๖ วัน ๖ คืน และจากที่เกิดเหตุจะมาเอาโทษคือต้องเดินทาง
๗ วันถึงนี้ ในลักษณะอย่างนี้แล้วก็เกิดขึ้นมี ๖ ประเภท - ประเภทหนึ่งเป็นคดีที่เขาแจ้ง
ความ แล้วเพราะผู้กระทำผิด ประเภทที่ ๒ เป็นคดีถูกฉกรรจ์ที่เกิดขึ้นเช่นพวกปล้นทรัพย์
อย่างนี้ ถึงมี ๖ อย่างนี้ แต่ไม่ใช้ว่าเราจะจับได้ ๖ คนทีเดียว ท้าวจะจับใจแต่ละ

เขาเป็นเลวีซึ่งจับรับบรรพกาลให้เขาปฏิบัติงานไว้ที่นอกที่มิใช่ของเราแล้ว การปฏิบัติ
 ของพนักงานสอบสวนไม่ว่าเราจะไปจับผู้ทุจริตมาลงโทษ แม้ข้าพเจ้าก็กล้าระงับ
 ล้วงหน้าได้ว่า กฎหมายที่ออกไม่มีล้อยกเว้น ท่านผู้พิทักษ์ประธานและท่านสมาชิกผู้มิเกี่ยวข้อง
 ทั้งหลาย ข้าพเจ้าเมืองเรานี้จะเพิ่มไม้ทวนไม้เล็ง จะเพิ่มไม้ทวนไม้เอื้อเอื้อไธรมหาจิระ
 เพราะอะไร เพราะอิทธิพลของพวกนี้ แม้แต่นายอำเภอเองก็ยังไม่กล้าไปจับ เว้นเสียว่า
 มีคำสั่งอะไรไว้เป็นประกัน แล้วจะว่านายอำเภอเป็นไม้ทวนไม้เล็งโดยอย่างไรได้ เวลาที่ข้าพเจ้าเมือง
 เป็นอย่างไร ไม่เคยคนเคียดขวางก่อกบฏอย่าง เจ้าหน้าทีก็ไม่พออาวุธก็ไม่พอ เวลาที่เจ้าก็
 เขียวสีก หนีไปตีหนึ่งหัวอกผู้ว่าบางบาง ขยาดก็เอาความไปซ่อนบวรศาลใหม่ ไปตามหน้า
 ภาระการที่หน่วยงานอย่างอื่น ว่าก็กลัวจะขึ้นไม้ แต่ขอโทษนะคิดเสียเถอะว่าทหารประจำ
 ทัพก็กลัวการที่ขึ้นไม้เหมือนกัน ความยากลำบากของทหารประจำนั้นข้าพเจ้าก็เคยเห็นในที่
 มรดกนี้ที่ระวางแล้ว ว่า ทรมานความเดือดร้อนผู้ทุจริตระวางนี้ ประการหนึ่ง และความยากซึ่งอาจ
 มาขึ้นประการหนึ่ง และความเดือดร้อนที่เกี่ยวกับอุกฉกรรจ์ที่เราจะต้องสืบสวนกันแรมปีก็มี
 เอง ฉะนั้นเมื่อคิดว่ากระทำความผิด ผู้ที่ไม่รู้ตัวว่ากระทำความผิดอย่างนี้โดยมาก เราก็ไม่จับ
 มีก็ช่วงเวลาที่สอบสวนพร้อมแล้วจึงจับผู้กระทำความผิดนั้นได้ แต่ความผิดอุกฉกรรจ์นั้นจึงหวั่น
 หนักกว่าผิดทั่ว ๆ จากอำเภอแล้วช่วยกันตั้งหรือตั้งขึ้น ซึ่งมีท้องที่ไม่ระแวกโดยไม่
 น้อยเช่นจังหวัดไชยบุรี ศรีสะเกษ หรืออีกสามภาคเหนือภาคใต้มีเหมือนกัน นี่แหละขอโทษ
 จึงปฏิบัติงานตามคำสั่งจึงคิดว่าเราไม่มีวิญญูหรือจริงแต่ถึงนี้เลย บางทีต้องเคียดผู้
 ทุจริตอย่างนี้ว่าถูกฆ่าต่างปี ๗ วัน ๗ คืนกว่าจะจับตัวจรรยาไว้ ทั้งพยายามหลักฐานก็
 ฝ่าฝืนไป กระทั่งการที่จะกระทำความผิด ๗ วันแล้วกลับมาจะมาตีกระทำความผิด
 ล้นเข้าอีก ท่านที่เขาคะใจว่าท่านเอง จะไปกล่าวอะไรกับพนักงานสอบสวนผู้จับมา ก็มี
 คำว่าจนหม่อมไม้ไค้ ไทว จะกลับเป็นพระยาเพราะเวลาผู้พิทักษ์ท่านนั้นผู้ใหญ่นายอำเภอ

มีใบจากใบอื่นบ้าง เพราะฉะนั้นขอให้นำมาคิดถึงประเพณีของชาติ ประเพณีที่ผ่านมานั้น
โดยสุจริตเวลานี้ ประเพณีความต่งนารถเราไม่หล่น เพราะเรื่องใจผู้ว่ายกกำลังมากมา
ลงบ้าง เพราะฉะนั้นขอได้มีระบุมุ่งใจศึกษาใคร่ชอบ และข้าพเจ้าคิดว่าเราจักได้เพียงกับ
มานั้นแล้ว เพราะเหตุทั้งสองข้างที่มีบทบาทการ จึงขอเสนอให้ลงมติว่า จะเอาความเรา
ของร่างระเบียบมาลงมติการ

มีสมาชิกมือของ

นายวิชาญ จูฑามาศย์ (กะสี) : เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ อันนี้ใช้ชื่อของ
ชาติและประเพณี เพราะฉะนั้น จึงขอมีข้อเสนอคือ ขอให้ลงมติลงข้อนี้ ข้าพเจ้าขอ
ให้ลงมติรับมาลง

มีสมาชิกมือของ

นายธาดาญญาน : มีผู้เสนอให้ลงมติ และมีผู้เสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป
ทางผู้ใด เพราะการเปิดอภิปรายต่อไป ขอให้ไปรอกยมือขึ้น

สมาชิกมือมี 34 นาย

นายธาดาญญาน : ผู้ใช้เห็นควรลงมติได้แล้ว ขอให้ไปรอกยมือขึ้น

สมาชิกมือมี ๕๖ นาย

นายธาดาญญาน : เป็นที่เห็นว่าที่ประชุมลงมติให้เปิดอภิปรายต่อไป

๒๕.๕.๕๖

นายวิชาญ จูฑามาศย์ (กะสี) : ข้าพเจ้าขอขอรบกวนในที่นี้ให้สภาฯมีมติ
ลงมติว่า เรื่องนี้ขอให้นำมาลงมติอยู่ในฐานะที่มีส่วนที่เกี่ยวข้องในร่างของพระธรรมนูญ
ซึ่งมีมติแล้วผู้ใดบ้าง ในฐานะที่เรียนผ่านมาก็ยังมีมาทางแล้ว อย่างน้อยก็เรียนสมาชิกสภา
ให้ลงมติ เพราะเมื่อลงมติไปแล้วถึงสภาฯจะมี ที่ใช้หาข้อสรุปว่าแยกที่ข้าพเจ้าชี้แจง
นั้น คือว่าสภาฯจะปล่อยไปหรือขอต่อร่างของสภาฯต่อไป และข้อสงสัยอีกที่ของท่านสมาชิก
ให้ท่านมีมติฐาน ผู้ใช้ว่ารับแล้ว

ดร.จ.จ.เสวี เป็นหัวหน้าคณะ กรรมการวิชาการ : กรรมการวิชาการตั้งใจจะพูดว่า
 นี้คือเห็นความดี ถ้าเมืองสยามที่ไม่ใช่ยาจะพูดทำให้เสียใจเวลา แต่เมื่อจะลงมือไม่อยากจะว่า
 รวมแล้วใจก็เล็งแล้ว คือเรื่องก็กรรมการแต่ที่ ผ่านมาอีกคงได้เช่นแล้ว เราแต่ทั้ง
 ๒ ตอน ก็ตอนแรก ความดีไม่รุนแรง เรากรีกขาระดับ ที่ท่านเจ้าของตุ๊กตีไว้ร่างไว้
 ไม่รู้ขนาดความว่าจะยาวนาน ที่มีเมื่อถึงตอนที่สำคัญเราก็ได้พิจารณาถึงหลักการว่า เรา
 แล้วอย่างนี้จะดีหรือการหรือไม่ ก็ใจพิจารณาพร้อมทั้ง เจ้าของยุติเองก็ว่าไม่ผิด คงลง
 ใจได้แต่ ๒ พรรคนั้น ๒ พรรคนั้นไม่จำเป็นจะต้องอธิบาย พูดจะเสียเวลา แต่
 พรรค ๒ เจ้าที่คิดว่าการการซึ่งมีให้ลงมือลงไปแล้ว ไม่รอช้าว่ามีความเป็นเรื่องที่สำคัญ
 เจ้าคุณธรรมก็ถึงแล้ว ๒ ปีขึ้นไป ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย แต่ถึงหนึ่งถึงสองปีขึ้นไปก็จนเลย
 ถึงขั้นที่เจ้าคุณธรรมก็ถึงขั้นเขียนคำสารขึ้นไม่ และพอที่ประชุมก็ถูกนายหาขึ้นมาอ่านเอา
 ไว้ในมือ การของเจ้าคุณธรรมนั้นเป็นคำหาของทางหนึ่งที่เราที่เขียนไว้ไปแล้วนี่ก็ให้ หรือว่า
 การของเจ้าคุณธรรมก็ถึงขั้นวิเศษ เราจึงจะลงมือในเวลาไม่จำเป็นของตัดสินระดมการชีวิต
 การของเจ้าคุณธรรมก็ถึงขั้น

ดร.อินท สิงขรเพชร (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าเห็นว่าพูดไม่พอ ขอเพิ่ม
 ขอบให้ยาวถึงขั้นนี้

บรรดาชนสมาชิก : เจ้าที่ชื่อแรงมาดี แต่ฟังไม่รู้เรื่อง
 ดร.จ.จ.เสวี เป็นหัวหน้าคณะ กรรมการวิชาการ : จำอย่างนั้นก็พอ
 บรรดาชนสมาชิก : ข้าพเจ้าจะตั้งระเบียบระเบียบที่ประชุมในพรรคนี้
 อย่างสั้น กรรมการวิชาการก็ออกทั้งมากรู้ และร่างมาทั้ง ๒ พรรคแต่ก็ออกไป
 ก็ทราบว่ามีมติกรรมการก็คิดว่าควรจะเห็นตามกรรมการหรือที่เห็นตามร่างก็มี
 ทั้งพรรคพรรคของคณะอื่น คือพรรคที่กรรมการเห็นว่ามีมา ๒ พรรค ส่วนผู้ให้เขียนตาม
 กรรมการ ๒ คนก็ในระดมก็เห็น

สมาชิกยกมือ ๑๑ คน

ประชาชนสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรให้ส่งข้อความร่างแก้ไข

ข้อ ๑๖ ไปว่าคงมีผู้ไม่เห็น

สมาชิกยกมือ ๑๑ คน

ประชาชนสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมคณะนิติได้เห็นไม่ชอบร่างของ

กรรมาชิกผู้

นายสุวิทย์ พิเศษโรธาส์ (เสียงใหม่) * : ข้าพเจ้าได้มาปฏิบัติหน้าที่

ก็เห็นดีว่าพอไม่สะดวกเกี่ยวกับจำนวนเวลา คือข้าพเจ้าขอความที่ศาลจะตั้งข้อหา

ไม่เกิน ๑๐ วัน แต่เมื่อได้ลงมติไปแล้ว ๑ พรรคไม่เกิน ๑๐ วัน แล้วพรรคผู้ค้านั้น

ข้าพเจ้าขอความนี้ คือพรรคผู้ค้านั้นไม่มีแต่คำว่าในกรณีที่ไม่เห็นว่าการตั้งข้อหา

ศาลขอความโดยผู้ต้องศาล ในวันแต่เจ้าพนักงานขอตั้งข้อหาไปก่อนที่ศาลก็ออกตั้ง

ตั้งข้อหาเห็นว่าควรที่ผู้กรรมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะปฏิบัติจะปฏิบัติในนั้นผู้ซึ่งหมายที่จะออก

ตั้งข้อหาเขา คือจาก ๑๐๐ วันเป็น ๔๐ วัน แล้วข้อหาในข้อหาศาลได้ลงมติไปแล้ว

เป็นอันว่าลดจาก ๑๐๐ วันลงมาเป็น ๑๑ วันตามร่างนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้

แล้วถ้าไม่มีประโยชน์อันใดอีกที่จะรอนหรือเจ้าพนักงานสอบสวนไปข้อหาซึ่งต่อไปอีก

เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ายืนยันว่าขอให้ออกในกรณีที่ไม่เห็นว่าการตั้งข้อหาไป

ตามข้อบัญญัติของสภา ไม่จำเป็นจะต้องให้อ่านร่างที่จะตั้งข้อหาคนนั้นคนนี้ไว้

เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าที่สภาได้ลงมติไปเมื่อสักครู่นี้ผู้ที่จะมองเห็นได้แล้ว

ก็ไปยังผู้ซึ่งมีกลุ่ม แต่ส่วนที่กรรมาชิกแล้วก็จะไม่เป็นฝ่ายของข้าพเจ้าคงรักสภาผู้

แทนราษฎรของชาติ ทุกคนยอมรับ จงทราบว่าที่สภาผู้แทนราษฎรนี้

จึงลงมติลงมติไปก็ต่อจาก ไม่เห็นแต่เพียงข้อความในกรณีนี้ผู้ซึ่งหมายไปให้ศาล

ตั้งข้อหาผู้ต้องศาลเป็นการ เห็นว่าไปเท่านี้

ศ.ก.ท. เซ็นนี่ นิลวัชยานนท์ กรรมการสิทธิฯ : ความร่างนี้เป็นร่างที่กฎหมาย
 เติมนิติให้หน่วยงานมี โจทย์ของวุฒิสภาคือยื่นอุทธรณ์ แต่ท่านสมาชิกที่ว่านั้นท่านแปรวุฒิสภาเข้าไปใน
 สภากรรมการสิทธิฯ ที่กรรมการเห็นว่าหากจะคัดออกจะเสียผลหรือไม่ โจทย์กรรมการเหตุผล
 ทั้ง ๆ ที่ไม่ มีระบอบกติกาสภาฯนั้นให้สอดคล้องกับเจาตถกประสงค์ของระบอบรัฐธรรมนูญ แต่เมื่อเราไม่ไว้
 วงจรเวลา ก็ไม่รู้ว่าจะวางอย่างไร แต่เชื่อว่า/ที่/เราใจโจทก์ คงได้ไม่นานกว่านี้ ซึ่งเรื่อง
 ว่าจะลงบันทึกไว้

นายสุวัจน์ ทัชชารานนท์ (เชียงใหม่) : ข้อหาเราอาจจะทำผิดกฎหมาย
 กรรมการสิทธิฯ ว่า เราทำผิด ผู้พิพากษา นั้น ท่านถามว่าไม่ว่าแต่กับ ศาลนั้นเราว่าโจทก์
 เกี่ยวข้องกับข้อนี้มีอยู่บ้าง ๆ กับ แล้วจึงเวลาที่มีอำนาจในทางบังคับผู้พิพากษาในทางให้
 ความดีความชอบนั้น ข้อหาเราอยู่ที่ฝ่ายบริหาร เช่นนี้แล้ว ท่านจะว่าไม่เกี่ยวใน(7)ซึ่งที่กรณีสืบว่า
 จะไม่วางใจหรือไม่ไว้ใจได้ ถ้าหากว่าศาลไม่ประเทศไทยคำเห็นการ เกิดขาดแบ่งแยก
 อย่างสหรัฐอเมริกา ท่านเราจะไม่พูด จะสั่งบังคับศาลตัดสินแยกกับข้อหา เพราะข้อหาเราไว้
 วางใจกรณีสืบนั้น แยกได้ชัดเจน ไม่มีเหตุผลใด ๆ แทรกแรงไว้ ข้อใดกรณีสืบที่ฟังระงับว่า
 ผู้พิพากษาที่ไม่เป็นนักกฎหมาย คือจำเป็นจะต้องมีการใช้จำเลย มีเหตุการณ์ที่ระงับสืบอยู่
 ครอบงำไว้เช่นเดียวกับที่จำเป็นที่จะต้องมีกรรมการเหตุผลต่าง ๆ ด้วย ความจริงเรื่องก่อน
 เมื่อศาลจะก่อนยุบนั้น ผู้พิพากษาบางคนที่เห็นสมาชิกสภาผู้แทนได้สั่งบอกว่าจะไม่ยุบจะช่วยทาง
 การพรรคการเมืองบ้างว่ามี แต่บางคราวก็จำเป็นจะต้องเอาเอา เพราะฉะนั้นข้อหาเราจึง
 ว่าเราไม่มีผล ความว่าทุกคนผู้พิพากษาจะเป็นเช่นนี้ แต่เราต้องเขียนวางหลักไว้ เมื่อ
 มีการสั่งเอาลง ๑๒ วันแล้วระงับบอกว่าไม่มีเหตุผลจึงสั่งบังคับนั้นจะระงับอยู่ ๆ จริงอยู่
 มีกรณีถามบอกว่า เรื่องเกี่ยวกับความยุ่งยากสืบค้นต่าง ๆ นาน ๆ เกี่ยวกับกรณีสืบว่ากรณีสืบ
 ตามมาในเรื่องนั้นไม่มีผู้ทนายอะไร ในจำนวน ๑๒ วัน ถ้าหากว่าหากไม่มีผู้ทนาย ข้อหาเราก็

เพื่อให้ได้ ๖๐ ปีทำในเสร็จ ให้ค่าจ้างตั้งอีก ๖๐ ปีในเสร็จเลย เพราะฉะนั้นเรื่อง
 ที่ท่านจะพูดเรื่องนั้นเขาเข้าใจเห็นว่าสภาพที่ควรจะเป็นสภาพที่พิจารณาด้วยเหตุผล คือ
 หมายความว่าถ้าเราบอกเห็นแล้วว่า ๑๖ วันก็เพียงพอแล้วที่จะตั้ง คือเราลดมาเพียง
 ๑๔ วันเท่านั้นเอง จาก ๒๐ วันเป็น ๑๖ วัน ก็ขอยืนยันว่าข้อใดที่ออกที่จะตั้งตั้ง
 ลงไป อันนั้นจะเห็นว่าการตั้งตั้งให้โดยไม่มีกำหนด แต่ในขณะที่มีการ ~~ตั้งตั้ง~~
 ร้องขอ การขาดหลักฐานในการกล่าวหาในศาลสำหรับผู้ร้องตั้งจะตกอยู่ในเป็นการยาก
 เพราะฉะนั้นเราจึงยืนยันด้วยว่าข้อใดที่

รองโฆษกพรรคกิจศาล กรรมการกิจการ : คณะกรรมการวินิจฉัย
 ว่าท่านเป็นผู้ร้องตั้งตั้งหรืออย่างไร เมื่อมีข้อเท็จจริงที่เข้าใจนึกว่าศาลมีอำนาจจะตั้งตั้งผู้ร้องขอ
 ตามที่กล่าวมาขอส่วนร้องขอเกินกว่าอำนาจของกฎหมายในวรรคก่อนซึ่ง เป็นไปไม่ได้
 เลย แล้วจะมีอำนาจตั้งตั้งผู้ร้องขอในนั้นก็คงถึงสามวรรคที่ ๑ - ๒ - ๓ เท่านั้น
 กำหนดแล้วศาลจะตั้งตั้งอีกไม่ได้ เพราะไม่มีกฎหมายให้อำนาจ เว้นแต่การที่ผู้ตั้งงาน
 ของศาลให้ตั้งตั้งในระยะเวลาแรก ๑๕ วัน แต่นักไปที่มีที่ทำงานส่วนส่วนมากร้อง
 ขอในวรรคก่อน ๓ นั้น ศาลไม่ควรตั้งไปเลย ศาลจะพิจารณาว่าควรที่จะตั้งไป
 หรือไม่ ก็ให้พิจารณาดูข้อใดข้อหนึ่ง

นายสุวิชัย พิเศษเพรชบุรี (เขียนใหม่) : ส่วนกรณีที่ท่านอธิบายมา
 ยังไม่เข้าใจพอ ก็อย่างนี้ เห็นว่าท่านเขียนย่อว่าภายในเขตบังคับแห่งวรรคที่
 ๓ ซึ่งกรณีนี้คือว่า ถ้าไม่ภายในเขตบังคับแห่งวรรคข้างนั้นย่อมหมายความว่า
 ถ้าขอการตั้งตั้งขึ้นได้ หมายความว่าอำนาจศาลกำหนดตั้งตั้งในหลายวรรคที่
 ๑๔ วัน เมื่อ ๑๔ วันมีกำหนดแล้วก็ย่อมหมายความว่าเมื่อหมดสิทธิเกินถึงงานสอบ
 พยานจะร้องขอไปตั้งข้อไป ที่นี้ท่านเขียนมาว่าภายในเขตบังคับแห่งบทบัญญัติข้าง
 กันนั้น ถ้าเขาใจไม่ชัดเจน เมื่อไม่เขียนอย่างนั้นจะให้เข้าใจอย่างไร เพราะว่า

(สำเนา)

บันทึกข้อตกลงฉบับพิเศษ

ระหว่างกรมการช่างเทคนิคกับกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๐๐

หลักการ

เพื่อที่จะและปรับปรุงแก้ไขกฎหมายลักษณะอาชญากรรม พ.ศ. ๒๔๙๗ ได้เฉพาะส่วน
ที่กล่าวถึงและหลักเกณฑ์ทางกฎหมายอาชญากรรมในส่วนที่เกี่ยวกับวิชาชีพครู

เหตุฉะฉาน

กฎหมายลักษณะอาชญากรรม พ.ศ. ๒๔๙๗ ได้ประกาศใช้มานานแล้ว และได้มีการ
แก้ไขเพิ่มเติมหลายแห่งที่ขัดแย้งกันอยู่ จึงเป็นการสมควรที่จะได้พิจารณาสงเคราะห์
และแก้ไขปรับปรุงประมวลกฎหมายอาชญากรรมในส่วนที่เกี่ยวกับวิชาชีพครู

อนึ่ง ปรากฏว่าหลักการบางอย่างในส่วนที่กล่าวถึงข้างต้น ควรจะได้ปรับปรุง
ให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์และมาตรฐานของงานวิชาชีพครู ในสมัยปัจจุบัน หลักเกณฑ์บางประการ
จึงจำเป็นต้องสมควรจะได้ปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับหลักการดังกล่าวในประมวลกฎหมาย
อาชญากรรม

สำหรับบันทึกของ

(ส่วนา)

ร่างพระราชบัญญัติ

ประกาศใช้ประมวลกฎหมายอาญา

พ.ศ. ๒๔๖๕

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายอาญาของไทย เพราะตั้งแต่ได้ประกาศใช้กฎหมายลักษณะอาญาในพุทธศักราช ๒๔๖๑ เป็นต้นมา สภาพการณ์ต่าง ๆ นั้นเปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมาก

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๔๖๕"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ประมวลกฎหมายอาญาที่พระราชบัญญัติฉบับนี้แทนกฎหมายลักษณะอาญา ตั้งแต่วันนี้..... เป็นต้นไป

มาตรา ๔ เมื่อใดยกเลิกกฎหมายลักษณะอาญาใด ๆ ในกรณีใดกฎหมายนี้ได้กำหนดโทษโดยอ้างถึงโทษฐานอื่น หรือโดยกฎหมายลักษณะอาญาใด ๆ ในที่ซึ่งกฎหมายนี้ได้อ้างถึงโทษ ตั้งแต่วันนี้

- ถ้าอ้างถึงโทษอื่น ๑ หมายความว่า ปรับไม่เกินสองชกษา
- ถ้าอ้างถึงโทษอื่น ๒ หมายความว่า ปรับไม่เกินห้าชกษา
- ถ้าอ้างถึงโทษอื่น ๓ หมายความว่า จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าชกษาหรือทั้งจำทั้งปรับ
- ถ้าอ้างถึงโทษอื่น ๔ หมายความว่า จำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งชกษา หรือทั้งจำทั้งปรับ

สารบัญ

ร่างพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๙

มาตรา

ภาค ๑ บทบัญญัติทั่วไป

ลักษณะ ๑ บทบัญญัติทั่วไปเกี่ยวกับความผิดทั่วไป	
หมวด ๑ บทกำหนดความหมาย	๑
หมวด ๒ การใช้กฎหมายอาญา	๒ - ๑๒
หมวด ๓ โทษและวิธีการเพื่อกำหนดโทษ	
ส่วนที่ ๑ โทษ	๑๓ - ๒๓
ส่วนที่ ๒ วิธีการเพื่อกำหนดโทษ	๒๔ - ๓๑
ส่วนที่ ๓ วิธีเพิ่มโทษ ลดโทษ และการรื้อถอนโทษ	๓๒ - ๔๖
หมวด ๔ ความรับผิดในทางอาญา	๔๗ - ๕๓
หมวด ๕ การพยายามกระทำความผิด	๕๔ - ๕๖
หมวด ๖ คำให้การและผู้สนับสนุน	๕๗ - ๖๐
หมวด ๗ การกระทำผิดหลายบทหรือหลายกระทง	๖๑ - ๖๓
หมวด ๘ การกระทำอาชญากรรม	๖๔ - ๖๕
หมวด ๙ อายุความ	๖๖ - ๖๘
ลักษณะ ๒ บทบัญญัติเกี่ยวกับความผิดกฎหมายพิเศษ	๖๙ - ๑๑๑

ภาค ๒ ความผิด

ลักษณะ ๑ ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร	
หมวด ๑ ความผิดต่อพระมหากษัตริย์ พระราชินี พระอัครมเหสี และผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์	๑๑๑ - ๑๒๓
หมวด ๒ ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐบาลในราชอาณาจักร	๑๒๔ - ๑๓๑
หมวด ๓ ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐบาลในต่างประเทศ	๑๓๒ - ๑๓๕
หมวด ๔ ความผิดต่อสันติสุขในศรีลังกา	๑๓๖ - ๑๓๘
ลักษณะ ๒ ความผิดเกี่ยวกับการปกครองบ้านเมือง	
หมวด ๑ ความผิดต่อเจ้าพนักงาน	๑๓๙ - ๑๔๑
หมวด ๒ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่	๑๔๒ - ๑๔๓
ลักษณะ ๓ ความผิดเกี่ยวกับความยุติธรรม	
หมวด ๑ ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม	๑๔๔ - ๑๔๖
หมวด ๒ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม	๑๔๗ - ๑๕๐

ลักษณะ 4 ความผิดเกี่ยวกับความผิดฐาน	192 - 193
ลักษณะ 5 ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน	194 - 201
ลักษณะ 6 ความผิดเกี่ยวกับความผิดที่ได้เลือกอยู่ในคราวก่อนประมาณ 202 - 204	
ลักษณะ 7 ความผิดเกี่ยวกับความผิดปลอมแปลง	
หมวด 1 ความผิดเกี่ยวกับตราเงินตรา	205 - 214
หมวด 2 ความผิดเกี่ยวกับตราเงินสหกรณ์ และตรา	215 - 217
หมวด 3 ความผิดเกี่ยวกับตราตรา	218 - 222
ลักษณะ 8 ความผิดเกี่ยวกับความผิดทาง	225 - 260
ลักษณะ 9 ความผิดเกี่ยวกับความผิด	261 - 272
ลักษณะ 10 ความผิดเกี่ยวกับความผิดและร่างกาย	
หมวด 1 ความผิดเกี่ยวกับชีวิต	273 - 279
หมวด 2 ความผิดเกี่ยวกับร่างกาย	280 - 285
หมวด 3 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	286 - 290
หมวด 4 ความผิดเกี่ยวกับของสิ่งอื่น คนป่วย โจร หรือคนจร	290 - 299
ลักษณะ 11 ความผิดเกี่ยวกับความผิดเกี่ยวกับ	
หมวด 1 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	299 - 305
หมวด 2 ความผิดเกี่ยวกับความผิดเกี่ยวกับ	306 - 310
หมวด 3 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	311 - 314
ลักษณะ 12 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	
หมวด 1 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน และจากทรัพย์สิน	319 - 323
หมวด 2 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ทรัพย์สิน สิ่งอื่น ๆ และปล้นทรัพย์สิน	323 - 326
หมวด 3 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	327 - 332
หมวด 4 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	333 - 335
หมวด 5 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	336 - 340
หมวด 6 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	341
หมวด 7 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	342 - 345
หมวด 8 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	346 - 350

ร่าง

ประมวลกฎหมายอาญา

ภาค ๑

บทบัญญัติทั่วไป

มาตรา ๑

บทบัญญัติในกฎหมายอาญาทั่วไป

หมวด ๑

บทกำหนดความหมาย

มาตรา ๑ ในประมวลกฎหมายอาญา เว้นแต่ข้อความที่แสดงให้รู้ได้ ในข้อความอื่น

- (๑) "โดยทุจริต" หมายความว่า เห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนตัวหรือประโยชน์ส่วนตัวโดยชอบด้วยกฎหมาย ส่วนหรือผลประโยชน์
- (๒) "สมคบ" หมายความว่า รวมใจระหวางบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพื่อกระทำความผิด
- (๓) "สมมุติฐาน" หมายความว่า คณะ หรือทางศาลมีประธานใช้ในการพิจารณาพิพากษา และให้หมายความรวมถึงทางรถไฟและทางรถไฟที่มีคนเดินสำหรับราชการ
- (๔) "ทางสาธารณะ" หมายความว่า ทางถนนหรือทางน้ำสำหรับประชาชนใช้ในการจราจร และให้หมายความรวมถึงถนนสาธารณะด้วย
- (๕) "สาธารณสถาน" หมายความว่า สถานที่ใด ๆ ซึ่งประชาชนไม่รวมพร้อมที่จะเข้าไปได้
- (๖) "เหตุสะเทือน" หมายความว่า เหตุ เรือ โรงเรือน เรือหรือแพที่สำคัญอันอยู่อาศัย และหมายความรวมถึงบริเวณของเหตุนั้นด้วย จะผิดหรือผิดไม่ก็ตาม
- (๗) "อาวุธ" หมายความว่า สิ่งซึ่งไม่มีความโดยชอบ แต่มีอันตรายต่อกำลังจะไม่ประทุร้ายร่างกายคนถึงอันตรายสาหัสหรือตาย
- (๘) "โซ่กำสิ่งประทุร้าย" หมายความว่า พักกระประทุร้ายโดยใบแรงกายภาพ และหมายความรวมถึงการกระทำใด ๆ ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดสิ่งประทุร้ายในภาวะที่ไม่สามารถขัดขู่ได้ ไม่ว่าจะได้โดยโซ่กำได้มีแนว การสกัดกั้น หรือวิธีอื่นใดอันคล้ายคลึงกัน
- (๙) "ปลุกสัว" หมายความว่า ฆ่า โศก กระบี่ และ กระ สู้กร หรือสัวอื่นซึ่งถูก หมายความว่าปลุกสัวคือเป็นปลุกสัว

(๑๖) "สัตว์พาหนะ" หมายความว่า ช้าง ม้า ลา หรือสัตว์อื่น
ในกรณีความตายสัตว์พาหนะถือเป็นสัตว์พาหนะ

(๑๗) "เอกสาร" หมายความว่า กระดาษ หรือวัสดุอื่นใดซึ่งได้ทำไปหรือถูก
ความหมายด้วยตัวอักษร ตัวเลข นิ่งหรือสัญลักษณ์อื่น จะเป็น โดยวิธีพิมพ์ ถ่ายภาพ หรือ
วิธีอื่นอันเป็นหลักฐานแห่งความหมายนั้น

(๑๘) "เอกสารราชการ" หมายความว่า เอกสารซึ่งเจ้าพนักงานได้ทำขึ้น
หรือรับไว้ในหน้าที่ และหมายความรวมถึงสำเนาเอกสารนั้น ๆ ที่เจ้าพนักงานได้รับรอง
ในหน้าที่ด้วย

(๑๙) "เอกสารสิทธิ" หมายความว่า เอกสารที่เป็นหลักฐานแห่งการถือ
เปลี่ยนแปลง โฉนด ส่งมอบ หรือระงับสิทธิ

(๒๐) "ลายมือชื่อ" หมายความว่า ลายมือที่นิ้วมือ และเครื่องหมายซึ่งมีกล
องไว้แทนลายมือหรือรองคน

(๒๑) "กลางคืน" หมายความว่า เวลาระหว่างพระอาทิตย์ตกและพระอาทิตย์
ขึ้น

(๒๒) "เจ้าพนักงาน" หมายความว่า ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งไปปฏิบัติราชการ เป็น
การประจำหรือ เป็นครั้งคราว ตลอดเวลาที่ปฏิบัติราชการนั้น ไม่จําจะต้องมีผลประ
โยชน์ราชการหรือไม่

(๒๓) "กุมขี้" หมายความว่า กุมขี้ กุมขี้ขี้ หรือ ขี้ขี้

หมวด ๒

การใช้กฎหมายอาญา

มาตรา ๒ บุคคลที่กระทำความผิดในทางอาญาต้องเมื่อใดกระทำความผิดกฎหมาย
ที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำความผิดนั้นเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่
กระทำความผิดนั้นต้องเป็นโทษที่มีผลตั้งไว้ในกฎหมาย

การกระทำให้นายจ้างรวมถึงตำรวจ เว้นแต่ที่ถูกลงโทษด้วย

คำสั่งหรือข้อพิพาทตามกฎหมายในภายหลัง การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิด
คือไม่ ได้ผู้ใดกระทำความผิดนั้นจนกว่าการ เป็นผู้กระทำ ความผิด และกำหนดโทษไว้โดย
การลงโทษนั้นสิ้นสุดลง

มาตรา ๓ จากกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะกระทำความผิดแล้วกฎหมายที่มีผล
ตั้งความหลังการกระทำความผิดนั้น โทษตามกฎหมายในส่วนที่เป็นคุณแก่กระทำความผิด

ในกรณีดังกล่าว

- (1) การกำหนดตามมติที่ประชุมหลังกำหนดให้เพียงปรับสภาพเงินฝากธนาคารที่ความผิด ซึ่งตามกฎหมายที่ศาลไว้หากไม่เป็นไปตาม จะให้ปรับด้วยหรือไม่ก็ควรดูที่โทษที่ผู้ต้องหาจะได้รับหรือไม่ได้รับด้วย
- (2) การกำหนดตามมติที่ประชุมหลังกำหนดให้เพียงปรับสภาพเงินฝากธนาคารที่ความผิดกว่าอัตราในกฎหมายเดิม เมื่อผู้ต้องหาชำระค่าปรับให้ครบแล้วจึงอาจส่งในกฎหมายที่ออกใหม่แล้ว ก็ให้ถือว่าโทษนั้นสิ้นสุดลง

มาตรา ๔ ผู้ใดกระทำความผิดในราชอาณาจักร ก็คงปรับได้ ตามกฎหมายการกระทำความผิดในเรือไทยหรืออากาศยานไทย ในราชอาณาจักร ให้ถือว่ากระทำความผิดในราชอาณาจักร

มาตรา ๕ ผู้ใดกระทำความผิดใด ๆ ดังต่อไปนี้ นอกพระราชอาณาจักรหรือในเรือไทยในราชอาณาจักร ก็

- (1) ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๙ ถึง มาตรา ๑๒๘
- (๒) ความผิดเกี่ยวกับการปลอมแปลงตามกฎหมายบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๓๕ มาตรา ๒๓๘ มาตรา ๒๓๙ มาตรา ๒๔๑ มาตรา ๒๔๒ และมาตรา ๒๕๑ (๑) (๒)
- (๓) ความผิดฐานชิงทรัพย์ตามบทบัญญัติไว้ในมาตรา ๓๒๕ และความผิดฐานปลอมทรัพย์ตามบทบัญญัติไว้ในมาตรา ๓๒๘ ซึ่งได้กระทำโทษแล้ว

มาตรา ๖ ผู้ใดกระทำความผิดใด ๆ ดังต่อไปนี้ นอกพระราชอาณาจักร ก็

- (1) ความผิดเกี่ยวกับความผิดที่เกิดกบฏหรือกบฏประชาชนตามบทบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐๒ มาตรา ๒๐๓ มาตรา ๒๐๖ ถึง มาตรา ๒๐๙ มาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๑๓ ถึง มาตรา ๒๑๗ มาตรา ๒๒๒ และมาตรา ๒๑๘ ถึงมาตรา ๒๒๑ เฉพาะเมื่อเป็นกรณีดังระหว่างไทยตามมาตรา ๒๒๖
- (๒) ความผิดเกี่ยวกับคดีอาชญากรรมที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔๙ มาตรา ๒๕๐ มาตรา ๒๕๑ (๑) (๒) มาตรา ๒๕๓ และมาตรา ๒๕๔
- (๓) ความผิดเกี่ยวกับความผิดที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗๖ ถึงมาตรา ๒๗๘
- (๔) ความผิดที่ร้ายกาจตามบทบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๘๑ ถึง มาตรา ๒๘๓
- (๕) ความผิดฐานหลอกลวงเด็ก หน่ววัย เฒ่า หรือคนชราตามบทบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๙๐ ถึง มาตรา ๒๙๒

(๖) ความผิดคดีเสรีภาพตามพินัยคดีไว้ในมาตรา 293 มาตรา 294 มาตรา 29๖ ถึง มาตรา 299 และมาตรา 301 ถึง มาตรา 301.

(๗) ความผิดฐาน—ตัดพริ้งและลดทอนพริ้งตามพินัยคดีไว้ในมาตรา 31๑ ถึง มาตรา 322

(๘) ความผิดฐานกรรโชก รัศูเจาทรัพย์สิน ส่งทรัพย์สิน และปล้นทรัพย์สินตามพินัยคดีไว้ในมาตรา 323 ถึง มาตรา ๓26

(๙) ความผิดฐานฉ้อโกงตามพินัยคดีไว้ในมาตรา 327 มาตรา 329 ถึง มาตรา 331

(10) ความผิดฐานกบฏสงโวรตามพินัยคดีไว้ในมาตรา ๓๔1

(11) ความผิดฐานประทุษร้ายต่อทรัพย์สินตามพินัยคดีไว้ในมาตรา 34๑ ถึง มาตรา 344

จะคงรับโทษภายในราชอาณาจักร หากว่า

(ก) ผู้กระทำความผิดนั้นเป็นคนไทย และรัฐบาลแห่งประเทศที่ความผิดได้เกิดขึ้นหรือผู้เสียหายได้ร้องขอให้ลงโทษ

(ข) ผู้กระทำความผิดนั้นเป็นคนต่างด้าว และรัฐบาลโดยที่ร้องขอไทยเป็นผู้เสียหายและผู้เสียหายได้ร้องขอให้ลงโทษ

มาตรา 7 เว้นแต่ถึงงานของรัฐบาลไทยกระทำความผิดคดีที่ดำเนินการตามพินัยคดีไว้ในมาตรา 1๔๐ ถึง มาตรา 147 นอกราชอาณาจักร จะคงรับโทษในราชอาณาจักร

มาตรา 8 ผู้ใดกระทำความผิดนอกราชอาณาจักรตามมาตรากาง ๆ ที่ระบุไว้ในมาตรา ๕ (2) และ ๕ (๓) มาตรา ๖ และมาตรา ๗ (ห้ามมิ) ให้ลงโทษผู้นั้นในราชอาณาจักร เว้นแต่การกระทำความผิดนั้นอีก ถ้า

- (1) ได้มีคำสั่งลงโทษที่ถูกต้องทางประเทศนั้นที่สุดไปต่อกับผู้นั้น หรือ
- (2) ศาลของประเทศที่กล่าวถึงโทษและผู้นั้นได้พ้นโทษแล้ว

มาตรา 9 ผู้ใดกระทำความผิดในราชอาณาจักร ถ้าผู้นั้นได้รับโทษสำหรับการกระทำความผิดนั้นด้วยคำสั่งศาลของประเทศนั้นแล้วทั้งหมุดหรือแต่บางส่วน เมื่อศาลศาลกล่าวผู้นั้นมีความผิด ในศาลกล่าวถึงถึงการที่ผู้นั้นได้รับโทษแล้ว และจะลงโทษนั้นจะกว่าที่กฎหมายกำหนดให้หรือจะในสองโทษแยกก็ได้

ในกรณีผู้กระทำความผิดในราชอาณาจักร ได้ถูกฟ้องในศาลของต่างประเทศ โดยรัฐบาล-หรือระงอด ห้ามมิให้ส่งโทษผู้นั้นในราชอาณาจักร เพราะการกระทำ ความผิดนั้นๆ ถ้า

- (1) ได้มีคำพิพากษาศาลของต่างประเทศอันถึงที่สุดไปแล้วด้วยผู้นั้น หรือ
- (2) ศาลของประเทศที่ฟ้อง-มิได้ฟ้อง และผู้นั้นได้พ้นโทษแล้ว

มาตรา 10 วิธีการเพื่อความปลอดภัยจะไต่เบิ่งกับแกมบุคคลใดก็ได้ขอเบิ่งกับ มัตติตติงกฎหมายให้ไต่เบิ่งกับใดเท่านั้น และกฎหมายที่จะไต่เบิ่งกับนี้ให้ใช้กฎหมายใน ขณะที่ศาลพิพากษา

ถ้าตามมัตติตติงกฎหมายในภายหลังได้มีกรวยกเลิกวิธีการเพื่อความปลอด ภัย หรือยกเลิกไต่เบิ่งการเพื่อความปลอดภัยใดไม่เป็นมูลเหตุเช่นว่านั้นต่อไป และถ้ามี คำพิพากษาให้ไต่เบิ่งกับวิธีการเพื่อความปลอดภัยแก่ผู้นั้นในผู้ใดอยู่ ก็ไต่เบิ่งกับกรวยกเลิกนี้ เช่น

มาตรา 11 เมื่อศาลได้พิพากษาให้ไต่เบิ่งกับวิธีการเพื่อความปลอดภัยแก่ผู้นั้นแล้ว ถ้าภายหลังความปรากฏแก่ศาลตามคำเสนอของผู้นั้นเอง ผู้ทมิโดยชอบธรรม ของผู้นั้นหรือพนักงานอัยการว่า สุตติการอันเกี่ยวกัมัตติการไต่เบิ่งกับนี้มิได้เปลี่ยนแปลง ไปจากเดิม ศาลจะสั่งเพิกถอนหรือระยะเวลาการไต่เบิ่งกับวิธีการเพื่อความปลอด ภัยแก่ผู้นั้นความที่เห็นสมควรก็ได้

ในกรณีแห่งการวิมพิพิสูติ ถ้าศาลเห็นสมควร เปลี่ยนแปลงการไต่เบิ่งกับวิธี การเพื่อความปลอดภัย ให้ศาลมีอำนาจวินิจฉัยในกรณีพิพิสูติซึ่งไต่เบิ่งกับแล้วแก่ผู้ ดังกล่าวพิพากษา ถ้ามีวิธีสืบฟ้องก็-พิพิสูติสืบนั้นได้

มาตรา 12 มัตติตติงในภาค 1 แห่งประมวลกฎหมายนี้ให้ใช้ในกรณีแห่งความ ผิดความกฎหมายอื่นด้วย เว้นแต่กฎหมายนั้น ๆ จะได้มัตติตติงไว้เป็นอย่างอื่น

หมวด 3

โทษและวิธีการเพื่อความปลอดภัย

ส่วนที่ 1

โทษ

มาตรา 13 โทษสำหรับลงแก่ผู้กระทำความผิดมีดังนี้

- (1) ประหารชีวิต
- (2) จำคุก
- (3) ปรับ

มาตรา 14 ผู้ใดของโตประหารชีวิต ให้เอาไปฝังเสียให้ตาย

มาตรา 15 บรรดาความผิดที่มีโทษทั้งจำคุกและปรับนั้น ถ้าศาลเห็นสมควร จะลงโทษแต่โทษจำคุกก็ได้

มาตรา 16 ในการคำนวณระยะเวลาจำคุก โทษนั้นจะเพิ่มจำคุกรวมจำนวนเข้าด้วยกัน และโทษนั้นเป็นหนึ่งวัน เดิมโดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนชั่วโมง

ถ้าระยะเวลาที่กำหนดนับกำหนดเป็นเดือนหรือเป็นปี กำหนดหนึ่งเดือนหรือหนึ่งปี ให้รวมชั่วโมงในวันซึ่งตรงกับวันต้นของระยะเวลานั้น ถ้าไม่วันซึ่งตรงกัน ให้ถือวันสุดท้ายแห่งเดือนหรือปีกำหนดระยะเวลาเป็นวันซึ่งตรงกับ

เมื่อผู้ต้องจำคุกถูกจำคุกครบกำหนดแล้ว ให้ปล่อยตัวในวันถัดจากวันที่ครบกำหนด

มาตรา 17 ถ้าผู้ต้องจำคุกถูกคุมขังก่อนศาลพิพากษา ให้หักจำนวนวันที่ถูกคุมขังนี้ออกจากเวลาจำคุกตามคำพิพากษา เว้นแต่คำพิพากษานั้นจะกล่าวไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา 18 คำปรับอันกำหนดไว้ในคำพิพากษา ให้เป็นหย่อน

มาตรา 19 ผู้ใดของโตปรับ ในชำระค่าปรับภายในสามสิบวัน นับแต่วันพิพากษา ผู้นั้นจะต้องถูกยึดทรัพย์สินใดค่าปรับ หรือเงินนั้นจะต้องถูกส่งแทนค่าปรับ ในการซึ่งแทนค่าปรับ ให้ถืออัตราหนึ่งบาทต่อหนึ่งวัน แต่ห้ามถึงเกินกำหนดสองปี ส่วนในการคำนวณระยะเวลาซึ่งแทนค่าปรับ โทษนั้นจะเริ่มตั้งแต่วันเข้าคุก และโทษนั้นเป็นหนึ่งวัน เดิมโดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนชั่วโมง

เมื่อผู้ต้องโตปรับถูกส่งแทนค่าปรับครบกำหนดแล้ว ให้ปล่อยตัวในวันถัดจากวันที่ครบกำหนด

มาตรา 20 ในระหว่างเวลาที่ผู้ต้องโตหนึ่งทำระคายปรับในกรณีอื่น ถ้าศาลเห็นสมควร จะให้ทำประกันหรือจะเอาตัวขังไว้ก็ได้

มาตรา 21 ถ้าผู้ต้องโตปรับนำค่าปรับมาชำระครบแล้ว ให้ปล่อยตัวไปทันที และภายในยี่สิบแห่งมาตรา 17 ให้ถือหักค่าปรับตามจำนวนวันที่ผู้ต้องถูกปรับถูกคุมขังมาแล้วในอัตราหนึ่งบาทต่อหนึ่งวัน

มาตรา 22 ในกรณีศาลเห็นสมควร ศาลจะพิพากษาให้ผู้คงกำลังทางหนึ่งหรือสองฝ่ายปรับโดยได้กระทำความผิดอันเดียวกันในกรณีเดียวกัน รับผิดชอบร่วมกันในค่าปรับนั้นก็ได้

ความรับผิดชอบร่วมกันในค่าปรับนั้น มิให้ใช้ในกรณีตั้งหนดค่าปรับ

มาตรา 23 โทษปรับให้เป็นอย่างนี้ระงับไปด้วยความตายของผู้กระทำความผิด

ส่วนที่ ๑

วิธีการ เพื่อดูแลความปลอดภัย

มาตรา ๑๖ วิธีการ เพื่อดูแลความปลอดภัย มีดังนี้

- (๑) ถัดกัน
- (๒) ตามแนวเขตศักกำหนด
- (๓) รั้วหรือรั้วลวดหนาม
- (๔) เรียงประทุนพิศดาม
- (๕) กั้นลวดไว้ในสถานพยาบาลโรคจิต
- (๖) ตามประเภทของอาชญากรรมอย่าง

มาตรา ๑๗ ถัดกัน ก็คือการกั้นลวดหนามที่มีสลักเป็นรูรายไว้ภายในเขตศักกำหนดเพื่อบังคับการกระทำความผิด และเพื่อลัดนิ้วส้นและนิ้วเท้าด้วย

มาตรา ๑๘ ผู้ใดเคยถูกศาลพิพากษาให้กักกันมาแล้ว หรือเคยปรับโทษจำคุกในศาลว่าผิดก่อนมาแล้ว ไม่นับถือว่าสองครั้งในกรณีผิดดังต่อไปนี้ คือ

- (๑) ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชนตามกฎหมายคดีไว้ในมาตรา 1๑๔ ถึง มาตรา ๑๑1
- (๒) ความผิดเกี่ยวกับเงินตราตามบทบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒๕ ถึง มาตรา ๑๓1
- (๓) ความผิดเกี่ยวกับความผิดตามบทบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖1 ถึง มาตรา ๑๖7
- (๔) ความผิดคดีอาชญากรรมที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖๓ ถึง มาตรา ๑๖๕ มาตรา ๑๖๗ ถึง มาตรา ๑๖๙
- (๕) ความผิดคดีอาชญากรรมที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘๐ ถึง มาตรา ๑๘๑
- (๖) ความผิดคดีอาชญากรรมที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๙๓ ถึง มาตรา ๑๙๙

(7) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินตามที่ผิดไว้ในมาตรา 319 ถึงมาตรา 326
มาตรา 329 มาตรา 338 หรือ

(8) ความผิดฐานรับรางวัลใจความที่ผิดไว้ในมาตรา 321
และผู้นับได้กระทำความผิดในวรรคที่ระบุนั้นอีก จนศาลพิพากษาลงโทษ
จำคุก ไม่ต่ำกว่าหก เดือนสำหรับการกระทำความผิดนั้น ศาลอาจถือว่าผู้นับมีปัสสยัม
ผู้รับและจะพิพากษาให้กักกันที่กำหนดเวลา ไม่เกินกว่าสามปีและไม่เกินสิบปีก็ได้
ความผิดซึ่งผู้กระทำได้กระทำในขณะที่อายุยังไม่เกินสิบเจ็ดปีนับ มิให้ถือเป็น
ความผิดที่จะนำมาพิจารณาพิพากษาถึงโทษตามความในมาตรานี้

มาตรา 27 ในการกำหนดระยะเวลาที่กักกัน ให้มีวันที่ศาลพิพากษาเป็นวัน
เริ่มกักกัน แต่การคุมขังกักกันจะคิดงับโทษจำคุกหรือถูกตั้งแผนการปรับก่อนให้ในวันถัด
จากวันขึ้นโทษจำคุกหรือพ้นจากการตั้งแผนการปรับแล้วแต่กรณีเป็นวัน เริ่มกักกัน และ
กำหนดของเดือนหรือหนึ่งปีเต็มในวันใดครบในวันซึ่งตรงกับวันต้นของระยะเวลาขึ้น ถ้า
ไม่มีวันซึ่งตรงกับให้ถือว่าวันสุดท้ายแห่ง เดือนที่ครบกำหนดระยะเวลาเป็นวันซึ่งลงกักกัน

มาตรา 28 การฟ้องคดีให้กักกัน เป็นอำนาจของพนักงานอัยการ โดยคณะ
และจะรวมกันไปในข้อ ๑-๕-๖-๗-๘-๙ กักกัน เป็นมูลให้เกิดอำนาจฟ้องต่อให้กักกันหรือ
จะฟ้องภายหลังก็ได้

มาตรา 29 ห้ามเข้าเขตที่กำหนด ถึงการห้ามมิให้เข้าไปในสถานที่หรือห้อง
อื่นที่กำหนดไว้ในคำพิพากษา

มาตรา 30 เมื่อศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุก และศาลเห็นสมควรให้ลดความ
ปลดปล่อยของประชาชน ศาลอาจสั่งให้คำพิพากษาว่า เมื่อผู้นับพ้นโทษตามคำพิพากษา
แล้ว ห้ามมิให้ผู้นับเข้าในเขตที่กำหนด เป็นเวลาไม่เกินห้าปี

มาตรา 31 บรรดาทรัพย์สินซึ่งกฎหมายบัญญัติไว้ว่า การตั้งโทษจำคุกหรือไว้เป็น
ความผิดโดยไม่มีบทบัญญัติให้รับอนุญาตให้ทำหรือมิไว้โทษนั้น ให้รับเสียทั้งสิ้น ไม่ว่า
เป็นถึงผู้กระทำผิดและผู้ถูกส่งโทษตามคำพิพากษาคดีข้อใด

มาตรา 32 ในการรับทรัพย์สินนั้น บกท. จะศาลจะมีอำนาจรับตามกฎหมาย
ที่ผิดไว้โดยวิเศษแล้ว ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้รับทรัพย์สินดังกล่าวเป็นอภัยด้วย คือ

- (๑) ทรัพย์สินซึ่งบุคคลใดให้หรือมิไว้เพื่อใช้สำหรับกระทำความผิด
- (๒) ทรัพย์สินซึ่งบุคคลใดนำมาโดยได้กระทำความผิด

เว้นแต่ทรัพย์สินเหล่านี้เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการ
กระทำความผิด

มาตรา 33 ตริภัสร์

(1) ซึ่งโคให้หรือจะได้อ่านกลางในมาตรา 126 มาตรา 127 มาตรา 130 มาตรา 133 มาตรา 149 มาตรา 187 และมาตรา 180

(2) ซึ่งโคให้เพื่ออุ้งใจอุ้งกลไลกระทำความผิดหรือเมื่อเป็นรางวัลในการที่บุคคลใดกระทำความผิด

ทั้งนี้ให้รับเสียทั้งสิ้น เว้นแต่ทรัพย์สินนั้นเป็นของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นในใจด้วย

มาตรา 34 บรรดาทรัพย์สินซึ่งศาลพิพากษาให้รับใช้ตก เป็นของแผ่นดิน แต่ศาลจะพิพากษาให้ทำให้ทรัพย์สินนั้นไม่โคให้หรือทำลายทรัพย์สินนั้นเสียก็ได้

มาตรา 35 ผู้ที่กล่าวสั่งให้ส่งทรัพย์สินที่รับ ถ้าไม่ส่งให้แก่เจ้าพนักงานส่งให้ทรัพย์สินนั้น หรือสั่งให้ชำระราคา ถ้าไม่ชำระให้ศาลมีอำนาจสั่งให้โคทรัพย์สินของผู้รับหรือราคาจนเต็ม หรือสั่งให้ขังผู้รับ แต่บรรดาทรัพย์สินที่รับนั้นก็

ให้นำชนิดนี้ไว้ในมาตรา 19 มาตรา 20 และมาตรา 21 มาใช้บังคับแก่การซึ่งพิพากษาทรัพย์สินความในวรรคก่อน แต่ไม่ให้อ้างเกินกว่าหกเดือน

มาตรา 36 ในการพิพากษาจำคุกอาชญากรรม ความผิดในวรรคก่อนว่าผู้บังคับสั่งนั้นจะก่อเหตุร้ายได้เป็นกรณีร้ายแรงแก่กลลอันไม่ว่าศาลจะสั่งให้ผู้บังคับสั่งหรือไม่ได้ศาลมีอำนาจที่จะสั่งผู้บังคับสั่งให้ทำทัณฑ์บนโดยกำหนดจำนวนเงินไม่เกินกว่าห้าร้อยบาท ว่าผู้บังคับสั่งนั้นจะไม่ก่อเหตุดังกล่าวจนตลอดเวลาที่ศาลกำหนด แต่ไม่เกินกว่าสองปี และจะให้เป็นประกันด้วยหรือไม่ได้

ถ้าผู้บังคับสั่งนั้นหรือหาประกันไม่ได้ ให้ศาลมีอำนาจสั่งขังผู้บังคับสั่งนั้นจนกว่าจะทำทัณฑ์บนหรือหาประกันได้ แต่ไม่ให้อ้างเกินกว่าหกเดือน หรือจะสั่งห้ามให้ผู้บังคับสั่งนั้นเข้าในเขตที่กำหนดตามมาตรา 30 ก็ได้

บทบัญญัติในมาตรานี้ไม่ให้ใช้บังคับแก่เด็กที่มีอายุยังไม่เกินสิบเจ็ดปีในวันที่ศาลพิพากษา

มาตรา 37 ถ้าผู้ทำทัณฑ์บนตามมาตรา 36 ประพฤติผิดทัณฑ์บน ในศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้บังคับสั่งนั้นเงินไม่เกินจำนวนที่โคกำหนดไว้ในทัณฑ์บน และให้นำบทบัญญัตินี้ในมาตรา 19 มาตรา 20 และมาตรา 31 มาใช้บังคับ

มาตรา 38 ถ้าศาลเห็นว่าการปล่อยตัวผู้จัดคดีหรือจัดชั้น
เบื้องต้นไม่คงไว้ใ้หรือใครมีการลัดโทษความมาตรา 35 จะเป็นการไม่ปลอดภัยแก่
ประชาชน ศาลจะสั่งให้ส่งไปคุมไว้ในสถานพินายาสสำหรับผู้จัดคดีหรือโรง
จคุกก็ได้ และคำสั่งนี้ศาลจะเพิกถอนเสียเมื่อใดก็ได้

มาตรา 39 เมื่อศาลพิจารณาคดีลงโทษผู้ใด ถ้าศาลเห็นว่าผู้นั้นกระทำความ
ผิดโดยอหิโยกาศหรือเป็นองจากการประคบอบอาชหรือวอาช และเห็นว่าหากผู้
นั้นระกอบอาชหรือวิชาพันนั้นไปอาจกระทำความผิด เช่นนั้นผู้ใด ศาลจะสั่งไว้
ถ้าหากศาลตามการประคบอบอาชหรือวิชาพันนั้นกำหนดเวลาไม่เกินสาม ปีนับแต่วัน
พ้นโทษไปนลัดได้

ส่วนที่ 3

วิ้เพิ่มโทษ ลดโทษ และการรการลงโทษ

มาตรา 40 ในการเพิ่มโทษ มิให้เพิ่มชั้นถึงประหารชีวิต จากคุกตลอดชีวิต
หรือจำคุกเกินกว่าปีสามปี

มาตรา 41 ในการลดโทษประหารชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการลดมาตราส่วนโทษ
หรือลดโทษที่จะลง โทษคงตั้งต่อไปนี้

(1) ถ้าจะลดหนึ่งเ้าสาม โทษเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือโทษจำคุกตั้งแต่
สิบหกปีถึงยี่สามปี

(2) ถ้าจะลดหนึ่งปี โทษเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือโทษจำคุกตั้งแต่
สิบสองปีถึงยี่สามปี

มาตรา 42 ในการลดโทษจำคุกตลอดชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการลดมาตราส่วน
โทษหรือลดโทษที่จะลง โทษคงตั้งต่อไปนี้

(1) ถ้าจะลดหนึ่งในสาม โทษเป็นโทษจำคุกตั้งแต่สิบยี่ถึงยี่สามปี

(2) ถ้าจะลดกึ่งหนึ่ง โทษเป็นโทษจำคุกตั้งแต่สิบถึงยี่สามปี

มาตรา 43 ในการกำหนดการเพิ่มโทษหรือลดโทษที่จะลง ในศาลตั้งกำหนด
โทษที่จะลงแก่จำเลยเสียก่อน แล้วจึงเพิ่มหรือลด ถ้ามีทั้งการเพิ่มและการลด โทษ
ที่จะลงให้เพิ่มก่อนแล้วจึงลดจากผลที่เพิ่มแล้วนั้น ถ้าส่วนของการเพิ่มเท่ากับหรือมาก
กว่าส่วนของการลด และศาลเห็นสมควร จะไม่เพิ่มไม่ลดก็ได้

มาตรา 44 ถ้าโทษจำคุกผู้กระทำความผิดจะคงไว้ มีกำหนดเวลาเพียงหนึ่งเดือนหรือน้อยกว่า ศาลจะกำหนดโทษจำคุกในของลงอีกก็ได้ หรือถ้ามีโทษปรับ ศาลจะกำหนดโทษจำคุกในของลง หรือยกโทษจำคุกเสีย ลงโทษปรับแต่อย่างใดก็ได้

มาตรา 45 ผู้ใดกระทำความผิดซึ่งมีโทษจำคุกและในคดีนั้นศาลจะลงโทษจำคุกไม่เกินสองปี ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้นั้นได้รับโทษจำคุกมาก่อน หรือปรากฏว่าได้รับโทษจำคุกมาก่อนแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ เมื่อศาลได้คำนึงถึงลักษณะนิสัย ทรัพย์สิน อายุ สุขภาพ หรือภาวะแห่งจิตใจของผู้นั้น ถึงสภาพความผิดหรือเหตุอันก่อการประทุษร้าย เห็นเป็นการสมควรศาลจะกำหนดว่าผู้นั้นมีความผิดครบ การกำหนดโทษไว้หรือกำหนดโทษแต่การลงโทษไว้ แล้วปล่อยตัวไปเสีย โดยไม่ต้องนับถ้อยคำภายในระยะเวลาที่ศาลจะได้นำหนด นับตลอดไปเกินห้าปีนับแต่วันที่ศาลพิพากษาโดยจะกำหนดเงื่อนไข เพื่ออุกความประพฤติของผู้นั้นด้วยหรือไม่ก็ได้

เงื่อนไข เพื่ออุกความประพฤติของผู้กระทำความผิดนั้นศาลอาจกำหนดแต่อย่างใดหรือหลายอย่างก็ได้

- (1) ให้ไปรายงานตัวเป็นคราว ๆ ต่อเจ้าพนักงานบังคับการในวันเพื่อเจ้าพนักงานสอบถามและบันทึกชื่อที่เห็นควรในเรื่องความประพฤติ
- (2) ให้เลิกหัดหรือทำงานอันเป็นถึงลักษณะ
- (3) ให้ละเว้นการสมาคมหรือการประพฤติใด อันอาจนำไปสู่การกระทำความผิดเช่นเดียวกับนั้นอีก

ภายในระยะเวลาที่ศาลได้กำหนดตามวรรคหนึ่ง ศาลอาจเรียกตัวผู้นั้นมาสั่งแก้ไขเพิ่มเติมหรือเพิกถอนข้อใดก็ได้

ถ้าผู้นั้นไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งที่ศาลกำหนดไว้ ศาลอาจออกหมายเรียกหรือหมายจับผู้นั้นมาอีก เพื่อขึ้นหรือจะกำหนดและลงโทษเพียงมีได้กำหนด หรือลงโทษซึ่งรอไว้แต่ก็ได้

มาตรา 46 ถ้าภายในเวลาที่ศาลกำหนดตามมาตรา 45 ผู้ที่ถูกศาลพิพากษาโดยระทำความผิดอันมีโทษจำคุกได้กระทำความผิดโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ และศาลพิพากษาลงโทษจำคุกสำหรับความผิดนั้น ให้ศาลที่พิพากษาครั้งหลังกำหนดโทษหรือการลงโทษไว้แก่คดีก่อนมากเท่ากับโทษในคดีหลัง หรือมากโทษหรือการลงโทษไว้แก่คดีก่อนเท่ากับในคดีหลัง แล้วแต่กรณี

ศาลอาจภายในเวลาที่ศาลได้กำหนดตามมาตรา 45 ผู้นั้นมีโทษจำคุกผิดดังกล่าวนั้นในวรรคก่อน ให้ผู้นั้นพ้นจากการที่จะถูกลงโทษในคดีนั้น

หมวด 4

ความรับผิดในทางอาญา

มาตรา 47 บุคคลซึ่งกระทำความผิดจักต้องรับโทษคดีอาญาได้โดยไม่มีเงื่อนไข เว้นแต่ในกรณีที่ถูกกฎหมายบัญญัติไว้โดยจะ เพราะว่าการกระทำของรับโทษนั้นได้กระทำโดยประมาท หรือ เว้นแต่ในกรณีที่ถูกกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

กระทำความผิดเจตนา ได้แก่กระทำความผิดโดยรู้สำนึกในการกระทำความผิด และในขณะที่เตรียมตัวผู้กระทำความผิดประสงค์หรือจะคิด เล็ง เห็นผลของการกระทำนั้น

กระทำโดยประมาท ได้แก่กระทำความผิดมิใช่โดยเจตนา แต่กระทำความผิดปราศจากความระมัดระวังซึ่งจักต้องมีตามสภาพและพฤติการณ์ และผู้กระทำความผิดมีความระมัดระวังเช่นว่านั้นได้ แต่หาได้ใช้แต่เพียงพอไป

มาตรา 48 บุคคลย่อมมีความรับผิดในทางอาญาฐานกระทำความผิดเจตนาแก่ผู้หนึ่งนายกระทำความผิดต่อผู้อื่นนอกจากผู้ซึ่งได้รับผลร้ายจากการกระทำของผู้นั้น

มาตรา 49 เมื่อข้อเท็จจริงใดเป็นสาระของความผิด บุคคลผู้กระทำความผิดจักต้องรับโทษแต่ในกรณีที่มีปรากฏว่า ใ้รู้ข้อเท็จจริงนั้น

เมื่อข้อเท็จจริงใดเป็นเหตุให้โทษหนักขึ้น บุคคลผู้กระทำความผิดจะลงรับโทษหนักขึ้นแต่ในกรณีที่มีปรากฏว่า ใ้รู้หรือควรจะได้รู้ข้อเท็จจริงนั้น

ผลของการกระทำซึ่ง เป็นเหตุให้โทษหนักขึ้น บุคคลผู้กระทำความผิดจะไม่ลงรับโทษหนักขึ้นถ้าไม่สามารถเล็งเห็นผลนั้นได้

มาตรา 50 ความไม่ถูกต้องหมายไม่เป็นที่แก้ตัว

มาตรา 51 ผู้ใดกระทำความผิดในขณะที่ไม่สามารถรู้ผิดชอบ หรือไม่สามารถบังคับตนเองได้ เพราะมีจิตบกพร่อง โรคจิต หรือจิตฟุ้งเฟ้อ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษสำหรับความผิดซึ่งได้กระทำความผิดนั้น

แต่ถ้าผู้กระทำความผิดยังสามารถรู้ผิดชอบหรือสามารถบังคับตนเองได้ ยามที่ผู้นั้นต้องรับโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำความผิดนั้น แต่ศาลจะสงโทษน้อยกว่าที่กำหนดไว้ก็ได้

มาตรา 52 ผู้ใดกระทำความผิดในขณะที่ไม่สามารถรู้ผิดชอบหรือไม่สามารถบังคับตนเอง เพราะมีเมามายหรือสิ่งเมาอย่างอื่นซึ่งได้เสพโดยไม่รู้ว่าสิ่งที่เป็นสิ่งเมา หรือได้เสพเพราะความจำใจ หรือถูกบังคับโดยกำลังกาย ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษสำหรับความผิดซึ่งได้กระทำความผิดนั้น แต่ถ้าผู้นั้นยังสามารถรู้ผิดชอบ หรือสามารถ

มีงับมือเองได้บ้าง ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น
ก็ได้

มาตรา 53 ผู้ใดกระทำการด้วยความจำเป็น

(๑) เพราะอยู่ภายใต้อำนาจซึ่งไม่สามารถหลีกเลี่ยงหรือหลีกเลี่ยงได้ หรือ

(๒) เพราะเพื่อป้องกันตนเองหรือผู้อื่นจากอันตรายซึ่งกำลังจะมาถึงและไม่สามารถหลีกเลี่ยงให้พ้นโดยวิธีอื่นใดได้ เมื่อขณะนั้นบุคคลใดเป็นบุคคลที่เกี่ยวเนื่อง
จากการกระทำนั้น ไม่เป็นการเกินสมควรแก่เหตุแล้ว ผู้นั้นไม่มีความผิด

มาตรา 54 ผู้ใดจำต้องกระทำการอันใดเพื่อป้องกันตัวหรือของผู้อื่น

อันมีลักษณะอันตรายอันเกิดขึ้นโดยฉะฉานต่อกฎหมาย ถ้าได้กระทำนอกสมควรแก่เหตุ
ให้ถือว่าเป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นไม่มีความผิด

มาตรา 55 ในกรณีที่ยกข้อยกเว้นไว้ในมาตรา 53 และมาตรา 54 ถ้าการกระทำ

เป็นการเกินสมควรแก่เหตุหรือเกินกว่าที่กฎหมายอนุญาตให้กระทำ ศาลจะลงโทษน้อยกว่า
ที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ก็ได้

มาตรา 56 ผู้ใดกระทำความผิดซึ่งตนเองพ้นโทษไปแล้วเป็นคำสั่งซึ่งมีผลด้วย
กฎหมาย ถ้าผู้กระทำนั้นหรือเชื้อสายโดยสุจริตว่ามีหน้าที่ต้องปฏิบัติตาม ผู้นั้นไม่คง
รับโทษ เว้นแต่จะรู้ว่าคำสั่งนั้นเป็นคำสั่งซึ่งมีผลด้วยกฎหมาย

มาตรา 57 ความผิดความผิดซึ่งอยู่ในมาตรา 319 ถึง มาตรา 321 และ
มาตรา 327 ถึง มาตรา 348 นั้น ถ้าเป็นการกระทำต่อกันระหว่างสามีภริยา ผู้
กระทำไม่คงรับโทษ

ความผิดกระทำความผิดอันกระหว่างผู้บุกรุกกับผู้ซึ่งมีสิทธิครอบครอง
หรือระหว่างผู้บงการร่วมปล้นมาฆาตกรรมด้วยกัน ให้ถือเป็นความผิดอันเดียวกันได้ และ
ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ก็ได้

มาตรา 58 ผู้ใดมีนิตินาฬิกาขณะขึ้นโดยถูกข่มเหงอย่างร้ายแรงด้วยเหตุอันไม่
เป็นธรรม จึงกระทำความผิดต่อผู้ข่มเหงในขณะนั้น ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมาย
กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ก็ได้

มาตรา 59 เด็กอายุยังไม่เกินเจ็ดปี ไม่มีความรับผิดทางอาญา

มาตรา ๑๓ เด็กอายุกว่าเจ็ดปี แต่ยังไม่เกินสิบสี่ปี กระทำการอัน
กฎหมายบัญญัติ เป็นความผิด เด็กนี้ไม่ต้องรับโทษ แต่ให้ศาลพิจารณาคดีต่อไป

(๑) ที่จะว่ากล่าวตักเตือนเด็กนั้นแล้วปล่อยตัวไป และถ้าศาลเห็นสมควร
อาจจะเรียกบิดามารดาหรือผู้ปกครองมาซักถามด้วยก็ได้

(๒) ถ้าศาลเห็นว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองเด็กนั้นสามารถดูแลเด็กนั้น
ได้ ศาลจะมีคำสั่งให้มอบตัวเด็กนี้ให้แก่มารดาหรือผู้ปกครองไป โดยวางหลัก
กำหนดให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองระวังเด็กนั้นไปให้ตลอดอายุตลอดเวลาที่ศาลกำหนด
ซึ่งไม่เกินกว่าสามปี และกำหนดจำนวนเงินค่าที่เห็นสมควร แต่ไปให้เด็กหนึ่งสัปดาห์
ซึ่งมีบิดามารดาหรือผู้ปกครองจะตกลงชำระต่อศาลเมื่อเด็กนั้นก่อเหตุร้ายขึ้น

ถ้าเด็กนั้นไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือมีแล้วศาลเห็นว่าไม่สามารถ
ดูแลเด็กนี้ได้ ศาลจะมีคำสั่งให้มอบตัวเด็กนี้ให้อยู่กับบุคคลที่ศาลเห็นสมควร เพื่อดูแล
สั่งสอนและอบรมจนกระทั่งเวลาที่ศาลกำหนดก็ได้ ในเมื่อตลอดอันเงินมอบไว้ในกรณีเช่น
ว่านี้ให้บุคคลนั้นมีอำนาจเรียกผู้ปกครองชำระค่าดูแล สั่งสอนและอบรม รวมตลอดถึง
การกำหนดที่อยู่และให้ทำงานตามสมควร หรือ

(๓) ส่งตัวเด็กนี้ไปไว้ยังสถานฝึกและอบรมหรือสถานที่ยังจัดตั้งขึ้นเพื่อ
ฝึกและอบรมเด็กตลอดระยะเวลาที่ศาลกำหนด แล้วถ้าได้เกินกว่าที่เด็กนั้นจะป็นอายุครบ
สิบแปดปี

คำสั่งของศาลดังกล่าวใน (๑) และ (๓) นั้น ถ้าในขณะใดภายในระยะเวลา
เวลาที่ศาลกำหนดไว้ ภาวการณ์ปรากฏแก่ศาลโดยศาลรู้เองหรือความเสียหายของผู้อื่นซึ่ง
เสียหายหรือพิกัด อยุ่กันยกว่าเหตุที่พิจารณาแล้วแต่คำสั่งนี้ได้เปลี่ยนแปลงไป ให้ศาลมี
อำนาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขคำสั่งนี้หรือสั่งใหม่ตามอำนาจในมาตรานี้

มาตรา ๑๔ เด็กอายุกว่าสิบสี่ปี แต่ยังไม่เกินสิบเจ็ดปี กระทำการอัน
กฎหมายบัญญัติ เป็นความผิด ให้ศาลพิจารณาดังกล่าวในข้อบังคับของบทนี้ แล้วศาลจะจัดการตาม
ความในมาตรา ๑๓ หรือจะลงโทษแก่เด็กนั้นโดยลดความร้ายแรงโทษที่กำหนดไว้สำหรับ
ความผิดลงก็หนึ่งก็ได้.

มาตรา ๑๕ ผู้ใดอายุกว่าสิบเจ็ดปี แต่ยังไม่เกินสิบสี่ปี กระทำการอัน
กฎหมายบัญญัติ เป็นความผิด ถ้าศาลเห็นสมควรจะลดความร้ายแรงโทษที่กำหนดไว้สำหรับ
ความผิดนั้นลงหนึ่งในส่วนหรือกึ่งหนึ่งก็ได้.

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่ศาลวางข้อกำหนดให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองระงับ
เด็กซึ่งไม่เข้าถือเหตุร้ายความตายในมาตรา ๕๐ (๒) วรรคหนึ่ง บ้านเด็กเป็นอันเหตุร้าย
ขึ้นภายในเวลาในข้อกำหนด ศาลเป็นอำนาจบังคับบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ชำระเงิน
ไปเลี้ยงจำนวนในข้อกำหนดนั้นภายในเวลาที่ศาลเห็นสมควร ถ้าบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
ไม่ชำระเงิน ศาลจะสั่งให้ยึดทรัพย์สินของบิดามารดา หรือผู้ปกครองเพื่อใช้เงินที่จะต้อง
ชำระก็ได้

มาตรา ๕๔ เมื่อปรากฏว่าผู้ใหญ่บรรเทาโทษ ถึงแม้จะได้ชำระเงินหรือ
การลดโทษความผิดคดีหนึ่งประมวลกฎหมายอาญาแล้วก็ตาม ถ้าศาลเห็นสมควร
ศาลจะลดโทษไม่เกิดขึ้นหนึ่งก็ได้

ผู้ใหญ่บรรเทาโทษนั้น เป็นอันว่าผู้กระทำความผิดเป็นผู้ไต่สวนเวลาบรรเทาโทษ
ตกอยู่ในความทุกข์อย่างสาหัส ผู้กระทำความผิดนั้นมาก่อน รู้สึกความผิดและพยายามบรรเทา
ผลร้ายแห่งความผิดนั้น ผู้แก้โทษตกเจ้าหน้าที่ หรือเกิดความรู้นักศาลชั้นเป็นประโยชน์แก่
การพิจารณา

หมวด ๕

การระงับวามกระทำความผิด

มาตรา ๕๕ ผู้ใดลงมือกระทำความผิด แต่กระทำความผิดไปไม่ถึงผลหรือ
กระทำความผิดไปตลอดแล้ว หากไม่บรรลุลักษณะความมุ่งหมาย ผู้นั้นพยายามกระทำความ
ความผิด

ผู้ใดพยายามกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษสงวนในสามส่วนของโทษ
ที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ผู้ใดพยายามกระทำความผิด หากยังมีสิ่งเสียหาย ไม่กระทำความผิด
หรือกลับใจเข้ามาก่อนจนการกระทำความผิดนั้นไม่บรรลุผล ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษสำหรับการ
พยายามกระทำความผิดนั้น แต่การที่ผู้ใดกระทำความผิดแล้วต้องคำนึงถึงโทษที่บัญญัติ
เป็นความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้น ๆ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดกระทำความผิดโดยมุ่งผลซึ่งกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด
หากเป็นการพบวิสัยอันจำเป็นแต่จะบรรลุลงกันได้ เพราะเหตุจำเป็นซึ่งใช้ในทาง
กระทำความผิดแห่งวิสัยที่มุ่งหมายกระทำความผิด ให้ถือว่าผู้นั้นพยายามกระทำความผิด
ต้องรับโทษไม่เกิดขึ้นหนึ่งของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

หมวด ๖
การกระทำของผู้สนับสนุน

มาตรา ๖๗ ในกรณีที่ความผิดที่เกิดขึ้นโดยการกระทำของบุคคลตั้งแต่แสดงจนถึงไป ผู้ที่คุ้มครองและรวมมือกันในการกระทำความผิดนับเป็นพวกหรือกองรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น.

มาตรา ๖๘ ผู้ใดใช้หรือยุยงส่งเสริมด้วยประการใด ให้ผู้อื่นกระทำความผิด ผู้นับเป็นผู้ใช้หรือให้กระทำความผิด

ถ้าผู้ถูกใช้กระทำความผิดนั้น ผู้ใช้ต้องรับโทษเช่นเดียวกับเป็นพวกหรือกองรับโทษได้กระทำความผิดนั้นเพราะเหตุใดก็ตาม และนำความผิดนั้นไปกำหนดโทษหนักกว่าโทษจำคุกทุกเดือน ให้ถือว่าผู้ใช้ช่วยกระทำความผิดนั้น และกองรับโทษเช่นเดียวกับส่วนของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น.

มาตรา ๖๙ ผู้ใดกระทำความผิดประการใด อันเป็นการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิดก่อนหรือขณะกระทำความผิดนั้น แม้ผู้กระทำความผิดจะมิได้รู้ถึงกรช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกนั้นก็หา ผู้นับเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิด กองรับโทษต้องโทษส่วนของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น.

มาตรา ๗๐ พุทธศักราชจะเพาะสำผู้กระทำความผิดอันเป็นเหตุให้ยกเว้นโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษ ให้มีผลแก่และเพาะแก่ผู้กระทำความผิดซึ่งเกี่ยวข้องกับพุทธศักราชนั้นเท่านั้น

พุทธศักราชอันเกี่ยวกับลักษณะของกความผิด อันเป็นเหตุให้ยกเว้นโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษ ให้มีผลแก่ผู้มีส่วนในความผิดนั้นทุกคน จะเป็นพวกหรือผู้สนับสนุนก็ตาม.

หมวด ๗
การกระทำความผิดหลายบทหรือหลายกระทง

มาตรา ๗๑ เมื่อการกระทำใดเป็นความผิดกอกกฎหมายหลายบทหรือเมื่อจรับซึ่งใช้ไปกับการกระทำความผิดใดหรือผลของการกระทำความผิดใดก่อให้เกิดเป็นความผิดกอกกฎหมายอีกบทหนึ่ง ให้ใช้กฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด.

มาตรา 72 ถ้าในคำพิพากษาโดยปรากฏว่าผู้ใดมีความผิดหลายกระทง ความผิด ศาลจะกำหนดโทษผู้หนึ่งแยกตามกระทงความผิดหรือรวมกันก็ได้ แต่ไม่ว่า จะแยกหรือรวมกันโทษจำคุกทั้งสิ้นจะคงไม่เกินยี่สิบปี เว้นแต่เป็นโทษจำคุกตลอด ชีวิต ส่วนการลงโทษปรับทั้งสิ้นจะคงไม่เกินสามปี.

หมวด ๘

การกระทำความผิดอีก

มาตรา 73 ผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก บังคับและไต่กระทำ ความผิดใด ๆ อีกในระหว่างที่ยังจะคงรับโทษอยู่ก็ดี หรือภายในเวลาสามปีนับแต่วันพ้น โทษก็ดี หากศาลจะพิพากษาลงโทษครั้งที่สองถึงจำคุก ก็ได้ เจมิโทษที่จะลงแก่ผู้หนึ่งแต่เพียงใน ส่วนของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง.

มาตรา 74 ผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก บังคับและไต่กระทำ ความผิดครั้งหนึ่งอันมีโทษจำคุกไว้โดยอนุกรมวิธานในอนุกรมวิธานเดียวกันกับอีกใน ระหว่างที่ยังจะคงรับโทษอยู่ก็ดี หรือภายในเวลาสามปีนับแต่วันพ้นโทษก็ดี ถ้าความ ผิดครั้งแรกเป็นความผิดซึ่งศาลพิพากษาลงโทษจำคุกในอรรถกถาโดย หากศาลจะ พิพากษาลงโทษครั้งที่สองถึงจำคุก ก็ได้ เจมิโทษที่จะลงแก่ผู้หนึ่งถึงเพียงของโทษที่ศาลกำหนด สำหรับความผิดครั้งหลัง

- (๑) ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ความที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๑๑ ถึงมาตรา 118
- (๒) ความผิดต่อเจ้าพนักงานที่บัญญัติไว้ในมาตรา 119 ถึง มาตรา 1๒๑
- (๓) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ความที่บัญญัติไว้ในมาตรา 1๒๑ ถึง มาตรา 147
- (๔) ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม ความที่บัญญัติไว้ในมาตรา 148 ถึง มาตรา 1๗5 และมาตรา 17๗
- (๕) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ความที่บัญญัติไว้ในมาตรา 182 ถึง มาตรา 19๐
- (๖) ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน ความที่บัญญัติไว้ใน มาตรา 194 ถึงมาตรา ๑๐1

(๗) ความผิดเกี่ยวกับความผิดให้เกิดขึ้นในคราวคดีประหารณานานที่มีคดีไว้ในมาตรา ๒๖๒ ถึง มาตรา ๒๐๘ และ มาตรา ๒๑๑ ถึง มาตรา ๒๑๙ มาตรา ๒๒๑ ถึง มาตรา ๒๒๕

(๘) ความผิดเกี่ยวกับเงินตราหลวงที่มีคดีไว้ในมาตรา ๒๒๕ ถึง มาตรา ๒๓๔ และ ความผิดเกี่ยวกับความผิดและคดีในคดีไว้ในมาตรา ๒๓๕ ถึง มาตรา ๒๔๕ และ ความผิดเกี่ยวกับเอกสารคดีที่มีคดีไว้ในมาตรา ๒๔๖ ถึง มาตรา ๒๕๔

(๙) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีคดีไว้ในมาตรา ๒๕๕ ถึง มาตรา ๒๖๐

(๑๐) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีคดีไว้ในมาตรา ๒๖๑ ถึง มาตรา ๒๗๐

(๑๑) ความผิดเกี่ยวกับความผิดที่มีคดีไว้ในมาตรา ๒๗๑ ถึง มาตรา ๒๗๕ มาตรา ๒๗๖ และ ความผิดเกี่ยวกับความผิดที่มีคดีไว้ในมาตรา ๒๘๐ ถึง มาตรา ๒๘๔ ความผิดเกี่ยวกับเหตุแห่งความผิดที่มีคดีไว้ในมาตรา ๒๘๕ ถึง มาตรา ๒๘๘ และ ความผิดเกี่ยวกับเหตุแห่งความผิดที่มีคดีไว้ในมาตรา ๒๙๐ ถึง มาตรา ๒๙๒

(๑๒) ความผิดเกี่ยวกับความผิดที่มีคดีไว้ในมาตรา ๒๙๓ ถึง มาตรา ๒๙๕ และ มาตรา ๒๙๖ ถึง มาตรา ๓๐๔

(๑๓) ความผิดเกี่ยวกับความผิดที่มีคดีไว้ในมาตรา ๓๐๕ ถึง มาตรา ๓๑๐ มาตรา ๓๑๑ ถึง มาตรา ๓๑๔

มาตรา ๓๕ ความผิดอันใดกระทำได้โดยประมาท ความผิดสุหุโทษ และ ความผิดซึ่งผู้กระทำได้กระทำได้ในขณะที่มีอายุยังไม่เกินสิบเจ็ดปีนี้ ไม่อาจจะได้กระทำได้ในครั้งก่อนหรือครั้งหลัง ไม่ให้ถือว่าเป็นความผิดเพื่อการเพิ่มโทษตามกฎหมายในหมวดนี้.

หมวด ๑
อายุความ

มาตรา ๓๖ ในคดีอาชญากรรม ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมา ยังศาลภายในกำหนดดังต่อไปนี้ ยานแล้วกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ.

- (๑) ยี่สิบปี สำหรับความผิดของระหว่างโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี
- (๒) สิบห้าปี สำหรับความผิดของระหว่างโทษจำคุกกว่าเจ็ดปีแล้วยังไม่ถึงยี่สิบปี
- (๓) สิบปี สำหรับความผิดของระหว่างโทษจำคุกกว่าหนึ่งปีถึงเจ็ดปี

(4) ห้าปี สำหรับความผิดของระหว่างโทษจำคุกกว่าหนึ่งเดือนจนถึงหนึ่ง

(5) ห้าปี สำหรับความผิดของระหว่างโทษอย่างอื่น

ถ้าผู้ต้องหาและโจทก์ผู้กระทำความผิดความผิดบางอย่างศาลแล้ว ผู้กระทำความผิดหลบหนี หรือวิกลจริต และศาลสั่งงดการพิจารณาวินิจฉัยเกี่ยวกับคดีดังกล่าวแล้ว เป็นอันว่าพ้นโทษหรือพ้นศาลสั่งงดการพิจารณาก็ให้ถือว่า เป็นอันขาดอายุความเช่นกัน.

มาตรา 77 ในกรณีความผิดเกี่ยวกับความผิด ถ้าผู้ต้องหาหรือโจทก์ผู้กระทำความผิดตายในขณะคดี เป็นอันว่าพ้นโทษหรือพ้นศาลสั่งงดการพิจารณาวินิจฉัยแล้ว ให้ถือว่าขาดอายุความตามมาตรา 76

มาตรา 78 ในกรณีต้องขอให้กักกัน ถ้าจะฟ้องภายหลังการฟ้องคดีอื่น เป็นมูลให้เกิดอำนาจฟ้องขอให้กักกัน ต้องฟ้องภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันฟ้องคดีนั้น มิฉะนั้นเป็นอันขาดอายุความ

มาตรา 79 เมื่อได้กล่าวพิพากษาอันเป็นที่สุดในสิ่งใดแล้ว ผู้ใดซึ่งมิได้รับโทษทัณฑ์ หรือได้รับโทษแต่ยังไม่ครบถ้วนโดยหลบหนีทัณฑ์ ถ้ายังมิได้จับกุมแล้ว ผู้ใดซึ่งได้รับโทษเช่นเดียวกับผู้กล่าวพิพากษาอันเป็นที่สุด หรือมีบทวินัยผู้กระทำความผิดหลบหนีแล้วแต่ยังไม่ถึงกำหนดเวลาถึงข้อนี้ เป็นอันขาดอายุความจรรยาโทษผู้เป็นนี้ ค

- (1) ยี่สิบปี สำหรับโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี
- (2) สิบห้าปี สำหรับโทษจำคุกกว่าเจ็ดปีแต่ยังไม่ถึงยี่สิบปี
- (3) สิบปี สำหรับโทษจำคุกหนึ่งถึงเจ็ดปี
- (4) ห้าปี สำหรับโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งถึงสองมา

มาตรา 80 การยึดทรัพย์สินชั่วคราวหรือการตั้งหมายปรับ ถ้ามิได้กล่าวถึงกำหนดห้ามมีอันแล้วแต่ไม่ได้มีคำพิพากษาอันเป็นที่สุด จะยึดทรัพย์สินหรือสั่งปรับไม่ได้

ความในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับในกรณีการตั้งหมายปรับ ซึ่งทำต่อเนื่องกับการลงโทษจำคุก.

มาตรา 81 เมื่อได้กล่าวพิพากษาอันเป็นที่สุดให้กักกันผู้ใด ถ้าผู้ซึ่งจับกุมได้จับกุมการกักกันทัณฑ์ หรือได้รับการกักกันเพียงในกรณีอื่นโดยหลบหนีทัณฑ์ ถ้าพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันพ้นโทษโดยได้รับโทษตามคำพิพากษาแล้ว หรือโดยลงเลขการลงโทษ หรือมีบทวินัยผู้กระทำความผิดระหว่างเวลาที่ล่องกักกัน เป็นอันขาดอายุความการกักกันจะกักกันผู้เป็นไม่ได้.

มาตรา ๓๒ การยึดทรัพย์สินหรือการซึ่งผู้ไปส่งทรัพย์สินหรือรับความ
ในมาตรา ๓๑ ถ้ามีใจทำภายในกำหนดเวลาห้าปี นับแต่วันที่ได้มีคำพิพากษาอัน
เป็นที่สุด จะยึดทรัพย์สินหรือซึ่งไม่ได้

มาตรา ๓๓ การบังคับตามคำสั่งของศาลตามความในมาตรา ๓๑ หรือ
การร้องขอให้ศาลสั่งไว้ไว้เป็นอันยุติห้ามประทุษร้ายต่อทรัพย์สินตามความในมาตรา ๓๗
นั้น ถ้ามีใจยังสัมพันธ์ของภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ได้คำพิพากษาซึ่งหรือวันครบวันที่ยึด
ทรัพย์สินประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน จะบังคับหรือร้องขอไม่ได้

ลักษณะ ๒

บทบัญญัติที่เกี่ยวกับความผิดคดีโทษ

มาตรา ๓๔ ความผิดคดีโทษ คือความผิดซึ่งกองพระราชวังจะถูกลง
โทษไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามใบสั่งศาล
โทษดังกล่าวมานี้

มาตรา ๓๕ บทบัญญัติในลักษณะ ๒ ให้ใช้บังคับถึงความผิดคดีโทษด้วย
เว้นแต่จะได้ออกคำสั่งไว้เป็นอย่างอื่นในลักษณะนี้

มาตรา ๓๖ การกระทำความผิดคดีโทษแม้กระทำโดยไปบังเอิญหาก
เป็นความผิด เว้นแต่จะได้ออกคำสั่งไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๓๗ ผู้ใดพยายามกระทำความผิดคดีโทษ ผู้นี้ไม่ถือว่ารับโทษ

มาตรา ๓๘ ผู้ที่มีส่วนในความผิดคดีโทษไม่ถือว่ารับโทษ

ภาค ๑
ความผิด

ลักษณะ ๑

ความผิดเกี่ยวกับความผิดเกี่ยวกับแห่งประมวลอาญา

บทบัญญัติแห่งประมวลอาญา

ความผิดเกี่ยวกับความผิดเกี่ยวกับแห่งประมวลอาญา

และมีความผิดเกี่ยวกับความผิดเกี่ยวกับแห่งประมวลอาญา

บทบัญญัติแห่งประมวลอาญา

มาตรา ๑๑ ผู้ใดปลงพระชนม์พระมหากษัตริย์ กองระวางโทษประหารชีวิต

ผู้ใดพยายามกระทำการเช่นนั้น กองระวางโทษอย่างเดียวกัน

ผู้ใดกระทำความผิดเพื่อปลงพระชนม์พระมหากษัตริย์ หรือว่าผู้จะกระทำความ

ความผิดเช่นนั้น กระทำการโดยเห็นเป็นการช่วยปกปิดไว้ กองระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา ๑๒ ผู้ใดกระทำการประทุษร้ายต่อพระองค์หรือเสรีภาพพระมหากษัตริย์
กองระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

ผู้ใดพยายามกระทำการเช่นนั้น กองระวางโทษอย่างเดียวกัน

ถ้าการกระทำนั้นปลุกปั่นนั้นจะเป็นอันรวมกันด้วย ผู้กระทำความผิด
โทษประหารชีวิต

ผู้ใดกระทำความผิดเพื่อปลงพระชนม์พระองค์หรือเสรีภาพพระ
มหากษัตริย์ หรือว่าผู้จะกระทำความผิดเช่นนั้น กระทำความผิดโดยเห็นเป็นการช่วยปกปิดไว้
กองระวางโทษจำคุกกึ่งหนึ่งถึงสองปีถึงสี่ปี

มาตรา ๑๓ ผู้ใดปลงพระชนม์พระราชาธิบดี หรือรัชทายาท หรือชายสำเร็จ
ราชการแทนพระองค์ กองระวางโทษประหารชีวิต

ผู้ใดพยายามกระทำการเช่นนั้น กองระวางโทษอย่างเดียวกัน

ผู้ใดกระทำความผิดเพื่อปลงพระชนม์พระราชาธิบดี หรือรัชทายาท หรือเด็ก

ชายสำเร็จราชการแทนพระองค์ หรือว่าผู้จะกระทำความผิดเช่นนั้น กระทำความผิดโดยเห็นเป็นการช่วยปกปิดไว้
เป็นตำรวจช่วยปกปิดไว้ กองระวางโทษจำคุกกึ่งหนึ่งถึงสองปีถึงสี่ปี

มาตรา ๑๔ ผู้ใดกระทำการประทุษร้ายต่อพระองค์หรือเสรีภาพพระราชาธิบดี
หรือพระรัชทายาท หรือกองราชทัณฑ์หรือเสรีภาพชายสำเร็จราชการแทนพระองค์ กองระวาง
โทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกกึ่งหนึ่งถึงสองปีถึงสี่ปี

ผู้ใดพยายามกระทำการเช่นนั้น กองระวางโทษอย่างเดียวกัน

ถ้าการกระทำนั้นมีลักษณะเข้าข่าย เป็นอันตรายแก่ชีวิต ผู้กระทำความผิดจะวางโทษ ประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต.

ผู้ใดกระทำความผิดเพื่อกระทำความผิดประทุษร้ายต่อพระองค์ หรือเสรีภาพพระ- ราชาินี หรือพระรัชทายาท หรือกษัตริย์ราชกุมารี หรือเสรีภาพผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ หรือรู้ว่าเป็นผู้กระทำความผิดเช่นนั้น กระทำความผิดอันเป็นการช่วยเหลือกันได้ ต้องระวางโทษ จำคุกถึงหกเดือนถึงสองปีขึ้นไป

มาตรา ๑๓ ผู้ใดเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดตามวรรค ๑๑ ถึง มาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดนั้น

มาตรา ๑๔ ผู้ใดหนีไปประมาณ ถูกรังแก หรือแสดงความอาชวาทร้ายต่อพระ- มหาราชกรีป พระราชินี พระรัชทายาท หรือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินเจ็ดปี

หมวด ๒

ความผิดก่อกวนมีนิงของรัฐภายในราชอาณาจักร

มาตรา ๑๕ ผู้ใดใช้กำลังประทุษร้ายเพื่อ

- (1) เปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญ
- (2) ล้มอำนาจที่มีหน้าที่ อำนาจบริหาร หรืออำนาจตุลาการแห่งรัฐธรรมนูญ หรือทำให้ใช้อำนาจดังกล่าวไม่ได้ หรือ
- (3) แบ่งแยกราชอาณาจักรหรือยึดอำนาจปกครองในส่วนหนึ่งส่วนใดแห่ง ราชอาณาจักร

ผู้กระทำความผิดฐานเป็นกบฏ ต้องระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา ๑๖ ผู้ใดละเมิดคำสั่งหรืออาชวาท กระทำความผิด หรือสมคบกัน เพื่อเป็นกบฏหรือก่อกวนความผิดใด ๆ อันเป็นส่วนหนึ่งของแผนการเพื่อเป็นกบฏ หรือยุบพระราช ราชอำนาจ หรือรู้ว่าเป็นผู้จะเป็นกบฏแล้วกระทำความผิดอันเป็นการช่วยเหลือกันได้ ต้องระวางโทษ จำคุกถึงหกเดือนถึงสองปี

มาตรา ๑๗ ผู้ใดยุบทหารหรือตำรวจในแคว้นหรือก่อกวนกำเริบ ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี

ถ้าความผิดเป็นกบฏหรือก่อกวนมีนิงตามกฎหมายระบอบใหม่และ สมรภพกลางกรุง กองทหารหรือตำรวจเสื่อมทรามลง ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี

มาตรา ๑๘ ผู้ใดกระทำให้ปรากฏแก่ประชาชนข้อความเท็จ หรือวิสัยอันใด อันบ่อนทำลายความศรัทธาในเจ้ากบฏแห่งรัฐธรรมนูญหรือมิใช่ เพื่อแสดงความคิดเห็นหรือ

ห้ามโดยสุจริต

(ก) เพื่อให้ประชาชนเกิดเลื่อมใสศรัทธาในพระมหากษัตริย์ รัฐธรรมนูญ ศาลาปกครอง หรือรัฐบาล.

(ข) เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในกฎหมายแผ่นดินหรือรัฐบาล โดยที่ชนชั้นใจ หรือใช้กำลังประทุษร้าย

(ค) เพื่อให้เกิดความปั่นป่วน หรือกระด้างกระเดื่องในหมู่ประชาชนถึงขั้นที่จะก่อความไม่สงบขึ้นในราชอาณาจักร หรือ

(ง) เพื่อให้ประชาชนหลงงมงาย เปิดกฎหมายแผ่นดิน ค่องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี

มาตรา ๑๐๖ ผู้ใดยุยง หรือจัดให้มีการรวบรวมหมู่คน การรวมกันของเจตจำนงหรือการรวมกันโดยสมัครใจหรือคิดค่องทางธุรกิจกับบุคคลใด ๆ เพื่อให้มีการเปลี่ยนแปลงในกฎหมายแผ่นดิน เพื่อโจมตีรัฐบาล หรือเพื่อฉวยประโยชน์ ค่องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินสามพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดทราบความมุ่งหมายดังกล่าว และใช้กำลังหรือให้ความช่วยเหลือในการรวบรวมหมู่คน การรวมกันของเจตจำนงหรือการรวมกันโดยสมัครใจ หรือคิดค่องทางธุรกิจกับบุคคลใด ๆ นั้น ค่องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดทราบความมุ่งหมายดังกล่าว และใช้กำลังประทุษร้าย ชูเรื่อจะโจมตีประทุษร้าย หรือทำให้เกิดความกลัวต่อพระมหากษัตริย์ เพื่อให้บุคคลใด ๆ ร่วมกันยุยง การรวมกันของเจตจำนงหรือการรวมกันโดยสมัครใจหรือคิดค่องทางธุรกิจกับบุคคลใด ๆ นั้น ค่องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๗ ผู้ใดกระทำความผิดใด ๆ ดังข้างหรือเครื่องหมายอื่นใดซึ่งได้กำหนดถึงรัฐ เพื่อเหยียดหยามประเทศไทย ค่องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด 3

ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐบาลนอก ราชอาณาจักร

มาตรา ๑๐๘ ผู้ใดกระทำความผิดใด ๆ เพื่อให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของราชอาณาจักรไปอยู่ใต้อาณาจักรอื่นใดของประเทศโดยใช้อาวุธกำลังประทุษร้าย หรือเพื่อให้เอกราชของรัฐเป็นอันล้มลง ค่องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 102 ผู้ใดก่อกวนกับบุคคลซึ่งกระทำการเพื่อประโยชน์ของรัฐบาลประเทศด้วยความประสงค์ที่จะก่อให้เกิดการคำใบ้เป็นการในทางสงครามก่อรัฐ หรือในทางอื่นที่เป็นปรปักษ์ก่อรัฐ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี

มาตรา 103 คนใดยกย่องกระทำการรบต่อประเทศ หรือเข้าร่วมเป็นข้าศึกของประเทศ ต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 104 ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่ออุปการะแก่การดำเนินการรบของข้าศึก ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบห้าปี

ถ้าการอุปการะนั้นเป็นการ

- (1) ทำให้ป้อมค่าย สนามบิน ยานรบ ยานพาหนะ ทางคมนาคม สิ่งที่ใช้ในการสื่อสาร บุตรภักดิ์ เสปียงอาหาร ฐูเรือ อากาศ หรือสิ่งอื่นใดส่งลอบให้เพื่อการสงคราม
 - (2) บุกพหารให้ก่อการกำเริบ ละเสหน้ำที่ หนีราชการ หรือละเมิดวิสัย
 - (3) กระทำจารกรรม นำหรือแนะทางให้ข้าศึก หรือ
 - (4) กระทำโดยประการอื่นใดให้ข้าศึกได้เปรียบในการยุทธ
- ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 105 ผู้ใดเป็นคู่สมรสกับรัฐบาลหรือทบวงการเมือง หรือผู้รับมอบอำนาจจากรัฐบาลหรือทบวงการเมือง ไม่ปฏิบัติตามข้อที่ว่าความประสงค์ของหรือทำการงานหรือสิ่งของ เพื่อประโยชน์ในราชการทหารหรือการประจำวง เภาระหิในระหว่างที่ประเทศอยู่ในการรบหรือการสงคราม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินสามพันห้าร้อยบาท

ถ้าการไม่ปฏิบัติตามข้อนี้เป็นทางการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดกระทำการขัดขวางการปฏิบัติตามสัญญาที่ผู้อื่นได้ทำไว้กับรัฐบาลหรือทบวงการเมือง หรือผู้รับมอบหมายจากรัฐบาลหรือทบวงการเมืองตั้งที่มีผลใช้ไปในวันนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 106 ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลความ เอกสาร หรือสิ่งใด ๆ อันเปิดเผยไว้เป็นความลับสำหรับความปลอดภัยของประเทศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี

มาตรา 107 ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อให้ผู้อื่นล่วงรู้หรือได้ไปซึ่งข้อมูลความ เอกสาร หรือสิ่งใด ๆ อันเปิดเผยไว้เป็นความลับสำหรับความปลอดภัยของประเทศต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี

ถ้าความผิดนี้ไม่ได้กระทำโดยประมาทในประเทศอยู่ในการรบหรือการสงครามผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบห้าปี

ถ้าความผิดดังกล่าวมาในสองวรรคก่อนได้กระทำเพื่อให้รัฐทางประเทศใด
ประโยชน์ ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 108 ผู้ใดปลอม ตักไว้ ขอนเงิน ปิดบัง ผิดขาย หรือทำให้สูญไป
เอกสารหรือแบบใด ๆ ซึ่งเกี่ยวกับส่วนได้เสียของรัฐในภาวะระหว่างประเทศ ต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินสิบปี

มาตรา 109 ผู้ใดได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้กระทำการของรัฐกับรัฐ
บาลต่างประเทศ และโดยทุจริตในปฏิบัติการตามที่ได้รับมอบหมาย ต้องระวางโทษ
จำคุกตั้งแต่หนึ่งถึงสิบปี

มาตรา 110 ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่อให้เกิดเหตุร้ายแก่ประเทศจากภายนอก
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี

ถ้าเหตุร้ายเกิดขึ้น ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต
หรือจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี

มาตรา 111 ผู้ใดกระเสีรยบท หรือพยายามกระทำความผิดใด ๆ ในหมวดนี้
มีความผิดต้องระวางโทษสามปีถึงห้าปีสำหรับความผิดนั้น

มาตรา 112 ผู้ใดเห็นผู้สละตนในภาวะกระทำความผิดใด ๆ ในหมวดนี้
ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับกบฏในความผิดนั้น

หมวด 4

ความผิดก่อความเสียหายในรัฐต่างประเทศ

มาตรา 113 ผู้ใดทำร้ายร่างกายหรือประทุษร้ายต่อเสรีภาพของราชบัณฑิต ราชบัณฑิต
ราชสาส์น รัชทายาท หรือประมุขแห่งรัฐต่างประเทศ ขณะอยู่ในราชอาณาจักรต้องระวาง
โทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งถึงสิบห้าปี

ผู้ใดพยายามกระทำการ เช่นว่านั้น ต้องระวางโทษอย่างเดียวกัน

มาตรา 114 ผู้ใดทำร้ายร่างกายหรือประทุษร้ายต่อเสรีภาพผู้แทนรัฐต่างประเทศ
เหตุซึ่งได้รับแต่งตั้งให้มาสู่ราชอาณาจักร ขณะอยู่ในราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินสิบปี

ผู้ใดพยายามกระทำการ เช่นว่านั้น ต้องระวางโทษอย่างเดียวกัน

มาตรา 115 ผู้ใดฆ่าหรือพยายามฆาตกรรมถึงแก่ความตายผู้ใดในมาตรา 113
และมาตรา 114 ขณะอยู่ในราชอาณาจักร ต้องระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 116 ผู้ใดหนีไประฆาก กูหนิม หรือแสดงความอาฆาตมาดร้ายต่อ
ราชาธิบดี ราชาินี ราชสวามี รัชทายาท หรือประมุขแห่งรัฐต่างประเทศ ขณะอยู่ในราชอาณาจักร
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 117 ผู้ใดหนีไประฆาก กูหนิม หรือแสดงความอาฆาตมาดร้ายต่อ
ผู้แทนรัฐต่างประเทศ ซึ่งมิได้รับแต่งตั้งให้มาดำรงตำแหน่ง ขณะอยู่ในราชอาณาจักร ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 118 ผู้ใดกระทำการใด ๆ คบชง หรือเลวร้ายต่อยุติธรรมอัน
ความหมายถึงรัฐต่างประเทศ ซึ่งมีสัมพันธไมตรี เพื่อเหยียดหยามรัฐบาลนี้ ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ลักษณะ ๖

ความผิดเกี่ยวกับกมลคุณธำมณเมือง

หมวด 1

ความผิดต่อเจ้าพนักงาน

มาตรา 119 ผู้ใดดูหมิ่นเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ หรือเพราะ
ได้กระทำการตามหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามร้อย
บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 120 ผู้ใดแจ้งข้อความโดยรู้ว่า เป็นความเท็จแก่เจ้าพนักงานซึ่งอ้าง
คำให้ข้อมติหรือประมาณเสียหาย ก่องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน
สามร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 121 ผู้ใดขัดขืนหรือขัดขวางเจ้าพนักงาน หรือผู้ซึ่งก่อหน่วยเจ้า
พนักงานตามกฎหมายในการปฏิบัติความหน้าที่ ก่องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือ
ปรับไม่เกินสามร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการขัดขืนหรือขัดขวางนั้นได้กระทำโดยมีกำลังประทุรร้ายหรือใช้
จะใช้กำลังประทุรร้าย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่ง
พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 122 ผู้ใดข่มขืนใจเจ้าพนักงานให้ปฏิบัติกรณลับลับด้วยตนหรือ
หรือให้ละเว้นการปฏิบัติกรณตามหน้าที่ โดยมิได้กำลังประทุรร้ายหรือใช้ความจะ
ใช้กำลังประทุรร้าย ก่องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 123 ถ้าความผิดตามมาตรา 121 วรรคสอง หรือมาตรา 122
ได้กระทำโดยมีอาวุธ หรือโดยมีคบคนและรวมมือกันระหว่างบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้
กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินสอง พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้ากระทำโดยอ้างอำนาจสั่งให้หรือขงโจร ไม่ว่าสั่งให้หรือมองโจรนั้นจะ
มีอยู่หรือไม่ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี

มาตรา 124 ผู้ใด ถอน ทำลาย หรือกระทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งตรา หรือ
เครื่องหมายอื่นเจ้าพนักงาน ครอบงำหรือหมายไว้ที่สิ่งใด ๆ ในการปฏิบัติกรณตามหน้าที่
เพื่อเป็นหลักฐานในการยึดหรือรักษาสิ่งนั้น ๆ ก่องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับ
ไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 125 ผู้ใด ทำลาย ฉ้อฉล เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือไร
ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สินหรือเอกสารใด ๆ อันสมควรเจ้าพนักงานโดยค้ำหรือรักษาไว้ หรือ
ส่งให้สูง เพื่อเป็นพยานหลักฐานหรือเพื่อมีตมกกรไว้เป็นไปตามกฎหมาย ไม่ว่าเจ้า
พนักงานจะรักษาทรัพย์สินหรือเอกสารนั้นไว้เอง หรือส่งให้ผู้อื่นสั่งหรือรักษาไว้
ก็ตาม ก่องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

มาตรา ๑๕๘ ผู้ใด เรียก รับ หรือตกลงจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด สำหรับตนเองหรือผู้อื่นเป็นการตอบแทนในการที่จะรู้จักหรือใจเจ้าพนักงาน สมาชิก สภาที่มีมติพิเศษของรัฐ สมาชิกสภาจังหวัด หรือสมาชิกสภาเทศบาล โดยวิธีอื่นนอกจากวิธีที่บัญญัติกฎหมาย หรือโดยวิธีพิเศษของคน ในกระทรวง ทบวง หรือในกระทรวงการในหน้าที่อื่น เป็นคุณ หรือเป็นประโยชน์แก่บุคคลใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕๙ ผู้ใด ให้ ซอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงาน สมาชิกสภาที่มีมติพิเศษของรัฐ สมาชิกสภาจังหวัด หรือสมาชิกสภาเทศบาล เพื่อจูงใจให้ละเว้นหรือประวิงการกระทำใดในตำแหน่ง หรือให้กระทำการใดอันมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๐ ผู้ใด แสดงตนเป็นเจ้าพนักงาน และกระทำการ เป็นเจ้าพนักงาน โดยตนเองมิได้ เป็นเจ้าพนักงานมีอำนาจกระทำการนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เจ้าพนักงานผู้ใด ใ้รับคำสั่งให้ปฏิบัติกรตามตำแหน่งหน้าที่ต่อไปแล้ว ยังฝ่าฝืนกระทำการใด ๆ ในตำแหน่งหน้าที่นั้น ต้องระวางโทษความที่กล่าวแต่ไว้ในวรรคก่อน

มาตรา ๑๖๑ ผู้ใด ไม่มีสิทธิที่จะสวมเครื่องแบบหรือประดับเครื่องหมายของเจ้าพนักงาน หรือใช้ตำแหน่ง ยศ หรือเครื่องราชอิสริยาภรณ์ หรือสิ่งใดหมายถึงเครื่องราชอิสริยาภรณ์ กระทำการเช่นนี้เพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด ๒
ความผิดล่อลวงตำแหน่งหน้าที่

มาตรา ๑๖๐ ผู้ใด เป็นเจ้าพนักงานในหน้าที่ ชื่อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สิน ยักยอกทรัพย์สินนี้ หรือทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนี้เสีย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 140 ผู้ใดเป็นเจ้าของกิจการที่มีหน้าที่ดูแลรักษาทรัพย์สินหรือเอกสารใด กระทำ การ ตีพิมพ์ข้อความที่ โฆษณ ก่อความเสียหาย หรือทำให้ไรประโยชน์ หรือโดยมีเจตนาในผู้อื่นกระทำความผิด ซึ่งการ หรือเครื่องหมายอื่น เจ้าของกิจการ โคมระยัมหรือความหมายอื่นที่ทรัพย์สินหรือเอกสารนั้น การปฏิบัติกิจการความหมายที่ เพื่อเป็นหลักฐานในการฟ้องหรือร้องดำเนิน ค่องระวางโทษจาก ผู้เสียหาย หรือรับ ไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท หรือห้าถึงหมื่น

มาตรา 141 ผู้ใดเป็นเจ้าของกิจการที่มีหน้าที่รักษาหรือควบคุมรักษาทรัพย์สินของราชการ หรือของผู้อื่น กระทำ การ ตีพิมพ์ข้อความที่โดยใส่ถ้อยคำหรือรอยตราในหรือโดย แยกอื่นในผู้อื่นกระทำความผิดนั้น โคมระยัมหรือความหมายอื่นที่ทรัพย์สินหรือเอกสารนั้น ค่องระวาง โฆษณ จาก ไม่เกินห้าหมื่น หรือรับ ไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท หรือห้าถึงหมื่น

มาตรา 142 ผู้ใดเป็นเจ้าของกิจการที่มีหน้าที่ทำ การลด หรือควบคุมรักษาเอกสาร ทรัพย์สินหรือเอกสารโดยอาศัยโอกาสที่ตนมีหน้าที่นั้น ค่องระวาง โฆษณ จาก ไม่เกินสิบบน และ รับ ไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา 143 ผู้ใดเป็นเจ้าของกิจการในการทำเอกสาร ทรัพย์สินหรือเอกสารหรือการ รวบรวมในเอกสารความหมายที่ กระทำ การ ดังต่อไปนี้

- (1) รับรองเป็นหลักฐานโดยความเท็จว่าตนได้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้น ในการปฏิบัติกิจการความหมายที่ หรือว่าการอย่างใดอย่างหนึ่งใดกระทำความผิด
- (2) รับรองเป็นหลักฐานว่าได้มีการแจ้งซึ่งข้อความอันมิได้มีการแจ้ง
- (3) ละเว้นไม่บอกข้อความซึ่งตนมีหน้าที่ต้องรับจด หรือจากเปลี่ยนแหล่งข้อความ เช่น ภาษี หรือ
- (4) ถ้อยคำวิบัติ ๆ รับรองเป็นหลักฐานโดยความเท็จซึ่งข้อเท็จจริงอัน เอกสารนั้น ผู้พิสูจน์ความจริงแห่งข้อเท็จจริงนั้น ค่องระวาง โฆษณ จาก ไม่เกินเจ็ดหมื่น และรับ ไม่เกินสามพันห้าร้อยบาท

มาตรา 144 ผู้ใดเป็นเจ้าของกิจการที่มีหน้าที่ในการไปรษณีย์ โทรเลข หรือโทรศัพท ทรัพย์สินหรือเอกสารดังต่อไปนี้โดยมีโทษ

- (1) เปิด หรือขโมยในผู้อื่นเปิดจดหมาย โทรเลข หรือสิ่งอื่นที่ส่งทาง ไปรษณีย์
- (2) ทำลายหรือทำให้สูญหาย หรือขโมยในผู้อื่นทำลาย หรือทำให้สูญหายซึ่ง จดหมาย โทรเลข หรือสิ่งอื่นที่ส่งทาง ไปรษณีย์
- (3) ถัก ส่งให้ผิดทาง หรือส่งให้แก่บุคคลซึ่งรู้ว่ามิใช่เป็นผู้ควรรับซึ่งจดหมาย โทรเลข หรือสิ่งอื่นที่ส่งทาง ไปรษณีย์ หรือ
- (4) เปิด देखข้อความที่ส่งทาง ไปรษณีย์ ทางโทรเลข หรือ ทางโทรศัพท ค่องระวาง โฆษณ จาก ไม่เกินห้าหมื่น หรือรับ ไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท หรือห้าถึงหมื่น

มาตรา 145 ผู้ใดเป็นเจ้าของกิจการ หรือ อำนวยการ ความลับในราชการ กระทำโดย
ประการใด ๆ อันมีข้อความตามที่ผู้ต้นกล่าวความลับนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
หรือปรับ ไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 146 ผู้ใดเป็นเจ้าของกิจการมีหน้าที่ปฏิบัติราชการ ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือ
คำสั่งซึ่งคำสั่งแห่งสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามกฎหมาย มุ่งกีดกันหรือขัดขวางมิให้ราชการ เป็นไปตาม
กฎหมายหรือคำสั่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับ ไม่เกินห้าร้อยบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 147 ผู้ใดเป็นเจ้าของกิจการสมคบกันซึ่งนอกเหนือไป ละสิ่งงาหรือกระทำการ
การอย่างใด ๆ เพื่อให้งานหยุดชะงักหรือเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับ
ไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดนี้ใดกระทำการเพื่อให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงในกฎหมายแห่งรัฐ หรือเพื่อ
บังคับรัฐบาลหรือมีฐานะประชาชน ผู้กระทำความผิดระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับ ไม่เกินห้าพัน
บาท

กัญฉะ 3

ความผิดเกี่ยวกับความการ บุคคลิธรรม

หมวด 1

ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการบุคคลิธรรม

มาตรา 148 ผู้ใดให้ ขอลา หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงาน
งานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน เพื่อจงใจให้ละเว้นหรือกระ
การกระทำใดในตำแหน่ง หรือในกระทำการใดอันมีข้อความตามที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
เจ็ดปี และปรับ ไม่เกินสามพันห้าร้อยบาท

มาตรา 149 ผู้ใดไม่ยอมรับหรือหลีกเลี่ยงเพื่อไม่รับหมายหรือคำสั่งของพนักงาน
สอบสวน หรือพนักงานอัยการ ซึ่งออกตามกฎหมายให้ผู้นั้นมา ให้ตอบคำหรือ ให้อุปสรรคหรือพินัย
หรือเอกสารใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับ ไม่เกินสองร้อยบาท หรือทั้ง
จำทั้งปรับ

มาตรา 150 ผู้ใดไม่ยอมรับหรือหลีกเลี่ยงเพื่อไม่รับหมายของศาลซึ่งพนักงาน
เจ้าหน้าที่เป็นผู้ส่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับ ไม่เกินสามร้อยบาท หรือทั้ง
จำทั้งปรับ

มาตรา 151 ผู้ใดชักชวนผู้อื่นด้วยคำขู่ข่มขู่ตามกฎหมายของพนักงานสอบสวน หรือพนักงาน
อัยการ ซึ่งให้มาเพื่อให้หยุดค่า คอระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสอง
ร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 152 ผู้ใดชักชวนผู้อื่นด้วยคำขู่ข่มขู่ตามกฎหมายของพนักงานสอบสวน หรือพนักงาน
อัยการ ซึ่งให้ส่งหรือจัดการส่งทรัพย์สินหรือเอกสารใด ให้สาบสูญ ฝังดิน หรือให้หยุดค่า
คอระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 153 ผู้ใดชักชวนหรือล่อลวงของฝากให้มาเบิกความ หรือให้ส่งทรัพย์สิน
หรือเอกสารใดในการพิจารณาคดี คอระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสาม
ร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 154 ผู้ใดชักชวนคำสั่งฝากให้สาบสูญ ฝังดิน หรือเบิกความ คอระวาง
โทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 155 ผู้ใดแจ้งข้อความอันเกี่ยวกับความผิดอาญาโดยรู้ว่าเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงาน
ผู้สอบสวนสืบคดีอาญา พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ ซึ่งอาจทำให้ผู้อื่นหรือประชาชน
เสียหาย คอระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 156 ผู้ใดรู้ว่ามีคดีการกระทำความผิดเกิดขึ้น แจ้งความแก่เจ้าพนักงาน
ผู้สอบสวนสืบคดีอาญาหรือพนักงานสอบสวนว่าคดีการกระทำความผิด คอระวางโทษจำคุก
ไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 157 ถ้าการแจ้งข้อความตามมาตรา 155 หรือการแจ้งข้อความตาม
มาตรา 156 เป็นการเพื่อจะแกล้งให้บุคคลใดต้องรับโทษหรือรับโทษหนักขึ้น หรือต้องถูกบังคับ
ความวิบัติการ เพื่อความประสงค์อื่น ผู้กระทำความผิดโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินสองพัน
บาท

มาตรา 158 ผู้ใดเอาความที่รู้ว่าเท็จฟ้องผู้อื่นต่อศาลว่ากระทำความผิดอาญาหรือ
ว่ากระทำความผิดอาญาแรงกว่าที่เป็นความจริง คอระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่
เกินสองพันบาท

มาตรา 159 ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา 156 แล้วถูกโทษจำคุกและขอ
ถอนฟ้องหรือแก้ฟ้องก็มีค่าศึกษาวิชา ให้ศาลลงโทษหนักกว่าที่กำหนดไว้ หรือศาลจะ
มีลงโทษหนักก็ได้

มาตรา 160 ผู้ใดเบียดความใน การพิจารณาคดี โดยเอาความที่รู้ว่าเท็จนำมาแสดงต่อศาล ศาลว่า—เท็จนั้น เป็นข้อสำคัญในคดี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดดังกล่าวในวรรคก่อน โจรจะทำใน การพิจารณาที่อภาค ผู้กระทำความผิดจะโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินสามพันห้าร้อยบาท

มาตรา 161 ผู้ใดซึ่งเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน ให้เบียดข้อความหรือความหมายใด แก่คนแก่ข้อความหรือความหมายที่ผิดไป ในข้อสำคัญ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 162 ผู้ใดทำข้อพิสูจน์เท็จ เพื่อให้พนักงานผู้ใดจะอาศัยส่วนคดีอาญาหรือคดีแพ่ง ส่วนหนึ่ง ข้อเท็จจริงที่ความผิดอาญาอย่างใด เกิดขึ้นหรือเชื่อว่าความผิดอาญาที่เกิดขึ้นร้ายแรงกว่าที่เป็นความจริง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 163 ผู้ใดนำสืบ หรือแสดงชื่อยานหลักฐานซึ่งรู้ว่า—เท็จใน การพิจารณาคดี เป็นชื่อยานหลักฐานในข้อสำคัญในคดีนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดดังกล่าวในวรรคก่อน โจรจะทำใน การพิจารณาที่อภาค ผู้กระทำความผิดจะโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินสามพันห้าร้อยบาท

มาตรา 164 ถ้ากระทำความผิดตาม มาตรา 157 มาตรา 158 มาตรา 159 มาตรา 160 มาตรา 161 หรือมาตรา 163

(1) เป็นการกระทำในกรณีแห่งข้อหาว่าผู้ใดกระทำความผิดที่ระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีขึ้นไป ผู้กระทำความผิดจะโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสามพันห้าร้อยบาท

(2) เป็นการกระทำในกรณีแห่งข้อหาว่าผู้ใดกระทำความผิดที่ระวางโทษถึงประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต ผู้กระทำความผิดจะโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสี่ปี และปรับตั้งแต่พันบาทถึงห้าพันบาท

มาตรา 165 ผู้ใดกระทำความผิดตาม มาตรา 160 หรือมาตรา 161 แก่ผู้คนใดคนหนึ่ง และกลับแจ้งความจริงต่อศาลหรือเจ้าพนักงานก่อนจนคว่าเบียดความหรือก่อการผิด ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

มาตรา 166 ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา 163 มาตรา 161 หรือมาตรา 163 แล้วถูกโทษ และกลับแรงความจริงต่อศาล หรือเจ้าพนักงานคุมประพฤติตามคำแนะนำของศาลในคราวเดิมที่ถูกระทำ ให้ศาลลงโทษโดยคำพิพากษาว่าจำคุกไม่เกินสองปี โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี

มาตรา 167 ผู้ใดเพื่อจะช่วยเหลือผู้หนีโทษหรือหนีโทษโดยลง ทำลาย ข้อหาเอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือไต่ประ โยชนซึ่งพระยามหัทธิน ในการกระทำความผิด ต้องระวางโทษจำคุกไม่ เกินสามปี หรือปรับ ไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 168 ผู้ใด ทำลาย ข้อหาเอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือไต่ประ โยชนซึ่งพระยามหัทธิน ในการพิจารณาพิพากษาคดี ต้องระวางโทษจำคุกไม่ เกินสามปี หรือปรับ ไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 169 ผู้ใดทำลาย ข้อหาเอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือไต่ประ โยชนซึ่งพระยามหัทธิน ในการพิจารณาพิพากษาให้ปรับ ต้องระวางโทษจำคุกไม่ เกินสามปี หรือปรับ ไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 170 ผู้ใด เพื่อจะกีดกันให้การ เป็นไปตามคำพิพากษาหรือ คำสั่งของศาล ทำลาย ข้อหาเอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือไต่ประ โยชนซึ่งพระยามหัทธิน หรือทำ ความที่จะถูกยึดหรืออายัด ต้องระวางโทษจำคุกไม่ เกินสามปี หรือปรับ ไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 171 ผู้ใดทำลาย ข้อหาเอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือไต่ประ โยชนซึ่งพระยามหัทธิน หรือเอกสาร โฉนดของผู้อื่น ในประการที่ จะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่ เกินสามปี และปรับ ไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท

มาตรา 172 ผู้ใดช่วยผู้อื่นซึ่งตนรู้ว่า เป็นผู้กระทำความผิดอันมิใช่ความผิดกฎหมายไม่ ในคดีโทษ โดยให้ที่พักแรมซ่อน หรือโดยซ่อน หรือช่วยผู้อื่นด้วยประการใดไม่ ให้ถูกจับกุม ต้องระวางโทษจำคุกไม่ เกินสามปี หรือปรับ ไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 173 ผู้ใดหลบหนีไป ระหว่างที่ถูกคุมขังตามอำนาจของศาลหรือของ เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญาหรือพนักงานสอบสวนของกระทรวงมหาดไทย เกินสามปี หรือปรับ ไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดดังกล่าวมาในวรรคก่อน ถูกกระ ทำโดยเหตุที่คุมขังหรือโดยใช้กำลัง ทรัพย์ ร้าย หรือโดยสมคบกัน ซึ่งมีเหตุมี ฐานจนถึงแก่สาบคนขึ้นไป ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษ จำคุกไม่ เกินห้าปี หรือปรับ ไม่ เกินสองพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
→ หรือโดยเหตุที่กลัวจะใส่เกล้าจึงมีเหตุ ร้าย

มาตรา 174 ผู้ใดกระทำความผิดประการใดโดยมีเจตนา ให้ผู้อื่นถูกคุมขังตามอำนาจของ ศาลหรือของ เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญาหรือพนักงานสอบสวน นอกจากนั้นจากการคุมขัง ใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่ เกินห้าปี หรือปรับ ไม่ เกินสองพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้แทนผู้พ้นจากการคุมขัง ไม่นับ เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาจากศาลใดศาลหนึ่งให้
ลงโทษประหารชีวิต จากคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกถึงแก่สิ้นอายุขัย หรือมีจำนวนถึงแล้วสามคนนับ
ไม่ ผู้กระทำความผิดจะวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สามร้อยบาทถึงสามพัน
ห้าร้อยบาท

ถ้าความผิดดังกล่าวมาในสองวรรคก่อน โทษระงับโทษจำคุกไว้ชั่วคราว ภายหลังจากที่
จะใช้โทษประหารชีวิต ภาย ผู้กระทำความผิดจะวางโทษหนักกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้ถึงหนึ่ง

มาตรา 175 ผู้ใดให้พยาน orton หรือช่วยด้วยประการใดให้ผู้ซึ่งตนรู้ว่าเป็นผู้
หลบหนีจากการคุมขังตามอำนาจของศาลหรือของเจ้าพนักงานผู้เฝ้าจำคุกมีส่วนคดีอาญา หรือ
พนักงานสอบสวนเพื่อไปให้ถูกจับกุม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพัน
ห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 176 ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวมาในมาตรา 167 มาตรา 172
หรือมาตรา 175 เป็นการกระทำเพื่อช่วยบิดา มารดา บุตร สามีหรือภรรยาของผู้กระทำความผิด
จะไม่ลงโทษถึงได้

มาตรา 177 ผู้ใดต้องคำพิพากษาห้ามเข้าเขตที่กำหนดตามมาตรา 30 เข้าไปใน
เขตที่กำหนดนั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 178 ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งหรือคำสั่งศาลซึ่งได้สั่งไว้ในคำพิพากษาคตามมาตรา 30
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 179 ผู้ใดใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย
ให้ประหัยชนหรือมีอันจะใหม่ระงับโทษไปเพื่อถ่วงเหนี่ยวหรือชักขวางการตายตลอดกาลของผู้กระทำความ
ผิดเนื่องจากคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสาม
ร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 180 ผู้ใดอุทธรณ์ศาล หรืออุทธรณ์พิพากษาในการพิจารณารื้อคดีพิพากษาคดีหรือ
กระทำความผิดซึ่งการพิจารณารื้อคดีพิพากษาของศาล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือ
ปรับไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 181 ผู้ใดปลอมฝัง ซ่อน บ้าย หรือทำลายศพหรือส่วนของศพเพื่อปิดบังการ
เกิด การตาย หรือเหตุแห่งการตาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าร้อย
บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด ๒

ความผิดก่อความเสียหายในการยุติธรรม

มาตรา 182 ผู้ใดเป็นเจ้าของกิจการที่มีอำนาจสืบสวนคดีอาญาหรือจัดการให้เป็นไปตามหมายจับ หมายค้น หรือหมายคน หรือเป็นพนักงานสอบสวน ใช้อำนาจในส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดของอำนาจ หรือโดยกลลวงบุคคลใด ๆ ของระหว่างโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินสามพันห้าร้อยบาท

มาตรา 183 ผู้ใดเป็นเจ้าของกิจการที่มีอำนาจสืบสวนคดีอาญาหรือเป็นพนักงานสอบสวน ใช้อำนาจนี้ในทางอันมิชอบ

(1) ผู้ซึ่งจะกระทำเป็นการอย่างหนึ่งอย่างใดในบุคคลหนึ่งบุคคลใดถูกฟ้องหรือถูกตั้งโทษ หรือ

(2) ผู้ซึ่งใช้หรือใช้กำลังประทุษร้ายข่มขู่ในบุคคลหนึ่งบุคคลใดให้กระทำการหรือไม่กระทำการใด ๆ หรือจ่ายยอมต่อสิ่งใด ๆ
ของระหว่างโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท

มาตรา 184 ผู้ใดเป็นเจ้าของกิจการที่มีอำนาจสืบสวนคดีอาญาหรือจัดการให้เป็นไปตามหมายอาญา หรือเป็นพนักงานสอบสวน ใช้อำนาจนี้ในทางอันมิชอบ

(1) ข่มขู่ในบุคคลหนึ่งบุคคลใด โดยผู้ซึ่งใช้กำลังหรือข่มขู่มาเพื่อให้ได้มาซึ่งคำรับสารภาพ หรือถ้อยคำอย่างอื่น หรือ

(2) ทรมาณหรือกระทำการทารุณต่อบุคคลผู้ถูกคุมขัง
ของระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 185 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 183 หรือมาตรา 184 เป็นเหตุให้บุคคลหนึ่งบุคคลใด

(1) รัยสิทธิราชการสิทธิ ผู้กระทำความผิดของระหว่างโทษจำคุกถึงแก่สองปีถึงสิบปี และปรับไม่เกินห้าพันบาท

(2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดของระหว่างโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกถึงแก่สิบปีถึงยี่สิบปี

มาตรา 186 ผู้ใดเป็นเจ้าของกิจการในตำแหน่งพนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวน กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด ๆ ในตำแหน่งอันเป็นการมิชอบ เพื่อจะช่วยเหลือบุคคลหนึ่งบุคคลใดมิให้ต้องโทษ หรือให้รับโทษน้อยลง ของระหว่างโทษจำคุกถึงแก่แก่เดือนถึงเจ็ดปี และปรับถึงแก่สามร้อยบาทถึงสามพันห้าร้อยบาท

จากการกระทำหรือไมกระทำนั้นเป็นการเพื่อจะแปลงในบุคคลหนึ่งบุคคลใดคือยังมีโทษหรือยังมีโทษหนักขึ้น หรือต้องถูกบังคับความวิधिकार เพื่อความแปลกกัน ผู้กระทำต้องระวางโทษจากตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 167 ผู้ใดเป็นเจ้าของในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน เรียบกรับ หรือยอมรับ หรือขัดขืนหรือประวิงไม่ถือเอาใตสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบเพื่อกระทำการหรือไมกระทำอย่างใดในตำแหน่งเวลาดังนั้นจะชอบหรือมิชอบก็ตาม กวามหน้าที่ ต้องระวางโทษจากตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 168 ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน กระทำการหรือไมกระทำอย่างใด ๆ ในตำแหน่งโดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์ส่วนตัวใดหนึ่งคนใด เรียบกรับ หรือยอมรับไว้ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งนี้ ต้องระวางโทษจากตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 169 ผู้ใดเป็นเจ้าของหน้าที่ปฏิบัติราชการ ให้เห็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล คำสั่งของศาล บังคับหรือขัดขวางมิให้การ เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 160 ผู้ใดเป็นเจ้าของตำแหน่งหน้าที่ควบคุมดูแลผู้ต้องขังคุมขังคน อำนาจของศาลหรือของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา หรือพนักงานสอบสวน กระทำการกัวยประการใด ๆ ในผู้ต้องขังในระหว่างคุมขังนั้นหลุดพ้นจากที่คุมขังไป ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงสามพันห้าร้อยบาท

ถ้าผู้หลุดพ้นจากที่คุมขังไปนั้น เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาของศาลใดศาลหนึ่งให้ลงโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป หรือมีจำนวนถึงแสนคนขึ้นไป ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา 1๘1 ถ้าการกระทำความผิดกล่าวในมาตรา 1๘๐ เป็นการกระทำโดยปรมาท
 บุคคลของกระทรวงมหาดไทยจากใบเก็บสอมี หรือปรมีไม่เก็บหนึ่งพันบาท หรือห้าพันบาท
 ถ้าผู้ถูกลงโทษจากการคุมขังไปถวายการกระทำโดยปรมาทนั้นเป็นบุคคลซึ่งถือองค์การพิพาทของ
 ของศาลากลางจังหวัดในจังหวัดนั้นหรือจังหวัดอื่นหรือจากทุกจังหวัดแต่มีห้ามขึ้นใหม่
 หรือมีจำนวนแห่งแรกสามคนขึ้นไป บุคคลของกระทรวงมหาดไทยจากใบเก็บสอมี หรือปรมีไม่เก็บหนึ่ง
 พันบาท อยมาท หรือห้าพันบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดจัดให้ไว้ด้วยผู้ถูกลงโทษจากการคุมขังนั้นมาภายในสามเดือน ในจังหวัด
 การลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดนั้น

ลักษณะ 4

ความผิดเกี่ยวกับศาสนาสนา

มาตรา 1๘๒ ผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ แก่วัดหรือสงฆ์อันเป็นที่เคารพในทาง
 ศาสนาของพุทธมโคธัมเป็นการเหยียดหยามศาสนาอัน ล่องระวางโทษจากใบเก็บสอมี หรือ
 ปรมีไม่เก็บหนึ่งพันบาท อยมาท หรือห้าพันบาท

มาตรา 1๘3 ผู้ใดก่อให้เกิดการวิวายขึ้นในที่ประชุมศาสนิกชนเวลาประชุมกัน
 เมื่อมีการหรือกระทำความผิดความศาสนาใด ๆ โดยชอบด้วยกฎหมาย ล่องระวางโทษจากใบ
 เก็บหนึ่งพันบาท หรือปรมีไม่เก็บห้าพันบาท หรือห้าพันบาท

ลักษณะ 5

ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน

มาตรา 1๘4 ผู้ใดเป็นสมาชิกของคณะบุคคลซึ่งมีกิจวิชีตงานเป็นการ และมีจุดประสงค์
 เพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมาย ผู้ใดกระทำความผิดฐานเป็นอั้งยี่ ล่องระวางโทษจากใบเก็บ
 สอมี และปรมีไม่เก็บสามพันบาท อยมาท

ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นหัวหน้า ผู้จัดการ หรือผู้มีตำแหน่งหน้าที่ในคณะบุคคลนั้น ผู้ใด
 ล่องระวางโทษจากใบเก็บสอมี และปรมีไม่เก็บหนึ่งพันบาท

มาตรา 195 ผู้ใดกระทำความผิดถึงแก่ความเสียหายแก่ผู้อื่นโดย
ความผิดที่ผิดกฎหมายในภาค ๒ นี้ และความผิดนั้นมิใช่ความผิดที่
ผิดกฎหมายเป็นข้อใจ หรือระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับ
หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับหรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับ
หรือจำคุกไม่เกิน

ถ้าเป็นการระบอบเพื่อกระทำความผิดที่ระวางโทษถึงประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต
หรือจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สามปีขึ้นไป ผู้กระทำความผิดจะระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับ
ตั้งแต่หนึ่งร้อยบาทถึงหนึ่งพันบาท

มาตรา 196 ผู้ใดกระทำความผิดถึงแก่ความเสียหายแก่ผู้อื่นโดย
ความผิดที่ผิดกฎหมายในภาค ๒ นี้ และความผิดนั้นมิใช่ความผิดที่
ผิดกฎหมายเป็นข้อใจ เว้นแต่ผู้ใดจะแสดงโดยชัดแจ้งว่าผู้กระทำความผิด
นั้นกระทำความผิดโดยเจตนา

มาตรา 197 ผู้ใด

- (1) จัดหาหรือจัดหาหรือจัดหาให้แก่อั้งยี่หรือสองใจ
- (2) จัดหาบุคคลให้เข้าเป็นสมาชิกอั้งยี่หรือพรรคพวกสองใจ
- (3) อุดหนุนอั้งยี่หรือสองใจโดยให้ทรัพย์สินหรือโดยประการอื่น หรือ
- (4) ช่วยจำแนบหรือช่วยอั้งยี่หรือสองใจ โดยมาโดยการกระทำความผิด
ต่อระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดตามเป็นอั้งยี่หรือสองใจ ผลตามความนี้

มาตรา 198 ถ้าสมาชิกอั้งยี่หรือพรรคพวกสองใจรวมหนึ่งคนใด ได้กระทำความผิด
ความมุ่งหมายของอั้งยี่หรือสองใจนั้น สมาชิกอั้งยี่หรือพรรคพวกสองใจอื่นใดที่อยู่ในขณะ
กระทำความผิด หรืออยู่ด้วยในขณะนั้น ได้มีการตกลงใจในกระทำความผิดนั้น และบรรดาหัวหน้า
ผู้จัดการ หรือผู้ทำหน้าที่ในอั้งยี่หรือสองใจนั้น ตลอดจนระวางโทษตามที่ผิดกฎหมายสำหรับความ
ผิดนั้นผู้ทุกคน

มาตรา 199 ผู้ใดกระทำความผิดเป็นปกติหรือเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นโดย
ความผิดที่ผิดกฎหมายในภาค ๒ นี้ และความผิดนั้นมิใช่ความผิดที่ผิดกฎหมายเป็นข้อใจ
สามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกิน

ถ้าการกระทำความผิดนั้น เป็นการกระทำความผิดเพื่อช่วยบิดา มารดา บุตร สามี หรือ
ภรรยาของผู้กระทำความผิดจะไม่ทรงโทษก็ได้

มาตรา 200 ผู้ใดมีส่วนร่วมตั้งแต่สองคนขึ้นไป ในทำสิ่งประทุษร้ายหรือเหตุความ
เสียหายถึงประทุษร้าย หรือการกระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดให้เกิดความเสียหายขึ้นในย่านเมือง
หรือระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกิน

ถ้าผู้กระทำความผิดคนใดคนหนึ่งมีอายุชด บรกราคผู้ถูกระทำความผิดต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นหัวหน้า หรือเป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนในการกระทำความผิด ผู้ใน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 301 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งผู้ที่มีอายุชดเพื่อกระทำความผิดตามมาตรา 300 ให้เลิกไม่ ผู้ใดไม่เลิก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ลักษณะ 6

ความผิดเกี่ยวกับราชการก่อให้เกิดภัยหรือรบกวนประชาชน

มาตรา 302 ผู้ใดกระทำให้เกิดเพลิงไหม้แก่ทรัพย์สินของผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุก หักแค้นก่อนถึงเจ็มี และปรับครึ่งแสนหรือมาชดถึงสามพันห้าร้อยบาท

มาตรา 303 ผู้ใดกระทำให้เกิดเพลิงไหม้แก่ทรัพย์สินดังต่อไปนี้ แม้เป็นทรัพย์สินของตนเอง

- (1) เคหะที่มีคนอยู่อาศัย
- (2) โรงเรือน เรือ หรือแท่นเป็นที่เก็บหรือที่ค้าสินค้า
- (3) โรงมหรสพหรือสถานที่ประชุม
- (4) โรงเรือนดีเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดินหรือเป็นสาธารณะสถาน หรือเป็นที่ หักหรือประกอบพิธีกรรมตามศาสนา
- (5) สถานีรถไฟ สถานีการบิน หรือที่จอดเทียบเรือสาธารณะ
- (6) อากาศยาน เรือกลไฟ หรือเรือยนต์หรือมีระวางตั้งแต่ท้ายขึ้นใบ หรือรถไฟ

ที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะ

ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับครึ่งแสนหรือมาชดถึงหนึ่งพันบาท

มาตรา 304 ผู้ใดกระทำความผิดเพื่อกระทำความผิดถึงกล่าวไว้ในมาตรา 303 หรือมาตรา 303 ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับพยายามกระทำความผิดนี้

มาตรา 205 ผู้ใดกระทำให้เกิดเพลิงไหม้แก่สิ่งใด ๆ หนึ่งเป็นของตนเองจนน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลอื่น หรือทรัพย์สินของผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สามร้อยบาทถึงสามพันห้าร้อยบาท

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในวรรคก่อน เป็นเหตุให้เกิดเพลิงไหม้แก่ทรัพย์สินของบุคคลอื่น หรือทรัพย์สินของผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินสามพันห้าร้อยบาท

มาตรา 206 ผู้ใดกระทำให้เกิดระเบิดจนน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลอื่น หรือทรัพย์สินของผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินสามพันห้าร้อยบาท

มาตรา 207 ผู้ใดกระทำให้เกิดระเบิดจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ทรัพย์สินดังกล่าไว้ในมาตรา 202 หรือมาตรา 203 ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตในมาตรา 202

มาตรา 208 ความผิดดังกล่าวในมาตรา 202 มาตรา 203 มาตรา 205 มาตรา 206 หรือมาตรา 207 นั้น ถ้าทรัพย์สินที่เป็นอันตรายหรือที่จะเป็นอันตรายเป็นเหตุซึ่งมีราคาแพงและการกระทำให้ไม่น่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลอื่น ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 209 ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรา 202 มาตรา 203 มาตรา 205 มาตรา 206 หรือมาตรา 207 เป็นเหตุใหญ่แก่คนจนถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าเป็นเหตุใหญ่แก่คนหรือทรัพย์สินของบุคคลอื่น ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามพันห้าร้อยบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 210 ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรา 202 มาตรา 203 มาตรา 205 มาตรา 206 หรือมาตรา 207 เป็นการกระทำโดยประมาทและเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของผู้อื่นเสียหายถ้าการกระทำโดยประมาทนี้โลกจะเป็นอันตรายแก่ชีวิตของบุคคลอื่น ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 211 ผู้ใดกระทำความผิดใด ๆ แก่โรงเรือน ตู้เรือ หรือรถเทียมเรือ ขุนทอจอตเรือ สิ่งปลูกสร้าง เครื่องจักร เครื่องกลสายไฟฟ้า หรือสิ่งอื่นใดไว้เพื่อป้องกัน อันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน จมน้ำจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 212 ผู้ใดเป็นผู้วิชาวินิจฉัยการออกแบบ ลวดลาย หรือทำฉากรถสร้าง ขนอมขมหรือรถยนต์อาคาร หรือสิ่งปลูกสร้างใด ๆ ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือวิธีการ ซึ่งประกาศ การนั้น ๆ โดยประการที่อาจเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ห้าปี หรือปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 213 ผู้ใดกระทำความผิดใด ๆ เพื่อให้เกิดอุบัติเหตุ หรือเพื่อให้เกิด ภัยของอาคาร ไซมัวซึ่งเป็นสาธารณูปโภค ถ้าการกระทำนั้นจะเป็นอันตรายแก่บุคคลอื่นหรือ ทรัพย์สินของผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสามพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในวรรคก่อนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่นหรือ ทรัพย์สินของผู้อื่น ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สาม ร้อยบาทถึงสามพันห้าร้อยบาท

มาตรา 214 ผู้ใดกระทำความผิดใด ๆ ให้ทางสาธารณะ ประชุมน้ำ ท่วม หรือ อันเป็นส่วนหนึ่งของทางสาธารณะ หรือที่พื้นล่างของอากาศขามอยู่ในลักษณะอันจะเป็นเหตุให้เกิด อันตรายแก่การจราจร ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี หรือปรับไม่เกินสองพันห้า ร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 215 ผู้ใดเอาสิ่งใด ๆ ฝักขวางทางรถไฟ หรือทางรถราง หรือทำให้ราง รถไฟ หรือทางรถราง หลุด หลวม หรือเคลื่อนจากที่ หรือกระทำความผิดซึ่งลักษณะจมน้ำจะเป็น เหตุให้เกิดอันตรายแก่การเดินรถไฟ หรือรถราง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สาม ร้อยบาทถึงสามพันห้าร้อยบาท

มาตรา 216 ผู้ใดกระทำความผิดใด ๆ ให้บรรยากาศ ฝุ่น สัตกาม หรือสิ่งอื่น ใดซึ่งจัดไว้เป็นสาธารณะเพื่อความปลอดภัยในการเดินเรือ หรือการเดินอากาศ อยู่ในลักษณะ อันจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่การเดินเรือ หรือการเดินอากาศ ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สาม ร้อยบาทถึงสามพันห้าร้อยบาท

มาตรา ๒๑๗ ผู้ใดกระทำความผิดใด ๆ ให้นายทานหนึ่งตั้งต่อไม่ได้อยู่ในลักษณะ
ดังนี้ จะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคล

- (๑) เรือเดินทะเล อากาศยาน รถไฟ หรือรถราง
- (๒) รถยนต์ ที่ใช้สำหรับการขนส่งสาธารณะ หรือ
- (๓) เรือกลไฟหรือรถยนต์มีระวางตั้งแค่น้ำขึ้น ไม่ใช้สำหรับการขนส่งสาธารณะ
คองระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สามร้อยบาทถึงสามพัน
บาท

มาตรา ๒๑๘ ผู้ใดในยานพาหนะรับจ้างขนส่งคนโดยสาร ให้นายทานหนึ่งไม่ปฏิบัติตาม
หรือการบรรทุกคนจะเป็นอันตรายแก่บุคคลในยานพาหนะนั้น คองระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี
หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑๙ ผู้ใดกระทำความผิดใด ๆ แก่สิ่งที่ใช้ในการผลิต หรือส่งกระแส
ไฟฟ้าหรือส่งน้ำ จนเป็นเหตุให้ประชาชนขาดความสะดวกหรือจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่
ประชาชน คองระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๒๐ ผู้ใดกระทำความผิดใด ๆ ในการสื่อสารสาธารณะทางไปรษณีย์
ทางโทรเลข หรือทางโทรศัพท์ซึ่งส่ง คองระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่ง
พันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๒๑ ผู้ใดปลอมปนอาหาร ยา หรือเครื่องดื่มโลกบรีโลกอื่นใดเพื่อบุคคลผู้
ดื่มโลกบรีโลก และการปลอมปนนั้นจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่สุขภาพ หรือรู้ก่อนว่าเป็น
ของเช่นนั้น ยังจำหน่ายหรือเสนอขายเพื่อบุคคลดื่มโลกบรีโลก คองระวางโทษจำคุกไม่เกินสาม
ปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๒๒ ผู้ใดเอาของที่มีพิษหรือสิ่งอื่นที่ จะเป็นอันตรายแก่สุขภาพ เจออง
ในอาหารหรือในน้ำซึ่งอยู่ในมือ สระ หรือที่ซึ่งมีใด ๆ และอาหารหรืออนันใดที่มีอยู่หรือจัดไว้
เพื่อประชาชนบริโภค คองระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สามร้อยบาท
ถึงห้าพันบาท

มาตรา ๒๒๓ ถ้าการกระทำตามมาตรามาตรา ๒๑๖ ถึง มาตรา ๒๒๒ เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำของระวาง โทษจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกถึงแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่พันบาท อยมาจนถึงหนึ่งหมื่นบาท

ถ้าเป็นเหตุให้บุคคลอื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำของระวาง โทษจำคุกถึงแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่พันบาทถึงห้าพันบาท

มาตรา ๒๒๔ ถ้าการกระทำดังกล่าไว้ในมาตรา ๒๑๖ ถึง มาตรา ๒๒๒ เป็นการกระทำโดยประมาท และไกลจะเป็นอันตรายแก่ชีวิตของบุคคลอื่น ผู้กระทำของระวาง โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ลักษณะ ๗

ความผิดเกี่ยวกับความผิดปลอมแปลง

หมวด ๑

ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา

มาตรา ๒๒๕ ผู้ใดปลอมเงินตราไม่ว่าจะเป็นเหรียญกระษาปณ์ สมบัติหรือสิ่งอื่นใด ซึ่งมีรัฐบาลออกใช้หรือให้อำนาจให้ออกใช้ หรือปลอมพิมพ์รัฐบาล หรือในลักษณะสำหรับยกออกเป็นทรัพย์สินอื่น ๆ ของระวาง โทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกถึงห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่พันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๖ ผู้ใดแปลงเงินตราหรือสิ่งใด ๆ ที่กล่าวในมาตรา ๒๒๕ ให้ผิดไปจากเดิมเพื่อให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีมูลค่าสูงกว่าจริง ของระวาง โทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกถึงห้าปีถึงยี่สิบปี หรือปรับตั้งแต่พันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๗ ผู้ใดกระทำความเท็จจริงให้เหรียญกระษาปณ์ซึ่งรัฐบาลออกใช้มีน้ำหนักคง ของระวาง โทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินสามพันห้าร้อยบาท

ผู้ใดนำเข้าไปในราชอาณาจักร นำออกใช้ หรือมีไว้เพื่อำออกใช้ ซึ่งเหรียญกระษาปณ์โดยรูปร่างเป็น เหรียญกระษาปณ์ที่มีผู้กระทำโดยเท็จจริงในน้ำหนักคง ความความในวรรคก่อน ของระวาง โทษเช่นเดียวกัน

มาตรา 228 ผู้ใดนำเข้าไปในราชอาณาจักรซึ่งสิ่งใด ๆ โดยรู้ว่าเป็นของปลอมหรือของแปลงก้ำมมาตรา 225 หรือมาตรา 226 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี

มาตรา 229 ผู้ใดมีไว้เพื่อนำออกให้ซึ่งสิ่งใด ๆ อันตนได้มาโดยรู้ว่าเป็นของปลอมหรือของแปลงก้ำมมาตรา 225 หรือมาตรา 226 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงเจ็ดพันห้าร้อยบาท

มาตรา 230 ผู้ใดได้มาซึ่งสิ่งใด ๆ โดยไม่รู้ว่าเป็นของปลอมหรือของแปลงก้ำมมาตรา 225 หรือมาตรา 226 ถ้าต่อมารู้ว่าเป็นของปลอมหรือของแปลงก้ำมเช่นนั้น ยังให้นำออกได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 231 ผู้ใดทำเครื่องมือหรือวัตถุสำหรับปลอมหรือแปลงสิ่งใด ๆ ที่กล่าวในมาตรา 228 หรือมีเครื่องมือหรือวัตถุเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองพันห้าร้อยบาท ถึงเจ็ดพันห้าร้อยบาท

มาตรา 232 ถ้าการกระทำความผิดในหมวดนี้เป็นการกระทำเกี่ยวกับเงินตราไม่ว่าจะเป็นเหรียญกระษาปณ์ ธนบัตร หรือสิ่งอื่นใด ซึ่งรัฐบาลต่างประเทศออกให้ หรือเสนาอำมาตย์ หรือเกี่ยวกับพันธบัตรรัฐบาลต่างประเทศหรือใบสำคัญสำหรับคอกเบี้ยพันธบัตรนั้น ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกหนึ่งถึงสองปี

มาตรา 233 ถ้าผู้ปลอมหรือแปลงสิ่งใด ๆ ที่กล่าวในมาตรา 225 มาตรา 226 โองการแห่งความผิดตามมาตรานี้จะเกี่ยวเนื่องกับสิ่งที่เป็นของปลอมหรือแปลงก้ำมที่ผิดคดีไว้ในหมวดนี้ด้วย โองการโทษผู้ผิดตามมาตรา 225 มาตรา 226 หรือมาตรา 228 แต่ละแห่งเดียว

มาตรา 234 ผู้ใดทำบัตรหรือโลหะตราอย่างใด ๆ ให้มีลักษณะและขนาดคล้ายคลึงกับสิ่งใด ๆ ที่กล่าวในมาตรา 225 หรือเจ้าหน้าที่หรือโลหะตราเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการจำหน่ายบัตรหรือโลหะตราดังกล่าวในวรรคก่อน เป็นการจำหน่ายโดยการทำออกให้ตั้งแต่สิ่งใด ๆ ที่กล่าวในมาตรา 225 ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด ๒

ความผิดเกี่ยวกับดวงตรา แสตมป์ และตัว

มาตรา ๒๓๕ ผู้ใดปลอมดวงตราแผ่นดิน รอยตราแผ่นดิน หัวพระ
พระบาทไชยย์ ตองระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองพันห้าร้อย
บาทถึงหมื่นบาท

มาตรา ๒๓๖ ผู้ใดปลอมดวงตราหรือรอยตราของทบวงทหาร เมือง หรือ
องค์การสาธารณะ หรือตองเจ้าพนักงาน ตองระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งถึงเจ็ดปี
และปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงสามพันห้าร้อยบาท

มาตรา ๒๓๗ ผู้ใดใช้ดวงตรา รอยตรา หรือพระปรมาภิไธย ดังกล่าว
มาในมาตรา ๒๓๕ หรือมาตรา ๒๓๖ โดยรู้ว่า เป็นดวงตรา รอยตรา หรือพระปรมา
ภิไธยปลอม ตองระวางโทษดังที่มีอัตราไว้ในมาตรานี้ ๆ

มาตรา ๒๓๘ ผู้ใดได้มาซึ่งดวงตราหรือรอยตราดังกล่าวในมาตรา
๒๓๕ หรือมาตรา ๒๓๖ ซึ่งเป็นดวงตราหรือรอยตราอันแท้จริง และใช้ดวงตรา
หรือรอยตรานั้นโดยมิชอบในประการที่นำจะทำให้ผู้อื่นหรือประชาชนเสียหาย ตอง
ระวางโทษสองในสามส่วนของโทษที่มีอัตราไว้ในมาตรา ๒๓๕ หรือมาตรา ๒๓๖ นั้น

มาตรา ๒๓๙ ผู้ใดปลอมแสตมป์รัฐบาลซึ่งใช้สำหรับทหารไปรษณีย์ ภา
ษาหรือคำธรรมเนียม หรือแสตมป์เงินว่าไม่มีให้ถือไปจากเดิม เพื่อให้อื่น
เชื่อว่าไม่มีค่าสูงเกินความจริง ตองระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่
ห้าร้อยบาทถึงสองพันห้าร้อยบาท

มาตรา ๒๔๐ ผู้ใดนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งแสตมป์โดยรู้ว่าเป็น
ของปลอมหรือของปลอมตามความในมาตรา ๒๓๙ ตองระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่ง
ถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงสามพันห้าร้อยบาท

มาตรา ๒๔๑ ผู้ใดสมยอม หรือระพาค้ายบัตรตราใด ๆ แสตมป์
รัฐบาลดังกล่าวในมาตรา ๒๓๙ ซึ่งมีเครื่องหมายหรืออักษรระพาค้างใดแสดงว่า
ได้ไม่แท้แล้ว เพื่อให้ใครได้ถือ ตองระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน
หนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 242 ผู้ใดใช้ ข้าย หรือเสนอขาย แสตาม โดยรูวว่าเป็นอันเกิดจากการกระทำดังกล่าวในมาตรา 239 หรือมาตรา 241 ไม่ว่าการกระทำตามมาตรานั้น ๆ จะก่อกระทำภายในหรือนอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 243 ผู้ใดปลอมตัวโดยสารซึ่งใช้ในราชการขนส่งสาธารณะเปลี่ยนแปลงตัวเช่นว่านี้ไปจากเดิมเพื่อล่อหลอผู้อื่น เชื่อว่ามีมูลค่าสูงกว่าจริง หรือล่อน หรือกระทำความประทุรโทษ ๆ แก่ตัวเช่นว่านี้ซึ่งมีเครื่องหมาย หรือทำนองท่าอย่างใดแสดงว่าใช้ไม่ไค้แล้ว เพื่อให้ใช้ไค้ขึ้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 244 ถ้าการกระทำตามมาตรา 243 เป็นการกระทำเพื่อรับตัวที่จำหน่ายแก่ประชาชนเพื่อนำเข้าสถานที่ใด ๆ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 245 ผู้ใดใช้ ข้าย หรือเสนอขาย ที่อันเกิดจากการปลุกความผิดตามมาตรา 243 หรือมาตรา 244 โดยรูวว่าเป็นของเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 246 ผู้ใดทำเครื่องหมายหรือวัตถุสำหรับปลอมหรือแปลงสิ่งใดที่กล่าวในมาตรา 239 มาตรา 243 หรือมาตรา 244 หรือมีเครื่องหมายหรือวัตถุเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 247 ถ้าการกระทำทั้งกล่าวในมาตรา 239 มาตรา 241 มาตรา 242 หรือมาตรา 246 เป็นการกระทำเกี่ยวกับสมุดบัญชีกลางประจำผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษตั้งึ่งของโทษที่มีบัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ

มาตรา 248 ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา 235 มาตรา 236 มาตรา 239 มาตรา 241 มาตรา 243 มาตรา 244 หรือมาตรา 247 ได้กระทำความผิดตามมาตรารัฐอื่นที่มีบัญญัติไว้ในหมวดนี้ขึ้น เกี่ยวกับสิ่งที่เกิดจากการกระทำตามความผิดนี้ด้วย โทษลงโทษนั้นตามมาตรา 235 มาตรา 236 มาตรา 239 มาตรา 241 มาตรา 243 มาตรา 244 หรือมาตรา 247 แต่เพียงเดียว

หมวด 3
ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร

มาตรา 249 ผู้ใดทำเอกสารปลอมขึ้นทั้งฉบับหรือแค่ส่วนหนึ่งส่วนใด
เดิม หรือคัดลอกข้อความหรือแก้ไขด้วยประการใด ๆ ในเอกสารที่แท้จริง หรือประทับ
ตราปลอม หรือลงลายมือชื่อปลอมในเอกสาร โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหาย
แก่ผู้อื่นหรือประชาชน ถ้าใครกระทำเพื่อให้ผู้อื่นซึ่งผู้ใดทรงเชื่อว่าเป็น เอกสารที่แท้จริง
ยืนยันกระทำความผิดฐานปลอมเอกสาร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับ
ไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดถอนข้อความลงในแผ่นกระดาษหรือวัตถุอื่นใดซึ่งมีลายมือชื่อของ
ผู้อื่น โดยไม่ได้ได้รับความยินยอมหรือโดยฝ่าฝืนคำสั่งของผู้นั้น ถ้าใครกระทำเพื่อ
นำเอาเอกสารนั้นไปใช้ในกิจการที่อาจเกิดเสียหายแก่ผู้อื่นซึ่งผู้ใดทรงเชื่อว่าเป็น
ให้ถือว่าผู้นั้นปลอมเอกสาร ต้องระวางโทษเช่นนี้

มาตรา 250 ผู้ใดปลอมเอกสารสิทธิ หรือเอกสารราชการ ต้อง
ระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองพันห้า
ร้อยบาท

มาตรา 251 ผู้ใดปลอมเอกสาร ดังต่อไปนี้

- (1) เอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการ
- (2) พินัยกรรม
- (3) ใบหุ้น ใบหุ้นกู้ ใบสำคัญของใบหุ้นหรือใบหุ้นกู้ หรือ
- (4) ศิวเงิน

ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาท
ถึงห้าพันบาท

มาตรา 252 ผู้ใดแจ้งให้เจ้าพนักงานผู้กระทำความผิดมาพักข้อ
ความซึ่งผู้นั้นเป็นเจ้าลงในเอกสารมหาชน หรือเอกสารราชการ ซึ่งปวิศฤประสงค์
สำหรับใช้เป็นพยานหลักฐาน โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 253 ผู้ใดใช้หรืออ้างเอกลสารอันเกิดจากกรรมกระทำตาม
ตามมาตรา 249 มาตรา 250-มาตรา 251 หรือมาตรา 262 โดยรู้ว่าเป็นของ
คนอื่น ในประการที่ว่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำผิดความผิดก่อน เป็นผู้ปลอมเอกลสารนั้น หรือเป็นผู้
แจ้งให้เจ้าหน้าที่งานจากข้อความนั้นเอง ให้ลงโทษตามมาตรานี้ในทางเดียว

มาตรา 254 ผู้ใดในทางประทุษร้ายงานในวิชาแพทย์ กฎหมาย
ปศุสัตว์ หรือวิชาที่อื่นใด ทำการรับรองเป็น เอกลสารซึ่งรู้ว่าเป็นเท็จโดยประการที่
น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี
หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดโดยทุจริตใช้หรืออ้างคำรับรองอันเกิดจากกรรมกระทำตามผิด
ความผิดก่อนโดยรู้ว่าเป็นของผู้อื่น ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

ลักษณะ อ

ความผิดเกี่ยวกับการค้า

มาตรา 255 ผู้ใดใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ซึ่ง เครื่องชั่ง เครื่องตวง หรือ
เครื่องวัด โดยรู้หรือว่าเครื่องนั้นผิดสักรูปเพื่อเอาเปรียบในการค้าหรือมีเครื่องชั่ง
เครื่องตวงหรือเครื่องวัดเป็นของตนเองเพื่อขาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน
หนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 256 ผู้ใดขายของโดยหลอกลวงด้วยประการใด ๆ ในผู้ซื้อ
หนึ่งชื่อในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ หรือปริมาณแห่งของนั้นอันเป็นเท็จ ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความผิดความผิดกรณีนี้เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา 257 ผู้ใด

(1) เอาชื่อ รูปหรือประติมากรรม หรือข้อความใด ๆ ในการประ
ทำของผู้อื่นมาใช้หรือทำให้ปรากฏที่สินค้า ยี่ห้อ วัตถุที่พิมพ์หรือแจ้งความ หมาย
แลธงการค้า จกนหมายเกี่ยวกับการค้า หรือสิ่งอื่นที่ตนเองเคยใช้เป็น เพื่อให้เห็นหลงเข้าใจ
เป็นสินค้าหรือการค้าของผู้อื่นนั้น

(2) เปลี่ยนป้าย แถวจัดหน้าร้าน รูปอาคารภายนอก เครื่องหมาย
แห่งสถานที่หรือสิ่งอื่นที่มองเห็น เดียวกันจนคนมาจะหลง เชื่อว่าสถานที่แท้จริงของถนน
สถานที่แท้จริงของผู้คนที่ตั้งอยู่ในใกล้เคียง

(3) โฆษณาพรทลายซึ่งข้อความเท็จเพื่อหวังเสียความเชื่อถือในสถานที่
ที่แท้จริง สินค้า อุตสาหกรรม หรือพาณิชย์แท้จริงของผู้ใดผู้หนึ่ง โดยมุ่งประโยชน์แก่การ
ค้าของตน

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา 258 ผู้ใดปลอมเครื่องหมายการค้าของผู้หนึ่งซึ่งได้จดทะเบียน
แล้ว ไม่ว่าจะได้จดทะเบียนภายในหรือนอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 259 ผู้ใดเลียนเครื่องหมายการค้าของผู้หนึ่งซึ่งได้จดทะเบียน
แล้ว ไม่ว่าจะได้จดทะเบียนภายในหรือนอกราชอาณาจักร เพื่อให้เห็นหลงเชื่อว่าเป็น
เครื่องหมายการค้าของผู้หนึ่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน
ห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 260 ผู้ใดนำเข้ามาในราชอาณาจักร ชายหรือเสนอบชายซึ่ง
สินค้าโดยรู้ว่าเป็นสินค้าที่มีชื่อ รูปรอยประติมากรรมหรือข้อความใด ๆ ดังมีฉฉฉฉฉฉ
มาตรา 257 (1) หรือโดยรู้ว่าเป็นสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมหรือเลียน
เครื่องหมายการค้าของผู้หนึ่งตามความในมาตรา 258 หรือมาตรา 259 ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีในมาตรานี้ ๆ

บทประ ๑

ความผิดเกี่ยวกับเพศ

มาตรา 261 ผู้ใดข่มขืนจำคุกหรือข่มขืนซึ่งมีอายุของครบโดยผู้ซึ่งด้วย
ประการใด ๆ หรือใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยวิธีอื่นใดในภาวะที่ไม่สามารถดิ้น
ได้ หรือโดยทำให้หญิงเข้าใจผิดว่าเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่
หนึ่งถึงสี่ปี และปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงพันบาท

มาตรา 262 ผู้ใดฆ่าเราเด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี ก่องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบสองปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงพันบาท

มาตรา 263 ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรานี้โดยรู้หรือโดยประมาทใด ๆ หรือเผลอทำถึงประทุษร้าย หรือโดยบุคคลอื่นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าเป็นบุคคลอื่น ก่องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 264 ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรานี้โดยเจตนาโดยรู้หรือโดยประมาทใด ๆ หรือเผลอทำถึงประทุษร้าย หรือโดยบุคคลอื่นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ ก่องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าในกรณีกระทำความผิดตามวรรคก่อน ผู้กระทำโดยรู้หรือโดยประมาทใด ๆ หรือเผลอทำถึงประทุษร้าย หรือโดยเจตนาโดยรู้หรือโดยประมาทใด ๆ หรือเผลอทำถึงประทุษร้าย หรือโดยบุคคลอื่นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ ก่องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 265 ถ้าบทระทำความผิดตามมาตรา 261 มาตรา 262

มาตรา 263 หรือมาตรา 264 เป็นเหตุให้ผู้ถูกระทำ

(1) รัยอันตรายสาหัส ผู้กระทำก่องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาท ถึงเจ็ดพันห้าร้อยบาท

(2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำก่องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต จำคุกตั้งแต่สิบสองปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 266 หากกระทำความผิดตามมาตรา 261 หรือมาตรา 263 นี้ ถ้ามิได้เกิดก่อนหน้าฆราวาสนิ หรือไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกระทำหรืออันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย หรือมิได้เกิดขึ้นโดยบุคคลซึ่งมีสองคนขึ้นไปสมัครร่วมกันก็กระทำความผิดอาชวามีลักษณะเป็นอาชวามหิง หรือมิได้เป็นอาชวามกระทำแก่บุคคลซึ่งรวมไว้ในมาตรา 270 เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา 267 ผู้ใดเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไป สำหรับกระทำความผิดหรือหญิงหรือหญิงอายุยังไม่เกินสิบแปดปี เพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น เกิดเหตุหรือหญิงนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ก่องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ ไม่ว่าการกระทำดังกล่าว ใดประมาทเป็นความผิดนั้น ละไว้กระทำในประเทศอื่นต่างกันหรือไม่

มาตรา 268 ผู้ใดเป็นผู้ระงับคดี ลี้ไป หรือลี้พาไป สำหรับการอนุญาโต ซึ่งตั้งเพื่อในสำเร็จความผิดของผู้อื่น โดยใช้ญาหยอดหลวงหรือผู้ซึ่งช่วยประหารโทษ ใด ๆ ใดกำลังประหารร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขู่ ใจอื่นใด ของระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ไม่ว่าจะกระทำต่าง ๆ อันประหมอบ เป็นความผิดนั้นจะใดกระทำในประเทศต่างกันหรือไม่

มาตรา 269 ผู้ใดพาตึงไปเพื่อการอนุญาโต โดยใช้ญาหยอดหลวง หรือผู้ซึ่งช่วยประหารโทษ ใด ๆ ใดกำลังประหารร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขู่ ใจอื่นใด ของระวางโทษจำคุกถึงหกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับถึงสองพันบาทถึงสามพันห้าร้อยบาท

ผู้ใดซ่อนเร้นหรือซึ่งคนรู้ว่าเป็นผู้ถูกพาไปตามความในวรรคก่อน ของระวางโทษเช่นเดียวกับผู้ทำไปนั้น

ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา 270 ถ้าความระงับความผิดตามมาตรา 261 มาตรา 262 มาตรา 263 มาตรา 264 มาตรา 265 มาตรา 267 หรือมาตรา 268 เป็นเพราะความผิดผู้ซึ่งสิ้นความ ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้ที่อยู่ในความควบคุมความหน้าข้าราชการ หรือผู้อยู่ในความปกครอง ในความพิพัตหรือในความอนุญาต ผู้กระทำของระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ หนึ่งในส่วน

มาตรา 271 ชายใดอายุกว่าสิบหปี กล่าวถึงผู้ช่วยผลจากทหารหาญของนครโสเกดท์ ของระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ชายใด ไม่มีปัจจัยอย่างอื่นอันปรากฏสำหรับดำรงชีพ หรือไม่มีปัจจัยอันพอเพียงสำหรับดำรงชีพ และ

- (1) ปรากฏว่าอยู่ร่วมกับนครโสเกดท์ หรือสมาคมกับนครโสเกดท์
- เดียวหรือหลายคน เป็นอาชัง
- (2) กินอยู่สิ้นนอน รับเงินหรือประโยชน์อย่างอื่น โดยนครโสเกดท์
- เป็นผู้ชักให้ หรือ
- (3) เข้าแซงแซง เพื่อช่วยนครโสเกดท์ในภาวะทะเลาะวิวาทกับผู้ที่คนค้า

กับนครโสเกดท์นี้

ให้ถือว่าชายนั้นดำรงชีพอยู่ด้วยผลจากทหารหาญของนครโสเกดท์ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ เป็นที่พอใจได้ว่ามิใช่ เป็นเช่นนั้น

บทบัญญัติแห่งมาตรา นี้ มิให้ใช้บังคับแก่ผู้รับค่าเลี้ยงดูจากนครโสเกดท์ ซึ่งพึงให้ค่าเลี้ยงดูนั้นตามกฎหมายหรือตามธรรมจรรยา

มาตรา ๖๗๖ ผู้ใด

(๑) เพื่อความประสงค์แห่งการค้าหรือโดยการค้า เชื้อขาว
ช่วยแต่หรือเพื่อการค้าแสดงลวดแก่ประชาชน ทำ ผัสก มีไว้ นำเข้าหรือยึ่งให้นำเข้า
ในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยึ่งให้ส่งออกนอกราชอาณาจักร พาไป หรือยึ่งให้พาไป
หรือทำให้แก่พรหลายโดยประการใด ๆ ซึ่งเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี
สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ หรือสิ่งอื่นใดอันลามก

(๒) ประกอบการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวของในการค้า เกี่ยว
กับ วัตถุหรือสิ่งของลามกทั้งแล้วแล้ว หรือจ่ายแจกหรือแสดงออกแก่ประชาชน หรือ
ให้เขาวัดดูหรือสิ่งของเช่นนั้น

(๓) เพื่อจะช่วยให้การทำให้แพร่หลายหรือการค้าวัตถุหรือสิ่งของลามก
ทั้งแล้วแล้ว โฆษณาหรือโฆษณาโดยประการใด ๆ ว่ามีบุคคลระทำการอันเป็นความ
ผิดความผิดฐานนี้ หรือโฆษณาหรือโฆษณาว่าวัตถุหรือสิ่งลามกทั้งแล้วแล้วจะหาได้จาก
บุคคลใดหรือโดยวิธีใด

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้ง
จำทั้งปรับ

ลักษณะ 10

ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย

หมวด 1

ความผิดต่อชีวิต

มาตรา 273 ผู้ใดฆ่าผู้อื่น ต้องระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี

มาตรา 274 ผู้ใด

(1) ฆ่าทารก

(2) ฆ่าเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่หรือเพราะเหตุที่จะหรือโดยกระทำการตามหน้าที่

(3) ฆ่าผู้ช่วยหรือเจ้าพนักงานในการที่เจ้าพนักงานนั้นกระทำการตามหน้าที่หรือเพราะเหตุที่บุคคลนั้นจะหรือได้ช่วยเจ้าพนักงานดังกล่าวแล้ว

(4) ฆ่าผู้อื่นโดยไตรศรสองไว้ก่อน

(5) ฆ่าผู้อื่นโดยทรนหรือโดยกระทำความรุนแรง

(6) ฆ่าผู้อื่นเพื่อกระทำความผิดหรือเพื่อลดความระแวงในการที่จะกระทำความผิดอย่างอื่น หรือ

(7) ฆ่าผู้อื่นเพื่อจะเอาหรือเอาไข่มงผลประโยชน์อันเกิดจากการที่ตนได้กระทำความผิดอื่น หรือเพื่อปกปิดความผิดอื่นของตน หรือเพื่อหลีกเลี่ยงให้ตนอาบัติในความผิดอื่นที่ตนได้กระทำไว้

ต้องระวางโทษประหารชีวิต

มาตรา 275 ผู้ใดมีใจมีเจตนาฆ่าแต่ทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบห้าปี

ถ้าความผิดนี้มีลักษณะร้ายแรงประการหนึ่งประการใดดังที่บทบัญญัติไว้ในมาตรา 274 ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี

มาตรา 276 ผู้ใดกระทำให้โดยประมาทและการกระทำนั้นเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินสามพันห้าร้อยบาท

มาตรา 277 ผู้ใดกระทำความผิดโดยประมาทหรือด้วยปัจจัยคล้ายคลึงกันแก่บุคคลซึ่งต้องขึ้นในการดำรงชีวิตหรือในการอื่นใด เพื่อในบุคคลนั้นส่วนตน ถ้าการชกตนเองนั้นได้เกิดขึ้นหรือได้มีการพยายามชกตนเอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินสามพันห้าร้อยบาท

มาตรา 283 ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา 282 หากความผิดไม่มีลักษณะอันร้ายแรงประการหนึ่งประการใดซึ่งหนักผิดใจในมาตรา 282 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี

มาตรา 284 ผู้ใดเข้ารวบในการชุมนุมต่อสู้ระหว่างบุคคลสองคนขึ้นไปและบุคคลหนึ่งบุคคลใดไม่ว่าจะเป็นผู้ที่เข้ารวบในการนั้นหรือไม่ รั้งตัวหรือสายสาหัสใดโดยการกระทำในการชุมนุมต่อสู้นี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ใดเข้ารวบในการชุมนุมต่อสู้ไม่แสดงใจว่าใครกระทำไปเพื่อห้ามการชุมนุมต่อสู้นั้น หรือเพื่อป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นไม่ถือว่ารับโทษ

มาตรา 285 ผู้ใดกระทำความผิดประมาท และการกระทำนั้นเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด 3

ความผิดฐานทำให้เหตุถูก

มาตรา 286 พึงใจทำให้ตนเองหรือผู้อื่นหรือสัตว์ใหญ่หรือทำให้เหตุเหตุถูกต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 287 ผู้ใดทำให้เหตุเหตุถูกโดยเหตุหนึ่งอันน้อย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าในการกระทำนั้นเหตุใดรับอันตรายสาหัสอย่างอื่นด้วย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าในการกระทำนั้นเหตุถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินสามพันห้าร้อยบาท

มาตรา 288 ผู้ใดทำให้เหตุเหตุถูกโดยเหตุหนึ่งอันน้อย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าในการกระทำนั้น พึงใจใคร่รับอันตรายสาหัสอย่างอื่นด้วย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันห้าร้อยบาทถึงสามพันห้าร้อยบาท

ถ้าในการกระทำนั้น พึงใจถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สามพันห้าร้อยบาทถึงเจ็ดพันห้าร้อยบาท

มาตรา 289 ผู้ใดเพียงแต่พยายามกระทำความผิดตามมาตรา 286 หรือมาตรา 287 วรรค 1 ผู้นั้นไม่ถือว่ารับโทษ

หมวด ๔

ความผิดฐานทอดทิ้งเด็ก คนป่วย เจ็บ หรือคนชรา

มาตรา ๒๐๐ ผู้ใดทอดทิ้งเด็กอายุยังไม่เกินเก้าปีไว้ ณ ที่ใด เพื่อให้เด็กนั้นพบ
ไม่เสียจากตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้ง
จำคุกปรับ

มาตรา ๒๐๑ ผู้ใดไม่หน้าที่ตามกฎหมายหรือความผิดทางกฎหมายซึ่งตนเองมีต่อ
เพราะอายุ คนป่วย เจ็บ การพิการ หรือจิตพิการ ทอดทิ้งผู้อื่นเข้าโดยประการที่น่าจะเป็น
เหตุให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตของผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่ง
พันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำคุกปรับ

มาตรา ๒๐๒ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๐๐ หรือมาตรา ๒๐๑ เป็นเหตุ
ให้ผู้ถูกทอดทิ้งถึงแก่ความตายหรือมีอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต
มาตรา ๒๗๕ มาตรา ๒๘๒ หรือมาตรา ๒๘๓ นี้

กฤษฎีกา ๑๑

ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและชื่อเสียง

หมวด ๑

ความผิดต่อเสรีภาพ

มาตรา ๒๐๓ ผู้ใดข่มขืนใจผู้อื่นให้กระทำการหรือไม่กระทำการใด ๆ หรือ
จ่ายยอมสิ่งใด ๆ โดยผู้ถูกข่มขืนใจนั้นเองหรือของผู้อื่น หรือโดยใช้กำลังประทุษร้ายจนผู้ถูกข่มขืนใจ
หรือยี่สิบเอ็ดของผู้อื่น ข่มขืนใจนั้น ๆ หรือโดยใช้กำลังประทุษร้ายจนผู้ถูกข่มขืนใจ
ต้องกระทำการหรือไม่กระทำการนั้น ๆ หรือจ่ายยอมสิ่งใด ๆ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
สามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำคุกปรับ

ถ้าความผิดตามวรรคก่อนได้กระทำให้โดยมีอาวุธหรือโดยบุคคลสองคนพร้อมด้วย
อาวุธที่ตนมีหรือได้กระทำให้ผู้ถูกข่มขืนใจทำ ถอน หรือทำลายเอกสารสิทธิของบางใด ผู้กระ
ทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำคุกปรับ

ถ้ากระทำให้โดยอ้างอำนาจซึ่งมีหรือจริง ไม่ว่าอ้างมีหรืออ้างจริงนั้นจะโดย
หรือไม่มี ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงสาม
พันห้าร้อยบาท

มาตรา ๒๑๔ ผู้ใดหน่วงเหนี่ยว กักขังผู้อื่นหรือกระทำความประทุรกาณใดในผู้อื่น
บรรดาจากเสรีภาพแห่งร่างกาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพัน
บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดความผิดก่อนเป็นเหตุให้ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยว ถูกกักขังหรือ
ต้องบรรดาจากเสรีภาพแห่งร่างกายไม่ถึงแก่ความตาย หรือรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความ
ผิดต้องระวางโทษถึงจำคุกไว้ตามมาตรา ๒๗๕ มาตรา ๒๘๘ หรือมาตรา ๒๘๙ นี้

มาตรา ๒๑๕ ผู้ใดกระทำให้โดยประมาทจนเป็นเหตุให้ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยวถูกกัก
ขังหรือต้องบรรดาจากเสรีภาพแห่งร่างกาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่
เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดความผิดก่อนเป็นเหตุให้ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยว ถูกกักขัง
หรือต้องบรรดาจากเสรีภาพแห่งร่างกายไม่ถึงแก่ความตายหรือรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความ
ผิดต้องระวางโทษถึงจำคุกไว้ตามมาตรา ๒๗๕ หรือมาตรา ๒๘๕ นี้

มาตรา ๒๑๖ ผู้ใดเพื่อจะเอาคนลงเป็นทาสหรือให้รัฐนบะกลายเป็นทาส นำเข้า
มาในหรือส่งออกนอกประเทศราชอาณาจักร หรือพามาจากที่ใด ชื่อ ชาย จำหน่าย รับ หรือ
หญิงหน่วงเหนี่ยว ซุ่มใจ ซึ่งบุคคลหนึ่งบุคคลใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับ
ไม่เกินสามพันห้าร้อยบาท

มาตรา ๒๑๗ ผู้ใดเพื่อได้มาซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ใด ๆ เป็นเวลาใด

- (๑) เอาตัวเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีไป
- (๒) เอาตัวบุคคลอายุกว่าสิบสามปีไป โดยใช้ลู่ลอบหลอกลวง หรือ
ขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ ใต้กำลังประทุรกาณ ใต้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้
วิธีข่มขู่ใจอันใด หรือ
- (๓) หน่วงเหนี่ยวหรือกักขังบุคคลใด

ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ห้าพันห้าร้อยบาท
ถึงหนึ่งหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในวรรคก่อนเป็นเหตุให้ผู้ถูกเอาตัวไป หรือ
ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยวหรือถูกกักขังในรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต
หรือจำคุกยี่สิบปี

ถ้าการกระทำความผิดนั้นเป็นเหตุให้ผู้ถูกเอาตัวไปหรือผู้ถูกหน่วงเหนี่ยวหรือ
ถูกกักขังถึงถึงแก่ความตาย หรือเป็นการกระทำให้โดยทรมานหรือโดยทารุณโหดร้ายจนเป็น
เหตุให้ผู้ถูกกระทำให้รับอันตรายแก่กายหรือใจ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือ
จำคุกตลอดชีวิต

มาตรา ๒๑๘ ผู้ใดเป็นผู้สนับสนุนในความผิดตามมาตรา ๒๑๗ ต้องระวางโทษ
เช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

มาตรา 305 ความผิดตามมาตรา 283 วรรค 1 มาตรา 294 วรรค 1 และมาตรา 285 วรรค 1 เป็นความผิดอันยอมความได้

หมวด 2

ความผิดฐานเปิดเผยความลับ

มาตรา 306 ผู้ใดเปิดเผยหรือทำให้洩露ความลับหรือเอกสารใดของผู้อื่นไปเพื่อจะล่วงรู้ข้อความ หรืออ้างข้อความในจดหมาย โทรเลข หรือเอกสารโดยของผู้อื่นออกเปิดเผย ถ้าการกระทำนั้นน่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด กองระวางโทษ จำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 307 ผู้ใดล่วงรู้หรือได้มาซึ่งความลับของผู้อื่น โดยเหตุที่เป็นเจ้าพนักงานผู้หนึ่งหน้าที่ โฆษกผู้ประกอบอาชีพเป็นแพทย์ เภสัชกร คนจำหน่ายยา นางนวดจรรยา ผู้ช่วยบาล นักบวช ทนายความ ผู้สอยผ้าชิตี หรือโดยเหตุที่เป็นผู้ช่วยในการประกอบอาชีพอื่น ๆ แล้วเปิดเผยความลับนั้นไปประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด กองระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับการศึกษาอบรมเปิดเผยความลับของผู้อื่นกับบุคคลอื่นหรือในการศึกษาอบรมแก่ผู้อื่นประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ทรงระวางโทษเช่นเดียวกับ

มาตรา 308 ผู้ใดล่วงรู้หรือได้มาซึ่งความลับของผู้อื่นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมหรือเกี่ยวกับวาทกรรมหรือการมีสิทธิในวิทยาศาสตร์ โดยเหตุที่ตนมีตำแหน่งหน้าที่ วิชาชั้นหรืออาชีพอันเป็นที่ไว้วางใจ เปิดเผย หรือใช้ความลับนั้นเพื่อประโยชน์ของตนหรือผู้อื่น กองระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 309 ผู้ใดเปิดเผยความลับในราชการซึ่งเจ้าพนักงานผู้หนึ่งหน้าที่ไม่ให้เปิดเผย ถ้าการเปิดเผยนั้นอาจเกิดความเสียหายแก่ราชการหรือผู้หนึ่งผู้ใด กองระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 310 ความผิดในหมวดนี้เป็นความผิดอันยอมความได้

หมวด 3

ความผิดก่อชื่อเสียง

มาตรา 311 ผู้ใดใส่ความผู้อื่นต่อบุคคลที่สามโดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นหรือถูกเกลียดชัง ผู้หนึ่งผู้ใดกระทำความผิดตามนี้มีประมาท กองระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 312 ผู้ใดใส่ความผู้อื่นต่อบุคคลที่สามเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคล
นารดา คู่สมรส หรือบุตรของผู้นั้น และการใส่ความนั้นน่าจะเป็นเหตุให้บุคคลที่สามมีชื่อเสียง
เสียชื่อบุคคลนั้นหรือถูกเกลียดชัง ผู้ใดกระทำความผิดที่ระบุไว้ก่อนนี้ประมาท ทองรางวัลหนึ่งปี
นับแต่คดีไว้ในมาตรา 311 นี้

มาตรา 313 ถ้าความผิดฐานหมิ่นประมาท โดยกระทำความเสียหายแก่บุคคลด้วยเอกสาร
สิ่งพิมพ์ ภาพ การกระจายเสียง หรือการนำวาทะเทศน์ด้วยวิธีอื่นใด ผู้กระทำความผิดจะต้อง
จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 314 ผู้ใดแสดงข้อความเท็จหรือข้อความใดโดยสุจริต

- (1) เพื่อความชอบธรรม ป้องกันตนหรือปลงคดีของตนโดยเสียเกี่ยวกับความผิดของ
- (2) ในฐานะเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติราชการหน้าที่
- (3) ศึกษาวิจัยความเป็นธรรมแก่บุคคลหรือสิ่งใดอันเป็นวิสัยของประชาชนชอบ

- (4) ในการแจ้งข่าวความผิดเป็นธรรมดาหรือการดำเนินการอันเปิดเผยในศาล
หรือในการประชุม
- (5) ในการบอกความผิดซึ่งตนได้บุคคลใดบุคคลหนึ่งในทางคดีอาญา เพื่อป้องกัน
ภัยหรือประโยชน์ของบุคคลอื่น หรือประโยชน์ของบุคคลอื่นซึ่งบุคคลนั้นสนใจ
ผู้นั้นไม่ลงรับโทษฐานหมิ่นประมาท

มาตรา 315 ในกรณีหมิ่นประมาท ถ้าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดที่สุจริตถือว่า
ข้อความที่ตนแสดงเป็นความจริง ผู้นั้นไม่ลงรับโทษ
และห้ามไม่ให้ฟ้องถึงจำคุก ถ้าข้อความที่แสดงนั้นเป็นความจริงในข้อความในวรรคก่อน
และการพิสูจน์นั้นไม่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน

มาตรา 316 ความหมิ่นประมาทของบุคคลซึ่งแสดงข้อความในกรณี
พิจารณาคดีในศาล เพื่อประโยชน์แก่คดีของตนไม่ลงรับโทษฐานหมิ่นประมาท

มาตรา 317 ในคดีหมิ่นประมาทซึ่งมีคำพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด ศาลอาจสั่ง

- (1) ให้มีค่าเสียหายหรือชดเชยของวัตถุที่มีข้อความหมิ่นประมาท
- (2) ให้โฆษณาแก้คำพิพากษาทั้งหมดหรือแต่บางส่วนในหนังสือพิมพ์ที่ถึงระดับหรือ
หลายระดับมีครั้งเดียวหรือหลายครั้งโดยให้จำเลยเป็นผู้ชำระค่าโฆษณา

มาตรา 318 ความผิดในหมวดนี้เป็นความผิดอันยอมความได้
ถ้าผู้เสียหายในข้อความผิดฐานหมิ่นประมาทภายหลังยกฟ้องผู้ต้องหาในคดีนารดา
คู่สมรส และบุตรของผู้เสียหายร้องทุกข์แทนได้

สัปดาห์ ๒๒
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

หมวด ๑

ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินและฉกฉวยทรัพย์สิน

มาตรา ๓๑๙ ผู้ใดเพื่อเอาทรัพย์สินของผู้อื่นหรือผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วยเป็น
ของคตนหรือเป็นของบุคคลที่สาม เอาทรัพย์สินไปโดยไม่ทุจริต ผู้นี้กระทำความผิดฐานลักทรัพย์
ของระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๒๐ ผู้ใดลักทรัพย์

- (๑) โดยอาศัยโอกาสที่เป็นเวลากลางคืน หรือโอกาสที่เกิดเพลิงไหม้ การ
ระเบิด อุทกภัย ทุบตีเหตุกรรโชกไฟ เหตุอุทธรณ์แก่เจ้า หรือภัยพิบัติแก่ประชาชน
- (๒) โดยใช้กำลังประทุรร้ายสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์สิน หรือ
โดยฉ้อฉลซึ่งระวางโทษปรับประการใด ๆ
- (๓) โดยเข้าช่องทางซึ่งเจ้าทรัพย์โดยมิได้จำบังให้เข้าหากลับเข้าหรือเข้าทาง
ช่องทางซึ่งผู้เป็นเจ้าของใจเปิดใจให้
- (๔) โดยแปลงตัว มอมหรือปิดหน้ามอมเป็นผู้อื่น หรือฉ้อฉลว่าเป็นเจ้าพนักงาน
- (๕) โดยมีอาวุธหรือโดยมีพวกสมคบกับรวมมี
- (๖) ในเคหะสถานหรือสำนักงานของรัฐสภาหรือเทศบาล ที่มิได้เข้าไปโดย
ไม่ได้รับอนุญาตหรือคงอยู่โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือในสถานที่ราชการ สถานบริการ
สถานการปรับ ที่จอดรถสาธารณะ หรือสถานที่สาธารณะอื่นสำหรับรับแขกสินค้าหรือในมณฑ
ยานสาธารณะ

(๗) ที่ไซหรือมีไว้เพื่อสาธารณะประโยชน์ หรือที่เงินของนายจ้างหรือที่อยู่ใน
ความครอบครองของนายจ้าง

(๘) ของผู้มีอาชีพศรัทธากรรม ยินดีที่เป็นศีลศรัทธา พิเศษพิเศษ ศีตรและเครื่องมือ
อันมีไว้สำหรับประกอบหรือได้จากการศรัทธากรรมนั้น
ของระวางโทษจำคุกถึงแก่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สามร้อยบาทถึง
สองพันห้าร้อยบาท

ถ้ากล่าวผิดนั้นเป็นการกระทำที่ประกอบด้วยลักษณะดังที่บัญญัติไว้ในอนุมาตรา
ดังกล่าวแล้วทั้งนี้และของอนุมาตราอื่นไป ผู้กระทำของระวางโทษจำคุกถึงแก่หกเดือนถึงห้าปี
และมีปรับถึงแก่สามพันห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๒๑ ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรา ๓๒๐ ผู้กระทำความผิด
โดยความจำใจ ความกลัวหรือความยากจนเหลือทนทาน และทรัพย์สินนั้นปรากฏเล็กน้อย
ศาลจะลงโทษผู้กระทำความผิดดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๑๙ ได้

มาตรา 322 ผู้ใดลักทรัพย์ โยงฉกฉวยเอาอย่างเปิดเผย ผู้ใดกระทำความผิด
ฐานฉกฉวยทรัพย์ ของรวงวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคก่อน เป็นเหตุให้ผู้เสียหายถึงแก่ความตาย ผู้กระทำ
ของรวงวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองพันห้าร้อยบาทถึง เจ็ดพันห้าร้อยบาท
ถ้าเป็นเหตุให้ผู้เสียหายรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำของรวงวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปี
ถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันห้าร้อยบาทถึงห้าพันบาท
ถ้าเป็นเหตุให้ผู้เสียหายอันรับอันตรายหรือใจ ผู้กระทำของรวงวางโทษจำคุกตั้งแต่
สองปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสามพันห้าร้อยบาท

หมวด 2

ความผิดฐานกรรโชก วิกเอาทรัพย์สิน ชิงทรัพย์

และปล้นทรัพย์

มาตรา 323 ผู้ใดข่มขู่ใจผู้อื่นให้ยอมให้หรือยอมจะให้คนหรือผู้อื่นไปกระทำความผิด
ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน โดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือโดยขู่เข็ญว่าจะทำอันตราย ขอดชีวิต
ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียง หรือทรัพย์สินของบุคคลอื่นเข็ดหรือของบุคคลที่สาม จนผู้ถูกข่มขู่ใจ
ยอมเช่นนั้น ผู้ใดกระทำความผิดฐานกรรโชก ของรวงวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับ
ไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดฐานกรรโชกโดยกระทำความผิด

(1) ขู่ว่าจะฆ่า จะทำร้ายร่างกายในผู้ถูกข่มขู่ใจหรือผู้อื่นให้ได้รับอันตรายสาหัส
หรือขู่ว่าจะทำให้อายุสั้นลงหรือทำให้เกิดเพลิงไหม้แก่ทรัพย์สินของบุคคลอื่นเข็ดหรือผู้อื่น หรือ

(2) มีอาวุธติดตัวมาขู่เข็ญ

ผู้กระทำของรวงวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สามพันบาท
ถึงสามพันห้าร้อยบาท

มาตรา 324 ผู้ใดข่มขู่ใจผู้อื่นให้ยอมให้หรือยอมจะให้คนหรือผู้อื่นไปกระทำความผิด
ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน โดยขู่เข็ญว่าจะเปิดเผยความลับซึ่งควรเก็บ แฝมนั้นจะทำให้ผู้ถูกขู่
เข็ดหรือบุคคลที่สามเสียหาย จนผู้ถูกข่มขู่ใจยอมเช่นนั้น ผู้ใดกระทำความผิดฐานกรรเอา
ทรัพย์สิน ของรวงวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สามพันบาทถึงสามพันห้า
ร้อยบาท

มาตรา 325 ผู้ใดลักทรัพย์โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เข็ญว่าในทันทีใดนั้น
จะใช้กำลังประทุษร้าย เพื่อ

(1) ให้ความสะดวกแก่การลักทรัพย์หรือการพาทรัพย์นั้นไป

(๒) ไข่มุกในท้องทรัพย์สิน

(๓) ยึดถือเอาทรัพย์สินไว้

(๔) บังคับการกระทำความผิดนั้น หรือ

(๕) โทษจากการจับกุม

ผู้มีกระทำความผิดฐานชิงทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงสามพันบาท

ถ้าความผิดนั้นเป็นการกระทำที่ประกอบด้วยลักษณะซึ่งไม่ผิดคดีไว้ในอนุมาตราข้าง
อนุมาตราใดแห่งมาตรา ๒๒๖ ผู้กระทำความผิดฐานชิงทรัพย์ จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสี่ปี และปรับ
ตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงสามพันบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำ
ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสี่ปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงห้าพันบาท

ถ้าเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปี
ถึงสี่ปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงเจ็ดพันบาท

ถ้าเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือใจ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุก
ตั้งแต่สองปีถึงสี่ปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงห้าพันบาท

มาตรา ๒๒๖ ถ้าความผิดฐานชิงทรัพย์ได้กระทำโดยบุคคลสมทบรวมมือกัน
ตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำ ๆ ความผิดฐานปล้นทรัพย์สิน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปี
ถึงสี่ปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงห้าพันบาท

ถ้าในการปล้นทรัพย์สินผู้กระทำความผิดคนใดคนหนึ่งมีอาวุธติดตัวไปด้วยโดยเปิดเผย
ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสี่ปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงเจ็ดพัน
บาท

ถ้าการปล้นทรัพย์สินเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษ
ประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการปล้นทรัพย์สินเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษ
จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสี่ปี

ถ้าการปล้นทรัพย์สินได้กระทำโดยแสดงความทารุณจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตราย
แก่กายหรือใจ ไข่มุกในท้องทรัพย์สิน หรือกระทำความผิด หรือกระทำทรมาน ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุก
ตลอดชีวิต หรือจำคุกสี่ปี

หมวด ๓

ความผิดฐานฉ้อโกง

มาตรา ๒๒๗ ผู้ใดโดยทุจริตหลอกลวงผู้อื่นด้วยการแสดงข้อเท็จจริงอันเป็น
เท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง และโดยมีการหลอกลวงตั้งความผิดไปซึ่งทรัพย์สิน
สืบจากผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม หรือทำให้ผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สามทำ ครอบ

หรือทำลายเอกสารสิทธิ์ ผู้มีกระทำความผิดฐานฉ้อโกง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๒๑ ผู้โสดซึ่งมีและมิใช่โลกศานาหรือเครื่องคัม หรือเสวยอยู่ในโรง แรมโดยรูวากไม่สามารรถชำระเงินค่าอาหาร ค่าเครื่องคัม หรือค่าอยู่ในโรงแรมนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๒๒ ถ้าไปการกระทำความผิดฐานฉ้อโกง ผู้กระทำ

(๑) แสดงตนเป็นคนอื่น

(๒) อาศัยความเบาฉ้ววของผู้อื่นหลอกฉองซึ่งเป็นผู้ถูกหรืออาศัยความอ่อนแอ

แห่งจิตของผู้อื่นหลอกฉอง

ผู้กระทำความผิดฐานฉ้อโกงในกรณีที่มี หรือปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท

หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๓๐ ผู้ใดเพื่อเอาทรัพย์สินของผู้อื่นเป็นของตนหรือบุคคลที่สาม ซักจง ผู้ใดผู้ใดให้รับหมายโดยเสียเปรียบซึ่งทรัพย์สินโดยอาศัยเหตุที่ผู้ถูกซักจงมีจิตท้อแอหรือ เป็นเด็กเบาปัญญา และไม่สามารถเข้าใจตามควรซึ่งสาร สลาคับแห่งการกระทำของตนจนถูกซักจงจำหมายซึ่งทรัพย์สินนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพัน บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๓๑ ผู้ใดเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์จากการประกันวินาศภัย แก่สิ่งทำให้เกิดเสียหายแก่ทรัพย์สินอันเป็นวัตถุที่เอาประกันภัย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ห้าปี หรือปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๓๒ ความผิดในหมวดนี้เป็นแต่ความผิดอันยอมความได้

หมวด ๔

ความผิดฐานโกงเจ้าหนี้

มาตรา ๓๓๓ ผู้ใดเอาไปเสีย ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่าหรือ ทำให้รับประโยชน์ซึ่งทรัพย์สินตนจำใจแก่ผู้อื่น ถ้าไปกระทำเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๓๔ ผู้ใดรู้ว่าเจ้าหนี้ของตนหรือของผู้อื่นใกล้จะหรือมาจะเลิกสิทธิเรียกร้องทางศาลให้ชำระหนี้ ย้ายไปเสีย ซอม หรือโอนให้แก่ผู้อื่นซึ่งทรัพย์สินใดหรือแก่สิ่งใดหนึ่งอัน เป็นหนี้จำนวนใดอันไม่เป็นจริง ถ้ากระทำเพื่อถ่วงให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ทั้งหมดหรือแต่ บางส่วน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๓๕ ความผิดในหมวดนี้เป็นความผิดอันยอมความได้

หมวด ๕

ความผิดฐานลักยอก

มาตรา 336 ผู้ใดครอบครองทรัพย์สินซึ่งเป็นของผู้ใดหรือซึ่งผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย เป็ยทรัพย์สินที่เก็บของคนหรือของบุคคลที่สามโดยทุจริต ผู้นั้นกระทำความผิดฐานลักยอก ของรวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าทรัพย์สินใดตกมาอยู่ในความครอบครองของผู้กระทำความผิดเพราะผู้อื่นส่งมอบให้โดยซึ่งเขื่อนผิดไปโดยประการใด หรือเป็นทรัพย์สินหายซึ่งผู้กระทำความผิดเก็บได้ ผู้กระทำความผิดของรวางโทษแต่เพียงครึ่งหนึ่ง

มาตรา 337 ผู้ใดได้รับมอบหมายให้จัดการทรัพย์สินของผู้อื่นหรือทรัพย์สินหนึ่งผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย กระทำผิดหน้าที่ของตนตามประการใด ๆ โดยทุจริตจะเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นนั้น ของรวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 338 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 336 หรือมาตรา 337 ได้กระทำในฐานที่ผู้กระทำความผิดเป็นผู้จัดการทรัพย์สินของผู้อื่นตามคำสั่งของศาลหรือตามพิพากษารบม หรือในฐานเป็นผู้มีอาชีพหรือธุรกิจอันยอมเป็นที่ไว้วางใจของประชาชน ผู้กระทำความผิดของรวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 339 ผู้ใดได้ทรัพย์สินอันคืนแล้วเขื่อนจึงเอาทรัพย์สินนั้นไปของคณหรือของผู้อื่น ของรวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 340 ความผิดในหมวดนี้เป็นความผิดอันยอมความได้

หมวด 6

ความผิดฐานรับของโจร

มาตรา 341 ผู้ใดช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซื้อ รับจำนอง หรือรับไว้โดยประการใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินที่คนรู้ว่าเป็นของโจรมาโดยการกระทำความผิด ความผิดในวิชาชีพทางทะเลหรือการฉ้อโกงหรือการฉ้อโกง หรือการฉ้อโกง ปล้นทรัพย์สินผิดกฎหมาย หรือลักยอก ผู้นั้นกระทำความผิดฐานรับของโจร ของรวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดฐานรับของโจรที่ผู้กระทำความผิดได้ประกอบอาชีพ หรือได้กระทำให้โดยผู้กระทำความผิดว่าเป็นของโจรมาโดยการฉ้อโกงหรือการฉ้อโกง ผู้กระทำความผิดของรวางโทษจำคุกถึงแก่กึ่งหรือถึงสิ้นปี และปรับถึงแก่ส่วนร้อยบาทถึงห้าพันบาท

หมวด 7

ความผิดฐานประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

มาตรา 342 ผู้ใดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของผู้อื่นหรือสิ่งของอันเป็นของรวม
อยู่ด้วยโดยทำอันตราย ทำให้เสื่อมค่า หรือทำให้เสียประโยชน์ อันเป็นการทำลาย
ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ก่อระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 343 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 342 ได้กระทำความ

- (๑) เครื่องกลหรือเครื่องจักรอุตสาหกรรมแรงเหวี่ยงแกหรือโรงงาน
- (๒) วัสดุหรือเครื่องกลหรือเครื่องจักรที่ใช้ในการประกอบกิจการ
- (๓) ยวดยานหรือสัตว์พาหนะที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะหรือในการประกอบ
อุตสาหกรรมหรือกิจการ
- (๔) พืชหรือพืชผลของกิจการ

ผู้กระทำความผิดระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 344 ผู้ใดประทุษร้ายโดยทำอันตราย ทำให้เสื่อมค่าหรือทำให้เสีย
ประโยชน์ของทรัพย์สินหรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ ก่อระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 345 การกระทำความผิดตามมาตรา 342 และมาตรา 343 เป็น
ความผิดอันยอมความได้

หมวด 8

ความผิดฐานบุกรุก

มาตรา 346 ผู้ใดเพื่อมิให้ผู้อื่นครอบครองสิ่งอันวิญญูโดยสงวนสุข เข้ากีด
หรือเข้าไปก่อกวนการใด ๆ อันเป็นการรังแกการครอบครองนั้น ก่อระวางโทษจำคุก
ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 347 ผู้ใดเพื่อมิให้ผู้อื่นครอบครองสิ่งอันวิญญูของตนหรือของบุคคล
ที่สาม ยกยิวหรือทาส ยุ่งเรื่องหมายเขตแห่งอสังหาริมทรัพย์นั้น ก่อระวางโทษจำคุก
ไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 348 ผู้ใดโดยไม่มีเหตุอันสมควร เข้าไปหรือซ่อนตัวอยู่ในละแวก
อาคาร เถาเรือนทรัพย์สิน หรือสำนักงาน ในความครอบครองของผู้อื่น หรือไม่ยอมออกไปจาก
สถานที่ที่เข้าไปเมื่อผู้มีสิทธิที่จะห้ามมิให้เขาไปได้ไล่ให้ออก ก่อระวางโทษจำคุกไม่เกิน
หนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 349 ถ้าการกระทำมีความผิดตามกฎหมายมาตรา 346 มาตรา 347 หรือมาตรา 348 โทษทัณฑ์

- (๑) โทษจำคุกถึงประมุขฝ่ายหรือผู้ซึ่งถือว่าจะได้กำลังประมุขฝ่าย
- (๒) โดยไม่มีอาวุธหรือโดยสมคบกับผู้อื่นเมื่อตั้งแต่อสองคนขึ้นไป
- (๓) ในเวลากลางคืน

ผู้กระทำความผิดของระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 350 ความผิดในหมวดนี้แตกต่างจากความผิดที่ต่อระวางโทษตามมาตรา 349 เป็นความผิดอันยอมความได้

ภาค 3

สนธิสัญญา

มาตรา 351 ผู้ใดเมื่อเจ้าพนักงานตามชื่อหรือใ้ชื่อปฏิบัติราชการตามกฎหมายอันยอมความแล้วลักขโมยหรือถือผู้ซึ่งเป็นเท็จ ต่อระวางโทษปรับไม่เกินสามบาท

มาตรา 352 ผู้ใดทราบคำสั่งของเจ้าพนักงานซึ่งสั่งการตามอำนาจที่มอบกฎหมายไว้ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นโดยไม่มีเหตุหรือฉวยโอกาส ต่อระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หากการตั้งหมายนั้นเป็นคำสั่งให้ช่วยทำกิจการในหน้าที่ของเจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายกำหนดให้ต้องให้ช่วยได้ ต่อระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 353 ผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ ในประเภทที่อาญาโทษเวลาที่เจ้าพนักงานหรือเจ้าการตามหน้าที่มีชื่อหรือแสดงว่า หลุด ลัก หรือฉ้อโกงต่อระวางโทษปรับไม่เกินสามบาท

ถ้ากระทำความผิดก่อนแจ้งความหรือสภาพโทษเวลาที่เอาคนโดยดีไว้ตามที่ถูกหมายหรือเจ้าพนักงานอนุญาต ผู้กระทำความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินสามบาท

มาตรา 354 ผู้ใดส่งสิ่งของ ทำเนียบสิ่งของ หรือกระทำความผิดอื่นโดยไม่มีโทษอันสมควรถึงเหตุไประวางโทษหรือชื่ออื่น ต่อระวางโทษปรับไม่เกินสามบาท

มาตรา 355 ผู้ใดท้าวางรถไฟในทางสาธารณะ เรือ หรือหมู่บ้าน โดยผิดโดยหรือโดยไม่มีเหตุสมควร หรือพาไปโดยคนจนคนที่ควรใช้เพื่อคนพิการ การวิ่งแข่ง หรือการอื่นใด ต่อระวางโทษปรับไม่เกินสามบาท และให้ศาลมีอำนาจสั่งให้พ้นอาญาแล้ว

มาตรา 356 ผู้ใดเข้าร่วมในการทะเลาะกันอย่างผิดกฎหมายทางสาธารณะ หรือ
สาธารณะชน หรือกระทำโดยประการอื่นใดให้เสียความสงบเรียบร้อยในทางสาธารณะ
หรือสาธารณะสถาน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท

มาตรา 357 ผู้ใดควบคุมดูแลบุคคลวิกลจริตพลอยให้บุคคลดังกล่าวกระทำความผิด
ไปโดยสำคัญ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา 358 ผู้ใดเห็นผู้อื่นตกอยู่ในภยันตรายแห่งชีวิต ซึ่งภยันตรายช่วยได้โดยไม่
ลวกร้ายหรือความเสียหายแก่ตนเองหรือผู้อื่น แต่ไม่ช่วยตามความจำเป็น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
หนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 359 ผู้ใดทำให้ร่างกาย น้ำ ร่องน้ำ หรือเครื่องหมายของโสโครกอื่น
เป็นสาธารณะเกิดขัดข้องหรือไม่สะดวก ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา 360 ผู้ใดยังมีสิ่งใช้ดินระเบิดโดยไร้เหตุ ใบเมือง หมู่บ้าน หรือที่
ชุมนุมชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่วัน หรือปรับไม่เกินห้าสิบบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 361 ผู้ใดควบคุมสัตว์ดุหรือสัตว์ร้าย บังคับสัตว์นั้นเที่ยวไปโดยสำคัญ
ในบริเวณที่อาจทำอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือ
ปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 362 ผู้ใดขณะอยู่ในถนนสาธารณะหรือสาธารณะสถานเมาสุราหรือ
เมรัยจนประพฤติก้าวร้าวหรือจนรอสติไม่ได้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท

มาตรา 363 ผู้ใดชักหรือแสดงอาวุธในการวิวาทต่อสู้ ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินสี่วัน หรือปรับไม่เกินห้าสิบบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 364 ผู้ใดทำให้เกิดปฏิกัดแก่ผ้าไหมเสี สระ หรือสิ่งง่า ยามีไวสำหรับ
ประชาชนใช้สอย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่วัน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

มาตรา 365 ผู้ใดกระทำการทาสุดต่อสัตว์หรือฆ่าสัตว์ให้รับทุกข์แค้นอันเป็น
จำเป็น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่วัน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 366 ผู้ใดใช้สัตว์ทำงานจนเกินสมควร หรือใช้ให้ทำงานอันไม่สมควร
เพราะเหตุที่สัตว์ไม่ป่วยเจ็บ ขรา หรืออ่อนอายุ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่วัน หรือปรับ
ไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 367 ผู้ใด เมื่อเกิดเหตุซึ่งใหม่หรือสวามิภักดิ์อื่น และเจ้าพนักงาน
เริ่มคดีให้ช่วยจับ ถ้าผู้หนึ่งสามารถช่วย โคนคดีไม่ช่วย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่ง
เดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 368 ผู้ใดแถลงบอกเล่าความเท็จในสิ่งซึ่ง จงเป็นเหตุให้ประชาชน
ตื่นตกใจ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

มาตรา 369 ผู้ใดโดยมิได้รับอนุญาตข่มขู่ความกฎหมาย กีดขวางทางสาธารณะ
จนอาจเป็นอุปสรรคต่อความปลอดภัยหรือความสะดวกในการจราจร โดยวางหรือทอดทิ้งสิ่ง
ของหรือโดยกระทำการใดๆประการอื่นใด ถ้าการกระทำนั้นเป็นการกีดขวางโดยมิจำเป็น ของ
ระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา 370 ผู้ใดขูดหนุหรือวาง หรือปลุกปั่นหรือวางสิ่งของใดๆไว้
ทางสาธารณะโดยมิได้รับอนุญาตข่มขู่ความกฎหมาย ละเลยไม่แสดงสติความสมควร
เพื่อป้องกันอุบัติเหตุ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา 371 ผู้ใดชวน ตักต้ง หรือวางสิ่งใดไว้โดยประการที่น่าจะก่อกวนหรือตั้ง
สิ่งซึ่งจะเป็นเหตุอันตราย ประชวรหรือหรือเคียดแค้นแก่ผู้สัญจร ต้องระวางโทษปรับไม่
เกินห้าสิบบาท

มาตรา 372 ผู้ใดกระทำการอันกวนวุ่นหรือก่อกวนประชาชน โดยเปื้อนหรือ
เปิดเผยร่างกายหรือกระทำการใดๆอย่างอื่น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา 373 ผู้ใดเห่ หึง โยน หรือปราของใส่ใคร่หรือสิ่งของหนึ่งไปในที่ใด
โดยประการที่น่าจะเป็นอันตราย ประชวรหรือหรือเคียดแค้นแก่บุคคลใด ต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา 374 ผู้ใดกระทำโดยประมาท และถูกรกระทำนั้นเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับ
อันตรายแก่กายหรือใจ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าสิบบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 375 ผู้ใดใช้กำลังประทุษร้ายต่อผู้อื่น โดยไม่จึงถึงเป็นเหตุให้เกิด
อันตรายแก่กายหรือใจ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 376 ผู้ใดทำให้ผู้อื่นเกิดความกลัวหรือความตกใจ โดยการขู่เข็ญ
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 377 ผู้ใดข่มขู่ผู้อื่นซึ่งหน้าหรือด้วยวาจาโดยชัดแจ้ง ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา ๒๗๘ ผู้ใดเอาของหนึ่งหรือของใส่โลกแห่งหนึ่งลง หรือโยน หรือ
นำไปทิ้งหรือ ออกรถ หรือเอะหรือว่าอาคารของผู้อื่น หรือเอาสิ่งผิดกฎหมายผิดกฎหมาย หรือสิ่ง
ลงหรือโยนหรือเอาเข้าไปไว้หรือบริเวณของถนนหรือของอาคารของผู้อื่น ของระหว่าง
โดยปริยายไม่เก็บค่าธรรมเนียม

มาตรา ๒๗๙ ผู้ใดไล่ ทอน หรือทำให้ปลูสัตว์หรือสัตว์พาหนะเขาในสวน ไร่
หรือป่าของผู้อื่นที่ใดแห่งใดไว้ เพราะพันธุหรือมีพืชพันธุ์หรือมีสัตว์ของ ของระหว่างโดยจำคุก
ไม่เก็บหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เก็บหนึ่งร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๘๐ ผู้ใดควบคุมปลูสัตว์หรือสัตว์พาหนะโดยมีละเลยให้สัตว์เป็นเจ้า
ในสวน ไร่ หรือป่าของผู้อื่นที่ใดแห่งใดไว้ เพราะพันธุไว้ หรือมีพืชพันธุ์ หรือมีสัตว์ของ
ระหว่างโดยปริยายไม่เก็บค่าธรรมเนียม

มาตรา ๒๘๑ ผู้ใดทิ้งซากสัตว์ในทางสาธารณะ หรือรับทางสาธารณะ ของ
ระหว่างโดยปริยายไม่เก็บค่าธรรมเนียม

มาตรา ๒๘๒ ผู้ใดในทางสาธารณะสถานหรือถนนสาธารณะถ้ามี กระทำด้วย
ประการใด ๆ อันเป็นการรังแกหรือข่มเหงผู้อื่น หรือกระทำให้ผู้อื่นได้รับความอับอาย
หรือเดือดร้อนรำคาญ ของระหว่างโดยจำคุกไม่เก็บหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เก็บหนึ่งร้อยบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๘๓ ผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ อันเป็นการทารุณต่อเด็กอายุยังไม่
ถึงสิบขวบปี คนชรา หรือคนป่วยเจ็บ ซึ่งต้องพึ่งพิงในการดำรงชีพหรือการฮีบได้ ของ
ระหว่างโดยจำคุกไม่เก็บหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เก็บหนึ่งร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

สำเนาฉบับถูกต้อง

จำรอง พิมพ์
ทนาย

๑๕.๕๖ น.

พล.ร.ต.ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี : รัฐสภา

ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติประกาศใช้ประมวลกฎหมายอาญา พุทธศักราช ๒๔๘๑ โดยมี
หลักการว่าเพื่อชำระและปรับปรุงแก้ไขกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗ ให้เหมาะสม
แก่กาลสมัยและหลักการทางกฎหมายของนานาประเทศในระบอบประชาธิปไตย

เหตุผล กฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗ ได้ประกาศใช้มานานแล้ว
และได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอยู่หลายแห่งกระจายกันอยู่ จึงเป็นการสมควรที่จะแก้ไขระ
ยะต่าง ๆ และนำเขารวมเป็นประมวลกฎหมายอาญาเสียในฉบับที่เดียวกัน

อนึ่ง ปรากฏว่าหลักการบางอย่างและวิธีการลงโทษบางอย่างควรจะ
ปรับปรุงให้สมกับกาลสมัยและแนวโน้มของนานาประเทศ ในสมัยปัจจุบันหลักเดิมบางประการ
จึงล้าสมัย สมควรที่จะปรับปรุงเสียให้สอดคล้องกับหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

ท่านผู้เป็นประธาน และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายสำหรับประมวลกฎหมาย
อาญานั้นได้เป็นที่ทราบกันอยู่โดยทั่วไปแล้วว่า ได้ใช้กันมาเป็นเวลาหลายสิบปี เหตุการณ์
บ้านเมืองและสถานการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมาก สมควรที่จะปรับปรุงขึ้นเป็น
ประมวลกฎหมายเสียใหม่โดยละเอียดอย่างยิ่งก็คือว่า ให้เป็นการทันสมัยกับอารยประเทศ
และให้เหมาะสมกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ฉะนั้นรัฐบาลจึงได้ตั้งกรรมการ

ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อจัดทำประมวลกฎหมายอาญาได้เริ่มทำกันมาเป็นเวลาหลายปีเต็มที่ เท่าที่
ข้าพเจ้าได้เป็นเวลานานไม่น้อยกว่า ๕-๖ ปี และบัดนี้ก็ช่วยการเร่งรัดในการที่จะจัดทำ
ประมวลกฎหมายอาญาใหม่เป็นที่เรียบร้อย เป็นที่พอใจของท่าน กรรมการเหล่านั้นก็จะต้อง
ใช้เวลานานอีกเป็นอันมาก และก็ขอมิเป็นการแน่นอนว่า เมื่อได้จัดทำอย่างที่กรรมการ

ทุกคนพอใจแล้วมาถึงสภาจะไม่ให้ใช้ในไปหรือ หรือจะไม่เปลี่ยนการพิจารณาหรือที่
เปลี่ยนหลักการเป็นอย่างอื่น เมื่อเป็นเช่นนั้นจึงเห็นว่ามันที่สุดกฎหมายจะเป็นไปอย่างไร
นั้น ขอมมาสำเร็จเด็ดขาดอยู่ในขั้นสภาผู้แทนซึ่งถือว่าเป็นผู้รักษาสันติของประชาชน
เมื่อเป็นเช่นนั้นรัฐบาลจึงได้เร่งรัดประมวลกฎหมายอาญาและได้จัดทำเพื่อนำเข้าเสนอ

เข้าสู่วาระเรียบร้อยแล้ว ในการเสนอกันไว้รัฐบาลมีความประสงค์แค่เพียง
ว่าบรรดาท่านสมาชิกจะเห็นชอบด้วยหรือไม่ว่าประมวลกฎหมายอาญาที่ใช้อยู่เวลานี้สมควร
ที่เราจะปรับปรุงแก้ไขเสียใหม่ นี่ก็คือว่าหลักการซึ่ง ส่วนว่าการปรับปรุงแก้ไขจะเป็นไป
อย่างไรประการใดนั้น ในประมวลกฎหมายอาญามีข้อความซึ่งถ้าจะอธิบายกันในสภา
แล้ว มีประเด็นที่จะพิจารณากันเป็น เรือนพันเรือนหนึ่งก็ต้องใช้เวลากันนับเป็นเดือนนี้ ๆ
นั่นเป็นเรื่องสมควรจะกระทำในคณะกรรมการหรือในเวลาพิจารณาวาระที่ ๒ และที่ ๓
เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วรัฐบาลจึงหวังอย่างเต็มเปี่ยมว่าในการพิจารณาครั้งหลักการนี้ก็จะ
พิจารณากันในลักษณะเพื่อที่จะให้กฎหมายนี้ต่อไปสู่การพิจารณาด้วยก็ได้โดยเร็ว ส่วนข้อคิด
เห็นประการใดต่าง ๆ นั้นมีอยู่อย่างไรหลายประการก็สมควรจะไปว่ากันในคณะกรรมการ
และในวาระที่ ๒ หรือที่ ๓ ต่อไป ฉะนั้นหวังไว้ว่าสภาที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
นี้ไว้พิจารณาคด้วยดี

๑๕.๕๘ น.

นายใหญ่ ศิวินชาติ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าเองได้ฟังเหตุผลทาง
รัฐบาลที่จะเสนอกฎแก้ไขประมวลวิธีพิจารณาความอาญาโดยให้เหตุผลว่า ได้ไขกฎหมาย
เก่ามานาน และได้มีการแก้ไขหลายครั้งหลายหน ข้าพเจ้าก็คำนึงถึงเหตุผลว่า การแก้ไข
หลายหนกับที่ร่างมาใหม่นี้ อะไรจะเป็นคุณเป็นโทษกว่ากันมากกว่าบ้าง เวลาที่ข้าพเจ้า
ได้ดูร่างพระราชบัญญัตินี้ในคืนพระประมวลกฎหมายอาญาแล้วได้ทำให้เกิดความวิตกบ้างบาง
ประการว่า ถ้าหากเราได้ไขประมวลใหม่ที่ได้ความเสียหายอาจจะมีบ้างเหมือนกันใน
ร่างนี้ ความจริงที่เคียดอย่างที่ว่านายกรัฐมนตรีได้กล่าวว่า อาจจะมีทั้งดีและข้อบกพร่อง
มากมายยากกอง ถ้าหากว่าเป็นอย่างนั้นแล้วก็จะให้พิจารณากันในชั้นแปรญัตติ ซึ่งจะรวมรัก
เวลาของสภาขึ้น ข้อเท็จจริงในสภาก็ได้เคยบรรจุกันหลายครั้ง แม้ที่สุดกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา ซึ่งได้ทำหลายวัน ในที่สุดผลการซึ่งได้ ๑๐ กว่าวัน ได้กันเกือบล้มเกือบตาย
การพิจารณาในชั้นแปรญัตตินั้น ข้าพเจ้าได้ครองดูว่าจะเห็นไม่ไหวหรือไม่ เมื่อเช่นนั้นก็มี

ความคิดว่าจะไขกฏหมายใหม่หรือแก้ไข ข้าพเจ้าเองโดยความรู้สึกส่วนตัวข้าพเจ้า
 เห็นว่ากฏหมายฉบับนี้หากแปรญัตติไปไม่รอด ก็จะต้องใช้อย่างนี้ และนับดูหาที่จะ
 ไขกฏหมายนี้คิดว่า จะร้ายยิ่งกว่าไขกฏหมายฉบับเดิมที่เป็นอย่างนี้ก็มีกรณีประเภท
 ความผิดและชื่อความผิดในคดียุทธินี้หลายประการ ข้าพเจ้าคิดใจเรื่องเหล่านี้อยู่
 หลายอย่าง แต่เพื่อไม่ให้เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ ข้าพเจ้าขอเรียนท่านเจ้าของ
 ญัตติว่า ในชั้นนี้หากว่าจะได้ส่งกรรมาธิการไปพิจารณา ก่อนรับหลักการได้ ทางรัฐบาล
 จะดีของใหม่

16.๑๑.๖๓.

พล.ร.ค. เวลย์ ช่างนวนาวาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี

บางที่ท่านสมาชิกผู้นั้นจะเข้าใจข้อเท็จจริงบางอย่าง ซึ่งไม่คิดคือ ความจริงนี้ไม่ประมวล
 กฎหมายอาญาระบบนี้ข้าพเจ้าขอเรียนไว้ดังนี้ ข้าพเจ้าเป็นประธานกรรมาธิการคนแรก
 คุณเลนี้ก็ร่วมอยู่ด้วยกัน เราทำกฏหมายอย่างนี้ไม่คำนึงถึงอะไรทั้งหมด คิดแต่ว่าจะ
 ทำให้ที่สุกทันสมัยที่สุด และเพราะสำหรับประเทศไทยที่สุด ทุกคนเจตนาเช่นนั้น และ
 เมื่อข้าพเจ้าออกจากตำแหน่งประธานมีมาหลายปีแล้ว แม้มีผู้ใดก่อนจะเสนอร่างนี้
 ไม่เคยและต้องหรือสอบถามเลย การร่างกันอยู่/คิดร่างหลังนี้ไม่ปรากฏว่ามีมีการเมือง
 หรือบุคคลใดไปเกี่ยวข้องหากถึงประการใดเลย เป็นเรื่องที่เกิดกฏหมาย ข้าพเจ้ากับทั้งนัก
 การที่จะทำอย่างคุณใหญ่ ความมุ่งหมายที่เราอยากจะทำกฏหมายอาญาซึ่งเราขอแก้ไขแก้
 หนึ่งถ้าจะตั้งกรรมาธิการไปพิจารณา ก่อนรับหลักการแล้วแล้วข้าพเจ้าคิดว่าจะต้องทำงาน
 ย หนึ่งหรืออย่างน้อยตนคนหนึ่ง จะต้องพิจารณาเกือบทุกมาตรา และเราก็แก้ไขกฏหมาย
 อยู่ในกาารที่จะทำเช่นนั้นตั้งกรรมาธิการไปหาเสียเลย มีแค่เพียงว่าเราจะปรับปรุง
 ประมวลกฏหมายอาญาหรือไม่ ข้าพเจ้าเสียใจแทนท่านกรรมาธิการที่อดคำหลักกับคน
 เสียชีวิตกฏหมายนี้มาตั้งแต่ปี ๗-๘ ปี แต่คุณใหญ่บอกกว่าเร็วกว่าของ/แก้ไข/แก้ไขไป
 ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจมาก แต่คงรับว่าประมวลกฏหมายอาญา ร.ศ. ๑๒๗ กับเสียนี้/แก้ไข
 /วิธีคิดที่ทุกกฎหมายนี้/แก้ไข/ 16๐ กว่า เป็นเรื่องที่ดีหลายสิบปีเต็มที่ สมควรจะแก้ไข เมื่อ

จะแก้ไขแล้วจะชั่วร้ายอย่างไรก็ทำได้ จะแก้ไขถูกต้องทำอะไรก็ทำได้
 ข้าพเจ้าจึงเรียนให้ทราบว่าเมื่อวันหลักการไปแล้วนั้น ไม่ใช่หมายความว่าเราจะให้เสรี
 ในสมัยประชุมที่ ข้าพเจ้าคิดว่าแม้แต่หมอกอายุของสภาคุณนี้แล้ว กฎหมายอาชญาจะ
 ออกโทษหรือไม่ ข้าพเจ้าก็ยังสงสัย แต่ถ้าช่วยเราช่วยกันทำแล้วก็จะได้ออกไปใน
 ระหว่างที่เรามีอายุอยู่ เพราะฉะนั้นถ้าไม่ทำอะไรก็เคลื่อนแสดงสงสัยประการใด
 ข้าพเจ้าคิดว่า ๑๑% ซึ่งอาจจะไม่มีคนไหนอยู่ด้วยหนึ่งให้เห็นว่าควรแก้ไข แต่แก้ไข
 อย่างไรนั้น ควรทำให้บริสุทธิ์แห่งความมุ่งหมายกันโดยต้องแท้ ในชั้นกรรมาธิการจะ
 ดีกว่า-ตั้งกรรมาธิการไปพิจารณาต่อหน้าหลักการ ถ้ายังไม่อย่างนั้นแล้วคนในสภาจะต้อง
 ทำงานสองหน และกรรมาธิการผู้ใดที่อาจจะออกหรือไม่ออก ที่ข้าพเจ้าได้เร่งรัดให้
 เสนอมาก็ไม่เป็นที่พอใจของนักกฎหมาย ท่านบอกว่าทำไมถึงขนาบ แต่ข้าพเจ้าก็บอก
 ว่าท่านจะทำอะไรก็ตามใจ เมื่อมาในสภาหลักการรุ่งกระวังหมก มาไว้ก่อนเป็นการใหญ่
 เพราะฉะนั้นเราไม่มีอะไรไปเปรียบเปรียบอะไร ตั้งกรรมาธิการผู้ใดที่เกี่ยว
 และให้บรรทัดพิจารณ์ได้อย่างกว้างขวาง แม้จะยกร่างขึ้นใหม่หรือจะแก้ไขอย่างไรก็
 รัฐบาลไม่มีความขัดข้องแก่ประการใด

16.๐๘ น.

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : ข้างที่พูดจะเป็นหนึ่งในร้อย
 อย่างที่ท่านนายกรัชมงคลว่า ข้าพเจ้าหนักเสียงการเสียใจของท่านนายกรัชมงคล
 หรือกรรมการ ไปไม่ทัน เพราะเหตุว่าความรู้สึกนึกคิดของคนนั้นไม่เหมือนกันเป็นธรรมดา
 ความจริงกรรมการที่ท่านนายกเองก็ได้รับรองว่ายังไม่คิดใจ เราจะรับรองกฎหมาย
 ซึ่งผู้เขียนชาวต่างประเทศยังไม่คิดใจมาในสภาพิจารณา ข้าพเจ้าไม่กล้าปฏิเสธว่าผู้
 เขียนชาวสุโขทัยว่ากรรมการที่ร่างมานี้ ข้าพเจ้าเองรู้สึกตัวว่าความสามารถที่จะร่าง
 ประมวลกฎหมายอาชญาให้ดีที่สุด หรือสมควรซึ่งถึงประชาชนได้ เป็นหลักประกันความสงบ
 เรียบร้อยของประเทศนั้น ไม่ใช่ของทำใจง่าย ๆ ถ้าไม่เมื่อกรรมการนี้ก็ยังไม่พอใจ
 จะมีเหตุผลอะไรเร่งรัดมาออกกฎหมายอาชญาเดี๋ยวนี้ กฎหมายอาชญาที่อยู่เดี๋ยวนี้ทำอะไร

บทหนึ่งของวัยมันส์ เราคงต้องการจะส่งคายน่าไต้หวันกันทำไมไม่ทำให้เรียบร้อย มี
 เขตอุตสาหกรรมใดที่จะรองรับไว้ก่อนอย่างนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นเหตุผลอย่างอื่นแล้วอาจจะ
 เป็นคนเดียวในร้อยคนคือข้าพเจ้า ก็เมื่อเช่นนี้ท่านนายกรัฐมนตรีก็รับรองว่ากรมการ
 นี้ยังไม่จุใจ แล้วทำไมจะไม่เอากฎหมายไม่ตีมาบอกครอบครัวในเมือง ทำไมไม่สั่งให้เอา
 ทำให้เรียบร้อยแล้วเสนอมาใหม่ ข้าพเจ้ามีความเสียใจไม่สามารถจะ/ในที่ตามกรมการ
 ที่ว่างงานนี้ได้ แม้กรมการเองก็ไม่จุใจไม่พอใจ แล้วข้าพเจ้าซึ่งเป็นคนนอกจะมา
 ความพอใจนั้นก็เป็นการทวนวิสัย เพราะฉะนั้นใน ๕ จะวางประมวลกฎหมายทั้งที่
 ก็ให้เด็กซึ่งประวัติดูการกฎหมายลักษณะอาชญาได้ ซึ่งถ้าจะวางมาให้เขาทั้งหลายมี
 คำว่ากว่ากรมวิชาการยังไม่พอใจแล้วโยนมาให้สภาใครม ข้าพเจ้าเองและสภา
 หรือคณะ ไม่ไปยุ่งกฎหมาย แต่เพื่อจะหาความรับผิดชอบอย่างผู้ที่เกี่ยวข้องกฎหมาย
 อาชญาไม่ผิดที่คน เมื่อเราวางกฎหมายดั่งของอย่างนี้ ในที่สุดประมวลกฎหมายที่วาง
 ที่จะใช้เป็นหลักแล้วหรือไม่วางหน้าก็จะไม่วาง ต้องแก้กันอีกก็ซบเซา อันนี้เสีย
 ประโยชน์และเป็นโทษข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นโทษมากกว่าเป็นประโยชน์ คนนี้เสีย
 และ ข้าพเจ้าจึงมีความพอใจ ที่เสนอให้ตั้งกรมวิชาการนี้ก็เพื่อทำให้เสียให้เป็น
 ที่พอใจ และก็จะได้ไปรวมกัน ข้าพเจ้าเจตนาอย่างนั้น ไม่ใช่ว่าไม่เจตนาจะใหม่
 กฎหมายที่ทุกอย่าง ที่ท่านนายกรัฐมนตรีพูดว่านี่จะอย่างไรก็จะกระจุยกระจายไปนั้น
 เพราะเขาคิดว่าจะมีสมาชิกเอาข้างเขาญาติช่วยไม่ได้ ข้าพเจ้าเห็นเหลือเกินว่าสมาชิก
 ในสภาจะไม่เอาทางเขาญาติ แต่ของทางเหตุผล และถ้าหากว่าจะเกิดขึ้นถึงสภา
 ช่วยไม่ได้ บ้านเมืองปกครองด้วยเขาข้างเขาญาติข้าพเจ้าก็สนใจ เหตุผลอย่างนี้
 ข้าพเจ้าคิดว่าคงจะรับหลักการของได้เรียบร้อยเสียก่อน อย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรี
 ก็ว่ากรมการก็ว่า ไม่เป็นที่เรียบร้อยไม่เป็นที่พอใจแล้ว เป็นไม่จุใจจะมากก็ได้
 อย่างนั้นก็เสียเปรียบเหมือนกัน บางทีจะเป็นหนึ่งในร้อยคือข้าพเจ้าเอง เห็นว่าไม่ควร
 รับหลักการ เพราะจะยุ่งไม่เรียบร้อย

16.๐6 น.

พล.ร.ต.ถวัลย์ ช่างนาว่าสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี : มางที่
 สมาชิกจะเข้าใจผิดที่ข้าพเจ้าชี้แจงว่า กรรมการยังไม่รู้ใจนั้นไม่ใช่หมายความว่าข้าพเจ้า
 มาไม่เรียบร้อย ไม่ใช่เช่นนั้น คือจะทำให้ใครแล้วต้องใช้เวลา สิบ ๆ ปี และความ
 เวิ้งว้างของสถานที่ทุกสมัยท่านสมาชิกองค์จำใจว่า ที่เราประชุมกันนี้ไม่มีสมาชิกอื่น
 แก้ไขประมวลกฎหมายอาญามากมาย และโดยเหตุที่ได้ทราบว่ามีเวลาจะเสนอตัวเอง
 ท่านสมาชิกซึ่งมีความคิดในตอนหลัง ๆ นี้จึงใคร่จะมีโอกาส ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วจะมีผู้
 เสนอแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาที่เป็นจำนวนมาก ความจริงที่กรรมการได้เข้ามาไม่ได้
 ฟังถึงขั้นครั้งแรก (First Reading) เข้าถึงขั้นครั้งที่สอง (Second Reading)
 ฟังถึง ขั้นที่สาม (Seventh) หรือ (Eight) เท่านั้นเพราะการประชุม
 นั้นต้องเอาเสียงข้างมาก ถ้าแม้ว่าจะเอาใจจริง ๆ คิดว่าเวลา ๑๐ ปีก็ว่าจะไ
 มาเสมอ/ทำสภา ซึ่งไม่ประสงค์จะให้เป็นเช่นนั้น เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจึงได้ทำ
 ใจดีที่สุดที่จะทำไว้ เพราะคณะกรรมการก็ระลึกอยู่ว่าเมื่อมาถึงขั้นนี้ นโยบายสภาเป็นใหญ่
 อาจจะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงไป เพราะในท่านของผู้แทนราษฎรกับในท่านนิติศาสตร์อาจ
 จะมีความเห็นไม่ตรงกันก็ได้ และโดยเหตุที่กรรมการเข้าเคารพข้อความคิดเห็นของ
 ท่านผู้แทนสมาชิกสภา เข้าจึงบอกว่าเป็นท่านอย่างนี้ ในแง่ของนักนิติศาสตร์เขา
 ส่วนสภาก็จะอย่างไรนั้นก็เป็นเรื่องของสภา และโดยเหตุที่เป็นประมวลกฎหมายไทย
 ใด เป็นกฎหมายสำคัญ ในทางที่จะไม่สำเร็จหรืออะไรนั้นย่อมเป็นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้น
 หวังว่าสมาชิกคงจะพิจารณาหลักการพระราชบัญญัตินี้ด้วยดี

16.๑๑ น.

นายนิม กุริพัทธ์ (ขอนแก่น) : ทั้ง ๆ ที่ท่านนายกรัฐมนตรีท่านบอกว่า
 ท่านได้พยายามร่างมาด้วยความพยายามและด้วยความที่เข้าใจได้เป็นเวลานานเป็นขั้นเป็น
 กี่ก็ ข้าพเจ้าได้พิจารณาเพียงเวลาเล็กน้อยก็ยังเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติที่ได้ไปประมวล

กฎหมายอาญาที่ถึงมือพระองค์อยู่หลายประการด้วยกัน ทั้งที่ระบอบเก่าเอาไปก็มี คือข้อ ๑
 ที่ว่าประมวลกฎหมายใช้บทเจ้าอธิการพยานแล้วได้แก่ว่า ไปไปประมวลเสียแล้ว พระนาง
 ทั้งหลายที่ข้าพเจ้าใช้ทราบมานั้นก็คือ การที่รวมเอากฎหมายหลายอย่าง อย่างหนึ่งก็และ
 อย่างหนึ่งกับขึ้นรวมกันไว้ แต่มีกฎหมายลักษณะอาชญาอย่างใดอันนี้ก็เป็นอันใหม่
 อย่างนี้จะเรียกกันว่าประมวลยังไม่ได้ ความจริงข้าพเจ้าใช้ทราบมาแต่เวลาผ่านไป
 ไปจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเจ้าอธิการพระโศภิตประมวณะอะไร
 หลายอย่างนี้ เป็นความดีจากทางพระมหากษัตริย์ และที่เมื่อใช้ก่อนแล้วกฎหมาย
 อาชญาอันมีกานันเองเช่นเป็นหัวหน้าประมวลรัชกาลที่ ๑ รวมเอากฎหมายอาชญาหลายอย่าง
 มารวมกันไว้ เรียกว่าประมวลหรือกฎหมายแห่งและพาดิชัย ก็เอาความผิดแห่งซึ่งหลาย
 มารวมกันไว้ แต่เมื่อใช้ก็ทราบมาอันนี้แล้ว ข้าพเจ้าเสียใจที่ว่าไม่ได้ประมวล และอีก
 ประการหนึ่งเมื่อใช้ก่อนความในร่างพระราชบัญญัติใช้ประมวลอาชญาที่ได้เห็นแล้วว่ากฎหมาย
 นี้ยังมีทรงอยู่มาทุก

อีกข้อหนึ่งก็มีคือว่า กฎหมายที่ไม่ได้เลิกกฎหมายเก่า ข้าพเจ้าอ่านทุก
 มาตราแล้ว ไม่มีอะไรเลิกกฎหมายเก่า กฎหมายลักษณะอาชญาที่ตราประกาศใช้เมื่อ ร.ศ.๑๒๗
 นั้น ก็ไม่มีปรากฏว่าอะไรเลิกกฎหมายเก่าและมีกฎหมายอะไรบ้างความหมายมีอยู่ไม่หลาย
 พระราชบัญญัติช่วยกัน อันนี้ไม่มีเสีย ๒/ ไม่มีแล้วกฎหมายเก่าก็ยังใช้ได้อยู่ และอีกประการ
 หนึ่ง กฎหมายที่ไม่ใช่ใช้ กฎหมายทุก ๆ ฉบับที่มีประกาศออกมาได้กำหนดไว้ให้ไว้รักษาการ
 ไปเป็นในศาลพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีแล้วข้าพเจ้าก็มานับ แต่ยังมีอีกหลายอย่างที่เป็นพระองค์
 ข้าพเจ้าจะขอถามว่าอีกต่อไปทรงลงมือใจจึงจะเลิกไปรอบ ทางที่จะมีแจ้งก็ขออะไรดี ๆ ย่าง
 ไปกฎหมายที่เก่าแก่กับหรือยกเลิกกฎหมายลักษณะอาชญาที่มีอยู่แต่เดิมหลายอย่างด้วยกัน
 โดยละเอียดอย่างนี้ด้วย ๒๒ ซึ่งว่าช่วยผู้ส่วนบริษัคนั้น ขอนมเสลาออกไปไหน แล้วเอา
 ออกไปใช้กฎหมายอะไร

อีกอย่างหนึ่ง ข้าพเจ้าสงสัยเป็นอย่างไรที่ท่านได้แก้ตัวบางตัวนอกไป

โดยขณะเกาะความนึกซึ่งเกี่ยวกับถาวร ซึ่งมีถาวรกว่าบ้านและการอนาจารนั้น ท่านเขาเขียน
 ไปว่าความนึกที่เกี่ยวด้วยนิตเช่นใจอันตั้งด้วยเหตุที่อาศัยนิต คือการอนาจารนั้นไม่มี การ
 ทำอนาจารหญิงไม่มีเลย ข้าพเจ้าอ่านดูไม่เชิงหรือเขาเจ้าอาจะกล่าวไม่ทั่วถึงก็ได้ หรือถ้า
 ได้มีแล้วก็ได้เปรียบในแรงข้าพเจ้า เพราะอ่านมาแล้วไม่เห็น อีกอย่างหนึ่งที่ว่าผู้ซึ่งข้าพเจ้า
 เรียกว่าเป็นพวกเล็กน้อย เพราะว่าท่านนักถาวร ๆ นี้ ข้าพเจ้าอ่านไม่ทั่วถึง ท่านไม่ทั่วถึง
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอฝากข้อหนึ่งไว้คือ

ประชาชนสภาผู้แทน : ถ้ามีฝากข้อสั่งแก่เขาไว้บรรดาข้อนี้และ อันนี้

วิธีหลักถาวร

นายหิน ภูวิพัฒน์ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าจะพูดว่ามีข้อบกพร่องไม่ถาวรกับ
 หลักถาวร คือท่านเรียกด้วยเหตุที่อาศัยนิต ก็คือการเข้าเวา นิต เหมนุนนย์ ที่นี้ไม่มีในมาตรา
 ๒๔๒ ได้มี ท่านเขาไปไว้ที่ไหน หรือท่านหมายความว่า การชกเวา นิต เหมนุนนย์ที่ท่านจะได้
 ทำได้ ข้าพเจ้าจะฝากจะสั่งท่านนายกรัฏมณศรี ผู้ซึ่งเคยเป็นประธานกรรมการได้ร่างมา
 ด้วย

ประชาชนสภาผู้แทน : ท่านไปวรรคจะบังคับด้วยท่านน้อย

นายหิน ภูวิพัฒน์ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าจะขอพูดข้อบกพร่องอีกหลายอย่าง
 คือกฎหมายได้แก้ไขเรียบร้อยแล้ว ยากจะเลิกโทษแล้วก็ไม่ควรแก่ จะทำให้คนงงไม่
 เข้าเป็นอันว่า คำถาวรและสมมุติซึ่งมีแต่เดิมนั้นเราเข้าใจอยู่แล้ว ผู้ที่จัดการและสมมุติ
 คือใคร—บางคน ท่านจะมานะ

ประชาชนสภาผู้แทน : ขอไปวรรคหรือขอ

นายหิน ภูวิพัฒน์ (ขอนแก่น) : และอีกอย่างหนึ่งที่ข้าพเจ้าบอกกล่าวแล้ว
 คือการกระทำผิดโดยเจตนาเราเข้าใจดีแล้วว่าคำนิตโดยเจตนาอันมีอย่างไร เราได้
 พูดถึงด้วยความเพราะหวังจะเป็นผู้ซึ่งขึ้นใช้กันมา บัดนี้ได้แก้ไขใหม่ ~~แก้ไข~~ ทำให้
 ผู้ซึ่งใช้วิธีการศึกษามาแต่เดิมงงงวุ่นไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าเรื่องนี้มีบทพร่องมาก

กระทรวงมหาดไทย : สำนักงานปลัดกระทรวง

นายวิจิตร ภูมิศักดิ์ (ชลบท) : อธิบดีกรมการปกครอง

กระทรวงมหาดไทย : สำนักงานปลัดกระทรวง
นายวิจิตร ภูมิศักดิ์ (ชลบท) : อธิบดีกรมการปกครอง
นายวิจิตร ภูมิศักดิ์ (ชลบท) : อธิบดีกรมการปกครอง

๑๕.๑๗ น.

นายฉิมพ์ จันทร์ (ร้อยเอก) : เรามีหลักการอยู่ว่า ในกรณีที่รัฐขาด
ได้ เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขและปรับปรุงประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา
นี้ ก็มีหลักการในหลายๆ อย่างว่ากฎหมายอาญาของเราตั้งแต่ ร.ศ. ๑๒๗ ควรได้รับการ
ปรับปรุงแก้ไขแล้วหรือยัง ในกรณีที่จะอธิบายมากมายไปเราก็ไม่สามารถที่จะให้มัน
เสร็จเด็ดขาดลงไปได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าสมควรที่จะได้ลงมติถือไป โคร
เห็นด้วยไปครบรอง.

มีสมาชิกรับรอง

นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร (สุราษฎร์ธานี) : ข้าพเจ้าขอเปิดอภิปราย
ต่อไป.

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติ และมีผู้เสนอขอเปิดอภิปราย
ต่อไป มีผู้รับรองถูกต้อง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ประชุมวิสามัญ ท่านผู้ใดเห็น
สมควรให้เปิดอภิปรายต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น.

สมาชิกยกมือส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรเปิดอภิปรายและลงมติได้แล้ว
ขอได้โปรดยกมือขึ้น.

สมาชิกยกมือส่วนข้างมาก.

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เปิดอภิปรายและลงมติ
ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวิสามัญ ท่านผู้ใดควรรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น.

สมาชิกยกมือพร้อมเรียงกัน.

ประธานสภาผู้แทน : พร้อมเรียงกัน เป็นอันว่าที่ประชุมวิสามัญ

ให้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาต่อไป.

พล.ร.ค.ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี : ผู้ใดที่
กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายใหม่และสำคัญซึ่งควานี้ได้ทราบอยู่แล้ว ฉะนั้นรัฐบาลจึง
เห็นว่าควรจะได้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นพิจารณาจึง เสนอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ.

ประธานสภาผู้แทน : ทางรัฐบาลขอเสนอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ
ขึ้นพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้.

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้า
ถือว่าที่ประชุมได้ลงมติให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นพิจารณาต่อไป.

พล.ร.ค.ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี : ทางรัฐบาล
คิดว่าจำนวนกรรมาธิการนั้นควรเป็นสัก 15 คน เพราะว่ามีผู้เป็นจำนวนมากพอ
สมควรแล้ว ถ้าจะเกินกว่านี้ไปก็จะยุ่งยากขึ้นมาด้าย และผลของงานก็จะดำเนิน
ไปล่าช้ามาก 15 คนนี้ก็เพียงพอจากงบประมาณแล้ว.

ม.ร.ว.ลลิตกฤษี ปราโมช (พระชนม) : ในเรื่องกรรมาธิการนี้ ข้า
พเจ้ามีความเห็นว่าเป็นเรื่องด้วยพระบาลกฎหมายวิจิตร/สภาฯ เป็นเรื่องใหม่และ
เกี่ยวกับแผ่นดิน เกี่ยวกับประชาชนโดยผู้^{ทั่วไป} ย่อมอาจจะเวียนถามรัฐบาลว่า ในการที่
จะตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาประมวลกฎหมายอาชญากรรม ถ้าหากว่าข้าพเจ้าจะเสนอ
ว่าจะให้มีกรรมาธิการที่เป็นเอกชเป็รูปจริง ๆ สัก 8 คนโดยไม่เกี่ยวข้องกับสภา
คือท่านผู้เกี่ยวข้องทางกฎหมายและอีก 7 คนจะเลือกจากสภาฯ รัฐบาลจะจัดของใหม่.

พล.ร.ค.ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี : ความมุ่ง
หมายตรงกันอยู่แล้ว ผิดกันแต่ในเรื่องตัวเลขเล็กน้อย คือในเรื่องเอกชเป็รูป
รัฐบาลจะขอเพียง 7 คนเท่านั้น ส่วนในสภาฯ ก็จะสมาชิกใดอีก 8 คนก็ได้ และ
ข้าพเจ้าคิดว่าเพื่อความเป็นธรรม เราจะเลือกกันพรรค ๑ คนก็ได้ คือ 8 คนถ้วน.

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช (พระนคร) : สำหรับจำนวนที่ทางรัฐบาล
ได้ตกลงกันขึ้นมาใหม่ ข้าพเจ้าก็พอใจไม่ขัดข้อง แต่ที่นี้สำหรับวิธีการที่จะเอาบุคคล
ที่เป็นเอกชนเป็นจุดมาเป็นกรรมการนั้นจะให้ทางสภาที่เลือกหรือรัฐบาลจะเสนอ เข้า
มาเลย ขอประทานทราบ.

พล.ร.ค. อภิสิทธิ์ ช่างนาว่าสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี : คือจะเพาะ
ผู้ที่ เป็นเอกชนเป็นจุดหรือมีหน้าที่เกี่ยวข้องนั้น รัฐบาลคิดว่าถ้าปฏิบัติตามที่รัฐบาลเสนอ
มา คือรัฐบาลเสนอ ๗ คน แล้วสภาที่เลือก ๘ คน ส่วนที่รัฐบาลเสนอ ๗ นายนี้
ถ้าหากว่าไม่เหมาะสมอย่างไรก็ต่อรองกันได้.

พ.ค.ท. พิเศษ ปิยะฉัตร (สุราษฎร์ธานี) : ข้าพเจ้าเคยนึกได้ว่า
ประมวลกฎหมายอาญานั้นเราตั้งกรรมการไว้เป็นชุด ๆ แต่อันนี้ถ้าไม่ขัดต่อความปรารถนา
แล้ว ประมวลกฎหมายนี้มีลักษณะและส่วนที่ไม่สัมพันธ์กัน คิดว่าถ้าตั้งกรรมการ เป็น
ชุด ๆ จะทำให้ประมวลนี้เข้าสู่สภาโดยรวดเร็ว แต่ก็เป็นความนึกคิด ถ้าไม่เหมาะ
ก็ความใจ.

นายประ เสริฐ ทรัพย์สุนทร (สุราษฎร์ธานี) : ข้าพเจ้าอยากจะขอร้อง
ทางท่านนายกรัฐมนตรีในข้อที่จะให้มีกรรมการผู้เกี่ยวข้อง ๗ นายนั้น รู้สึกว่า
จะมากไป เพราะว่าการกฎหมายอาญานี้เป็นเรื่องของประชาชนโดยจะเพาะ ก็สมควรที่
จะให้ผู้แทนราษฎรได้มีการพิจารณาเป็นจำนวนมากสักหน่อย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึง
ใคร่จะขอร้องให้มีผู้เกี่ยวข้องเพียง ๕ นาย.

พล.ร.ค. อภิสิทธิ์ ช่างนาว่าสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี : คือจำนวน
๗ นายนั้นข้าพเจ้าคิดว่าถ้าจะได้อ่านรายชื่อให้ท่านสมาชิกฟังแล้วจะเห็น เหตุผลในทาง
ที่รัฐบาลจะเสนอ และในการที่จะตกลงไปนั้นก็ขอให้ฟังคำชี้แจงจากรัฐบาลเสียก่อน
ที่รัฐบาลจะเสนอ ๗ นายนั้นก็มิได้ขัดข้องเกี่ยวกับประมวลกฎหมายอาญาเดิมที่เป็นผลสำคัญ
อยู่เป็นอันว่านายพิชาติ มุลยง คือนายถ้อย ฎจะเอาเอาจะมีมันนี้เป็นกฎหมายอาญา

ซึ่งเราใช้การ เปรียบเทียบซึ่งจะ ค่อนข้างมีเพอร์ เวนชการ เชื่อบกฏหมายอาชญากรรม ประเทศมาก ส่วนนายวิชาต ๗ นั้น เป็นผู้ เชี่ยวชาญในเรื่องนี้จะมีประโยชน์มาก.

บุคคลที่ ๒ คือออกเซอร์ทุด แสงอุทัยซึ่งเป็น เลขานุการ ของคณะกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการก็มีการ เปลี่ยนเต็ม เร็วขึ้นมา แต่สำหรับออก เซอร์ทุดนั้น เป็น เลขานุการ ของคณะกรรมการ ทศิตทอมาและ เป็นผู้สนใจมากและ ตั้งใจจะ เขียนหนังสือว่าด้วยประมวล กฎหมายอาชญาไว้ เป็นหลักฐานต่อไป และ เป็นผู้ เชี่ยวชาญกฎหมายทางคอนติเนนทอล

และบุคคลต่อไปก็คือคว จะมีบุคคลทางศาลอยู่ด้วยซึ่งคว จะเป็นประ ธาน ศาลฎีกาแทนที่ใดก็ได้มีการ อยู่หลายเรื่องทั้ง แก้อาชญากร สงครามและมี เรื่องที่หุ้น กรมนี้ สวรรคตแล้วก็ยังมีคดีค้างอยู่ทางศาลฎีกาอยู่มากสักหน่อย ฉะนั้นการที่จะ เอาท่านมา ก็จะต้องเสียไปและ เป็นค่า รั้ของท่านมากเกินไม่ ก็คิดว่ามีผู้ซึ่งทางศาลฎีกาซึ่งคว จะ เอา มาแทนได้และก็เป็นบุคคลที่ เคยทำมา และบุคคลผู้นั้นคว จะมาได้ก็คือหลวง จำรุง ๗

ซึ่งได้ร่างประมวลกฎหมายขึ้นมาแต่ เคิมและ เป็นผู้ เชี่ยวชาญกฎหมายอังกฤษและมีไหวพริบดี

๕ นอกจากนั้นก็คือออก เซอร์เคียน ๗ ซึ่งได้ เป็น เลขานุการ คณะกรรมการ รดฎีกา และ เป็นผู้รู้ เรื่องนี้มา แม้แต่ในตอนที่หายจะ ไม่วอลดก็ได้ เป็นผู้รับมอบภาระ ในการจัดทำ บัญชีต่าง ๆ ในกรที่คณะกรรมการ ๗ ชุดนั้น นอกจาก 4 ท่านที่ได้กล่าวมาแล้วแล้ว นี้และถือว่า เป็นผู้ เชี่ยวชาญแล้วก็สมควรที่จะ มีกรมที่เกี่ยวข้องสำหรับข้อเท็จจริงในเรื่อง เหตุผลต่าง ๆ ในที่นี้อาจจะไม่ถึงขนาดที่ เป็นผู้ เชี่ยวชาญจริง เนื่อง จากท่านอธิบดีกรม อัยการซึ่ง เห็นสมควรจะ เจ้ามา เพราะ ว่าอัยการ เป็นผู้ เกี่ยวข้องอยู่มาก ก็ควรมี ท่านอธิบดีกรม อัยการเข้า นอกจากนั้นก็ยังมีอีก ๒ กรม ก็คือกรมศาลไทยกับกรม ตำรวจ ซึ่งมีความสำคัญอยู่มาก สำหรับกรมศาลไทยก็คืออธิบดีศาลหลวงนครกิจนิพนธ์ ส่วนกรม ตำรวจนั้นท่านอธิบดีมีงานอยู่มากและท่านไม่สันทัดใน เว้น นี้ก็คิดว่าคว จะ เป็นพันตำรวจ เดกจำ เปียร ๗ ซึ่งเป็นนักกฎหมายอยู่ในกรมตำรวจ และรัฐบาลคิดว่า 7 ท่านนี้ ก็ คว จะ เป็นกรมการ และ เป็นที่พอใจของสภานี้.

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช (พระนคร) : ความจริงเท่าที่รัฐบาลได้
 เสนอมาขึ้นอยู่กับชาวตลาดมา ข้าพเจ้าก็รู้สึกพอใจ แต่ตัวนี้ก็เป็นเรื่องความเป็นเอก
 คำนึงอันยากจะขอประพจน์ให้รัฐบาลได้โปรดพิจารณา คือสำหรับข้าพเจ้าใช้มาถึง
 มุขกลอนหนึ่งซึ่งเห็นว่าสมควรจะอยู่ในฐานะที่เป็นผู้เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการสิทธิการนี้ คือ
 พระยารัตนการวิเศษซึ่งเป็นผู้ที่เห็นคติในการแก้ไขกฎหมายอาญาแต่ไม่มา นี่ข้าพเจ้า
 ขาดเรียบโดยผู้จริงใจและอยากขอให้ทางรัฐบาลพิจารณา คือทางฝ่ายรัฐบาลนี้
 นี้ก็มีข้อเป็นท้าวท้าวการวิเศษ คือเป็นการให้ความเห็น คือเป็นค้ำว่าทางกรมตำรวจ
 นั้นถ้าหากว่าอธิบดีท่านไม่สามารถจะมาได้จะให้ผู้แทนกรมตำรวจว่าไม่ถูกต้อง แต่ความ
 จริงเรื่องนี้เป็นร่างประมวลกฎหมายอาญาเป็นเรื่องเกี่ยวกับสารบบคดี ไม่เกี่ยวกับการ
 จับกุมสอบสวนอย่างหนึ่งอย่างใด ถ้าหากว่าทางรัฐบาลจะอนุญาตเปลี่ยนแปลงในอาญากรรม
 ตำรวจก็ได้หรือทางศาลฎีกาก็ได้แล้วแต่ทางรัฐบาลจะเห็นสมควร ถ้าจะให้ไม่อย่างนี้
 ข้าพเจ้าเสนอมานี้ก็ขอขอบคุณ.

พล.ร.ท. ฉนวนชัย ช่างนาถสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี : ความจริงนั้น
 ในการคิดออกอาญาใหม่ ข้าพเจ้าได้ปรึกษากับคุณเสนาฯ แล้วและมีความเห็นว่าสำหรับ
 เจ้าคุณพระรตการวิเศษนั้นก็สมควรจะเข้าเป็นกรรมการ แต่ก็คิดว่าจะให้เข้าอยู่ใน
 ฐานะที่ทรงพระราชสิทธิ์เสนอ แต่ถ้ามัวจะให้สมควรอยู่ทางรัฐบาลก็มีข้อข้องคือ
 เอาตำรวจออก แต่ข้าพเจ้าคิดว่าตำรวจนั้นจะเป็นประโยชน์ในเวลาพิจารณาและอย่าง
 ไฉนสมควรจะได้ใช้การพิจารณารวมตำรวจซึ่งเรื่องการใช้กฎหมายอาญาทั้งหมดซึ่งจะเป็น
 ผู้ใช้กฎหมายและจะใคร่เรื่องว่ากฎหมายอาญาที่สาระทั่วไปเป็นอย่างไรจะได้ไม่ไป
 ใช้ผิดพลาด แล้วจะให้อยู่ทางรัฐบาล รัฐบาลก็มีข้อข้องของ รัฐบาลจะได้เสนอเอา
 ออกคนหนึ่งจะเป็นใครก็ยังไม่ทราบ คือเจ้าคุณพระรตการวิเศษ ๓ ก็เป็นอันเคารพเอาจะเอา
 ทางอันเคารพออกหรือทางตำรวจออก แต่ทางตำรวจนั้นก็เห็นสบาย เพราะตำรวจจะต้อง
 เป็นผู้ใช้กฎหมายถ้าใคร่เรื่องจริงแล้วก็จะ เป็นประโยชน์เหมือนกัน.

นายอินทร สิงหนาค (เขียนใหม่) : ที่จริงที่รักไม่ใช่ที่ประชุมกับ
 ข้าพเจ้า ~~ซึ่งพูดไป~~ ในวิภาควิจารณ์ แต่ข้าพเจ้าอยากจะต้องรู้ขนาดเอาคำรว
 ดกลบก็ได้ แล้วข้าพเจ้าขออีกคนหนึ่งคืออธิบดีกรมมหาดไทย ข้าพเจ้าขอเสนอเจ้าคุณ
 ศรีธรรมมาธิเบศร์จะเป็นการดีหรือไม่ เพราะข้าพเจ้าไม่วิจารณ์.

พล.ร.ค.ฉวีชัย ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี : สำหรับท่าน
 เจ้าคุณศรีธรรมมาธิเบศร์นั้น ข้าพเจ้าคิดว่าท่านก็สมควรและในการเสนอท่านก็เสนอได้
 ในโลว์ว้า ๘ คนนี้ แต่ท่านจะไม่ฟังคำวิจารณ์และมหาดไทยแล้วก็ไม่สมควร ประเด็น
 จะไม่รู้อะไรว่่า คือเป็นอย่างนี้เราต้องการจะให้กรมซึ่งเกี่ยวข้องกับราษฎรที่จะต้อง
 ใช้กฎหมายที่ใคร่รู้อย่างเห็นจริง เพราะเดี๋ยวมาประชุมแล้วจะได้มีหลักฐานบันทึกเสนอ
 รายงานกรมของเขา ถ้าอย่างนั้นก็จะเป็นประโยชน์แก่ราษฎรด้วย และยังเจ้าคุณศรี
 ธรรมมาธิเบศร์นั้นข้าพเจ้าคิดว่าท่านสมควรถ้าท่านมีเวลาที่จะมาทำงานให้เราได้และ
 เสนอท่านในโลว์ว้า ๘ คนก็ได้ มีรัฐบาลขอหมายทางสำรวจออกเสียคนหนึ่ง.

พ.ท.พันโทฉวีฉานนพ (สุราษฎร์ธานี) : ข้าพเจ้าขอโทษที่ฟังแล้ว
 เสียงจะมากว่่า คืออธิบดีกรมอัยการท่านบอกว่าท่านไม่ค่อยมีเวลา ถ้ายังท่าน
 ไปแล้วจะไม่สะดวกแก่การปฏิบัติ แต่ว่าเรื่องนี้จะจริงหรือไม่ก็เป็นเรื่องของรัฐบาล
 แล้วถ้ากล่าวว่าจะเอาอธิบดีกรมอัยการแล้วข้าพเจ้าคิดว่าเจ้าคุณอรุณกรกรม ฯ ก็อีกคน
 นึ่งซึ่งเคยเป็นอธิบดีกรมอัยการ กรมราชทัณฑ์และเป็นปลัดกระทรวงมหาดไทยด้วย
 ลงจะเหมาะ.

พล.ร.ค.ฉวีชัย ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี : เท่าที่
 รัฐบาลได้จัดทดลองไปนั้นมันถึงเต็มที่แล้วคิดทดลองไม่ได้ ส่วนท่านจะเสนอใครนั้นไม่
 จำเป็นจะต้องเป็นสมาชิกในสภาอีก ๘ ท่าน ขสเนโอรก็ได้ไม่จำเป็น แต่อันนี้จำเป็น
 จริงเวลานี้ยังคิดกันไม่รู้ว่าจะเอาใครออกเลย เพราะความจริงเป็นดังที่กล่าวมาแล้ว
 จริงอยู่เจ้าคุณอรุณกรท่านเคยเป็นอธิบดีกรมอัยการมาแล้ว แต่ว่าผู้ซึ่งเป็นปัจจุบันนี้

ที่จำเป็นของรัฐธรรมนูญ.

ศูนย์กลางสิทธิชนกร (นครราชสีมา) : สำหรับกรรมการการเมืองจาก
รัฐบาลจะเสนอตั้งคราวนี้ ข้าพเจ้ายังสงสัยต่อไปอีกว่าอีก ๘ ท่านนี้จะเลือกจาก
พรรคต่าง ๆ นี้หรือจะเลือกอย่างไร ถ้าเลือกจากพรรคต่าง ๆ เวลาให้พรรคต่าง ๆ
เท่านี้รวมกันมีประชาธิปไตย สหชีพและแนวรัฐธรรมนูญ ส่วนพรรคกลางถ้าจะถือว่า
เป็นอินดิเพนเดนท์ก็คงไม่มีที่พำนักพรรคแล้วจะเสนอใครอย่างไร หรือว่าจะไม่เอา
เช่นนี้ จะเสนอคนนอกนอกอย่างนั้น ข้าพเจ้าขอทราบจากท่านประธานหรือท่านนาย
กรัฐมนตรี.

พล.ร.ต.ถวัลย์ ช่างนาว่าสวัสดิ ร.น. นายกรัฐมนตรี : การเลือก
กรรมการการเมืองจะเป็นอย่างไรก็เป็นหน้าที่ของสภาที่ ๒ รัฐบาลเสนอนั้นเพื่อขอความ
ร่วมมือด้วยกับทุกฝ่าย รัฐบาลเป็นแค่เพียงแนะนำเท่านั้น ส่วนการเลือกจะเลือกจาก
ใครก็ได้หรือจะไม่มีบุคคลในพรรคเลยก็ได้ รัฐบาลคิดว่ามีผู้เขียนรายชื่อเข้ามาขอสมัคร
แล้ว สำหรับในคำของท่านสมาชิกที่ขอให้เลือกกับพรรคละ ๒ คน สำหรับทางพรรค
กลางนั้นก็มีความจำเป็นมากพอที่ควรจะให้เขาเลือกได้ ๒ คน เมื่อได้คำเป็นไป
อย่างนี้แล้วก็จะไม่ยุ่ง แต่มีเป็นแค่เพียงคำแนะนำเท่านั้นส่วนสภาที่จะเอาอย่างไรก็
แล้วแต่.

นายอินทรี สิงหนธร (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอรับรองและเอาอย่าง
ที่ท่านนายกรัฐมนตรีว่า

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลเสนอให้คณะกรรมการชุดนี้มีจำนวน 15
นาย

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือ
ว่าที่ประชุมมีมติตามที่รัฐบาลเสนอ.

พล.ร.ต.ถวัลย์ ช่างนาวาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี : รัฐบาลขอ
 เสนอดังนี้ 1. คอกเคอร์รี่ผู้เดือน บุญมาก 2. นายศิษาน บุญยง 3. คอกเคอร์รี่ผู้
 แฉงอุทัย 4. ทดวงษ์จำภูมเนศิศาสตร์ 5. พระสารการประสิทธิ์ 6. พระยากรร
 การวิจิตร 7. พันตำรวจเอกจำเปียร วาสนสมสิทธิ์ สื่อทางภาคไหนก็อธิษฐาน
 จะมีผู้ให้การอุปถัมภ์และผู้ใดถูกข่มขืนโดยใกล้ชิดก็เป็นตำรวจจริงขอ เป็นตำรวจ.

ประธานสภาผู้แทน : ประเดี้ยว ข้าพเจ้าขอทำความเข้าใจก่อนใน
 เรื่องการที่จะ เสนอใครก่อนนั้นจะต้องรู้ตัวบุคคล ที่ข้าพเจ้าไม่รู้อะไร ๆ ว่าท่านผู้ใด
 เป็นพรรคไหน ข้าพเจ้าไม่รู้อะไร ๆ ก็จะซักถาม ผู้ชี้ชวา ผู้ชี้ชวา ประเดี้ยวจะไป
 กัน คือให้หัวหน้าพรรค เมื่อเป็นรูปนั้นแล้วก็เสนอมาเลยไม่ต้องชี้ ทางรัฐบาลออกมา
 ว่าได้เสนอในภายของพรรคประชาธิปไตยก่อน .

ม.ร.ว.ถึกฤทธิ ปราโมช (พระนคร) : ข้าพเจ้าขอเสนอ 1.ม.ร.ว.
 เสียม ปราโมช 2.พระยาทวีวิสารวาจา

ประธานสภาผู้แทน : คือไปพรรคแนวรัฐธรรมนูญ

พล.ร.ต.ถวัลย์ ช่าง นาวาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี : ข้าพเจ้าขอ
 เสนอ 1.พระยาพิชิตศาสตร์ไพศาล 2.นายคุม อินทวงศ์

ประธานสภาผู้แทน : พรรคสหชีพ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม : ข้าพเจ้า
 ขอเสนอ 1.นายพิเชฐ อินทวงศ์ 2.นายสม สุภินันท์

ประธานสภาผู้แทน : คือไปพรรคกลาง

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ข้าพเจ้าขอเสนอ 1. นายวิจิตร
 สุภิสานนท์ 2.พระยาฉัตรศิรรมภะ ถัง

พล.ร.ต.ถวัลย์ ช่าง นาวาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี : ความจริง

ข้าพเจ้าก็ เสนอเฉพาะเท่านี้ไม่ได้ เพราะกลัวท่านไม่ได้นับ แต่เหตุผลที่รัฐบาลไม่ได้ เสนอ

มาขึ้น เพราะท่านเป็นประธานกรรมการชุดนี้ อยู่ แต่เหตุผลที่ตั้งขึ้นแรงคือ เราได้
ใช้ท่านมากเหลือเกิน ท่านก็เคยปรารภว่าความของท่านมีมาก ถ้าหากว่าผู้เสนอจะ
ยืนยันก็ถามแก่.

นายเสวตร เบียมพongศ์สามศ (ระยอง) : ถ้าอย่างนั้นก็ขอ เปลี่ยน เป็น
คุณเสวริม วิจิตรณกุล

นายวิจิตร สุจิตานนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ข้าพเจ้าขอ
ถอน.

นายเสวตร เบียมพongศ์สามศ (ระยอง) : เมื่อคุณวิจิตร ฯ ถัดของ
ข้าพเจ้าก็ขอเสนอ ร.ท.อุทิศ ปิทยสุตวิแทน

นายวิเศษ พงศศิริคุณ (ชัยภูมิ) : กรรมาธิการที่เราได้ไปนี้ให้ทุก ๆ พรรค
แล้วพรรคคอมมิวนิสต์ยังไม่ได้ เขา จะเสียใจกรรมัง.

ประธานสภาผู้แทน : ขอไปจะให้เลขาธิการ ฯ อ่านชื่อ : ข้าพเจ้าก็
แล้วว่าจะเป็นอย่างนี้ คงเห็นท่านก็ไม่มองไว้ก่อนด้วย เพราะจะเห็นพรรคคอมมิวนิสต์
เอาไว้กรรมาธิการ.

เลขาธิการสภาผู้แทน : รายชื่อกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราช
บัญญัติประกาศใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๔๘๑ มีดังต่อไปนี้ ๑. นายเคื่อน บุญนาค
๒. นายพิบูลย์ บุญยง ๓. นายพมุด แสงอุทัย ๔. หลวงจำรูญเกษิศาสตร์ ๕. พระสาร-
การประสิทธิ์ ๖. พระยาอรธการวิปิตเส ๗. พ.ศ.อ. จำเนียร วาสนสมสิทธิ์ ๘.
ม.ร.ว. เสียม ปราโมทย์ ๙. พระยาศรีวิสารวาจา ๑๐. พระยาภิสิทธิ์ศาสตร์ไพศาลย์
๑๑. นายคุณ อินทวงษ์ ๑๒. นายพันธุ อินทวงษ์ ๑๓. นายสม สุจิตานนท์ ๑๔. ร.ท.อุทิศ
ปิทยสุตวิ ๑๕. นายเสวริม วิจิตรณกุล

ประธานสภาผู้แทน : กำหนดแปรตัวก็

พล.ร.ค.ถวัลย์ ช่างนาควาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี : กำหนดการ
 แปรัตถกิจจะ เอลักันสมัประชุมหน้า คือว่าจะ เป็นเดือนหนึ่งหลังจากปิดสมัประชุมหน้า
 หรือว่าท่านกรรมาธิการจะทำงานลำบาก ไม่ทราบว่ามีใครแปรัตถกิจจะ เอลักันสมั
 รัฐบาลก็แล้วแต่สภา คือกรรมาธิการจะลงมือทำงานไปก่อน กรรมาธิการพูดก็คิดว่า
 จะเสนอให้ท่านทำงานกันนอกสมัประชุม ที่มีแปรัตถกิจจะ เอลักันสมั
 เปิดประชุมคราวหน้าหรือจะให้แปรัตถกิจได้ เรื่อยไปจนกว่าจะถึงสมัประชุมหน้าก็แล้ว
 แต่สะดวก

นายสมบูรณ บัญชิต (นาน) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ เริ่มแปรัตถกิจตั้งแต่วัน
 เปิดประชุมหน้า เพราะว่าปิดสมัประชุมผู้แทนก็จะ ไปเยี่ยมเยียนราษฎร คิดว่าให้
 เริ่มแปรัตถกิจได้ตั้งแต่สมัประชุมหน้าไป ส่วนกำหนดปีแล้วแต่รัฐบาล.

พล.ร.ค.ถวัลย์ ช่างนาควาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี : ถ้าเช่นนั้น
 รัฐบาลขอเสนอตั้งให้ คือแปรัตถกิจตั้งแต่วันที่ไปจนถึง ๑ เดือนหลังจากปิดสมัประชุม
 หน้า คือถ้าเราเปิด ๑๐ พฤษภาคมก็แปรัตถกิจไปได้ถึงวันที่ ๑๐ มิถุนายนและแปรัตถกิจ
 ได้ตั้งแต่วันที่นั้นขึ้นไป.

นายสมบูรณ บัญชิต (นาน) : ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทน : ความที่เสนอมาอย่างนี้ข้าพเจ้าขอปรึกษาผู้ประมุขที่

นายสิงห์ ปกาธิษ (ร้อยเอ็ด) : เนื่องด้วยกฎหมายนี้เป็นถาวรให้

ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นห่วงเหลือเกินว่า บรรดาท่านสมาชิกสภาซึ่งได้รับแต่งตั้ง เป็นคณะกรรมา-
 ธิการนั้นจะมีโอกาสอยู่ในการพิจารณาในสมัเปิดประ ชุมนี้หรือไม่ รู้สึกเป็นห่วงจะ
 ตามเจ้าตัวเสียก่อน.

ประธานสภาผู้แทน : ความที่รัฐบาลเสนอกำหนดวันแปรัตถกิจตั้งจากวัน เปิด
 สมัประชุมคราวนี้ไป ๑ เดือน.

หลวง รบพรทิสาด (ครราช) : กฎหมายนี้เป็นกฎหมายสำคัญและในระหว่าง
 นี้ก็ประชุมมาเกือบทุกวันอาทิตย์ละ 3 วัน เป็นอันว่าไม่มีเวลาที่จะไปพิจารณาว่าควร
 แปรตั้งคืออย่างไร เมื่อเปิดสมัยประชุมแล้วก็ต้องออกไปค้างจังหวัดซึ่งไม่มีเวลา เมื่อ
 เข้ามาประชุมแล้วเดือนเดียวแปรตั้งก็ไม่ทัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอว่าจนถึงเปิด
 สมัยประชุมคราวหน้า.

ประธานสภาผู้แทน : คือกำหนดวันแปรตั้งหมายความว่าตั้งแต่วันที่ไปเมื่อ
 เปิดสมัยประชุมวันที่ 10 พฤษภาคมแล้วก็ไปหมดเอาวันที่ 10 มิถุนายน 2490 หลังจาก
 เปิดประชุมไป 1 เดือน นี้ตามที่รัฐบาลเสนอเป็นอย่างนี้.

หลวงอรบพรทิสาด (ครราช) : ข้าพเจ้าขอเสนอว่าจนหมดสมัยประชุม
 สามครั้งราวหน้าปี 2490 ที่ผ่านประธาน ๆ ชุดนั้นข้าพเจ้าเข้าใจแล้วว่า 10 มิถุนายน
 ก็หมดเขตแล้ว ข้าพเจ้าขอแปรตั้งต่อไปจนถึงวันที่ 10 สิงหาคม.

ประธานสภาผู้แทน : ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าขอให้ประชุมวันนี้ด้วย

พล.ร.ต.นวัณษ์ ช่างงามาชาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี : ถ้าเป็นดังนี้
 อาจจะไม่ต้องไว้วางใจก็ได้ คือแปรตั้งก็ได้ตั้งแต่นั้น เหมันไปจนถึงสิ้นเดือนมิถุนายน

หลวงอรบพรทิสาด (ครราช) : ไม่ขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทน : ตลอดเป็นอันว่าแปรตั้งได้ตั้งแต่วันที่ไปจนถึงสิ้น
 เดือนมิถุนายน 2490 ตามที่รัฐบาลเสนอ.

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน.

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้า
 ถือว่าที่ประชุมได้อนุมัติ.

ข้าพเจ้าอยาก จะหาหรือคนที่ประชุมได้ว่า จะเพาะกฎหมายนี้จะให้

ทำงานนอกสมัยประชุมด้วยหรือไม่ สำหรับกรรมการ

พล. ร. ต. ถวัลย์ ช่างนาหวาสวัสดิ์ ร. น. นายกรัฐมนตรี : รัฐบาลขอ
เสนอให้คณะกรรมการคณะนี้ ทำงานนอกสมัยประชุมด้วย.

ประธานสภาผู้แทน : ทางรัฐบาลขอเสนอให้คณะกรรมการวิสามัญชุด
นี้ทำงานนอกสมัยประชุม.

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน.

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้า
ถือว่าที่ประชุมได้มติให้คณะกรรมการคณะนี้ทำงานนอกสมัยประชุมได้

บัดนี้ขอไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติชุดการ (ฉบับที่ 11)

ของรัฐบาล.

พ.ร.บ. / ม.พ.ค.

หลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 11)

พ. ศ. ๒๔๘๙

หลักการ

เพื่อบำรุงการค้าสินค้าและผลประโยชน์ของชาติศุลกากรให้หนักแน่น เพื่อให้ผู้ค้าต้อง
เกิดความเกรงกลัว

เหตุผล

๑. เพื่อป้องกันการหลีกเลี่ยงเสียค่ากร ขาเข้าหรือขาออก
๒. เพื่อป้องกันการหลีกเลี่ยงนำสินค้าที่คงควยชอหนาม่อค่ากักเข้ามา
หรือออกไป กล่าวคือ ของที่ทางการควบคุมห้ามเข้าหรือส่งออกเว้นแต่จะได้รับอนุญาต
จากทางการเสียก่อน ของเหล่านี้ถึงแม้จะยอมเสียค่าอากรขาเข้าหรือขาออกให้ก็ตาม
ก็จะนำเข้ามาหรือส่งออกโดยไม่ยอมได้รับอนุญาตไม่ใด ซึ่งบางอย่างทางการก็ห้ามเก็บค่า
บางอย่างก็อนุญาตในจำนวนจำกัดและภายในเงื่อนไขที่ระบุไว้ต่าง

พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๑)

พ.ศ. ๒๔๖๑

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ได้ไว้ ณ วันที่ พ. ศ. ๒๔๖๑
เป็นปีที่ .. ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศาลการ พุทธศักราช
๒๔๖๑

พระมหากษัตริย์ได้พระราชทานและยินยอมของวุฒิสภา จึงมีพระบรม
ราชโองการโดยตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติศาลการ
(ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๖๑"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ ของมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติ
ศาลการ พุทธศักราช ๒๔๖๑ เกี่ยวกับอัตราโทษ และให้ยกเลิกมาตรา ๓ แห่ง
พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๔๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"สำหรับความผิดทั้งนี้ ๑. ไม่ปรับเป็นจำคุก เว้นแต่ในกรณีที่
รวมศาลการเข้าด้วยแล้ว หรือจำคุกไม่เกินสิบปี หรือทั้งปรับทั้งจำ"

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาและปฏิบัติ
พระราชบัญญัติ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

นายวิจิตร จูดีดาเนที่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : รัฐบาล

ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๑) พุทธศักราช ๒๔๘๘ โดยมีหลักการว่า

ว่า เฝ้ามองอยู่กระจำกิจฐานลัทธิลอบหนีความยุติธรรมไปแต่มีขึ้น เพื่อไขข้อข้องเกี่ยวกับ
ความเกรงกลัว

เหตุ๑. เฝ้ามองลัทธิการหลีกเลียงเสียดจากราเข้าหรือขอลอก

๒. เพื่อป้องกันการใช้ลัทธิลอบหนีความยุติธรรมที่ช่วยซ่อนซ่อนข้อเท็จ

เข้ามารวมถึงคดีไป กล่าวคือของที่ทางกรมควบคุมความเข้าหรือส่งออกไว้แต่จะได
รับอนุญาตจากทางการเสียก่อน ของเหล่านี้จึงแม้จะยอมเสียดจากราเข้าหรือ
ขอลอกให้ก็ตาม ก็จะไม่เข้ามารวมถึงคดีไปโดยมิได้รับอนุญาตไม่ได้ ซึ่งทางอย่าง
ทางการที่ห้ามเด็ดขาด บางอย่างก็อนุญาตในจำนวนจำกัดและภายในเงื่อนไขที่ระบุ
ไว้ต่าง ๆ

เพื่อประกอบการศึกษาพิจารณา รัฐบาลขอชี้แจงเพิ่มเติมดังนี้ว่า เนื่อง
ด้วยสถานการณ์เข้าที่ในปัจจุบันและในข้อเท็จจริงเข้าที่ทราบอยู่ ท่านสมาชิก
ทั้งหลายคงทราบว่าคุณสมบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติศาลการนี้ โดยมีอยู่ในชั้น
และด้วยเหตุอันใดที่ในปัจจุบันมีว่าส่วนความผิดประการหนึ่ง ไม่รับเป็น
เงินสามเข้าซึ่งไว้รวมคดีศาลการเข้าช่วยแล้ว แต่ไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยบาทหรือสูงกว่า
แปดพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งจำทั้งปรับ เพราะฉะนั้นเห็นว่าพอ
วางไว้ดังที่เห็น ส/มรับในคำว่าสองพันบาท ปรับไม่เกินสามเข้าราคาของซึ่ง
รวมค่าอากรแล้วไม่ต่ำกว่าแปดพันบาท หรือแปดร้อยบาทนั้นเป็นจำนวนส่วนมาก ถ้า
ในลักษณะเงินเข้า เข้าหรือออกที่มีราคาเป็นเงินสามหรือห้าบาทก็ เพราะฉะนั้นที่
วางไว้ดังที่เห็น ส/มรับมีผู้ที่จะลอบหนีความยุติธรรม ศาลการเหล่านี้เพื่อการ
วิจัยปัญหาเกี่ยวกับข้อห้ามหรือข้อจำกัดที่จะเอาสินค้าออกนั้น ไม่เกรงกลัวต่อ

ผู้ถึงฆราวาส ๓ แต่ในชั้นนี้ที่ประชุมจะพิจารณาเป็นหลักการหรือไม่พิจารณาโดย

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าจะขอใช้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใด

เห็นควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอให้ไปรื้อยกมือขึ้น

ตามลักษณะมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุม

อนุมัติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติ ส่งกรมการสื่อสารสามัญหรือวิสามัญ

พล.ร.ต.เฉลียว ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี :

รัฐบาลขอเสนอกรมการสื่อสารสามัญประจำสภา

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอส่งคณะกรรมการสามัญ ชุดที่ ๑

เมื่อวันศุกร์มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

คุณประเสริฐสรรพกิจ (ชัยภูมิ) : ผมเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้

๑-4 มาตราเท่านั้น ควรพิจารณารวมทีเดียว

พล.ร.ต.เฉลียว ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี :

นี่เกือบ ๑ โมงแล้ว พิจารณารวมทีเดียว เคยบุงเค้นขอ เอาไปให้กรมการสื่อสารคิดว่า

คุณประเสริฐสรรพกิจ (ชัยภูมิ) : ขอเสนอ

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอให้ส่งกรมการสื่อสารสามัญ ชุดที่ ๑

เมื่อวันศุกร์มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ แผนชุดที่ ๑

พล.ร.ต.เฉลียว ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี :

รัฐบาลขอแปรญัตติ ๑ วัน

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอให้แปรญัตติ ๑ วัน เมื่อไม่มี

ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ทบทวนเวลาขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๑๖ นาฬิกา

๑๓
๑๓

๑๓
๑๓
๑๓
๑๓
๑๓
๑๓
๑๓

๑๓
๑๓

๑๓
๑๓